

18795

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΜΑΛΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΖΗΚΙΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

46—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ. — ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

1921

18795

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΖΗΚΙΔΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΝΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ
46—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ. — ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ
1921

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ - ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

- ΣΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ ὑπὸ Ἰουλίας Δραγούμη, τερπνότατα διηγήματα ἐκ τῶν πολέμων 1912—1913 εἰκονογραφημένα.
- ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ὑπὸ Ἰουλίας Δραγούμη, πρωτότυπα παιδικὰ διηγήματα.
- Ο ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΠΟΥ ΒΑΡΙΕΤΑΙ ὑπὸ Ἰουλ. Δραγούμη, διάφοροι Ἱστορίαι διὰ παιδιά.
- Ο ΜΠΑΡΜΠΑΛΗΜΟΣ ὑπὸ Γ. Δροσίνη, διηγήσεις ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἔκδοσις εἰκονογραφημένη.
- ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ ὑπὸ Π. Σ. Δέλλα. Δύο τόμοι, ἔκδοσις εἰκονογραφημένη.
- ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΧΩΡΙΣ ΟΝΟΜΑ ὑπὸ Π. Σ. Δέλλα. Τερπνότατα ἀγνωσμάτα μὲ εἰκονογραφίας.
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ὑπὸ Π. Σ. Δέλλα. Διήγημα ἱστορικὸν εἰκονογραφημένον.
- ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ὑπὸ Π. Σ. Δέλλα. Μικρὰ διηγήματα ἀπὸ τοὺς πολέμους 1912—1913.
- ΜΥΘΟΙ καὶ ΘΡΥΛΟΙ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Σ. Δέλλα, πρωτότυπα μυθολογικὰ διηγήματα, ἔκδοσις εἰκονογραφημένη.
- ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΤΩΝ ΛΑΣΩΝ, τερπνὸν διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.
- Ἡ ΜΑΡΙΑ ἢ τὸ Ἀνθοφόρον κάμιστρον, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.
- Ἡ ΜΙΚΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΤΟΥ ΛΑΣΟΥΣ, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.
- Ο ΑΙΜΙΛΙΟΣ, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.
- Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.
- Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΡΚΕΤΗΣ, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.
- Ἡ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΤΕΛΛΟΥ, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ χαριτόδετον.
- Ο ΠΕΡΣΕΥΣ Μυθολογικὸν διήγημα ὑπὸ Μ. Κωνσταντινίδου.
- Ο ΘΗΣΕΥΣ
- ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ὑπὸ Γ. Κούρη.
- ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΑΝΑΕΡΣΕΝ κατὰ μετάφρασιν Α. Βικέλα.
- Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ διασκευὴ ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν ὑπὸ Α. Κουρτίδου.
- ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ πρωτότυπα καὶ ἀνέκδοτα ποιήματα ὑπὸ Ι. Πολέμη.
- Ο ΓΕΡΟΣΤΑΘΗΣ ἢ ἀναμνήσεις παιδικῆς μου ἡλικίας ὑπὸ Α. Μελλῆ, τρεῖς τόμοι.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΡΓΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΞΕΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ANNINOY MH	Ἄττικά ἡμέραι (διηγήματα καὶ εὐθυμογραφήματα)..... Δρ.	5.—
—	Ζητεῖται ὑπηρέτης (κωμῳδία μονόπρακτος).....	1.—
BABEA N.	Τὸ Πέραν μας (πρωτότυπον κοινωνικὸν ἔργον ἀπὸ τὰ παρασκήνια τῆς ζωῆς μας).....	5.—
BΛΑΧΟΥ ΑΓΓ.	Ἀνάλεκτα (κρίσεις καὶ ἐντυπώσεις 2 τόμ.).....	8.—
ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ Μ.	Τὰ κατὰ τὸν Θησέα (ἱστορικὴ καὶ πολιτικὴ μυθογραφία).....	7.—
BIZYHNOY Γ.	Ποῖος ἦτο ὁ φονεὺς τοῦ ἀδελφοῦ μου.	5.—
ΓΡΥΠΑΡΗ Ν. Ι.	Σκαραβαῖοι καὶ Τετρακόττες.....	5.—
ΔΕΔΗΚΑΤΕΡΙΝΗ Ι.	Ὁ Λυχνσοτάτης (κωμῳδία) μονόπρακτος.....	1.—
ΔΡΟΣΙΝΗ Γ.	Φωτερά Σκοτάδια (ποιήματα).....	5.—
—	Κλειστὰ Βλέφαρα (ποιήματα).....	5.—
—	Ἄμαρυλλίς (διήγημα).....	5.—
—	Ἄγροτικά ἐπιστολαί.....	5.—
—	Ὁ Μπαρμπαδήμος Διηγῆσεις Ἄγωνιστοῦ (μετὰ πολλῶν εἰκόνων) Δ. Μπισκίνη.....	5.—
ΔΑΦΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο.....	5.—
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΔ.	Ἡ Σιδηρᾶ Διαθήκη (Κοινωνικὴ Φυσιολογία).....	6.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΙΟΥΔΙΑΣ	(διηγήματα).....	5.—
—	Ὅλοι μαζί.....	3.50
—	Ὁ Βάτραχος πὸν βαριέται.....	1.40
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΩΝΗΣ	Ἑλληνικὰ ποιήματα, κατάλληλα γι' ἀπαγγελία.	
ΔΕΛΤΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ	Γιὰ τὴν Πατρίδα ἄδεται.....	3.50
—	Γιὰ τὴν Πατρίδα χαρτόδετον.....	5.—
—	Τὰ ἀγνωστικά μας.....	1.—
ΔΕΛΤΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ	Μῦθοι καὶ θρύλοι.....	6.—
ΘΕΡΟΥ ΑΓ.	Δημοτικὰ τραγούδια (ἐκλογή).....	3.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ Μ.	Ἑλλ. ἰκὴ Μυθολογία.....	5.—
ΔΙΑΩΡΙΚΗ Μ.	Κοντὰ στὴ φωτιά (δρᾶμα μονόπρακτον).....	1.—
ΛΥΚΟΥΔΗ ΕΜΜΑΝ.	Διηγήματα.....	6.—
—	Τὸ Σπητάκι τοῦ ριαλοῦ (Διήγημα).....	5.—
ΜΩΡΑ-Γ-ΤΙΝΗ Α.	Διηγήματα.....	6.—
ΜΑΔΑΚΑΣΗ Μ.	Ἀσφῶδελοι (ποιήματα).....	5.—
ΜΑΡΗ Μ.	Τὸ θάρρος τῆς ἀγνοίας (κωμῳδ. μονόπρακτος).....	1.—

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΑΘΗΝΑΙ

ΝΟΡΔΛΟΥ Μ.	Τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη.....	4.—
ΠΑΛΑΜΑ Κ.	Τὰ παράκαιρα (ποιήματα).....	5.—
—	Διηγήματα.....	5.—
ΝΤΟΣΤΟΓΕΦΚΗ Φ	Τὸ Ἔγκλημα καὶ ἡ τιμωρία (εἰς δύο τόμους).....	6.—
ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ—ΔΑΜΠΕΛΕΤ	Τὰ χελιδόνια (ποιήματα γιὰ παιδιὰ τονισμένα).....	10.—
ΠΟΛΕΜΗ Ι.	Σπασμένα μάρμαρα (ποιήματα).....	6.—
—	Δύρα (Ἀνθολογία τῆς νεωτέρας ἑλλ. ποιήσεως).....	6.—
—	Ἡ Γυναῖκα (κωμῳδία μονόπρακτος).....	1.—
—	Ἐιρηνικά (ποιήματα).....	3.—
ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ Α.	Ἡ Φαίδρα.....	4.—
—	Φάουστ τοῦ Γκαίτε(μετὸ πολλῶν εἰκόνων) Ποιήματα.....	5.—
—	Τραγούδια τοῦ λυτρωμοῦ.....	5.—
ΣΗΜΗΡΙΩΤΗ ΑΓ.	Τραγούδια τοῦ νησιῶ.....	5.—
ΣΤΡΑΤΗΓΗ Γ.	Οἱ σπογγαλιεῖς τοῦ Αἰγαίου(διηγήματα).....	5.—
ΤΑΝΑΓΡΑ ΑΓΓ.	Μακεδονικαὶ Ραψωδίαί (διηγήματα) Δρ.....	2.50
—	Ἡ Μεγαλόχαρη (διήγημα).....	2.50
—	Ἄγγελος ἐξολοθρευτῆς (πολεμ. διηγ. 1912-13).....	3.—
—	Μαῦρες Πεταλοῦδες.....	5.—
ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ Γ.	Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρέγκας (μονόπρα. παιγνίδι).....	1.—
—	Βυζαντιναὶ γυναῖκες (διηγήματα).....	5.—
ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ Κ.	Φθινόπωρο (μυθιστόρημα).....	4.—
—	Τραγούδια τῆς Ἐρημιᾶς.....	3.50
—	Τὰ Ἐλεγεία καὶ τὰ Εἰδύλλια (ποιήματα).....	3.50
—	Ἀπλοῖ Τρόποι (ποιήματα).....	5.—
AUGIER	Οἱ Χαλκοπρόσωποι (κωμ.) μετ. Ἄγγ. Βλάχου.....	1.50
BARRIÈRE	Οἱ Κουτοπόνηροι (κωμῳδ.) μετ. Ἄγγ. Βλάχου.....	1.50
Ὁ Βασιλεὺς Ὀθων.	Ἱστορικὸν ἐράνισμα ἐπὶ τῇ 50ετηρίδι τοῦ θανάτου του.....	3.—
Κωνσταντινούπολις καὶ	Ἁγία Σοφία Θρύλοι καὶ παραδόσεις (Ἱστορία).....	3.—
ΒΟΓΑΣΛΗ Δ.	Ἐκλεκτὰ χριστουγεννιάτικα καὶ πρωτοχρονιάτικα διηγήματα (ἐκ τοῦ Γαλλ., Γερμαν. καὶ Ρωσ.).....	2.50
ΔΟΥΜΑ (ΥΙΟΥ)	Ἡ Κυρία μετὰ τὰς Καμελίαις (μυθιστόρημα).....	5.—
LABICHE	Ἐγὼ καὶ Συδάκης καὶ Θανασοῦλης (κωμῳδία) μετὰφρασις Ἄγγελου Βλάχου.....	1.60
ΣΙΕΓΚΕΒΙΤΣ	Quo Vadis (μυθιστόρημα).....	4.—
OCTAVE FEUILLET	Ἱστορία ἐνὸς πτωχοῦ νέου.....	5.—

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Συντελέσαντες τὸν παρόντα «Κατάλογον τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων καὶ ὀνομάτων» πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ παρθεναγωγείων προωρισμένον δὲν νομίζομεν ἄσκοπον νὰ εἴπωμεν τίνες λόγοι προύτρεψαν ἡμᾶς νὰ περιλάβωμεν ἐν αὐτῷ μόνον τοὺς δοκίμους τύπους ἐν τε τοῖς ῥήμασι καὶ ὀνόμασιν.

Ἐν τῇ περιόδῳ ἐκείνῃ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ἡ δόκιμος τῆς γλώσσης χρῆσις, δὲν εἶχε δέ πω εἰσχωμάση ἢ παρακμῆ καὶ κατάπτωσις αὐτῆς, παρήχθησαν καὶ τὰ δοκιμώτατα τῆς διανοίας προϊόντα δυνάμενα νὰ παράσχωσι τροφήν ὑγιᾶ καὶ μεστώσῃσι καὶ νοῦν καὶ φρόνημα. Ὑπάρχουσι καὶ μεταγενεστέρων τινῶν συγγράμματα δυνάμενα νὰ ὠφελῶσι τοὺς περὶ ταῦτα ἀναστρεφομένους, ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶνε καὶ σπανιώτερα καὶ γλωσσικῶς πολλῶ ὑποδεέστερα· ἐφ' ᾧ δὲν δύνανται νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς τῶν παιδῶν διανοίας καὶ ψυχῆς τελεσφόρως καὶ δραστηρίως εἰς ἀποτύπωσιν τοῦ καλοῦ, ἀγαθοῦ καὶ ὑψηλοῦ καθ' ὃν τρόπον οἱ δόκιμοι συγγραφεῖς τοῦτο κατορθοῦσιν. Οἱ ἀρχαῖοι δὲν μορφοῦσι μόνον διὰ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐντέχνου καὶ ἑναρμονίου λεκτικῆς πλοκῆς μουσικῆ ἁρμονία ὁμοιοζούσης ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς καρδίας. Οὔτε οἱ τῆς μουσικῆς φθόγγοι ἄνευ νόμου τινὸς καὶ τάξεως ἐκφωνούμενοι δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι μέλος ἑναρμόνιον, κατακηλοῦν τε καὶ ἐπαῖρον τὰς ψυχὰς τῶν ἀκρωμένων, οὔτε λέξεις καὶ προτάσεις μεστὰι πολλάκις ἐννοίας δύνανται νὰ παραγάγωσιν ἑναρμόνιον ὄλον, ἐὰν μὴ αὐταὶ ἀκολουθῶσιν ἀλλήλαις κατὰ τινὰς νόμους καὶ κανόνας. Οἱ με-

ταγενέστεροι έστερουόντο του προσόντος τούτου, όπερ είναι ίδιον μάλιστα τής Έλληνικής γλώσσης ώστε να μαγεύη και δεσμεύη πως τήν ψυχήν του μελετώντος και κατέχη ταύτην άκόρεστον, όσπερ άριστοτέχνημά τι του Φειδίου ή Πραξιτέλους δέσμιον κατέχει τον πρό αυτου διερχόμενον, αναγκαζόμενον να θεάται αυτό άκορέστως και αποθαυμάζη και έκαστον μέρος ιδία και τό όλον καθόλου. Και οι κατά τους έσχάτους χρόνους καλλιτέχνηαι ένίστε έπειρώντο μέν να παριστώσιν ύψηλās ιδέας και τεχνουργώσιν εικόνας θεών, δέν ήδύναντο όμως διά τής γλυφίδος αυτών να δείξωσι και έξωτερικώς σύμμετρον τήν ιδέαν. Ούτε πάντες οι αιώνες δημιουργούσιν Όμήρους, Σοφοκλέας, Πλάτωνας, Ξενοφώντας και Δημοσθένας, ούτε έκάστη χρόνου περίοδος παράγει Φειδίας, Πραξιτέλας και Μύρωνας. Τά συγγράμματα των άρχαίων όμοιάζουσι προς άνθη ευώδη και καλά τήν όψιν, τά δέ των μεταγενεστέρων προς άνθύλλια ευώδη μέν ίσως αλλά δυσειδή, ένίστε δέ και προς δυσώδη και είδεχθη.

Έπειδή δέ ή νεολαία ήμών εκπαιδεύεται έν τοις συγγράμμασι τής δοκίμου περιόδου, διότι οι μεταγενέστεροι λίαν άνώμαλοι περί τήν γλώσσαν τυγχάνοντες δέν δύνανται να άποτελέσωσι κανόνα τής γλώσσης, αλλά σύγχυσιν τή του παιδός κεφαλή δύνανται να φέρωσιν, αναγκαίον είναι ίνα ό παις έχη έν χερσί και τοιαύτα βιβλία, δι' ών δύναται να προσκτήσεται τό Άττικόν ιδίωμα τής γλώσσης και οικειώσεται αυτό, συντελοϋν πως και εις διόρθωσιν τής νϋν γλώσσης. Έγκρατής δέ τούτου γενόμενος δύναται να προσβλέπη μετά πλείονος θάρρους και εις τά μεταγενέστερα προϊόντα και οίονει κρατών έν χερσί τήν ναυτικήν πυξίδα τής Άττικής νεώς δύναται να διαπλήη άσφαλώς άλλα πελάγη ταραχής και συγχύσεως μεστά όντα άνευ φόβου τινός μη κατακλυσθη.

Ίνα δέ τήν βίβλον ταύτην συντάξωμεν, όσπερ και τά άλλα ήμών συγγράμματα, είργασάμεθα επί πολλά έτη μετά φιλοπονίας, επίθυμούντες να παράσχωμεν τή νεολαία τροφήν ύγιε-

στέραν και διευκολύνωμέν πως τὸ ἐφ' ἡμῖν τὰ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Καὶ ἐν μὲν τῷ Καταλόγῳ τῷδε περιελάβομεν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα τῷ μαθητῇ, ἐὰν δέ τις χρήζῃ πλείονος ἀκριθείας ἢ ἐπιθυμῇ νὰ γινώσκῃ τὰ κινήματα καὶ ἄλλων ρημάτων σπανιωτέρων, δύναται νὰ προσφεύγῃ εἰς τὸ ἡμέτερον «Λεξικὸν ἀπάντων τῶν ῥημάτων τῆς Ἀττικῆς πεζογραφικῆς διαλέκτου».

Ἐὰν δὲ δίκαιον καὶ νόμιμον εἶναι ἵνα μηδενὸς ἢ ὑλικῆ περιουσία ὑπὸ τινος συληται, πολλῶ δικαιοτέρον εἶναι νὰ διατελῇ ἀσύλητος ἡ διανοητικὴ περιουσία παντὸς συγγραφέως. Ἡμεῖς οὐδενὶ θέλομεν ἐπιτρέψῃ νὰ ἀντιγράψῃ σφετερισάμενος τοὺς ἡμετέρους πόνους ἢ καὶ διασκευάσῃ τὰ αὐτοῦ ἀρυσάμενος ἀπὸ τῶν ἡμετέρων. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικὴ τιμιότης καὶ εἰλικρίνεια. Γινώσκομεν ἀπάντων τὰ τοιαῦτα βιβλία τίνος φύσεως εἶναι, οὐδεμίᾳ δ' ἀνάγκη εἶναι ἐνταῦθα νὰ εἴπωμεν δυσχερές τι. Τοσοῦτον δὲ μόνον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν τοῖς διδασκάλοις ὅτι, ἐὰν ἀληθῶς κήδωνται τῆς βελτιώσεως τῶν τῆς παιδείας, οφείλουσι νὰ ἀποδοκιμάζωσι τὰ τῶν ρακιοσυρραπταδῶν βιβλία, ὑποστηρίζωσι δὲ τὰ κρείττονα καὶ ἀπηλλαγμένα ἀναλήθων διδαγμάτων τῶν ἀνεξιτήλων σχεδὸν ἐν τῇ τῶν παιδῶν διανοίᾳ διαμενόντων καὶ διὰ μυρίων ὕστερον ἀληθῶν διδαγμάτων ἀδυνατούντων νὰ ἐξαλειφθῶσιν, ὡς ἡ πέτρα διδάσκει· διότι ἡ κακὴ παιδικὴ κατῆχησις καὶ ἡ ἐκ βιβλίων ἐπικήρως ἐχόντων προσγινομένη μάθησις ριζοβολεῖ βαθέως ἐν τῷ νῷ τῶν παιδῶν θαυμαστὴν μνήμην ἔχοντι.

Πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι τὰ τῆς παιδείας δὲν ἔχουσι ὑγιῶς παρ' ἡμῖν. Μία τούτου αἰτία καθ' ἡμᾶς εἶναι καὶ ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παιδῶν θεωρεῖται πως χαρίτων ἀντάλλαγμα καὶ οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φροντίζοντες νὰ ἀρέσωσι τῷ φίλῳ ἢ τῷ δεῖνι συγγραφεῖ εἰσάγοντες τὴν βίβλον αὐτοῦ ἐν ὑποδεεστέρᾳ μοίρᾳ τίθενται τὴν τῶν παιδῶν ὠφέλειαν. Οὐδένα ἐν-

ταῦθα θέλομεν νὰ ἀδικήσωμεν, ἀλλὰ μόνον νὰ ψέξωμεν τὰ ψόγου ἄξια καὶ ὑποδείξωμεν ὅτι ἐφ' ὅσον συμβαίνουσι παρ' ἡμῖν τοιαῦτά τινα, ὧν ἔνεκα οἱ δυνάμενοι χρηστά τινα καὶ ὠφέλιμα συγγράμματα νὰ συγγράψωσιν ὑπὸ νάρκης καταλαμβάνονται, ἀνάγκη εἶναι νὰ μὴ περιμένωμεν καλόν τι. Ἐπὶ τοῖς διδασκάλοις κεῖται καὶ νεολαίαν ὑγιᾶ νὰ μορφώσωσι καὶ τὸν ζῆλον τῶν περὶ τὰ γράμματα ἀσχολουμένων νὰ ὑπεκκαύσωσιν. Ἡ ἀληθὴς τῶν παιδῶν μόρφωσις ἔστω τὸ μόνον ἐλατήριο. Ἡ πατρίς ἔχει ἀνάγκην χρηστῶν πολιτῶν, τούτους δὲ μορφοῦσιν οἱ διδάσκαλοι καὶ τὰ ὑγιᾶ βιβλία. Ἡ μέλλουσα γενεὰ προμηνύεται οὐχὶ ὑγιᾶς, ὡς ἀποφαίνονται ἄνδρες εἰδικοί περὶ τοῦτο σπουδάσαντες, τούτου δ' ὑπεύθυνοι εἴμεθα ἡμεῖς οἱ διδάσκαλοι. Καιρὸς πλέον εἶναι νὰ ἀνανήψωμεν καὶ συγκεντροῦντες τὰς ἐνεργείας ἡμῶν ἅπαντες συντελέσωμεν εἰς τὴν ἀληθῆ καὶ ὑγιᾶ μόρφωσιν τῆς νεολαίας, ἣν ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ἡ πατρίς ἢ ἡ φωνὴ εἶναι ἱερωτέρα καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς. Εὐχόμεθα δ' αὕτη νὰ εὖρη ἡχῶ ἐν ταῖς καρδίαις ἀπάντων καὶ κρατήσωσι τὰ βέλτιστα.

Ἐν Ἀθήναις Ἰανουαρίου ἀρχομένου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΖΗΚΙΑΗΣ

ΑΝΩΜΑΛΑ

ΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΤΑ

ΤΗΣ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

Α

ἀγάλλω (= λαμπρύνω, φαιδρύνω τινά). Ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς ἀπαντᾷ μόνον ὁ ἐνεστώς ἀγάλλω σπανίως. Ἐκ δὲ τῆς μέσης μόνον ὁ ἐνεστώς ἀγάλλομαι καὶ ὁ παρατ. ἠγαλλόμην ῥηματ. παράγωγ. ἄγαλμα (= κόσμημα ἢ πᾶν, διὰ τὸ ὁποῖόν τι ἀγάλλεται).

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀγαλ-, ἣτις φαίνεται εἰς τὸ ἀγλαδς (ἀντὶ τοῦ ἀγαλ-ός). ἀγάλ-ω (= ἀγάλ-ω), ὡς ἀγγελος, ἀγγέλ-ω (= ἀγγέλ-ω).

ἀγαμιαί (= θαυμάζω). Τὸ ῥῆμα εἶναι ἀποθετ., οὐτινος εἶναι εὐχρηστος ὁ ἐνεστώς ἀγαμαι ἄνευ ὑποτακτικῆς καὶ προστακτικῆς, εὐκτικ. ἀγαίμην καὶ ἀγαινο μόνον. Παρατ. ἠγάμην. Ἄορ. καθ. ὡς μέσ. ἠγάσθην καὶ μέσου ἀοριστ. μόνον ἢ εὐκτ. ἀγάσαιτο. Ῥημ. ἰπιθ. ἀγασ-τός καὶ ἀξιάγασ-τος.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀγασ-, εἰς ἣς ἠγάσ-θην, ἀγασ-τός, καὶ ἀγα-, εἰς ἣς ἀγαμαι. Ἀρχ. ρίζ. γα-, τὸ δὲ α εἶναι πρόθεμα.

ἀγγέλλω (= ἀναγγέλλω, μνησῶ), παρατ. ἠγγέλλον, μέλλ. ἐγγεῖω, ἄορ. ἀ. ἠγγεῖλα, παρακ. μόνον σύνθετος (εἰς-, ἀπ-, ἐπι-

κατ-, προ-, περι-) ἤγγελα, ὑπερσ. ἀπηγγέλειν καὶ ἐπηγγέλειν. Παθ. ἀγγέλλομαι, παρατ. ἤγγελλομαι, μέλλ. παθ. ἀπαγγελλόσομαι, ἀόρ. παθ. ἤγγελλομαι, παρακ. παθ. ἤγγελλομαι, ὑπερσ. παθ. ἤγγελλομαι. Μέσ. ἐπαγγέλλομαι, παρατ. μέσ. ἐπηγγέλλομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπηγγέλλομαι καὶ ὑπερσ. μέσ. ἐπηγγέλλομαι. Ῥημ. παρὰ γ. ἐπιθ. καταγγελλοτός, ἐξάγγελλοτός, ἀνεπαγγελλοτός. Ῥημ. παρὰ γ. ἀγγελλομα, ἐπαγγελλομα.

ΣΗΜ. Τὸ ἀγγέλλω εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, ἀνά, διά, ἐπί, εἰς, ἐκ, κατά, παρά, περί, πρό. Ῥίζ. ἀγγελλ- (ἀγγελος) ἀγγελλο- (= ἀγγέλ-ω).

ἀγείρω (= συναθροίζω), παρατ. ἤγειρον, ἀόρ. ἤγειρα. Μέσον περιαγείρομαι. Μέσον καὶ παθ. συναγείρομαι. Ῥημ. ἐπιθ. συναγερτόν ὕδωρ. Ῥημ. παρὰ γ. συναγερμός, ἀγορά, ἐξ οὗ τὰ σύνθετα παρ-ἠγυρισ, ὀμήγυρισ (ο=υ αἰολικῶς, ὡς ὄνομα, ὄνομα).

ἀγνοέω-ώ (= δὲν γνωρίζω, ἀπατώμαι), παρατ. ἠγνόουν, μέλλ. ἀγνοήσω, ἀόρ. ἠγνόησα, παρακ. ἠγνόηκα. Παθ. ἀγνοοῦμαι, παρατ. ἠγνοοῦμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἀγνοήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠγνόηθη, παρακ. ἠγνόημαι. Τὸ μέσον ἐκφέρεται κατ' ἀνάγνωσιν ἀγνοῶ ἑμαυτόν. Ῥημ. παρὰ γ. ἀγνοία.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀγνοε- ἐκ τοῦ α στερητικῆ καὶ γνο-, ὅπερ εὐρίσκεται εἰς τὸ γινώσκω (= γι-γνώ-σκω) ἐν τῷ δευτέρῳ ἀόριστῳ εὐκτ. γνόη-ν, μετοχ. γνόος, γνότος.

ἄγνυμι (= συντρίβω). Ἄπλοῦν εἶναι ποιητικόν, οἱ δὲ ἔστικοὶ πεζογράφοι μετεχειρίζοντο αὐτὸ πάντοτε σύνθετον κατὰ γνυμι, τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται μόνον ὁ ἐνεστώτης, ὁ ἀόρ. κατεῖξα. Παθ. κατὰ γνυμαι, ἀόρ. παθ. ἔκατεῖγην, παρακ. ἔκατεῖγα. ὡς παθ. κατεῖγα (= εἰμι συντετριμμένος), ὑπερσ. περιφραστικῶς κατὰ γνυμαι καὶ μετ' ὀλίγ. μέλλ. κατὰ γνυμαι ἔσομαι. Ῥημ. παρὰ γ. ἀπτη (τὸ παραθλάσσιον), Ἀπτική (ἀντὶ τοῦ Ἀπτική κατ' ἀφομοίωσιν τοῦ κ εἰς τ).

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἄγνυ-, διὰ τοῦτο λαμβάνει καὶ συλλαβ. αὐξήσιν ε, κατ-ἄ-ἔ- (= κατ-ἔφαξα), κτλ.

ἀγορεύω (= ὁμιλῶ ἐν συνελύσει), παρατ. ἠγόρευον, μέλλ. ἀγρεύων σύνθετος (ἀπ-, ἐξ-, κατ-, προ-, προσ-, συν-) ερῶ, ἀόριστος ἔ-

ἀφρον σύνθετος (ἀπ-, ἀν-, δι-, ἐξ-, κατ-, προ-, προσ-, συν-, ὑπ-, προαπ-, ἐπαν-) εἶλον, παρακ. μόνον σύνθετος (ἀπ-, δι-, κατ-, προ-, προσ-, συν-, προαπ-) εἶρηκα, ὑπερσ. ἀπειρήκειν καὶ ἀπειρηκῶς ἦν. Παθ. ἀγορεύομαι, παρατ. (ἀν-, προ-, προσ-, ὑπ-) ηγορευόμην μέλλ. μέσ. ὡς παθ. προαγορεύσομαι καὶ μέλλ. παθ. ἀπορηθήσομαι, ἀναρρηθήσομαι καὶ προσρηθήσομαι, Ἄορ. παθ. μόνον σύνθετος (ἀν-, ἀπ-, δι-, προσ-, ἀντιπροσ-) ερρήθη. Παρακ. παθ. μόνον σύνθετος (ἀν-, ἀπ-, δι-, προ-, προσ-) εἶρημαι. Ὑπερσ. ἀπειρήμην καὶ ὑπειρημένος ἦν. Ρημ. ἐπίθ. ἀπόρητος, προαγορευτέος, προσρητέος καὶ ἀπορητέος. Ρημ. παράγ. πρόσρησις, πρόσρημα, ἀναγόρευσις καὶ ἀνάρρησις.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀγορ-, ἀγορά (συνάθροισις τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ τόπος τῶν πωλουμένων καὶ ἀγοραζομένων), ἀγορεύω (ὁμιλῶ ἐν ἀγορᾷ τοῦ λαοῦ), τὸ δὲ ἀγορὰ ἐκ τοῦ ἀγερ- (τοῦ ἀγείρω).

ἀγρεύω (θηρεύω, συλλαμβάνω). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστῶς ἀγρεύω καὶ ὁ παθ. ἐνεστ. ἀγρεύομαι. Ρημ. παράγ. ἀγρευμα, ἀγρευτικός.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀγρ-, ἄγρα, ἐξ οὗ πυρ-άγρα, χρε-άγρα, ποδ-άγρα, ἀγρεύω, ἄγρῶ-ω.

ἀγροικίζομαι (φέρομαι ἀγροίκως, χωριάτικα). Τὸ ῥῆμα εἶναι ἀποθετικὸν καὶ εὐχρηστον μόνον κατ' ἐνεστῶτα σπανίως.

ΣΗΜ. Γίνεται παρὰ τὸ ἀγροικός ἢ ἀγροῖκος (= ὁ ἐν ἀγρῶ οἰκῶν, ἐποικιστικῶς = σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος), ἀγροικία, ἀγροικίζομαι.

ἀγρυπνέω-ῶ (εἶμι ἄγρυπνος, δὲν κοιμῶμαι), παρατ. ἠγρύπνου, μέλλ. ἠγρυπνήσω καὶ ἄορ. ἠγρύπνησα.

ΣΗΜ. Ἄγρυπνος (ὁ φέρων ἢ ἐλαύνων τὸν ὕπνον), ἀγρυπνία, ἀγρυπνῶ.

ἄγχω (πνίγω, σφίγγω τὸν λαϊμόν τινος). Τοῦ ἐνεργ. οἱ Ἄττι- καὶ Πέλοποι μεταχειρίζονται μόνον τὸν ἐνεστῶτα. Παθ. ἐνεστ. ἀγχομαι. Μέσ. ἐνεστ. ἀπάγχομαι, παρατ. ἀπηχόμην καὶ μέσ. ἄορ. ἀπηγάμην. Ρημ. παράγ. ἀγχ-όνη.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀγχ-, ἐξ οὗ ἄγχι, ἀγχοῦ (ἐγγύς), ἄσσον (ἄγχι-ιον), ἄγχ-ω, ἄγχ-όνη, κυν-ἀγχη, συν-ἀγχη.

ἄγω (φέρω, κάμνω τινὰ νὰ ἔρχηται), παρατ. ἤγον, μέλλ. ἄξω, ἄορ. εἰ ἤταγον, παρακ. συνηχα, ἐξήχα, προήχα, Παθ. ἄγομαι,

παρατ. ἠγόμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἄξομαι καὶ προσάξομαι καὶ παθητ. ἀχθήσομαι (καὶ ἀπ-, προσ-, προῦπ-, προ-), ἀόρ. παθ. ἠχθήσεται παρακ. παθ. ἦται καὶ ἠμέτος, ὑπερσ. παθ. ἠμέτοι ἦσαν καὶ σύνθετος (ἀν-, ἐπ-, προ-, συν-) ἦκτο. Μέσ. ἄγομαι, παρατ. ἠγόμην, μέλλ. μέσ. σύνθετος (ἀν-, ἐπ-, προ-, προσ-, ἐπείσ-) ἄξομαι, ἀόρ. μέσ. ἔ' ἠγαγόμην καὶ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. σύνθετος (ἀν-, ἐπικαν-, συναν-, ἔξ-, κατ-, προ-, ὑπ-) ἠχθήν, παρακ. μέσ. σύνθετος (προ-, ἀν-, προσ-) ἦγμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἐπακτός, ἐπέσακτος, ἀκτέον, εἰσακτέον, ἐξακτέον, περιακτέον καὶ προσακτέον. Ῥημ. παράγ. ἀγωγός, ἀγωγή, ἀγώγιμος, ἀγωγός, παιδ-αγωγός.

ἀγωνίζομαι (ὑφίσταμαι ἀγῶνα, πολεμῶ). Τὸ βῆμα εἰς καὶ ἀποθετ. μετ' ἐνεργ. διαθέσεως. Ὁ ἐνεστώς ἀγωνίζομαι πάντοτε μετ' ἐνεργ. διαθέσεως, ὁ παρατ. ἠγωνιζόμην πάντοτε μετ' ἐνεργ. διαθέσεως, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἀγωνιοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἠγωνισύμην, παρακ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἠγώνισμαι, ὑπερσ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἠγωνίσμην. Χρόνοι μετὰ παθητικῆς διαθέσεως εἶναι μόνον ὁ μέσ. μέλλ. ἀγωνιεῖται σπανίως, ἀόρ. παθ. ἠγωνίσθη καὶ παρακ. πᾶ ἠγωνισμένα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀναγώνιστος, ἀναταγώνιστος, ἀγωνιστέον καὶ προαγωνιστέον. Ῥημ. παράγ. ἀγώνισις, ἀγώνισμα, ἀγωνιστής, συναγωνιστής, ἀγωνιστικός.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται τὸ ἀγωνίζομαι σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἐν, διά, ἀντί, πρό. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀγών.

ἄδικέω-ῶ (εἰμί ἄδικος, κάμω ἀδικημα), παρατ. ἠδίκουν, μέλλ. ἀδικήσω, ἀόρ. ἠδίκησα, παρακ. ἠδίκηκα, ὑποτακτ. ἀδικήκω ῶ, ὑπερσ. ἠδικήκειν. Παθ. ἀδικοῦμαι, παρατ. ἠδικούμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἀδικήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠδικήθη, παρακ. παθ. ἠδίκημαι, ὑπερσ. ἠδικήμην καὶ ἠδικημένος ἦν. Μέσ. ἀναλελ. ἀδικῶ ἐμμαντόν. Ῥημ. ἐπίθ. ἐναδίκητος καὶ ἀδικητέον. Ῥημ. παράγ. ἀδικημα.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἐν, ἀντί. Γίνεται παρὰ τὸ ἄδικος, οὐ ἀντίθετον τὸ ἐνδικος.

ἄδω (ψάλλω, τραγουδῶ, κελαδῶ), παρατ. ἦδον, μέλλ. μέσοσ ἔς ἐνεργ. φσομαι, ἀόρ. ἦσα. Παθ. ἐνεστ. ἄδομαι καὶ ἀόρ. ἦσθη.

Ῥημ.κτ. ἐπίθ. ἄσπετον καὶ ἐπαστέον. Ῥημ.κτ. παραγ. φδῆ, φδτεῖον, τραγ-φδός, τραγ-φδῶ, ἐπ-φδῆ, ἐπ-φδός, ἄσμα, κωμ-φδῶ, -ία.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, ἐκ, ἐπί, πρό, σύν, πρόσ καὶ τῶν διπλῶν κατεπ-, ἐξεπ-. Τὸ φδω γίνεται ἐκ τοῦ ποιητ. αἰδῶ κατὰ συναίρεσιν, ἐξ οὗ καὶ αἰοδῆ, αἰοδῆμος.

ἄθλέω-ῶ (ἀγωνίζομαι, κοπιῶ). Οἱ Ἀττικοὶ πεζογράφοι μεταχειρίζονται μόνον τὸν ἐνεστώτα ἄθλῶ, τὰ δὲ ἄλλα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ ἀγωνίζομαι. Ῥημ. παράγ. ἀθλητής, ἀθλημα.

ΣΗΜ. Γίνεται παρὰ τὸ ὁ ἄθλος (= ἄεθλος) = ὁ ἄγων, τὸ δὲ οὐδ. τὸ ἄθλον (= ἄεθλον) = βραβεῖον ἀγῶνος.

ἄθρέω-ῶ (παρκτηρῶ, κυτάρζω) καὶ ἀναθρῶ, ἄθρ. ἤθρησα καὶ παθ. ἐνεστ. ἀναθρούμενος. Ῥημ. ἐπίθ. ἀθρητέον.

ἄθροίζω (συναθροίζω), παρακτ. ἤθροισον, μέλλ. ἀθροίσω, ἄθρ. ἤθροισα, παρακ. ἤθροικα, ὑπερσ. ἤθροικειν. Παθ. ἀθροίζομαι, ἄθρ. παθ. ἤθροισθην, παρακ. ἤθροισμαι, ὑπερσ. παθ. συνήθροισάμενοι ἦσαν. Μέσ. ἀθροίζομαι, παρακ. μέσ. ἤθροίζομην, μέλλ. παθ. ὡς μέσ. ἀθροισθήσομαι, ἄθρ. παθ. ὡς μέσ. ἤθροισθην καὶ ἄθρ. μέσ. ἤθροισάμην τι, παρακ. μέσ. ἤθροισμαι, ὑπερσ. μέσ. συνήθροισμην. Ῥημ. ἐπίθ. ἀθροιστέον. Ῥημ. παράγ. ἀθροισις, ἀθροισμα.

ΣΗΜ. Τὸ ἀθροίζω δασύνεται κατὰ τοὺς Ἀττικούς, φιλοῦται δὲ κατὰ τοὺς Ἑλλούς. Εὐρίσκεται καὶ σύνθετον καὶ μετὰ τῆς σύν. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀθρός.

ἀθυμέω-ῶ (εἰμι ἄθυμος, λυποῦμαι, φοβοῦμαι), παρακτ. ἠθύμουν, ἄθρ. ἠθύμησα καὶ κατηθίμησα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀθυμητέον.

ΣΗΜ. Γίνεται παρὰ τὸ ἀθύμος, ἐξ οὗ τὸ ἀφηρημ. ἀθυμία, τὸ δὲ ἄθυμος ἐκ τοῦ στερητικοῦ α καὶ θυμός (= νοῦς, καρδία).

αἰδοῦμαι (σέβομαι, εὐλαβοῦμαι, συγχωρῶ), ἀποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσεως, παρακτ. ἠδούμην, μέλλ. μέσ. αἰδέσομαι, ἄθρ. παθ. ὡς μέσ. μετ' ἐνεργ. διαθέσ. ἠδέσθην καὶ μέσ. ἄθρ. ἠδεσάμην (= συν-εχώρησα, ἐξίλασάμην, εἰς συμπάθειαν ἐκίνησα), παρακ. ἠδεσμαι. Τὸ παθητ. κατὰ περιφρασιν αἰδοῦς τυγχάνω ὑπὸ τινος.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων κατὰ, ἀντί, ἐνθά, Ῥιζ. αἰδέσ-, ἐξ ἧς ἠδέσ-θην, αἰδέ-σομαι (ἐκ τοῦ αἰδέσ-σομαι κατ' ἀπλοποίησιν τοῦ σ, ἕνεκα τῶ ὁποίου δὲν ἐκτείνεται τὸ ε) ἠδε-σάμην (ἐκ τοῦ ἠδεσ-σάμην), ἠδεσ-μαι καὶ αἰδε-, αἰδέ-ο-μαι αἰδοῦμαι, αἰδώς, αἰδέος-ως (ἀντὶ αἰδός-ος).

αἰκίζομαι (κακῶς μεταχειρίζομαι τινα, κακοποιῶ). Ἄποστ. μέσ. μετ' ἐνεργητ. διαθέσεως, εἶναι δὲ εὐχρηστος μόνον ὁ ἐνεστώσ. **αἰκίζομαι** καὶ ὁ μέσ. ἀόρ. ἤκισάμην. Ἐκ δὲ τῆς παθ. φωνῆς τ. παθ. ἀόρ. μετὰ παθ. διαθέσ. ἤκισθην. Ῥημ. παράγ. **αἰκισμός**.

ΣΗΠ. Γίνεται παρὰ τὸ αἰκία (ὄπερ ἐκ τοῦ στεργητ. α καὶ Γικ- τοῦ εἰκωλοῖκα).

αἰνέτομαι (ὀμιλῶ αἰνιγματωδῶς, μακρόθεν δίδω νὰ ἐννοήσῃ τις). Ἄποθετ. τὸ ῥῆμα μετ' ἐνεργ. διαθέσεως, εἶναι δὲ εὐχρηστος ὁ ἐνεστ. **αἰνέτομαι**, ὁ παρκατ. ἠνιγτόμην καὶ ὑπηνιγτόμην καὶ ἀόρ. μέσ. ἠνιξίμην. Ἐκ δὲ τῆς παθ. φωνῆς ὁ παθ. ἀρίστ. μετὰ παθ. διαθέσ. ἠνιχθην. Ῥημ. παράγ. **αἰνιγμα**, **αἰνιγμός**, **αἰνιγματώδης**.

ΣΗΜ. Ῥίζ. αἰνιγ-, **αἰνέτομαι** (=αἰνιγ-ομαι), αἰνιγ-μα.

αἰρέω-ῶ (λαμβάνω, καταλαμβάνω, κυριεύω), παρ. ἤρουν. μέλλ. **αἰρήσω**, ἀόρ. β' **εἶλον**, ὑποτ. **εἶλω**, εὐκτ. **εἶλοιμι**, προστακτ. **εἶλε**, ἀπαρ. **εἰλεῖν**, μετοχ. **εἰλών**, παρκακ. ἤρηκα, ὑπερσ. ἤρηκειν. μετ' ὄλ. μέλλ. ἀφηρηκῶς **εἶσομαι**. Μέσ. **αἰροῦμαι** (=ἐκλέγω, προτιμῶ), παρκατ. ἤροῦμην, μέλλ. μέσ. **αἰρήσομαι**, ἀόρ. μέσ. **εἰλόμην**, παρκακ. μέσ. ἤρημαι, ὑπερσ. μέσ. ἤρημην. Ἰλαθ. **αἰροῦμαι** (=ἐκλέγομαι διὰ ψήφων, ὡς παθ. τοῦ μέσ. αἰροῦμαι, ὡς παθ. δὲ τοῦ αἰρέω εἶναι τὸ ἀλίσκομαι), παρκατ. **καθηροῦμην**, μέλ. μέσ. ὡς παθ. **διαἰρήσομαι** καὶ **ἀφαιρήσομαι**, μέλλ. παθ. **αἰρεθήσομαι**, ἀόρ. παθ. ἤρέθην, παρκακ. παθ. ἤρημαι, ὑπερσ. παθ. ἤρημην, μετ' ὄλ. μέλ. ἤρησομαι καὶ ἤρημένος **εἶσομαι**. Ῥημ. ἐπίθ. **αἰρετός**, **ἀθαίρετος**, **ἐξαιρετός**, **καθαίρετος**, **δισαιρετός**, **δισαιρετός**, **ἀφαιρετός**, **αἰρετέος**, **ἐξαιρετέος**, **ἀφαιρετέον**, **δισαιρετέον**, **προαιρετέον** καὶ **παλαιαίρετος**. Ῥηματ. παράγ. **αἰρέσεις**, **διαίρεσεις**, **ἀναίρεσεις**, **ἐξαιρέσεις**, **προαίρεσεις**, **καθαίρεσεις**, **παραίρημα**, **ὄφαιρέσεις**.

ΣΗΜ. Τὸ ῥῆμα εὐρίσκεται συνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἀνά, ἀντι, ἀπό, διά, ἐκ, κατά, πρό, περί, παρά, συνεχ-, προαν-, συγκαθ-, συναν-, ὑπόκτλ. Ῥίζ. **Εκρ-**, **Εκλ-**, **Εκλ-**, ἐξ οὗ αἰρ-έω, ἀλ-ίσκομαι, εἶλον (=ε-φελον).

αἶρω (σηκώνω, ὑψώνω), παρκατ. ἤρον, μέλλ. **ἀρῶ**, ἀόρ. ἤρα. ὑποτ. **ἄρω**, εὐκτ. **ἄραιμι**, προστ. **ἄρον**, ἀπαρ. **ἄραι**, μετοχ. **ἄρας**, παρκακ. ἤρακα, ὑπερσ. ἀλήρκειν. Παθ. **αἶρομαι**, παρκατ. παθ.

ἤρομην, ἄορ. παθ. ἤρθην, παρακ. παθ. ἤρμαι. Μέσ. αἰρομαι, μέλ. μέσ. ἀροῦμαι, ἄορ. μέσ. ἠράμην τε καὶ ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἤρθην (= ἤρα ἐμαυτόν), παρακ. μέσ. ἐπῆρμαι, ὑπερσ. μέσ. ἤρτο καὶ ἐπηρεμένοι ἦσαν. Τὸ μέσον καὶ ἀνακλειμ. ἐπαίρω ἐμαυτόν καὶ συνεπαίρω ἐμαυτόν. Ῥημ. παράγ. ἄρ-σις.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, δια, ἐπί, ἐκ, κατά, μετά, σύν, ὑπέρ καὶ τῶν ἐπαν-, συνεπ-. Ῥίζ. ἄρ-, αἶρω (= ἄρ-ιω), μίσθ-αρ-νος.

αἰσθάνομαι (διὰ τῶν αἰσθήσεων λαμβάνω γινώσκω τινος, καταλαμβάνω, ἐννοῶ). Ἀποθετ. μέσον τὸ ῥῆμα μετ' ἐνεργ. διαθέσ. καὶ εἶναι εὐχρηστος ὁ ἐνεστώς αἰσθάνομαι, παρατ. ἠσθάνομην, μέλ. μέσ. αἰσθήσομαι, ἄορ. μέσ. ἔ' ἠσθάνομην καὶ παρακ. ἠσθημαι. Ῥημ. ἐπιθ. αἰσθητός, ἀναισθητός, εὐαἰσθητός. Ῥημ. παράγ. αἰσθησις, αἰσθητήριον, αἰσθητής, αἰσθητικός.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἐπί, διά, παρά, πρό. Ῥίζ. αἰσθ-, ἐξ οὗ ἄορ. ἠσθ-όμην, αἰσθε-, ἐξ οὗ ὁ αἰσθήσομαι καὶ ἠσθημαι, αἰσθαν-, ἐξ οὗ ὁ αἰσθάνομαι.

αἰσχύνω (ἐντροπιάζω τινά), παρατ. κατήσχυνον, μέλλ. καταίσχυνῶ, ἄορ. ἠσχῦνα. Μέσ. αἰσχύνομαι, παρατ. ἠσχυνόμην, μέλλ. μέσ. αἰσχυνοῦμαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἠσχύνθη καὶ μέλλ. παθ. ὡς μέσ. ἐπαισχυνθήσομαι. Τὸ μέσ. καὶ ἀνακλειμμένον καταίσχυνῶ ἐμαυτόν. Ῥημ. ἐπιθ. ἀναισχυντός, ὑπεραναισχυντός, αἰσχυντέος.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων κατά, ἐπί, ἀπό, ὑπέρ. Ῥίζ. αἰσχ-, αἰσχ-ος, αἰσχῦ-νή, αἰσχῦ-νω.

αἰτέω-ᾶ (ζητῶ νὰ λάβω), παρατ. ἤτουν, μέλλ. αἰτήσω, ἄορ. ἤτησα. Παθ. ἀπαιτοῦμαι, παρατ. ἐξήτομην, ἄορ. παθ. ἤτήθη, παρακ. παθ. ἤτημαι. Μέσ. αἰτοῦμαι, παρατ. μέσ. ἤτούμην, μέλλ. μέσ. ἐξαιτήσομαι, ἄορ. μέσ. ἤτησάμην. Τὸ δὲ παραιτοῦμαι εἶναι ἀποθετικόν (ὄπερ ἰδέ). Ῥημ. ἐπιθ. αἰτητέον καὶ ἐξαιτητέον. Ῥημ. παράγ. ἐπαίτης, προσαιτης, αἴτημα, αἴτησις, ἀπαίτησις, ἐξαιτησις.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, ἀντί, ἐκ, μετά, πρό-

αἰτιῶμαι (θεωρῶ τινὰ αἰτιόν τινος, κατηγορῶ). Ἄποθ. μέσ. τὸ ῥῆμα μετ' ἐνεργ. διαθέσεως καὶ εἶναι εὐχρηστος ὁ ἐνεστώσ ἀτιῶμαι, παρατ. ἡτιῶμην, μέλλ. αἰτιάσομαι, ἀόρ. μέσ. ἡτιασάμην ὑπερσ. μέσ. ἡτιάμην. Χρόνοι μετὰ παθ. διαθέσ. ὁ ἐνεστώσ αἰτιῶμαι (σπανίως), ἀόρ. παθ. ἡτιάθην, παρακ. παθ. ἡτίαμαι. Ἄντ. τοῦ αἰτιῶμαι τίνα λέγεται καὶ κατὰ περιφρασιν ἐν αἰτία ἔχω τινὰ ἢ δι' αἰτίας ἔχω τινὰ καὶ ἀντὶ τοῦ παθ. αἰτιῶμαι λέγεται αἰτίαν ἔχω ὑπό τινος καὶ ἀόρ. αἰτίαν ἔλαβον. Ῥημ. ἐπιθ. αἰτιατός. Ῥημ. παράγ. αἰτίαμα, αἰτιασις.

ΣΗΜ. Εὐρίσκειται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἐπί καὶ νη-τό. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἰτία τὸ αἰτιῶμαι (= αἰτιάομαι).

ἀκέομαι—οὔμαι (ιατρεύω, ἐμβολλώνω). Ἄποθ. μέσον τὸ ῥῆμα μετ' ἐνεργ. διαθέσεως καὶ εἶναι εὐχρηστος ὁ ἐνεστώσ ἀκοῦμαι, μέλλ. μέσ. ἀκοῦμαι καὶ ἀόρ. μέσ. ἠκεσάμην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀκεστός, ἀνήκεστος. Ῥημ. παράγ. ἀκεσ-τής, ἀκεστικός.

ΣΗΜ. Λέγεται καὶ σύνθετον ἔξακοῦμαι. Ῥίζ. ἀκεσ-, ὅθεν τὸ ἀκεσ-τός ἀκέσ-τρα (= βελόνη) καὶ ὕστερον ἀκε-.

ἀκμιάζω (εἰμί ἐν ἀκμῇ ἢ ἀκμαίος), παρατ. ἤκμαζον, ἀόριστ. παρήκμασα, παρακ. παρήκμακα.

ΣΗΜ. Λέγεται καὶ παρακμιάζω. Γίνεται παρὰ τὸ ἀκμή.

ἀκολουθῶ (εἰμί ἀκόλουθος), παρατ. ἠκολούθουν, μέλλ. ἀκολουθήσω, ἀόρ. ἠκολούθησα καὶ παρακ. ἠκολούθηκα. Ῥημ. ἐπιθετ. ἀκολουθητέον καὶ ἐπακολουθητέον.

ΣΗΜ. Λέγεται καὶ ἐπακολουθῶ, παρακολουθῶ, συνακολουθῶ, συνεπακολουθῶ, καὶ συμπαρακολουθῶ. Γίνεται ἐκ τοῦ ἀπέλουθος (α ἀφροετικόν καὶ κέλευθος—ὄδος—ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζων).

ἀκοντιέζω (κτυπῶ διὰ τοῦ ἀκοντίου), παρακ. ἠκόντιζον, μέλλ. συνηρημ. ἀκοντιῶ καὶ ἀόρ. ἠκόντισα. Παθ. ἠκοντιζομαι, παρατ. ἠκοντιζόμην, μέλλ. παθ. κατακοντισθήσομαι, ἀόρ. ἠκοντισθην. Μέσου ἀποθετικῶ μόνον ὁ μέσ. μέλλ. διακοντιοῦμαι. Ῥημ. παράγ. ἀκόντισις, ἀκόντισμα, ἀκοντισμός, ἀκοντιστής.

ΣΗΜ. Εὐρίσκειται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων εἰς, ἐκ, κατὰ καὶ ἐν. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄκων ἀκοντος, ἀκόντιον.

ἀκούω (ἀκούω), παρατ. ἤκουον, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἀκούσο

αι, ἀβρ. ἤκουσα, παρακ. Ἔ ἀκήκοα, ὑπερβ. Ἐ ἠκηκόειν καὶ ἀκη-
 οῦς ἦν, εὐκτ. ἀκηκοῦς εἶην. Παθ. ἀκούομαι, μέλλ. παθ. ἀκου-
 θήσομαι, ἀβρ. παθ. ἠκούσθην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀκουστός, ἀτήκουστος,
 ξιάκουστος, ἀκουστίος, ἀκουστέον καὶ ὑπακουστέον. Ῥημ. πα-
 ἀγωγα ἀκοή, ἀκουσμα, ὑπήκοος. Τὸ εὐ ἀκούω ὑπό τιος καὶ κα-
 ὡς ἀκούω ὑπό τιος εἶναι ὡς παθ. τοῦ εὐ λέγω τινὰ καὶ κακῶς
 λέγω τινά.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἐπί, διά, κατά,
 παρά, πρό, πρὸς, ἐπέ.

ἀκριβόω-ᾶ (γνωρίζω τι ἀκριβῶς) καὶ ἀβρ. ἠκριβόωσα. Παθ.
 ἀβρ. διηκριβώθην, παρακ. παθ. ἀπηκριβόωμαι καὶ διηκριβόωμαι.
 Μέσ. διακριβοῦμαι, παρακ. μέσ. ἀπηκριβούμην, ἀβρ. μέσ. διηκρι-
 βωσάμην καὶ παρακ. μέσ. ἀπηκριβόωμαι.

ΣΗΜ. Παρὰ τὸ ἀκριβῆς ἀκριβόω-ᾶ (ὡς πλήρης πληρώω-ᾶ, ἀσθενῆς
 ἀσθενόω-ᾶ).

ἀκροβολίζομαι (πόρρωθεν μάχομαι, ἐν πολέμῳ προκατάρ-
 χουμαι τῆς συμπλοκῆς), παρακ. ἠκροβολιζόμην καὶ ἀόριστ. μέσ.
 ἠκροβολισάμην. Ῥημ. παράγ. ἀκροβολισμός, ἀκροβολιστής, ἀ-
 κροβόλις.

ἀκροῶμαι (ἀκροάζομαι), ἀποθ. μέσον μετ' ἐνεργ. διαθέσεως,
 παρακ. ἠκροώμην, μέλλ. μέσ. ἀκροάσομαι, ἀβρ. μέσ. ἠκροασάμην.
 Ῥημ. ἐπιθ. ἀξιακροᾶτος. Ῥημ. παράγ. ἀκροᾶσις, ἀκροᾶτής, ἀ-
 κροᾶμα, ἀκροατήριον. (μτγ.).

ἀλαζονεύομαι (κομπάζω διὰ μὴ ὑπάρχοντα, ψευδῶς ὑπερη-
 φανεύομαι), ἀποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσεως, μέλλ. μέσ. ἀλαζονεύ-
 σομαι. Ῥημ. παράγ. ἀλαζονεία, ἀλαζόνευμα.

ΣΗΜ. Λέγεται καὶ καταλαζονεύομαι καὶ καταλαζονεύσομαι. Γίνεται
 ἔτι παρὰ τὸ ἀλαῶν (καὶ ὑπερβ. ἀλαζονίστατος).

ἀλαλάζω (φωνάζω ἀλαλά, ἐκβάλλω φωνὴν θορυβώδη),
 παρακ. ἠλάλάζον, ἀβρ. ἠλάλαξα, ῥημ. οὐς. ἀλαλαγή.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ ἀνηλάλαζον καὶ ἐπηλάλαξα. Ῥίζ. ἀ-
 λαλαγ-, ἀλαλαγή, ἀλαλάζω (=ἀλαλάγ-ω).

ἀλγέω-ᾶ (ἔχω ἄλγος, πονῶ), παρακ. ἤλγουν, μέλλ. ἀλγη-
 σω, ἀβρ. ἤλγησα. Ῥημ. παράγ. ἀλγηδών.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται καὶ σύνθετον, περι.α.λγῶ, συνα.λγῶ καὶ ἀπόλγῶσα.
 Ρίζ. ἀλγ-, ἄλγος, ἀλγῶ.

ἀλείφω (ἀλείφω). Ὁ ἐνεστώσ λέγεται σύνθετος ἐξα.λείφω καὶ ἀπα.λείφω, παρατ. ἐξή.λείφον, μέλλ. ἐξα.λείψω, ἀόρ. ἤ.λείψω (καὶ ἀπ-, ἐξ-, περι-), παρακ. ἀπα.λήλιμα. Παθ. ἐξα.λείφομαι, μέλλ. παθ. ἐξα.λείφθησομαι, ἀόρ. παθ. ἤ.λείφθην (καὶ ἐξ-, ἐπ-), παρακ. παθ. ἐξα.λήλιμμαι, ἐνα.λήλιμμαι καὶ ὀπα.λήλιμμαι. Μέσ. ἀλάλοφομαι καὶ ὕπα.λείφομαι, παρατ. μέσ. ἤ.λείφωμην καὶ ἀπη.λείφωμην, μέλλ. μέσ. ἀ.λείψομαι, ἀόρ. μέσ. ἤ.λείψάμην καὶ ἐξη.λείψάμην, παρακ. μέσ. ἀ.λήλιμμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνεξά.λειπτος, εὐεξά.λειπτος, ἐξα.λειπτέος. Ῥημ. παράγ. ἀλοιφή, ἀλειμμία.

ΣΗΜ. Ρίζ. ἰσχυρά ἀλειφ-, ἀσθεν. ἀλιφ-, ἐξ ἧς ἀπ-αλ-ήλιφ-α, ἀλ-ήλιμ-μαι καὶ τὸ ἐπίθ. ἀτ-ηλιφῆς (μτγ).

ἀλέξω (ἀποτρέπω, ἀπομακρύνω, προσφυλάττω). Μόνον ἔνεργ. ἐνεστώσ. Μέσον ἀλέξομαι, μέλλ. ἀλέξομαι (ἐκ τῆς ἐννοίας διακρίνεται τεῦ ἐνεστώτος) καὶ μέσ. ἀόρ. ἀλέξουσαι. Ῥημ. παράγ. ἀλεξητήρ, ἀλεξιτήριον, Ἀλέξ-αἰδρος.

ἀλέσκομαι (συλλαμβάνομαι ἐν πολέμῳ ἢ καταδικάζομαι ἐν δίκῃ, ὡς παθητ. τοῦ αἰρέω), παρατ. ἠ.λισκόμην, μέλλ. μέσ. μετὰ παθ. διαθέσ. ἀλώσομαι, ἀόρ. ἔ. ἐνεργ. μετὰ παθ. διαθέσ. εἰά.λωσθαι καὶ σπαν. ἤ.λων, ὑποτ. ἀ.λώ, ἀ.λώσ, ἀ.λώ, κτλ., εὐκτ. ἀ.λοίην, κτλ. προστ. ἐλλείπει, ἀπκρ. ἀ.λώται, μετοχ. ἀ.λοῦς, ἀ.λοῦσα, ἀ.λόν. παρακ. εἰά.λωκα καὶ σπανίως ἤ.λωκα, ὑποτ. εἰά.λωκῶς ὦ, ὑπερσ. ἤ.λώκειν. Ῥημ. ἐπίθ. ἀ.λωτός, ἀνά.λωτος, εὐά.λωτος, δυσά.λωτος, αἰχμάλωτος, δοριά.λωτος. Ῥημ. παράγ. ἀλωσις, ἀλώσιμος.

ΣΗΜ. Ρίζ. φαλ-, ἀλ-, ἀλο, ἀλω-, ῥηματ. μτγ. κατανάλωσις, παρακάλωμα.

ἰλλάττω (ἀλλάζω), παρατ. ἀπή.λλαιττον καὶ διή.λλαιττον, μέλλ. συνα.λλιάξω, δια.λλιάξω, ἀπα.λλιάξω, ἀόρ. διή.λλαξα, ἀπή.λλαξα, μετή.λλαξα, συνή.λλαξα, παρή.λλαξα, παρακ. ἀπή.λλαχα καὶ μετή.λλαχα. Παθ. ἀλλιάττομαι, παρατ. ἀπη.λλαιττόμην, ἀόρ. παθ. ἀπη.λλάχθην καὶ ἐπη.λλάχθην, ἀόρ. ἔ. παθ. ἠ.λλάγην καὶ ἀπη.λλάγην, παρακ. παθ. ἀπή.λλαγμαὶ καὶ ἀντή.λλαγμαὶ καὶ ἐξή.λλολλαγμαὶ καὶ ἐπή.λλαγμαὶ, ὑπερσ. παθ. ἀπη.λλάγμην καὶ ἀπη.λλο

λαγμένος ἦν, μετ' ὀλίγ. μέλλ. ἀπηλλάξομαι καὶ ἀπηλλαγμένος
 ἴσομαι. Μίσον ἀλλάττομαι, παρκατ. μέσο. σνηλλάττομην, μέλλ.
 παθ. ὡς μέσο. ἀπαλλαγῆσομαι καὶ διαλλαγῆσομαι καὶ μέσο. μέλλ.
 ἀπαλλάξομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσο. διηλλάχθην καὶ ἄορ. ἑ' παθ. ὡς
 μέσο. ἀπηλλάγην, κατηλλάγην, σνηλλάγην, διηλλάγην, ἐνηλ-
 λάγην καὶ ἄορ. μέσο. ἠλλαξάμην τι (καὶ δι-, ἀντ-, μετ-, ἀντικατ-),
 παρκατ. μέσο. διήλλαγμαί, ἀπήλλαγμαί, ὑπερσ. ἀπηλλάγμην καὶ
 ἀπηλλαγμένον ἦν καὶ διηλλαγμένον ἦν. Ῥημ. ἐπίθ. ἀδιύλλα-
 κτος, εὐαπάλλακτος, δυσάπαλλακτος, ἀπαλλακτέον, ἀνταλλα-
 κτέον. Ῥημ. παράγ. ἀλλαγή, ἀπαλλαγή, διαλλαγή, διαλλα-
 κτής, ἐξαλλαγή, μεταλλαγή καὶ μετάλλαξις, καταλλαγή, παρὺλ-
 λαγή καὶ παράλλαξις.

ΣΗΜ. Εὐρίσκειται σύνθετος ὁ ἐνεστώς καὶ μετὰ τῶν προθέσεων, ἀπό, ἀντί,
 διά, ἐκ, ἐπί, κατά, μετά, σύν, παρὰ καὶ ἀντικατ-. Ῥίζ. ἀλλαγ- ἀλ-,
 ἰάττω (=ἀλλάγ-ζω).

ἄλλομαι (πηδῶ) Ἄποθ. τὸ ῥῆμα, παρκατ. ἠλόμην καὶ
 ἐξήλόμην, μέλλ. ἀλοῦμαι καὶ ὑπεραλοῦμαι, μέσο. ἄορ. ἠλάμην
 καὶ ἐξηλάμην καὶ εἰσηλάμην καὶ καθηλάμην. Ῥημ. παράγωγον
 ἄλμα.

ΣΗΜ. Ὁ ἐνεστώς λέγεται καὶ σύνθετος μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, διά,
 ἐκ, ἐν, ἐπί, κατά, πρὸς καὶ ὑπέρ. Ῥίζ. σαλ-, ἀλ-, ἄλλομαι (=ἀλ-ζομαι,
 λατ. salio), ὁ μέσο. ἄορ. ἑ' ἠλόμην εἶναι πλημμελής.

ἄμαρτάνω (σφάλλομαι, ἀποτυγχάνω), παρκατ. ἡμάρτανον,
 μέλλ. μέσο. ὡς ἐνεργ. ἁμαρτήσομαι, ἄορ. ἑ' ἡμάρτον, παρκατ. ἡμάρ-
 τηκα, ὑποτακ. διημαρτηκῶς ᾧ, εὐκτ. διημαρτηκῶς εἶην, ὑπερσ.
 ἡμαρτήκειν. Παθ. ἁμαρτάνομαι, παρκατ. ἡμαρτάνετο, ἄορ. ἡμαρ-
 τήθη, ὑποτακ. ἐξαμαρτηθῆ, εὐκτ. ἁμαρτηθείη, μετοχ. τὰ ἁμαρ-
 τηθέντα, παρκατ. ἡμάρτηται, ἀπαρέμφ. ἡμαρτηῆσθαι, μετοχὴ ἡ ἡ-
 μαρτημένη, τὸ ἡμαρτημένον καὶ συνήθως τὰ ἡμαρτημένα, ὑπερσ.
 ἡμάρτητο. Ῥημ. ἐπίθ. ἀγαμάρτητος καὶ ἐπεξαμαρτητέον. Ῥημ.
 παράγ. ἁμαρτία, ἁμάρτημα.

ΣΗΜ. Τὸ ῥῆμα εὐρίσκειται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, διά,
 ἐκ καὶ τῶν συνεξ-, προεξ-, προσεξ-. Ῥίζ. ἁμαρτ-, ἁμαρτε-, ἁμαρταν-
 ὁ δὲ ἐνεστώς ἔχει τὸ πρόσφραμα ατ.

ἀμείβω (ἀλλάσσω, μετχθάλλω) και διαμείβω, ἀόρ. ἤμευθα και ἐξήμευθα. Μέσον ἀμείβομαι (και δι-, παρ-), παρατ. παρμειβόμεν, ἀόρ. μέσ. παρμειψάμεν και προμειψάμεν και ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἀπημείφθην (= ἀπεκρινάμεν). Ῥημ. παράγ. ἀμοιβή ἀμειλλῶμαι (συνερίζομαι, φιλοτιμούμαι). Ἀποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσ. παρατ. ἡμιλλόμεν, μέλλ. μέσ. ἀμιλλήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἡμιλλήθην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀμιλλητέον.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται και σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἀντί και διὰ. Ῥκ. ἡμιλλ-, ἀμιλλα, ἀμιλλῶμαι (= ἀμιλλάομαι).

ἀμπέχω (ἐνδύω). Τοῦ ἐνεργ. εὐρίσκεται μόνον ὁ ἐνεστ. σύνθετος περιαμπέχω. Μέσον ἀμπέχομαι (= ἐνδύομαι) και περιαμπέχομαι, παρατ. ἡμπειχόμεν. Ῥημ. παράγ. ἀμπεχόνη.

ΣΗΜ. Σύνθετον ἐκ τῆς ἀμφί και ἔχω, ἔνθα τὸ φ τῆς προθέσεως ἐπιβάθην παραβαλ. και ἀμπ-ίσχω, ἀμφί και ἴσχω).

ἀμύνω (ἀπομακρύνω κακόν τι, ὑπερασπίζω, ἐκδικούμαι). παρατ. ἤμυνον, μέλλ. ἀμνῶ, ἀόρ. ἤμυνα. Μέσ. ἀμύνομαι, παρατ. μέσ. ἤμυνόμεν, μέλλ. ἀμνυόμεν, ἀόρ. μέσ. ἤμυνάμεν. Ῥημ. ἐπιθ. ἀμυντέον. Ῥημ. παράγ. ἄμυνα, Ἀμύντας.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται και σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, ἐπί, ἀντί, πρό, συνεπ-. Ῥίζ. ἀ-μύν-, ἀμύ'νω (= ἀμύν-νω), τὸ δὲ α εἶναι πρόθεμα.

ἀμφεγνῶ (δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς, ἀμφισβάλλω), παρατ. ἡμφεγνόουκ, ἀόρ. ἡμφεγνόησα. Παθ. ἀόρ. ἀμφεγνόηθην.

ΣΗΜ. Λαμβάνει διπλὴν αὐξησιν και πρὸ τῆς προθέσεως και μετ' αὐτήν.

ἀμφιέννυμι (ἐνδύω), παρατ. περιημφιέννυμι, ἀόρ. ἡμφίεσα. Μέσ. ἀμφιέννυμαι, μέσ. μέλλ. ἀμφιέσομαι, μέσ. ἀόρ. σπαν. ἐπιέσασθαι, παρακ. ἡμφίεσομαι.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀμφι-ἔσ-, ἐσ-θής, εἶμα (= ἐσ-μα, ὡς εἰμί=ἐσ-μί), ἰμάτιον, -ἐννυμι (= ἐσ-νυμι).

ἀμφισβητῶ (διαφωνῶ, ἔχω γνώμην διάφορον, φιλονικῶ), παρατ. ἡμφισβήτητον, μέλλ. ἀμφισβητήσω, ἀόρ. ἡμφισβήτησα. παρακ. ἡμφισβήτηκα. Παθ. ἀμφισβητούμαι και διαμφισβητούμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἀμφισβητήσομαι, ἀόρ. παθ. ἡμφισβητήθην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀμφισβήτητος και ἀκαμφισβήτητος. Ῥημ. παράγωγ. ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφισβητησιμος, ἀμφισβητητικός.

ΣΗΜ. Λαμβάνει διτλῆν αὔξησιν ὡς τὸ ἀμφιγνοῦ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.

ἀναλίσκω (ἐξοδεύω) καὶ ἀναλώ-ω, τοῦ ὁποίου εὐχρηστον εἶναι μόνον τὸ ἀπαρ. ἀναλοῦν καὶ ἡ μετοχ. ἀναλῶν, παρατατ. ἀνηλισκον καὶ ἀνήλουν, μέλλ. ἀναλώσω, ἀόρ. ἀνήλωσα καὶ ἐπανήλωσα, συνανήλωσα, ὑπανήλωσα, προανήλωσα, ἀλλὰ κατηγάλωσα, παρακ. ἀνήλωκα, ὑπερσ. ἀνηλώκειν. Παθ. ἀναλισκομαι καὶ σπανίως τὰ ἀναλούμενα, παρατ. παθ. ἀνηλισκόμην καὶ σπαν. ἀνηλούμην, μέλλ. παθ. ἀναλωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἀνηλώθη, παρακ. παθ. ἀνήλωμαι καὶ ἐξαγήλωμαι, ἀλλὰ κατηγάλωμαι, ὑπερσ. παθ. ἀνηλώμην καὶ ἀνηλωμένος ἦν. Μέσ. ἀναλισκομαι, παρατ. μέσ. ἀνηλούμην. Ῥημ. παράγ. ἀνάλωμα, ἀνάλωσις, ἀναλώτης.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων κατὰ, παρά, πρό, ἀπρό, ἐπί, σύν, ἀπό, ὑπό. Ῥίζ. ἀναλ- καὶ ἀναλο-

ἀνατέλλω (κάμνω νὰ ἐκβῆ τι ἄνω), παρατ. ἀντέλλων ἀόρ. ἀνέτειλα. Ῥημ. παράγ. ἀνατολή.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀνα-τελ-, ἀνατέλλω (=ἀνατέλ-ω).

ἀνδραποδίζω (καταδουλώνω τὸν ἐλεύθερον). Ἐκ τοῦ ἐνεργητ. μόνοις δὲ μέλλ. ἀνδραποδιῶ καὶ ἀόρ. ἠνδραπόδισα καὶ ἐξηνδραπόδισα. Μέσον ἀνδραποδίζομαι καὶ ἐξαηνδραποδίζομαι, ἀόρ. μέσ. ἠνδραποδισάμην καὶ ἐξηνδραποδισάμην, παρακ. μέσ. προεξηνδραπόδισμαι. Παθ. μέλλ. ἀνδραποδισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠνδραποδίσθη καὶ ἐξηνδραποδίσθη, παρακ. παθ. ἠνδραποδίσμαι. Ῥημ. παράγ. ἀνδραπόδισις, ἀνδραποδισμός, ἀνδραποδιστής, ἀνδραποδιστικός.

ΣΗΜ. Γίνεται ἐκ τοῦ ἀνδράποδοι, ἀνδραποδίζω,-ομαι.

ἀνέχομαι (=ὑποφέρω, ὑπομένω, ἐπιτρέπω). Μέσον, παρατ. ἠνεχόμην, μέλλ. μέσ. ἀνέξομαι, ἀόρ. μέσ. ἠνεσχόμην. Ῥημ. ἰσθ. ἀνεκτός, δυσάνεκτος, ἀνεσχετός. Ῥημ. παράγ. ἀνοχή.

ἀνθῶ (ἀκμάζω, ἀνθίζω) καὶ ἐπανθῶ, ἐξανθῶ, παρατ. ἠνθουν. ἀόρ. ἠνθησα, παρακ. ἀπήνθηκα καὶ ἐξήνθηκα.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀνθ-, ἔνθη, ἔνθος, ἀνθίω, ἀνθηρός.

ἀνεῶ-ω (λυπῶ), παρατ. ἠνίω, μέλλ. ἀνείω, ἀόρ. ἠνίασα.

Μέσ. ἀνιδῶμαι, παρκατ. ηνιδῶμην, μέλλ. μέσ. αἰδιάσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ηνιδῶθην.

ΣΗΜ. Γίνεται ἐκ τοῦ ἀνιδῶ, ἀνιδῶμαι.

ἀνοίγω ὄρα οἶγω.

ἀντιβόλω (παρκακλῶ), παρκατ. ηντεβόλου, μέλλ. ἀντιβόλησω, ἀόρ. ηντεβόλησα. Ῥημ. παρκατ. αντιβόλησις.

ΣΗΜ. Αὐξάνει διπλῶς, τὸ δὲ ηντεβόλου, ηντεβόλησα μεταγενέστερα.

ἀντιδικῶ (εἰμί ἀντιδικος, ἀντιλέγω), παρκατ. ηντεδικου, μέλλ. ἀντιδικήσω, ἀόρ. ηντεδικησα.

ΣΗΜ. Αὐξάνει διπλῶς, τὸ δὲ ηντεδικου, ηντεδικησα μεταγενέστερα.

ἀντλέω-ῶ (ἐξάγω ὕδωρ) καὶ ἐπατλῶ, ἀπατλῶ, ἐξατλῶ, κατατλῶ, μέλλ. κατατλήσω, ἀόρ. κατήτλησα. Παθ. κατατλούμαι, παρκατ. ἐπητλούμην καὶ ἀόρ. παθ. διητλήθην.

ἀνῶ'τω (τελειώνω) καὶ διανῶ'τω, ἐξανῶ'τω, καθανῶ'τω, προανῶ'τω, σπανίως δὲ ἀνῶ'ω, παρκατ. ηνῶτον καὶ σπανίως ηνῶον, μέλλ. καθανῶσω, ἀόρ. ηνῶσα καὶ διηῶσα, καθηῶσα, παρακείμε. ηνῶκα. Μέσ. ἀνῶτομαι, μέσ. ἀόρ. ηνῶσάμην. Παθ. παρακ. διηῶσθαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνῶ-τός καὶ ἀηῶτος.

ΣΗΜ. Τὸ ἀνῶτω καὶ ἀνῶω κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς δασύνεται, ἔχει δὲ τὸ πανταχοῦ βραχύ.

ἀπαντάω-ῶ (ἐρχομαι εἰς ἀπάντησίν τινος) καὶ ὑπατῶ, συναντῶ, προῦπατῶ, παρκατ. ἀπήντων καὶ ὑπήντων, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. μόνον ἀπατησομαι, ἀόρ. ἀπήντησα καὶ ὑπήντησα καὶ συνήντησα, παρκατ. ἀπήντηκα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀπατητέον. Ῥημ. παρκατ. ἀπάντησις, ἀπάτημα.

ΣΗΜ. Εἶναι σύνθετον ἐκ τῆς ἀπό, ὑπό, σύν καὶ τοῦ ποιητ. ἀντάω.

ἀπατάω-ῶ (ἀπατῶ) καὶ ἐξαπατῶ, παρκατ. ἠπάτων καὶ ἐξηπάτων καὶ συνεξηπάτων, μέλλ. ἀπατήσω καὶ ἐξαπατήσω καὶ ἐπικν. διαπατήσω, ἀόρ. ἠπάτησα καὶ ἐξηπάτησα, παρκατ. μόνον ἐξηπάτηκα, εὐκτ. ἐξηπατηκῶς εἶην καὶ ἐξηπατήκοιμι. Παθ. ἀπατῶμαι καὶ ἐξαπατῶμαι, παρκατ. ἠπατώμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἀπατησομαι καὶ ἐξαπατησομαι καὶ παθ. ἐξαπατηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠπατήθην καὶ ἐξηπατήθην, παρκατ. ἠπάτημαι καὶ ἐξηπάτη-

καὶ συνεξηγήθημαι, ὑπερσ. ἐξηπατήμην. Μέσ. κατ' ἀνάλυ-
 ν ἐξαπατῶ ἐμυτόν. Ῥημ. ἐπιθ. εὐαπάτητος, δυσεξαπάτητος,
 δεξαπάτητος, ἐξαπατητέον. Ῥημ. παράγ. ἐξαπατητικός.

ΣΗΜ. Τὸ ῥῆμα γίνεται ἐκ τοῦ ἀπάτη, ἀπατῶ, ἐξαπάτη, ἀπατηλός.

ἀπειθῶ (εἰμι ἀπειθής). Μόνον ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστώς, μέλλ.
 πειθήσω καὶ ἄοριστ. ἠπειθήσα.

ΣΗΜ. Ἐκ τοῦ ἀπειθής τὸ ἀπειθῶ καὶ ἀπείθεια.

ἀπειλέω-ῶ (φοβερίζω) καὶ ἐπαπειλῶ, ὑπαπειλῶ, παρατ.
 πειλοῦν, μέλλ. ἀπειλήσω, ἄορ. ἠπειλήσα καὶ προσηπειλήσα. Παθ.

πειλοῦμαι καὶ ἄορ. παθ. ἀπειληθεῖς. Ἄποθετ. μέσον διαπειλοῦ-
 μαί τι, παρατ. διηπειλοῦμην καὶ ἄορ. μέσ. διηπειλησάμην.

ΣΗΜ. Γίνεται ἐκ τοῦ ἀπειλή ἀπειλέω, ὡς λύπη λυπέω.

ἀπεχθάνομαι (γίνομαι μισητός) ἄποθ. μέσον, παρατ. ἀπη-
 χθαρόμην, μέλλ. μέσ. ἀπεχθήσομαι, ἄορ. μέσ. ἔ' ἀπηχθόμεν,
 παρατ. ἀπήχθημαι, ὑπερσ. ἀπηχθήμην.

ΣΗΜ. Ὁ ἐνεστώς ἔχει τὸ προσσυνμα ἄν-, ρίζ. ἔχθ-, ἀπ-εχθ-καὶ ἀπεχθε-,
 ἐκ τοῦ ἀπεχθής, ἔξ οὗ καὶ ἀπέχθεια.

ἀπιστέω-ῶ (εἰμι ἄπιστος, δυσπιστῶ) καὶ διαπιστῶ, παρατ.
 ἠπίστου, μέλλ. ἀπιστήσω, ἄορ. ἠπίστησα, παρακ. ἠπίστηκα, ὑπερσ.
 ἠπιστήκειν. Παθητ. ἀπιστοῦμαι, παρατ. ἠπιστούμην, μέλλ. μέσ.
 ὡς παθ. ἀπιστήσομαι καὶ ἄορ. παθ. ἠπιστήθην.

ΣΗΜ. Παρὰ τὸ ἄπιστος, ἀπιστέω-ῶ, ἀπιστία.

ἀποδημέω-ῶ (λείπω ἀπὸ τῆς πατρίδος, ταξιδεύω), παρατ.
 ἀπεδήμουν, ἄορ. ἀπεδήμησα καὶ παρακ. ἀποδημήμικα, ῥημ. παράγ.
 ἀποδημητής.

ἀποκρίνομαι (ἀπκντῶ, δίδω ἀπόκρισιν), ἄποθετ. μέσ. καὶ
 προσαποκρίνομαι, παρατ. ἀπεκρινόμεν, μέλλ. ἀποκρивоῦμαι, ἄορ.
 ἀπεκρινάμην, παρακ. ἀποκέκριμαι, ὅστις εἶναι ἐνίοτε καὶ ὡς
 παθητ., ὑπερσυντ. ἀπεκεκρίμην, ὅστις σπανίως εἶναι καὶ ὡς παθητ.,
 καὶ ἀποκεκριμένος ἦν, μετ' ὄλ. μέλλ. ἀποκεκριμένος ἔσομαι, ῥημ.
 ἐπιθ. ἀποκριτέον καὶ ἀποκριτέως. ῥημ. παράγ. ἀπόκρισις.

ἀποκρίνω (ἀποχωρίζω, ἀπορρίπτω) καὶ ἄορ. ἀπέκρινα. παθ.
 μέλλ. ἀποκριθήσομαι (= ἀπορριφθήσομαι), ἄορ. παθ. ἀπεκρίθην

(= ἀπεχωρισθην) καὶ παρακ. παθ. ἀποκέκριμαι (= ἀποκεχωρισμαι). ῥημ. ἐπίθετ. ἀποκριτέον (= ἀπορριπτέον, ἀποχωριστέον).

ἀπολαύω (ἀπολαμβάνω), παρατ. ἀπέλαυον, μέλλ. μέσ. ἐνεργ. ἀπολαύσομαι, ἀόρ. ἀπέλαυσα, παρακ. ἀπολέλαυκα, ὑπερ. ἀπολελαυκῶς ἦν. ῥημ. παράγ. ἀπόλαυσις.

ΣΗΜ. Συνθετὸν ἐκ τοῦ ἀπό καὶ λαύω, ὅπερ ἀπλοῦν εἶναι ἔχρηστον.

ἀπολογοῦμαι (διὰ λόγων ἀποκρούω τὴν κατ' ἐμαυτοῦ κατηγορίαν), ἀποθ. μέσ. καὶ ὑπεραπολογοῦμαι παρατ. ἀπελογοῦμαι καὶ συναπελογοῦμαι, μέλλ. μέσ. ἀπολογήσομαι καὶ συναπολογήσομαι, ὑπεραπολογήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἀπελογησάμην καὶ ἀναπελογησάμην, ἐναπελογησάμην, κωθητ. ἀόρ. ἀπελογήθην (ἀπλύθην, ἠθωώθην) καὶ παθ. παρακ. ἀπολελόγημαι. ῥημ. ἐπίθ. ἀπολογητέον, ῥημ. παράγ. ἀπολόγημα, ἀπολογία. Ἐντὶ τοῦ ἀπολογοῦμαι καὶ ἀπολογία ποιοῦμαι λέγεται.

ἀπορέω-ῶ (εἰμί ἐν ἀπορίᾳ), παρατ. ἠπόρον μέλλ. ἀπορήσομαι ἀόρ. ἠπόρησα καὶ διηπόρησα, παρακ. ἠπόρηκα. Μέσ. ἀποροῦμαι (= εἰμί ἐν ἀμηχανίᾳ) καὶ διαποροῦμαι, παρατ. ἠπορούμην, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἠπορήθην καὶ διηπορηθην καὶ προηπορήθην, παρακ. μέσ. διηπόρημαι. Παθητ. ἀποροῦμαι καὶ διαποροῦμαι, ἀόρ. παθ. ἠπορήθην, παθ. παρακ. διηπόρημαι. ῥημ. παράγωγ. ἀπόρημα.

ἄπτω (ἀνάπτω, ἐγγίζω, συνάπτω), παρ. μόνον σύνθετος ἐνεργ. πτορ, ὑφήπτορ, προσῆπτορ, μέλλ. συνάψω καὶ περιάψω, ἀόρ. ἤψα. Μέσ. ἄπτομαι, παρατ. μέσ. ἠπτόμην, μέλλ. μέσ. ἄψομαι καὶ ἐψάψομαι, ἀόρ. μέσ. ἠψάμην, ἀόρ. παθ. ἠψθην καὶ ἐξαψθεις, παρακ. ἠψμαι. ῥημ. ἐπίθ. ἄπτός, περιπτορ, ἀπτέον καὶ προσαπτέον. ῥηματ. παράγ. ἄμμα, ἄψις, ἀψή.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται ὁ ἐνεστώς ἄπτω καὶ σύνθετος (περι-, συν-, ἔξ-, προσ-, καθ-, ἐν-, ὑφ-), ὁ ἤψα (καὶ συν-, περι-, ἐν-, προσ-), ὁ ἄπτομαι (καὶ ἀνθ-, ἐφ-, καθ-, συν-, προσ-, ἔξ-), ὁ ἠπτόμην (καὶ ἀνθ-, καθ-, ἐφ-), ὁ ἠψάμην (καὶ ἐφ-, καθ-, περι-, ἀνθ-, ἔξ-, προσ-, συν-, ἀν-), ὁ ἠψμαι (καὶ ὑφ-, συν-, ἔξ-, ἐν-).

ἀρωμαί (εὐχομαι, καταρῶμαι). Τὸ ἀπλοῦν εἶναι ποιητικόν. Ἐντ' αὐτοῦ δὲ οἱ Ἀττικοὶ πεζολόγοι μεταχειρίζονται τὴν παρὰ

ἄργεω-ᾶ ποιῶμαι καὶ τὸ σύνθετον καταρᾶμαι καὶ ἐπαρᾶμαι, παρατ. κατηρᾶμην μόνον, μέλλ. μέσ. καταράσομαι καὶ ἐπαράσομαι, ἄορ. μέσ. σπαν. ἀρασάμετος, συνήθως δὲ κατηρασάμην, ἐπηρεασάμην καὶ σπαν. ἐξηρασάμην, παρακκ. ἐπῆραμαι μόνον. ῥημ. ἐπίθ. κατάρᾶτος, τρισκατάρᾶτος, ἐπάρᾶτος, πολυάρᾶτος. τὸ παθητ. ἐκφέρεται κατὰ περίφρασιν ἄραι γίγνονται.

ΣΗΜ. Γίνεται ἐκ τοῦ ἀρά, ἀρᾶμαι, (= ἄρῶμαι), κατ' ἄρα.

ἀργεῶ-ᾶ (εἰμί ἀργός), μέλλ. ἀργήσω καὶ ἄορ. ἤρησα. Παθ. ἀργοῦμαι καὶ ἡ εὐκτ. τοῦ παρατ. ἀργοίμην μόνον.

ΣΗΜ. Γίνεται παρὰ τὸ ἄργος (ὅπερ ἐκ τοῦ ἀεργός=ἄφεργός).

ἄρῶ (ποτίζω) καὶ παρατ. ἤρδον μόνον. Παθ. ἄρδομαι, ὑποστ. ἄρδῆται, εὐκτ. ἄρδοιτο καὶ μετοχ. ἀρδόμενος μόνον.

ἀρέσκω (ἀρέσκω) καὶ ἀπαρέσκω (δὲν ἀρέσκω), παρατ. ἤρεσκον καὶ συνήρεσκον, μέλλ. ἀρέσω, ἄορ. ἤρεσα. Μέσον ἀρέσκομαι (τινι=εὐαρεστοῦμαι εἰς τι, ἀρέσκομαι δὲ τινα= ἐξιλεῶ, ἐξευμενίζω τινά), παρατ. μέσ. ἤρεσκόμην καὶ μέσος ἄορ. ἐξηρεσάμην. ῤημ. ἐπίθ. ἀρεστός, δυσάρεστος, εὐαρεστοτέρως.

ἀρήγω (βοηθῶ), μέλλ. ἀρήξω καὶ ἐπαρήξω μόνον. ῤηματ. παραγ. ἀρωγή, ἀρωγός.

ἀριθμέω-ᾶ, παρατ. ἤριθμον, μέλλ. ἀριθμήσω, ἄορ. ἤριθμησα, παρακκ. ἀπριθμηκα. Παθ. ἀριθμοῦμαι, ἄορ. παθ. ἤριθμήθην, παρακκ. παθ. διπριθμημαι καὶ ἀπριθμημαι. Μέσ. διαριθμοῦμαι, συναριθμοῦμαι, καταριθμοῦμαι (δοσις καὶ ὡς παθ.), παρατατ. μέσ. ἤριθμοῦμην καὶ συναριθμοῦμην, μέλλ. μέσ. διαριθμήσομαι καὶ ἀταριθμήσομαι, μέσ. ἄορ. ἤριθμησάμην (καὶ δι-κατ-, ἐξ-, ἀν-). ῤηματ. ἐπίθ. ἀταρίθμητος, εὐαριθμητος.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, ἐκ, κατά, ἐθ- καὶ ἐνίοτε ἀνά.

ἀριεστάω-ᾶ (προγεύομαι), παρατ. ἤριστων, μέλλ. ἀριστήσω, ἄορ. ἤρισθησα, παρακκ. ἤριστηκα καὶ κατηρίστηκα, ὑπερσ. ἤριστηχειρ.

ἀριστεύω (πρωτεύω, ἄριστος γίνομαι). Μόνον ὁ ἐνεστ. καὶ ὁ ἐπίστ. ἤριστευσα.

ἄριστοποιούμαι (ἀριστῶ). Ἀποθ. μέσ. μετ' ἐνεργ. διαθ. ἔνεστ. σπαν. καὶ μετὰ παθ. διαθ. μέσ. τὰ ἀριστοποιούμενα, παρατ. μεσ. ἡριστοποιούμην, μέλλ. μέσ. ἀριστοποιήσομαι, ἄορ. μέσ. ἡριστοποιησάμην καὶ ὑπερσ. μέσ. ἡριστοποιήμην.

ἀρκέω-ῶ (ἐξαρκῶ, φθάνω), παρατ. ἤρχουν, μέλλ. ἀρκέσω, ἄορ. ἤρχεσα. Παθ. ἀρκεῖται μόνον, τὰ δὲ ἄλλα μεταγενέστερα.

ΣΗΜ. Τὸ ἐνεργ. εὐρίσκεται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἀντί, ἐκ, ἐπί, διά, πρός. Ἄρχ. δὲ ρίζ. ἦτο ἀρκεσ-, διὰ τοῦτο ὁ ἀρκέσω καὶ ἤρχεσα δὲν ἐκτείνουν τὸ ε, διότι προήλθον ἐκ τῶν ἀρκέσ-σω, ἤρχεσ-σα κατ' ἐπλοποίησιν τῶν δύο σ, εἰς δὲ τὸν ἐνεστώτα μεταξὺ δύο φωνηέντων τὸ ε ἀπεεληθή.

ἀρμόττω (προσαρμόζω, συνάπτω, ἐφαρμόζω) καὶ σπανίως ἀρμόζω, παρατ. ἤρμοττον, μέλλ. ἀρμόσω, ἄορ. ἤρμοσα. Παθ. ἀρμόττομαι, ἄορ. παθ. ἤρμόσθην, παρακ. παθ. ἤρμοσμαι. Μέσ. ἀρμόττομαι, μέσ. ἄορ. συνηρμοσάμην, καὶ παρακ. μέσ. ἤρμοσμαι. Ρημ. ἐπίθ. ἀνάρμοστος, εὐάρμοστος, συναρμοστέος.

ΣΗΜ. Ὁ ἐνεργ. ἀρμόττω (καὶ προσ-, συν-), ἤρμοττον (καὶ συν-), ἀρμόσω (καὶ συν-), ἄορ. ἤρμοσα (καὶ συν-, προσ-, ἐφ-, περι-), ἄορ. παθ. ἤρμόσθην (καὶ συν-), παρακ. ἤρμοσμαι (καὶ συν-, προσ-). Ρίζ. ἀρμόγ-, ἀρμόζω (=ἀρμόγ-ω), ῥημ. παράγ. μεταγενέστερα ἀρμογή, ἐφαρμογή, συναρμογή.

ἀρνέομαι-οὔμαι (ἀρνοῦμαι) καὶ ἐξαρνούμαι, ἀπαρνούμαι, ἔποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσεως, παρατ. ἤρνούμην καὶ ἐξήρνούμην, μέλλ. μέσ. ἀπαρνήσομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἤρνήθην (καὶ ἀπ-, ἐξ-) καὶ μέσ. ἄορ. σπανιώτερος ἤρρησάμην, παρακ. ἤρρημαι. Ρημ. παράγ. ἄρρησις καὶ ἐπίθ. ἐξαρνος, ἀπαρνος.

ἄρνούμαι (λαμβάνω), ἀποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσ., τοῦ ὁποῖου ἐπαντᾶ μόνον ὁ ἐνεστώς. Σύνθετον ἐπίθ. μίσθ-αρνος.

ἀρόω-ῶ (ἀροτριῶ, ὀργώνω). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ ἀόριστ. ἀρήροσα. Παθ. ἀροῦμαι. Ρημ. παράγ. [ἀροτος], ἀρουρα, [ἀροτρον].

ἀρπάζω (ἀρπάζω), παρατ. ἤρπαζον, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἀρπάσομαι, (καὶ δι-) καὶ μέλλ. ἐνεργ. ἀρπάσω, ἄορ. ἤρπασα, παρακ. ἤρπακα, ὑπερσ. ἤρπάκειν. Παθ. ἀρπάζομαι, παρατ. δι-ἤρπαζόμην, μέλλ. παθ. διαρπασθήσομαι, ἄορ. παθ. ἤρπάσθην,

παρκακ. ἤρπασμαι, ὑπερσ. ἐξηρπάσμην καὶ διηρπάσμην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀνάρπαστος. Ῥημ. παράγ. ἀρπαγή, ἀρπασμός, ἀρπασμα, ἄρπαξ.

ΣΗΜ. Ὁ ἀρπάξω (καὶ ἄν-, ἄφ-, προ-, συν-, δι-, προαν-), ὁ ἤρπασε (καὶ ἄν-, ἄφ-, συν-, δι-, εἰσ-, ὑφ-), ὁ ἤρπακα (καὶ ἄν-, δι-, συν-), ὁ ἴρπάσομαι (καὶ ἄν-, ἄφ-, δι-), ὁ ἤρπάσθην (καὶ ἄν-, ἄφ-, εἰσ-, δι-, ὑφ-), ὁ ἤρπασμαι (καὶ ἄν-, ἄφ-, δι-). Ῥιζ. ἀρπαγ-, ἀρπίξω (=ἀρπάγ-ιω) καὶ ἀρπαδ-. ἐξ οὗ ἀρπασ-μός, ἀρπασ-μα.

ἀρρωστέω-ῶ (εἰμί ἀρρωστος), παρκατ. ἠρρώστουν καὶ ἀφ. ἠρρώστησα. Ῥημ. παράγ. ἀρρώστημα.

ἀρρῶ-ῶ (προσαρρῶ, κρεμῶ). Ὁ ἐνεστώς μόνον σύνθετος ἀπυρτῶ, μέλλ. ἀπαρτήσω, ἀφ. ἤρτησα καὶ ἀνήρτησα, ἐπήρτησα. Παθ. ἐξαρτῶμαι, παρκακ. παθ. ἤρτημαι. Μέσ. ἀναρτῶμαι καὶ ἀπαρτῶμαι, μέλλ. μέσ. ἐξαρτήσομαι καὶ ἀνασπέρομαι, ἀφ. μέσ. ἀνήρτησάμην, παρκακ. μέσ. ἤρτημαι, ὑπερ. μέσ. ἀνήρτημην.

ΣΗΜ. Ὁ παρκακ. ἤρτημαι (καὶ ἀπ-, ἐξ-, ἄν-, προσ-, ἐπ-, συν-), ῥημα παράγ. μεταγενέστερα ἀρτάνη, ἐξάρτημα, παράρτημα, προσάρτημα, προσάρτησις ἀνάρτησις, ἐξάρτησις.

ἀρτῶ (συναρμῶζω, εὐτρεπιζω). Μόνον σύνθετον ἐξαρτῶ, παρκατ. ἐξήρτηνον. Παθ. ἐνεστ. ἐξαρτῶμαι, ἀφ. ἐξαρτῶναι, παθ. παρκακ. ἐξήρτηναι καὶ κατήρτηναι. Μέσ. ἐξαρτῶμαι, παρκατ. ἐξερτυόμην, μέλλ. μέσ. ἐξαρτύσομαι, ἀφ. μέσ. ἐξερτυσάμην, παρκακ. μέσ. ἐξήρτῶμαι, ὑπερσ. μέσ. ἐξερτυόμην.

ΣΗΜ. Τὸ υ πανταχοῦ μακρόν, ῥημα παράγ. μεταγ. ἄρτυμα, ἄρτυσις, ἐξάρτυσις, κατά-τυσις.

ἀρύττω (ἀντῶ). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ ἀφ. ἤρῃσα. Μέσων ἀρύττομαι καὶ μέσ. ἀφ. ἠρυσάμην.

ΣΗΜ. Τὸ υ πανταχοῦ εἶναι βραχύ, ὑπάρχει καὶ ἐνεστώς ἀρῶ μεταγενέστερος ὡς καὶ τὰ ῥημ. παράγ. ἄρυσσις, ἀρυστήρ καὶ ἀρυτήρ.

ἄρχω (ποιῶ ἀρχήν, εἶμαι πρωταίτιος, ἐξουσιάζω) (καὶ σύνθετος ἐξ-, ἐπ-, κατ-, ὑπ-, προῦπ-), παρκατ. ἤρχον (καὶ σύνθετος ἐξ-, ἐπ-, κατ-, ὑπ-, συν-, προσυπ-), μέλλ. ἀρξω (καὶ σύνθετος ἐξ-, ὑπ-), ἀφ. ἤρξα, (καὶ σύνθετος ἐπ-, ὑπ-, κατ-). Παθ. ἀρχομαι (ἐξουσιάζομαι), παρκατ. ἠρχόμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἀρξομαι, ἀφ.

παθ. ἤρχθην, παρακ. παθ. σύνθετος (ὑπ-, ἐν-, κατ-, προῦπ-) ἤρχμαι, ὑπερσ. παθ. ὑπήρχμην. Μέσ. ἀρχομαι (ἀρχίζω) (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-), παρατ. μέσ. ἤρχομην (καὶ σύνθετ. ἐπ-), μέλλ. μέσ. ἀρχομαι, ἀόρ. μέσ. ἠρξάμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ὑπ-, κατ-, συγκατ-), παρακ. μέσ. ἤρχμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀναρκτος, ἀρκτέον, ἑλαρκτέον. Ῥημ. παράγ. ἀρχὴ καὶ σύνθ. ἑπαρχος, ταξίαρχος, ἑπαρχος, γυμνασι-ἀρχης, κομ-ἀρχης, κτλ.

ἀσεβέω-ῶ (εἶμαι ἀσεβής, φέρομαι ἀσεβῶς πρὸς τὸν Θεόν) (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. ἠσέβουν, ἀόρ. ἠσέβησα, παρακ. ἠσέβηκα, ὑπερσ. ἠσεβήκειν. Παθ. ἀσεβοῦμαι, ἀόρ. ὑποτ. ἀσεβηθῆν, παρακ. ἠσέβηται καὶ μετοχ. τὰ ἠσεβημένα. Ῥημ. παράγ. ἀσέβημα.

ἀσθενέω-ῶ (εἶμαι ἀσθενής). Μόνον ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατ. ἠσθέουν καὶ ὁ ἀόρ. ἠσθέησα εἶναι εὐχρηστοί.

ἀσθενιώ-ῶ (κάμω τινὰ ἀσθενῆ). Μόνον ὁ μέλλ. ἀσθενήσω, τὰ δὲ ἄλλα κατὰ περίφρασιν ποιῶ τινὰ ἀσθενῆ.

ἀσκέω-ῶ (γυμνάζω) (καὶ σύνθετος ἐπ-, συν-), παρατ. ἠσκουν, μέλλ. ἀσκήσω, (καὶ σύνθετ. ἐξ-), ἀόρ. ἠσκησα (καὶ σύνθετ. ἐπ-, προ-, συν-), παρακ. ἠσκηκα, ὑποτ. ἠσκηκῶς ῶ, εὐκτ. ἠσκηκῶς εἶην, ὑπερσ. ἠσκήκειν. Παθ. ἀσκοῦμαι, παρατ. ἠσκούμην, ἀόρ. παθ. ἠσκήθην, παρακ. ἠσκημαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-), Τὸ μέσον ἀσκέσθαι αὐτόν. Ῥημ. ἐπίθ. ἀσκητός, ἀνάσκητος, ἀσκητέος, ἀσκητέος. Ῥημ. παράγ. ἀσκησις, ἀσκημα, ἀσκητής, ἀσκητικός.

ἀσιμενος (χαίρων, ἀγαπῶν). Μετοχὴ, ἣτις λέγεται καὶ τρισάσμετος, ἔχει δὲ καὶ παραθετικὰ ἀσμεναιτάτα καὶ ἀσμενέστατα.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀσ- μετὰ ψιλῆς ἐκ τῷ ποιητ. ἀνόστω (=ἀν-δ-άνω, ἐκ ρίζ. ἀσ-, ἣτις προσλαμβάνει τὸ πρόσφσμα ar- καὶ μετὰ ἐτέρου r πρὸ τοῦ χαλακτῆρος), ἀσ-μενος (=ἀσ-μενος, προβλ. καὶ τὸ ποιητ. ἀλ-μετος ἐκ τοῦ ἀλλομαι κτλ.).

ἀσπάζομαι (χαιρετίζω, φιλῶ). Ἀποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσεως. Μόνον ὁ ἐνεστώς (ὅστις καὶ σύνθετος ἀντ-, ὑπερ-), παρατ. ἠσπάζομην, μέλλ. μέσ. ἀσπάσομαι καὶ ἀόρ. μέσ. ἠσπασάμην. Ῥημ. ἐπίθ. ἀσπαστός, ἀσπαστέος. Ῥημ. παράγ. ἀσπασμός.

ἄστράπτω (λάμπω, κάμνω ἀστραπὴν, ἀστράφεω). Μόνον ἔνεστώς καὶ ὁ παρατ. ἤστραπτον. Ῥημ. παράγ. ἀστραπή.

ἀσχημονέω-ῶ (φέρομαι ἀσχημόνως), παρατ. ἤσχημόναυμι, μέλλ. ἀσχημονήσω καὶ ἀόρ. ἤσχημόνησα.

ἀτακτέω-ῶ (φέρομαι ἀτάκτως, δὲν ἔχω πειθαρχίαν). Μόνον ἔνεστώς εἶναι εὐχρηστος.

ἀτιμάζω (ὕβριζω), παρατ. ἠτίμαζον, μέλλ. ἀτιμάσω, ἀόρ. ἠτίμασα, παρακ. ἠτίμακα. Παθ. ἀτιμάζομαι, ἀόρ. ἠτιμάσθην, παρακ. ἠτίμασμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀτιμαστέον.

ἀτιμῶω-ῶ (κάμνω τινὰ ἄτιμον, ἀποστερῶ τῶν πολιτικῶν δικαίων). Μόνον ἔνεστώς, μέλλ. ἀτιμῶσω, ἀόρ. ἠτιμῶσα καὶ παρακ. ἠτιμῶκα. Παθ. ἀτιμοῦμαι, μέλλ. παθ. ἀτιμωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠτιμώθην, παρακ. ἠτιμῶμαι, μετ' ὄλ. μέλλ. ἠτιμώσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀτιμωτέον.

ἀττικέζω (λαλῶ ἀττικιστὶ ἢ μιμοῦμαι τὰ ἦθη τῶν Ἀττικῶν), παρατ. ἠττικίζον καὶ ἀόρ. ἀττικίσαι. Ῥημ. παράγωγ. ἀττικισμὸς καὶ ἐπίρρ. ἀττικιστὶ.

ἄττω (κινούμαι) καὶ **διἄττω** καὶ ἀόρ. ἤξα (ὅστις καὶ σύνθετος ἀν-, ἐπ-, προεξ-).

ἀτυχεύω-ῶ (δυστυχῶ, ἀποτυγχάνω), παρατ. ἠτύχουν, μέλλ. ἀτυχήσω, ἀόρ. ἠτύχησα καὶ παρακ. ἠτύχηκα. Παθ. μόνον κατ' ἀόρ. τὰ ἀτυχηθέντα (=τὰ ἀτυχῶς πραχθέντα) καὶ παρακ. τὰ ἠτύχημένα (=τὰ ἀτυχῶς πεπραγμένα). Ῥημ. παράγ. ἀτύχημα αὐαίνομαι (ζηραίνομαι). Μόνον ἡ ὑποτ. αὐαίρηται, ἡ εὐστ. αὐαίροίτο, τὸ ἀπαρ. αὐαίρεσθαι, μετοχ. τὰ συναναιρόμενα καὶ παρατ. ἠαίρειτο ἢ ἐξηναίρειτο.

αὐθαδέζομαι (φέρομαι αὐθαδέως, αὐθαδιάζω). Ἀποθ. Μόνον ἡ μετοχὴ αὐθαδιζόμενος καὶ ἀπανθαδιζόμενος.

αὐλέω-ῶ (παίζω τὸν αὐλόν), παρατ. ἠύλουν, ἀόρ. ἠύλησα. Παθ. παρατ. ἠύλούμην. Μέσ. αὐλούμαι, παρατ. μέσ. ἠύλούμην. Ῥημ. παράγ. αὐλημα, αὐλησις, αὐλητής, αὐλητρίας.

αὐλέζομαι (μανδρίζομαι, ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεύω)

Ἀποθετ. Μόνον ὁ ἐνεστώς (ὅστις καὶ σύνθετος ἐν-, ἐξ-), παρατ. *ἠλιζόμεν*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἠλίσθη* (καὶ σύνθετος ἐν-, κατ-) καὶ ἀόρ. μέσ. συνηθέστερος *ἠλίσάμεν* (καὶ σύνθετος ἐν-, ἐπ-).

αὕξω (αὕξανω, *αὕγατῶ*) (καὶ σύνθετος συν-) καὶ *αὕξανω* σπάνιος (καὶ σύνθετος ἐπ-), παρατ. *ἠῆξον*, μέλ. *αὕξῃσω*, ἀόρ. *ἠῆξῃσα* (καὶ σύνθετος ἐπ-, ἐν-), παρακ. *ἠῆξα*. Παθ. *αὕξομαι* καὶ *αὕξανομαι*, παρατ. *ἠῆξάομεν* καὶ *ἠῆξόμεν*, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *αὕξῃσομαι* καὶ παθ. *αὕξῃθήσομαι*, ἀόρ. παθ. *ἠῆξήθη* (καὶ συν-), παρακ. παθ. *ἠῆξῃμαι* (καὶ ἐπ-), ὑπερσ. παθ. *ἠῆξῃτο*. Μέσ. *αὕξομαι* καὶ *αὕξανομαι*, παρατ. μέσ. *ἠῆξάομεν*, μέλλ. μέσ. *αὕξῃσομαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἠῆξήθη*, παρακ. μέσ. *ἠῆξῃμαι*. Τὸ μέσον καὶ ἀνκληλυμ. *αὕξανω ἐμαυτὸν*. Ῥημ. παράγ. *αὕξῃσις*.

ΣΗΜ. Ὁ *αὕξομαι* (καὶ σύνθετος ἐπ-, συν-), ὁ *αὕξανομαι* (καὶ σύνθετος ἐπ-, συν-, ὑπερ). Ῥίζ. *αῦξ-*, ἣτις λαμβάνει τὸ πρόσφωνα ε καὶ ἀν. Παραγ. ῥημ. μεταγενέστερα *αὕξῃσις*, ἀναῦξῃσις, *αὕξῃσις*, *αὕξῃσις*.

αὐτομολεῶ-ῶ (γίνομαι αὐτόμολος, λιποτακτῶ), παρατ. *ἠτομολέον*, ἀόρ. *ἠτομολήσα* καὶ ὑπερσ. *ἠτομολήκειν* καὶ ἀπνητομολήκειν.

αὐτονομεῖομαι-οῦμαι (εἰμαι αὐτόνομος, αὐτοδιοίκητος) Ἀποθετ. μετ' ἐνεργ. διαθέσι., ἀπαντὰ δὲ τὸ αὐτονομεῖσθαι καὶ ἠμετογ. αὐτονομούμενος.

αὐτοσχεδιάζω (ἐξ αὐτοσχεδίου πράττω τι). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ ἀόρ. ἀπνητοσχεδίασα. Ῥημ. ἐπιθ. αὐτοσχεδιαστός, ῥημ. παράγ. αὐτοσχεδιασμός, αὐτοσχεδιαστίς.

αὔω (ἀνάπτω, στεγνώνω, ξηραίνω). Μόνον τὸ σύνθετον *ἐναύω* καὶ ὁ μέσ. ἀόρ. *ἐναύσασθαι* ἀπαντὰ.

ἀφανίζω (κάμνω τι ἀφανές, καταστρέφω), παρατ. *ἠφάνισον*, μέλλ. *ἀφανίσω*, ἀόρ. *ἠφάνισα*, παρακ. *ἠφάνισα*. Παθ. *ἀφανίσομαι*, παρατ. παθ. *ἠφανίσόμεν* (καὶ σύνθετ. ἐξ-), ἀόρ. παθ. *ἠφανίσθη*, παρακ. παθ. *ἠφανίσομαι*, ὑπερσ. *ἠφανίσμεν*. Μέσ. *ἀφανίσομαι* (=καθιστῶ ἐμαυτὸν ἀφανῆ). Ῥημ. ἐπιθ. *ἀφανιστέος*, ῥημ. παράγ. *ἀφανισίς*.

ἠφικνοῦμαι ὄρα ἠφικνοῦμαι

ἄφροντιστέω - ῶ (εἰμί ἄφροντις, δὲν φροντίζω). Μόνον ὁ ἐνεστώσ ἀπαντᾷ.

ἀφυλακτέω - ῶ (δὲν φυλάττω, ἀμελῶ). Μόνον ὁ ἐνεστώσ ἀπαντᾷ.

ἀχαριστέω - ῶ (εἰμαι ἀχάριστος καὶ δὲν χαρίζομαι εἰς τινα). Μόνον ὁ ἐνεστώσ καὶ ὁ ἀόρ. ἀχαριστήσας.

ἄχθομαι (δυσχεροῦμαι, λυποῦμαι). Ἄποθ. Μόνον ὁ ἐνεστώσ (ὅστις καὶ σύνθετος *συνάχθομαι*), παρατ. *ἤχθόμην* (καὶ σύνθετος *συνῆχθόμην*), μέλλ. μέσ. *ἄχθέσομαι* καὶ *συναχθέσομαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἤχθέσθην* καὶ *συναχθέσθην*. Ῥημ. οὐσ. *ἄχθηδών*.

ἀψευδέω - ῶ (δὲν ψεύδομαι, εἰμαι ἀληθής). Μόνον ὁ ἐνεστώσ ἀπαντᾷ.

B

βαδίξω (πορεύομαι τακτικῶς), παρατ. *ἐβάδιζον*, μέλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *βαδιοῦμαι*, ἀόρ. *ἐβάδισα* καὶ *διεβάδισα*. Ῥημ. παράγ. *βάδισις*, *βάδισμα*, *βαδισμός*.

βαθύνω (κάμνω τι βαθύ). Μόνον ὁ μέλλ. *βαθυνῶ* καὶ τὸ ἀπαρ. τοῦ ἀόρ. *βαθῦναι*.

βαίνω (βαδίζω, πορεύομαι), παρατ. μόνον σύνθετος—*ἔβαινον*, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. μόνον σύνθετος—*βήσομαι*, ἀόρ. ὁ ἐνεργ. μόνον σύνθετος—*ἔβην*, ὑποτ.—*βῶ*, εὐκτ.—*βαῖην*, προστ.—*βῆθι*, ἀπαρ.—*βῆναι*, μετοχ.—*βάς*, παρακ. *βέθηκα*, τοῦ ὁποίου ἀπαντῶσι καὶ συνηρημ. τύποι, ὑποτακτ. *ἐμβεβῶσι*, μετοχ. *βεβῶτες*, τοὺς προδιαβεβῶτας καὶ θηλ. τὴν *βεβῶσαν*, ὑπερσ. μόνον σύνθετος—*ἐβεβήκειν*, ἢ εὐκτ. κατὰ περίφρασιν—*βεβηκώς* εἶην (μετὰ τῆς κατὰ, διὰ, σὺν, παρά). Παθ. *ἀναβαίνομαι*, *καταβαίνομαι* καὶ *παραβαίνομαι*, ἀόρ. παθ. *ἀνεβάθην*, *παραβέβāθην* καὶ *συνεβέβāθην*, παρακ. παθ. *ἀναβέβāμαι*, *παραβέβāμαι* καὶ *ξυμβέβāμαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἄβατος*, *ἀξίμβατος*, *ἀνεκβατος*, *δύοβατος*, *εὐβατος*, *εὐδιάβατος*, *ἀνάμβατος*, *διαβατός*, *εἰσοβατός*.

προσβατός, υπερβατός, επιβατός, καταβατέον, διαβατέος, υπερβατέος. Ρημ. οὐς. βάσις, βῆμα, ἀνάβασις, ἀναβάτης, διάβασις, διαβήτης, διαβατήριος, ἔχθρασις, ἀπόβασις, εἰσβασις, ἐπιβάσις, ἐπιβάτης, πρόβασις, πρόβατον, πρόσβασις, σύμβασις, κἀβάσις, καταβάτης, μετάβασις.

ΣΗΜ. Ὁ ἐνεστώς βαίνω καὶ σύνθετος (προσ-, ὑπερ-, ἐκ-, ἀπο-, προ-, εἰς-, ἐπι-, παρα-. ἐπεισ-), ὁ ἔβαινον (μετὰ τῶν ἀπό, διά, κατά, ἀνά, ὑπέρ, ἐν, σύν, παρά, ἐκ, εἰς, ἐν, ἐπί, πρό, ὑπέρ, σύν, καὶ προσανα-, ἐπανα-), ὁ -βήσομαι (μετὰ τῶν ἀπό, ἀνά, διά, ἐκ, παρά, κατά, ἐκ, εἰς, ἐν, ἐπί, πρό, ὑπέρ, σύν, καὶ προσανα-, ἐπανα-), ὁ -ἔβην (μετὰ τῶν ἐν, ἐκ, εἰς, ἀνά, κατά, ὑπέρ, παρά, διά, σύν, ἀπό, ἐπέ, πρό, πρόσ, ἀμφί, συνδι-, ἐπεν-, συναν-, ἀντιδι-, ἐπαν-, προδι-, ἐπέξ-), ὁ βέθηκα (καὶ σύνθετος μετὰ τῶν ἀνά, ἐν, ἐκ, πρό, ὑπό, ἀπό, διά, κατά, παρά, σύν, ὑπέρ καὶ ὑποκατα), ὁ ἐβεβήκειν (μετὰ τῶν ἀνά, κατά, διά, σύν), ΠΙΣ. βεν-, βῆ-, ἐξ οὗ βα-, καὶ βῆ' = βαν-, βαίνω (=βάν-ιω).

Βάλλω (ρίπτω), παρατ. ἔβαλλον, μέλλ. βαλῶ, ἄορ. ἕ'. ἔβαλον, παρακ. βέβληκα, ὑπερσ. μόνον σύνθετος—ἐβεβλήκειν (μετὰ τῶν εἰς, ἐν, σύν, διά, ἐκ, ὑπέρ). Παθ. βάλλομαι, παρατ. παθ. ἔβαλλόμην (καὶ κατ-), μέλλ. παθ. βληθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐβλήθη, παρακ. παθ. μόνον σύνθετος—βέβλημαι, ὑπερσ. παθ. μόνον σύνθετος—ἐβεβλήμην, εὐκτ. μονολεκ. διαβεβλήθητε καὶ διαβεβλήμενος εἶην, μετ' ὄλ. μ. διαβεβλήσομαι καὶ διαβεβλήμενος ἴσομαι. Μέσον σύνθετον—βάλλομαι (μετὰ τῶν ἀνά, ἐν, πρό, μετά, παρά, περί, σύν, ὑπέρ καὶ ἐπεμ-), παρατ. μέσ. σύνθετος—ἐβαλλόμην (μετὰ τῶν ἀνά, πρό, μετά, περί, σύν, ὑπέρ), μέλλ. μέσος σύνθετος—βαλοῦμαι (μετὰ τῶν ἀνά, ἐπί, μετά, περί, σύν, ὑπέρ), μέσ. ἄορ. ἕ' ἐβαλόμην (καὶ σύνθετος μετὰ τῶν ἀνά, ἀπό, ἐν, εἰς, παρά, μετά, πρό, περί, σύν, ὑπέρ, ὑπό, προπαρ-, προσπερι-), παρακ. μέσ. σύνθετος—βέβλημαι, ὑπερσ. μέσ. σύνθετος—ἐβεβλήμην. Ρημ. ἐπιθ. ἀπόβλητος, ἀνυπέβλητος, μεταβλητέον, καταβλητέον, ἐμβλητέον, ἐκβλητέον, ἐπεμβλητέον, ἀποβλητέος, ἐποβλητέος, ῥημ. παράγ. βολή, βέλος. Τὸ μέσ. αὐτοπαθὲς κατ' ἀναλυσιν ὑποβάλλω καὶ ἐμβάλλω ἐμμαντὸν καὶ περιβάλλομαι ἐλλήλους.

ΣΗΜ. Ὁ βάλλω (καὶ σύνθετος ἐμ-, ἐπι-, εἰς, ἀντι-, συμ-, ὑπερ-, μᾶ-

κα-, ἐκ, δια-, ἀπο-, ἀνα-, παρα-, ὑπο-, προσ-, κατα-, περι-, ἐπι-, ἐπικα-
 τα-, ἀντιπαρα-, ἀνθυπο-, συνδια-), ὁ βάλω (καὶ σύνθετος ἀπο-, προσ-, εἰς-,
 δια-, ἐκ-, ὑπο-, ἐπι-, κατα-, ἐμ-, μετα-, ἀνα-, παρα-), ὁ ἔβαλον (καὶ σύν-
 θετος ἀπο-, εἰς-, ἐν-, ἐπι-, ἐξ-, δι-κατ-, συν-, παρ-, περι-, ὑπ-, ὑπερ-, προσ-,
 προεν-, ἀντεν-, συνεν-, προσπερι-, παρακατ-, ἀντιπαρ-), ὁ βέβληκα (καὶ σύν-
 θετ. προ-, περι-, ἀπο-, ἐκ-, ὑπερ-, μετα-, ἐμ-, δια-, κατα-, προσ-, συμ-,
 εἰς-, παρακατα-), ὁ βάλλομαι (καὶ σύνθετ. κατα-, ἐμ-, δια-, ἐπι-, ὑπερ-,
 παρα-, ἐκ-, ἀνα-, προ-, μετα-, συνδια-, προσ-), ὁ βληθήσομαι (καὶ σύνθετος
 δια-, ἐκ-, ἐμ-, ἀνα-), ὁ ἐβλήθη (καὶ σύνθετος προ-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, ἀν-, εἰς-,
 ὑπερ-, ἐν-, ἀντ-), ὁ βέβλημαι (μετὰ τῶν συμ-, ἐμ-, προ-, δια-, κατα-, ἀ-
 να-, μετα-, ἐπι-, παρα-, ὑπο-, περι-, ὑπερ-, ἐκ-, συνδια-), ὁ -εβεβλήμην
 (μετὰ τῶν δι-, ἐξ-, περι-, μετ-). Τὸ βάλλω ὅταν μὲν σημαίη τὸ κτυπῶ,
 ἔχει παθ. τὸ βάλλομαι, ὅταν δὲ σημαίη τὸ ὀπίπτω κάτω, ἔχει παθητ. τὸ
 πίπτω.

βύπτω (βυθίζω, πλύνω, χρωματίζω) καὶ ἄορ. *βαψα*. Παθ.
ἐμβάπτεσθαι καὶ ἄορ. παθ. *ἐβάφη*. Ῥημ. ἐπίθ. *βαπτός, παράγ.*
φήματ. βαφεύς, βάμμα, ἔμβαμμα.

βυρύνω (προξενῶ βάρος). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς. Παθ. *βα-*
ρύνομαι, παρατ. *ἐδαρυνόμεν*, ἄορ. παθ. *ἐδαρύνθη* καὶ παρακ.
βεβάρημαι (ἐκ τοῦ ἄλλως ἀχρήστου βαρέω).

βυσανίζω (δοκιμάζω, διακρίνω, ἐξετάζω). Μόνον ὁ ἐνεστώς
 (ἔστι καὶ σύνθετος δια-), παρατ. *ἐβασάνιζον*, μέλλ. *βασανιῶ-*
ἄορ. ἐβασάνισα (καὶ σύνθετος δι-). Παθ. *βασανίζομαι* (ἀνακρί-
 νομαι, δοκιμάζομαι), ἄορ. παθ. *ἐβασανίσθη* (καὶ σύνθετος δι-);
 παρακ. παθ. *βεβασάνισμαι* καὶ μετ' ὄλ. μ. *βεβασανισμένος*
ἔσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀβασάνιστος, βασανιστέος, βασανιστίον.*
 Ῥημ. παράγ. *βυσανιστής.*

βυσιλεύω (εἰμί βυσιλεύς), παρατ. *ἐβασίλευον*, μέλλ. *βυσι-*
λεύσω, ἄορ. *ἐβασίλευσα*. Παθ. *βυσιλεύομαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀβυ-*
σίλευτος. Ῥημ. παράγ. *βυσιλεία.*

βεβαιεύω-ῶ (βεβαιώνω), παρατ. *ἐβεβαίουν*, μέλλ. *βεβαιώ-*
σω, ἄορ. *ἐβεβαίωσα*. Μέσ. *βεβαιοῦμαι τι*, μέλλ. μέσ. *βεβαιώ-*
σομαι, ἄορ. μέσ. *ἐβεβαιοσάμην*. Παθ. μόνον ἄορ. *ἐβεβαιώθη-*
 Ῥημ. παράγ. *βεβαιώσις.*

βήττω (βηχῶ). Μόνον ὁ ἐνεστώς ἀπαντᾷ σπανίως.

ΣΗΜ—Πιζ βηχῶ, βήττω (=βήχ-τω), βήξ (ἢ καὶ ὀ).

βιάζομαι (στενοχωρῶ καὶ στενοχωροῦμαι). Ἀποθ. μετὰ μέσης καὶ παθ. διαθ. Μέσ. βιάζομαι (καὶ προσ-, εἰς-, δια-) παρατ. μέσ. ἐβιάζομην, μέλλ. μέσ. βιάσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐβιάσασθην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-, προ-), παρακ. μέσ. βεβίασμαι. Παθ. βιάζομαι, παρατ. ἐβιάζομην, ἀόρ. παθ. ἐβιάσθην (καὶ σύνθ. προς-, ἀπ-), παρακ. παθ. βεβίασμαι. Ῥημ. παράγ. βιαστικός.

βιβιάζω (ἀναβιβιάζω). Μόνον σύνθετον ἀπαντᾷ-βιβιάζω (μετὰ τῶν ἀνά, διά, ἐν, εἰς, ἐκ, μετὰ, πρὸς, σὺν, καὶ τῶν συνεχ-, ἀντεμ-, συνδια-), παρατ. σύνθετος—ἐβιβαίζον (μετὰ τῶν ἀνά, δια-, ἐκ, εἰς, κατὰ, πρὸ, σὺν), μέλλ. συνηρημ. σύνθετος - βιβιάω, -ᾶς, -ᾶ, κτλ. (μετὰ τῶν διά, ἐν, πρὸς), ἀόρ. σύνθετος - ἐβιβίασα (μετὰ τῶν ἀνά, ἀπό, διά, ἐκ, ἐν, ἐπί, εἰς, κατὰ, μετὰ, πρὸ, πρὸς, σὺν, ὑπέρ καὶ τῶν ἀνταν-, ἐπαν-, ἀντεν-, μετεν-, συνδι-). Παθ. διαβιβαίζομαι καὶ ὑποβιβαίζομαι. Μέσ. ἀναβιβαίζομαι τινα, μέλλ. συνηρημ. ἀναβιβιάωμαι, ἀόρ. ἀνεβιβίασάμην. Ῥημ. ἐπίθ. ἀναβιβαστέον, καταβιβαστέος.

[**βιβρώσκω**] (= τρώγω). Μόνον ὁ παρακ. βιβρώσκα καὶ καταβιβρώσκα καὶ παθ. παρακ. διαβιβρώσθαι καὶ καταβιβρωμένα. Ῥημ. ἐπίθ. βρωτός, ἡμίβρωτος, παράγ. ῥημ. βρώμα, βρώσις. Τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐσθίω.

βιοτεύω (ζῶ). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ μέλλ. βιοτεύω. Ῥημ. παράγ. βιοτή, βιοτικός, ἀποχειροβιοτός.

βιώω - ῶ (ζῶ). Ὁ ἐνεστώς καὶ παρατ. ἐλλείπει ἀναπληροῦ μένος ὑπὸ τοῦ βιοτεύω καὶ ζῶ, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. βιώσομαι (καὶ σύνθετος δια-, συμ-), ἀόρ. ἑ' ἐβίωον (καὶ σύνθ. ἀν-, δι-, ἐπ-, κατ-, συν-), ὑποτ. βιώω, -ῶς, ῶ, κτλ., εὐκτ. βίωην, κτλ., προστ. ἐλλείπει, ἀπαρέμφ. βιώωαι, μετοχ. βιώας, παρακ. βεβιώωκα (καὶ σύνθετος δια-, συμ-). Παθ. παρακ. βιβιώται, ὁ βεβιωμένος βίος καὶ τὰ βεβιωμένα. Ῥημ. ἐπίθ. βιωτός, ἀβιωτός, βιωτέος, -έον, διαβιωτέος.

βιώσκομαι (ζωντανεύω τινα, ζωογονῶ). Ἀποθετ. Μόνον σύνθετον ἀναβιβάσκωμαι (ἀναζωογονῶ), παρακ. ἀνεβιωσκόμην καὶ μέσ. ἀόρ. ἀναβιβάσασθαι.

βλακεύω (ἀμελῶ, ἀκίνητῶ) καὶ ἄορ. κατεβλάκευσα. Ῥημ. κατ. παράγωγ. βλακεία.

βλάπτω (βλάπτω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-), παρατ. ἐβλάπτου, μέλ. βλάψω, ἄορ. ἐβλάψα (καὶ σύνθετ. κατα-), παρακ. βέβλαψα καὶ καταβέβλαψα, εὐκτ. καταβέβλαψός εἶην. Παθ. βλάπτομαι, παρατ. ἐβλαπτόμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. βλάψομαι καὶ συνηθέστ. παθ. μέλλ. βλαθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐβλάφθην καὶ συνηθέστ. ἐβλάβην, πρρακ. βέβλαμμαι (καὶ σύνθετ. κατα-). Μέσον αὐτοπαθ. βλάπτω ἐμαυτόν. Παράγ. ῥημ. βλάψις.

βλαστάνω (ἐξάγω βλαστόν). Μόνον ὁ ἐνεστώς (ὅστις καὶ σύνθετος ἀνα-, παρα-), ἄορ. β' εὐκτ. βλάστοι καὶ ὑπερσ. ἐπεβλαστήκει.

βλασφημέω - ᾶ (ὕβριζω), παρατ. ἐβλασφήμου, ἄορ. ἐβλασφήμῃσα, πρρακ. βεβλασφήμῃκα.

βλέπω (ρίπτω τὰ βλέμματα). Μόνον ὁ ἐνεστώς (ὅστις καὶ σύνθετος ἀπο-, εἰς-, ἐμ-, ἐπι-, περι-, προσ-, ἀντι-, ἀνα-), παρατ. ἐβλεπον (καὶ ἀπ-, ὑπ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. βλέψομαι (καὶ ἀντι-, ὑπο-), ἄορ. ἐβλεψα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐν-, ἐπ-, ἀντ-, ἀν-, δι-, περι-, προσ-, ὑπ-). Ῥημ. ἐπιθ. περιβλεπτος, βλεπτέος, -έον, ἀποβλεπτέον. Ῥημ. παράγ. βλέμμα.

βοῶ - ᾶ (φωνάζω). Ὁ ἐνεστώς καὶ σύνθετος (ἀνα-, δια-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-, κατά-, παρα-), παρατ. ἐβῶον (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-, κατα-, συν-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. βοήσομαι (καὶ σύνθετος ἀνα-), καὶ ἄορ. ἐβόησα (καὶ σύνθετος ἀν-, ἐν-, ἐπ-, συναν-). Παθ. μόνον κατὰ πρρακ. διαβεβόηται. Μέσ. ἐπιβοῶμαι καὶ διαβοῶμαι. Ῥημ. ἐπιθ. περιβόητος, ἐπιβόητος.

βοηθέω - ᾶ (μετὰ βοῆς τρίχῳ ὑπὲρ τινος), παρατ. ἐβοήθουν, μέλλ. βοηθήσω, ἄορ. ἐβοήθησα, πρρακ. βεβοήθηκα, ὑποσ. βεβοηθηκῶς ᾶ, εὐκτ. βεβοηθηκῶς εἶην, ὑπερσ. ἐβεβοηθήκειν (καὶ προσ-) καὶ βεβοηθηκῶς ἦν. Τῆς παθ. φωνῆς μόνον ὁ παρακ. βεβοήθηται. Ῥημ. ἐπιθ. βοηθητέον. Ῥημ. παράγ. βοηθητικός.

ΣΗΜ. Τὸ βοηθῶ (καὶ ἀντι-, ἐκ-, ἐπ-, προσ-), ὃ ἐβοήθουν (καὶ ἐξ- παρακ. προσ-), ὃ βοηθήσω (καὶ ἐπι-, προσ-, συμ-), ὃ ἐβοήθησα (καὶ ἀντ-, ἐκ-,

ἐπ-, περ-, προσ-, συν-, ἐπεξ-), ὁ βεβοήθηκα (καὶ παρα-, προσ-, συμ-), ἄφηρ. οὐσιαστ. βοήθεια.

Βόσκω (βόσκω) καὶ βόσκομαι μόνον. Ῥημ. ἐπιθ. βοτός, εὐδοτος, μηλόδοτος, ῥημ. παράγ. βόσκημα.

Βουλευώ (εἰμί βουλευτής, ἔχω κατὰ νοῦν, σκέπτομαι) (καὶ σύνθετος προ-, ἐπι-, συμ-. συνεπι-), παρακτ. ἐβούλευον (καὶ σύνθετος ἐπ-, συν-), μέλλ. βουλεύσω (καὶ σύνθετος προ-, ἐπι-, συμ-), ἄορ. ἐβούλευσα (καὶ σύνθετος ἐπ-, προ-, συν-, ἀντεπ-), παρακτ. βεβούλευκα (καὶ σύνθετος ἐπι-, συμ-), ὑπερσ. μόνον. προεβεβούλευκην. Παθ. βουλεύομαι (καὶ σύνθετος ἐπι-, συμ-, προεπι-), παρακτ. παθ. ἐπεβουλεύομην, μέλλ. μέσ. ὡς παθητ. ἐπιβουλεύομαι, ἄορ. παθ. ἐβουλεύθην (καὶ σύνθετος ἐπ-, συν-), παρακτ. παθ. βεβούλευμαι (καὶ σύνθετος προ-, ἐπι-, συμ-). Μέσον βουλεύομα, (καὶ σύνθετ. δια-, προ-, μετα-, συμ-), παρακτ. μέσ. ἐβουλεύομην (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. μέσ. βουλεύσομαι (καὶ σύνθετ. μετα-), ἄορ. μέσ. ἐβουλεύσάμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-, δι-, συν-), παρακτ. μέσ. βεβούλευμαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἀπροβούλευτος, εὐεπιβούλευτος, δυσεπιβούλευτος, βουλευτέον, συμβουλευτέον. Ῥημ. παράγ. βούλημα, βούλευσις, βουλευτήριο, βουλευτής. βουλευτικός.

Βούλομαι (ἐπιθυμῶ) (καὶ σύνθετον συμ-), παρακτ. ἐβουλόμην (καὶ ἠβουλόμην), μέλλ. μέσ. βουλήσομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐβουλήθην (καὶ σύνθετος συν-), παρακτ. βεβούλημαι. Ῥημ. ἐπιθ. βουλευτός, ἀβούλητος. Ῥημ. παράγ. βούλημα, βούλουςις.

ΣΗΜ. Ῥιζ. βολ-, ἐξ ἧς βόλ-νομαι καὶ κατ' ἀφομοίωσιν τοῦ ν βάλλομαι, ἀπλοποιεῖ δὲ τοῦ λ καὶ ἐναπληρωματικῇ ἐκτάσει βούλομαι (πρὸς ἄλλουμι=δλυ-μι).

Βρέχω (βρέχω, κάμνω βροχὴν) καὶ ἄορ. ἐβρεξα. Παθ. βρέχομαι καὶ ἄορ. παθ. ἐβρέχθην. Ῥημ. παραγ. βροχή, βρέξις.

Βροντάω-ῶ (κάμνω βροντήν). Μόνον ὁ παθ. ἄορ. ἐνεβροντήθην καὶ ὁ παθ. παρακτ. ἐμβεβρόντημαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἐμβρόντητος.

Βρῶω (ἀναβρῶω, γέμω, εἰμί γεμκτος). Μόνον ὁ ἐνεστώς.

ΣΗΜ. Τὸ βρώω ἔχει τὸ υ βραχύ, ῥημ. παραγ. μεταγενέστ. βρώσει.

βωμολογεύομαι (εἰμί βωμολόγος, κινῶ γέλωτα, οὔτινος ἀντίθετον εἶναι τὸ σεμνύομαι), Ἐποθετ., ἀπαντᾶ δὲ μόνον ὁ ἐνεστῶς σπανίως.

Γ

γαμέω - ᾶ (ἐπὶ ἀνδρὸς=νομφεύομαι), παρατ. ἐγάμου, μέλ. συνηρημ. γαμῶ (ἐκ τῆς ἐννοίας διακρίνεται τοῦ ἐνεστῶτος), ἀόρ. ἐγημα, παρακκ. γεγάμηκα, ὑπερσ. ἐγεγαμήκειν καὶ γεγαμηκῶς ἦν, εὐκτ. γεγαμηκῶς εἶην. Μέσ. γαμοῦμαι (ἐπὶ γυναικὸς συγκατατιθεμένης νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον, ἐπιτρεπούσης ἑαυτὴν τῷ ἀνδρὶ γῆμαι=ὑπανδρεύομαι), μέλλ. συνηρ. γαμοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐγημέμην, παρακκ. μέσ. γεγάμημαι. Ῥημ. ἐπίθ. γαμετή.

γάνυμαι (φαιδρύνομαι, χαίρω), καὶ μέσ. παρακκ. γεγανώμενος (ἐκ τοῦ ἄλλως ἀχρήστου γανῶω-ᾶ).

γαυρεᾶω - ᾶ (καμαρώνω, ὑπερηφανεύομαι) καὶ μέσ. γανρωμαι (ἐπὶ ἵππου καμαρωτὰ περιπατοῦντος) μόνον.

γαυρόομαι - οὔμαι (φουσκώνω, ὑπερηφανεύομαι), Ἐποθ. Μόνον ὁ ἐνεστῶς καὶ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐπιγαυρωθεῖς.

γεγωνέω - ᾶ καὶ γεγωνίσκω (φονάζω μεγαλοφώνως)· εὐρίσκειται μόνον ἢ προστ. γεγωνεῖτω, τὸ ἀπαρεμφ. γεγωνεῖν καὶ ἡ μετοχὴ γεγωνίσκων.

[γεῖνομαι] = γενῶμαι. Εὐρίσκειται μόνον τοῦ μέσου ἀορίστου [ἐγειράμην]=ἐγέννησα ἢ μετοχὴ γειραμένη (=μήτηρ) καὶ οἱ γεινάμενοι (=γονεῖς).

γειτονεύω (εἰμί γείτων). Μόνον ὁ ἐνεστῶς, ὅστις λέγεται καὶ γειτινάω-ᾶ καὶ γειτονεῖω-ᾶ, οὔτινος καὶ παρατ. ἐγειτόνουν καὶ ῥημ. παραγ. γειτόνημα.

γελᾶω - ᾶ (γελῶ). Μόνον ὁ ἐνεστῶς (ὅστις καὶ σύνθετος κατα-, δια-, ἐκ-, προς-, ἐπεγ-), παρατ. ἐγέλων (καὶ σύνθετος κατα-, ὑπε-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. γελύσομαι (καὶ σύνθετος κατα-), ἀόρ. ἐγέλασα (καὶ κατα-, ἐπ-, ἀν-, ἐξ-). Παθ. καταγελάωμαι.

ἀόρ. παθ. *ἐγελάσθην* καὶ συνηθέστ. *κατεγελάσθην*. Ῥημ. ἐπίθ. *καταγέλαστος* καὶ *ὑπερκαταγέλαστος*.

ΣΗΜ. Τὸ *γελάω-ᾶ* ἔχει τὸ α πανταχοῦ βραχύ.

γελωτοποιέω-ᾶ (προξενῶ γέλωτα). Μόνον ὁ ἐνεστώς, ἄλλως λέγεται κατὰ περίφρασιν *γέλωτα ποιῶ* καὶ *παρέλω*.

γέμω (εἶμαι γεμᾶτος). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρατ. *ἐγεμον*.

γεμίζω (γεμίζω, κάμνω τι γεμᾶτον). Μόνον ὁ ἀόρ. *ἐγέμισα*. Μέσ. *γεμίζομαι*. Παθ. μόνον κατ' ἀόρ. *ὑπερεγεμίσθην* καὶ παθ. παρακ. *γεγεμισμένος*.

γενεαλογέω-ᾶ (ἀπαριθμῶ τὴν γενεάν τινος). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ ἀόρ. *γενεαλογήσας*. Ἀόρ. παθ. τὰ *γενεαλογηθέντα*.

γενειάσκω (ἀρχίζω νὰ ἐβγάζω γένεια). Μόνον ὁ ἐνεστώς.

γενειάω-ᾶ (ἔχω γένεια). Μόνον ὁ ἐνεστώς.

γεννάω-ᾶ (παράγω τέκνα· ἐπὶ τοῦ πατρός, σπανίως δὲ ἐπὶ μητρός), παρατ. *ἐγέννων*, μέλλ. *γεννήσω*, ἀόρ. *ἐγέννησα* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, συν-), παρακ. *γεγέννηκα*. Παθ. *γεννώμαι*, παρατ. *ἰγεννώμην*, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *γεννήσομαι*, ἀόρ. παθ. *ἐγεννησθην*, παρακ. παθ. *γεγέννημαι*. Μέσον μόνον κατ' ἀόρ. *ἐγεννησάμην*. Ῥημ. ἐπίθ. *γεννητός*, *ἀγέννητος*. Ῥημ. παράγ. *γέννημα*, *γέννησις*, *γεννήτης*.

γεραίρω (τιμῶ, βραβεύω) (καὶ σύνθετος ἐπι-), παρατ. *ἐγέραιρον*, μέλλ. *γεραρῶ*. Παθ. *γεραίρομαι*.

γεύω (έστιῶ, φιλεῶ τινά). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς. Μέσ. *γεύομαι* (καὶ σύνθετος ἀπο-), μέλλ. μέσ. *γεύσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐγευσάμην* (καὶ σύνθετος ἀπ-), παρακ. *γέγευμαι*, ὑπερσ. *ἐγέγευτο*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀγευστος*, *γευστέον*.

γεωμετρέω-ᾶ (εἶμι γεωμέτρης). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς.

γεωργέω-ᾶ (καλλιεργῶ τὴν γῆν, εἶμι γεωργός), παρατ. *ἀγεώργουν*, μέλλ. *γεωργήσω*, ἀόρ. *ἐγεώργησα*. Παθ. *γεωργοῦμαι*. Παράγ. ῥημ. *γεώργημα*.

[*γῆθω*] = *χαίρω*, *εὐφραίνομαι*. Μόνον ὁ παρακ. *γέγηθα* μεσημασίαν ἐνεστώτος, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ *χαίρω*.

γηράσκω (γηράσκω, γηράζω) (ὅστις καὶ σύνθετος κατα-

συγ-) καὶ γηράω - ῶ μόνον κατ' ἀπαρέμφ. γηρᾶν καὶ καταγηρᾶν καὶ κατὰ μετοχ. καταγηρῶν, μέλλ. γηράσω, καταγηράσω καὶ μέσ. μέλλ. ὡς ἐνεργ. ἐγηράσσομαι καὶ καταγηράσσομαι, ἀόρ. ἐγήρασα (καὶ σύνθετ. κατ-, συγκατ-), ἀπαρέμφ. γηρᾶται (ὡς ἐκ τοῦ ἀορ. ἑ' κατὰ τὰ εἰς μι ἐγήραν κατὰ τὸ ἀπέδραν), παρακ. καταγεγήρακα καὶ ἐγκαταγεγήρακα καὶ παραγεγήρακα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀγήρατος.

γηροτροφέω - ῶ (γηροκομῶ), μέλλ. γηροτροφήσω. Παθ. γηροτροφοῦμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. γηροτροφήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐγηροτροφήθην.

γίνομαι (γίνομαι), παρατ. ἐγιγνόμην, μέλλ. μέσ. γενήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἑ' ἐγενόμην, παρακ. γέγονα καὶ γεγονώς εἰμι, ὑποτακ. γεγονώς ᾧ, εὐκτ. γεγονώς εἶην καὶ παρακ. μέσ. γεγένημαι, ὑπερσ. ἐγεγένειν καὶ γεγονώς ἦν καὶ ὑπερσ. μέσ. ἐγεγενήμην καὶ συγγεγενημένος ἦν, μετ' ὄλ. μέλλ. γεγονώς ἔσομαι καὶ γεγενημένος ἔσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀγένητος.

ΣΗΜ. Ῥιζ. γεν καὶ ἀσθενής γν, ἐξ ἧς δι' ἐνεστωτικῆς ἀναδιπλώσεως ἔγινε γί-γν-ο-μαι, πρὸλ. καὶ νεο-γν-όν, καὶ γετε, ἐξ ἧς γενήσομαι, γεγένημαι. Τὸ γίνομαι καὶ σύνθετον συγ-, ἀπο-, προσ-, ἐγιγνόμην (καὶ σύνθ. περι-, δι-, παρ-, ἐπ-), γενήσομαι (καὶ περι-, παρα-, ἐπι-, ἐγ-, προσ-, σύγ-), ἐγενόμην (καὶ συν-, δι-, ἐν-, ἐπ-, παρ-), γεγένημαι (καὶ συγ-, περι-, παρ-, δια-, ἐγ-, προ-, ἐπι-, προσ-).

γεννώσκω (γνωρίζω, φρονῶ, κρίνω) (καὶ σύνθετος ἀνα-, δια-, μετα-, κατα-, συγ-, προ-, παρανα-, προκατα-), παρατ. ἐγίνωσκον (καὶ σύνθετος ἀν-, δι-, ἀπ-, μετ-, ἐπ-, συν-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. γνώσομαι (καὶ σύνθετος ἀνα-, δια-, ἀπο-, κατα-, προκατα-, προσκατα-), ἀόρ. ἑ' ἔγνω (καὶ σύνθ. ἀν-, ἀπ-, δι-, ἐπ-, κατ-, μετ-, παρ-, συν-, διαν-, προσαν-, παραν-, προδι-, ὑπαν-), ὑποτ. γνώω, γιῶς, γνώω, κτλ., εὐκτ. γνοίην κτλ., προστ. γνώωθι, γνώτω, κτλ., ἀπαρ. γνώωται, μετοχ. γνούς, κτλ., παρακ. ἔγνωκα (καὶ σύνθετος ἀν-, ἀπ-, δι-, ἐπ-, κατ-, προκατ-) ὑποτ. ἐγνωκώς ᾧ, εὐκτ. ἐγνωκώς εἶην, ὑπερσ. ἐγνωσκεῖν καὶ ἐγνωκώς ἦν (καὶ δι-), μετ' ὄλ. μέλλ. ἐγνωκώς ἔσομαι. Παθ. γηνώσκομαι (καὶ σύνθετος ἀνα-

δια-, ἐπανα-, παρανα-), παρατ. ἐγιγνώσκωμην (καὶ σύνθετος ἀνα-, κατ-), μέλλ. παθ. γνωσθήσομαι (καὶ σύνθετος ἀνα-); ἀόρ. παθ. ἐγνώσθη (καὶ σύνθετος ἀν-, ἀπ-, κατ-, διαν-, μεταν-, προσκατ-), παρακ. ἐγνώσμαι (καὶ σύνθετος ἀν-, δι-, κατ-, προ-), ὑπερσ. ἀνεγνώσμην, διεγνώσμην καὶ κατεγνώσμην. Ῥημ. ἐπιθ. γνωστός, ἀγνωστός, δόσγνωτος, γνωστός, γνωστότεον, συγγνωστός. Τὸ μέσον κατ' ἀνάλυσιν γιγνώσκω ἑμαυτόν, καταγιγνώσκω ἑμαυτοῦ. Ῥημ. παρὰγ. γνώμη, διεγνώμη, συγγνώμη, γνώσις, διάγνωσις, γνωστήρ, γνώμων.

γλίχομαι (ἐπιθυμῶ). Ἀποθετ. Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ κατατατικ. ἐγλιχόμην.

ΣΗΜ. Ῥιζ. γλιτ-, ἐξ ἧς γλισ-χος (ἀντί τοῦ γλίτ-χος), γλίχομαι (= γλίτ-σκομαι. πρβλ. ἔρχομαι=ἔρ-σκομαι).

γνωρίζω (γνωρίζω) (καὶ σύνθετος ἀνα-, ἐπι-), παρατ. ἐγνώριζον, μέλλ. γνωριῶ, ἀόρ. ἐγνώρισα (καὶ σύνθετος ἀν-), παρακ. ἐγνώρικα. Παθ. γνωρίζομαι, μέλλ. παθ. γνωρισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐγνωρίσθη, παρακ. ἐγνώρισμαι, ὑπερσ. ἐγνωρίσμην. Ῥηματ. παρὰγ. γνώρισις, γνωριστής.

γοητεύω (ἀπατῶ, κολακεύω). Μόνον ὁ ἐνεστώς, ὅστις καὶ καταγοητεύω λέγεται, καὶ ἀόρ. ἐξεγοήτευσα. Παθ. γοητεύομαι, ἀόρ. ἐγοητεύθη, παρακ. γεγοήτευμαι. Ῥημ. ἐπιθ. δυσγοήτευτος, φηματ. παρὰγ. γοητεία, γοήτευμα,

γράφω (γράφω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐγ-, μετα-, παρα-, προ-, συγ-, ὑπο-, προσπαρα-, προσαπο-), παρατ. ἔγραφον (καὶ σύνθετος ἀπ-, ἐν-, μετ-), μέλλ. γράψω (καὶ σύνθετος ἀπο-, ἐγ-, συγ-, ὑπο-, προσπαρα-), ἀόρ. ἔγραψα (καὶ σύνθετος ἀν-, δι-, ἐν-, ἐπ-, μετ-, παρ-, περι-, προσ-, συν-, ἀντεπ-), παρακ. γέγραφα (καὶ σύνθετος ἀπο-, ἐγ-, προσ-, συν-, ὑπο-, ἀντεπ-), ὑπερσ. ἐτεγράφειν καὶ τεγραφώς ἦν. Παθ. γράφομαι, παρατ. παθ. ἐτραφόμην, μέλλ. παθ. γραφήσομαι (καὶ σύνθετος ἀνα-, ἀπο-, ἐγ-, ἀντεγ-), ἀόρ. παθ. ἐγράφη (καὶ σύνθετος ἀν-, ἀπ-, ἐν-, ἐξ-, δι-, μετ-, προ-, προσ-, συναν-, προαν-, παρεν-). παρακ. παθ.

γράφω—γυμνῶ - ὦ

τέγραμμαι, ὑπερσ. παθ. *ἐγεγράμην* (καὶ σύνθετος ἀπ-, ἐν-, ἐπ-, περι-, προσ-) καὶ ἦν *τεγραμμένος*, μετ' ὀλίγ. μέλλ. *ἀναγεγράψομαι* καὶ *ἐγγεγραμμένος* ἔσομαι. Μέσ. *γράφομαι*, παρκατ. μέσ. *ε-γραφήμην*, μέσ. μέλλ. *γράφομαι* (καὶ σύνθετος ἀπο-), ἄορ. μέσ. *εγραψάμην* (καὶ σύνθετος ἀπ-, ἀν-, ἀντ-, δι-, ἐπ-, ἐξ-, εἰς-, μετ-, προσ-, ὑπ-, συν-), παρκατ. μέσ. *τέγραμμαι*, ὑπερσ. μέσ. *ἐγγεγραμμένος* ἦν. Ῥημ. ἐπίθ. *γραπτός*, *ἀνάγραπτος*, *παρέγγραπτος*, *περιγραπτός*, *γραπτέος*, *περιγραπτέον*. Ῥημ. παράγ. *γραφή*, *γραφής*, *γραμμή*, *γράμμα*. Τὸ μέσον αὐτοπαθές κατ' ἀνά- λυσιν, *ἐγγράφω* ἑμαυτόν.

ΣΗΜ. Τὸ γράφομαι (καὶ σύνθετον ἀπο-, ἐπι-, συγ-, ἐκ-, ἐγ-, παρα-), ἔεγραφήμην (καὶ σύνθετος ἀπ-, ἐπ-, παρ-), ὁ τέγραμμαι (καὶ σύνθετος ἀνα-, ἀπο-, ἀντι-, ἐγ-, ἐπι-, παρα-, προσ-, συγ-), ὁ ἐγεγράμην (καὶ σύνθετος ἀπ-, ἐν-, ἐπ-, περι-, προσ-).

γρῦζω (γρῦλίζω, μουργουρίζω). Μόνον σύνθετον *ἀναγρῦζω* καὶ ἄορ. ἀπλοῦς *εγρῦζα*.

γυμνάζω (γυμνάζω τινά) (καὶ σύνθετ. προσ-), παρκατ. *ἐγύμναζον*, ἄορ. *ἐγύμνασα*. Μ-σ. *γυμνάζομαι* (καὶ σύνθετον συν-), παρκατ. μέσ. *ἐγυμναζόμην* (καὶ σύνθετ. συν-), μέσ. μέλλ. *γυμνάσομαι* (καὶ σύνθετ. ἐγ-), ἄορ. μέσ. *εγυμνασάμην* καὶ ἄορ. παθ. ὡς μέσ. *εγυμνάσθην* (=ἐγύμνασα ἑμαυτόν), παρκατ. μέσ. *γεγύμνασμαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀγύμναστος*, *γυμναστέον*. Τὸ μέσ. καὶ ἀναλελυμ. *γυμνάζω* ἑμαυτόν. Ῥημ. παράγ. *γυμνασία*, *γυμνάσιον*, *γυμναστής*.

γυμνασιάρχῆω - ὦ (εἰμί γυμνασιάρχης), παρκατ. *ἐγυμνασιάρχον*, ἄορ. *ἐγυμνασιάρχησι*, παρκατ. *γεγυμνασιάρχηκα*. Παθ. *γυμνασιαρχοῦμαι*. Μέσ. *γυμνασιαρχεῖται* ὁ δῆμος.

γυμνῶ - ὦ (γυμνῶνω). Μόνον τὸ μέσ. *ἀπογυμνοῦμαι* καὶ ἄορ. παθ. ὡς μέσ. *ἐγυμνώθην*, ὅστις καὶ ὡς παθ. εὐρίσκεται *ἐγυμνώθην* ὀπό τιος. Ῥημ. ἐπίθ. *γυμνωτέος*. Ῥημ. παρκατ. *γῦμνωσις*.

ὄκνω (δαγκάνω) (καὶ σύνθετον ἀπο-, συν-), παρακτ. *ἔδακνον*, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *δήξομαι*, ἄορ. 6' *ἔδακον* (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἀπ-). Μέσ. καὶ παθ. *δάκνομαι*, ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. *ἐδήχθην*, παρακτ. μέσ. καὶ παθ. *δέδηγμα*. Ῥημ. παράγ. *δήγμα*.

δαμάζω (δαμάζω, ὑποτάσσω, ἡμερώνω). Μόνον ὁ ἐνεστώσ *δαμάζω*, ἄορ. παθ. *ἐδαμάσθην*, μέσ. ἄορ. *καταδαμασόμενος* καὶ ῥημ. ἐπίθ. *ἀδάμαστος*.

δαρείζω (δίδω χρήματα ἐπὶ τόκῳ) (καὶ σύνθ. εἰς-), μέλλ. *δαρείσω*, ἄορ. *ἐδάρευσα* (καὶ σύνθετ. ἐπ-), παρακτ. *δεδάρευκα*, ὑπερσ. *ἐδεδαρεύειν* καὶ *δεδαρευκῶς ἦν*, εὐκτ. *δεδαρευκῶς εἶπην*. Μέσ. *δαρείζομαι* (λαμβάνω χρήματα ἐπὶ τόκῳ) (καὶ σύνθετ. ἐπι-), παρακτ. *ἐδαρευίζομην*, μέλλ. μέσ. *δαρεύσομαι* (καὶ σύνθετ. ἐπι-), ἄορ. μέσ. *ἐδαρευίσάμην* (καὶ σύνθετ. ἐπ-, προσ-), ἄορ. παθ. *ἐδαρευίσθην*, παρακτ. μέσ. καὶ παθ. *δεδάρευομαι* (καὶ σύνθετ. ἐπι-, προσ-, προσ-), ὑπερ. μέσ. καὶ παθ. *δεδαρευισμένος ἦν*. Ῥημ. παραγ. *δάρεισμα*, *δάρειστής*.

δαρθάνω (κοιμῶμαι). Τὸ ἀπλοῦν εἶναι ποιητικόν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζοῖς λέγεται πάντοτε σύνθετον *καταδαρθάνω* καὶ *ἐπικαταδαρθάνω*, ἄορ. *κατέδαρθον* καὶ *ἐπικατέδαρθον*, παρακτ. *καταδεδάρθηκα*. Τὰ λοιπὰ ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ *καθεύδω*.

δέδοικα (φοβοῦμαι), παρακείμε. μὲ σημασίαν ἐνεστώτος, τοῦ ὑποίου εὐχρηστα εἶναι μόνον τὰ τρία ἐνικά τῆς ὀριστ. *δέδοικα*, *δέδοικας*, *δέδοικε* καὶ ἡ μετοχὴ *δεδοικῶς* καὶ *δεδοικυῖα*, ὑπερσ. *ἐδεδοίκειν*, *ἐδεδοίκει* καὶ *ἐδεδοίκεσαν* μόνον. Λέγεται δὲ ὁ παρακτ. καὶ *δέδια* (ἐξ ἀσθενοῦς θέματ. δι), *δέδιε*, *δέδιμεν*, *δέδιετι*, *δέδιασι*, ὑποτακ. *δεδίη* καὶ *δεδίωσι* μόνον, ἀπαρεμ. *δεδιέναι* καὶ μετοχ. *δεδιῶς* καὶ οὐδ. τὸ *δεδιῶς* μόνον ὑπερσ. *ἐδεδιεν*, *ἐδεδιενς*, *ἐδεδιει* καὶ τρίτον πληθ. *ἐδέδισαν* μόνον. Μέλλ. μέσ. *δύσομαι* καὶ ἄορ. *ἔδωσα* (καὶ σύνθετ. κατ-).

δεικνύμι ὅρα ἡμετ. Μεγάλ. Ἑλλ. Γραμμ. σ. 150.

δειλιόω (δὲν τολμῶ, εἶμαι δειλός). Ἀπλοῦν εἶναι μετα-

γενέστερον. παρά δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζοῖς λεγεται πάντοτε σύνθετον ἀποδειλιῶ, μέλλ. ἀποδειλιάσω, ἀόρ. ἀπεδειλιάσα καὶ καταδειλιάσα, παρακ. ἀποδεδειλίακα, ῥημ. ἐπίθ. ἀποδειλιατέον.

δειπνέω - ᾠ (δειπνῶ) (καὶ σύνθ. συν-), παρακ. ἐδειπνον (καὶ σύνθ. συν-), μέλλ. δειπνήσω (καὶ σύνθ. συν-), ἀόρ. ἐδείπνησα (καὶ σύνθ. συν-), παρακ. δεδείπνηκα (καὶ σύνθ. συν-), ὑπερσ. ἐδεδειπνήκειν καὶ δεδείπνηκώς ἦν.

δειπνίζω (φιλέω τινά ἐν δειπνῷ), παρακ. ἐδειπνίζον καὶ ἀόρ. ἐδειπνισα μόνον.

δειπνοποιέω - ᾠ (παρασκευάζω τὰ τοῦ δειπνου). Τοῦ ἐνεργ. μόνον τὸ ἐδειπνοποιοῦν. Μέσ. δειπνοποιούμαι (=δειπνῶ), παρακ. ἐδειπνοποιούμην, ἀόρ. μέσ. ἐδειπνοποιήσαμην.

δεκάζω (δώροισ διαφθείρω, δωροδοκῶ τινα) καὶ συνδεκάζω καὶ ἐνδεκάζω (=ἰορτάζω ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην ἡμέραν) καὶ ἀόρ. συνεδέκασα. Παθ. παρακ. ἐδεκαζόμην καὶ παθ. παρακ. δεδεκασμένοι.

δεκατεύω (δεκατίζω, ἐκλέγω τὴν δεκάτην), μέλλ. δεκατεύσω, ἀόρ. ἀπαρ. δεκατεύσαι. Ἀόρ. παθ. ἐδεκατεύθην, ῥημ. παρ. ἀγ. δεκάτεντήριον.

δελεάζω (ἀπατῶ). Μόνον ὁ παθ. ἐνεστῶς δελεάζομαι εἶναι εὐχρηστος παρ' Ἀττικοῖς πεζολόγοις.

δεξιόομαι (χειρετίζω πιάνων τὴν δεξιάν τινος). Ἀποθ. μέσον. παρακ. ἐδεξιόμην (καὶ σύνθ. ἀντ-), μέλλ. μέσ. δεξιόομαι, ἀόρ. μέσ. ἐδεξιόσαμην. Παθ. μόνον ἀόρ. παθ. τὸ δεξιωθῆναι.

δέρω (γδέρνω) καὶ ἐκδέρω καὶ ἀόρ. ἐξέδειρα μόνον. Παθ. μόνον ἀόρ. παθ. ἀπεδάρην, ῥημ. ἐπίθ. νεόδαρτος. ῥημ. παράγ. δέρμα, δορά.

δεσιμεύω (δένω) καὶ ἀόρ. ἐδέσημευσα μόνον. Παθ. παρακ. δεδεσημευμαι

δεσπόζω (εἰμί δεσπότης, κυριεύω), παρακ. ἐδεσπόζων ἀόρ. ἐδεσπόσα. Παθ. δεσπόζομαι καὶ ῥημ. ἐπίθ. ἀδέσποτος.

Θεύω (βρέχω, υγραίνω). Μόνον ὁ ἄορ. ἔδευσα καὶ ὁ παθ. παρακ. δεδευμένος ῥημ. σύνθ. δευσο-ποιός.

Θέχομαι (λαμβάνω τὸ διδόμενον ἐν χερσί), ἀποθ. μέσον, παρακ. ἐδεχόμην, μέσ. μέλλ. θέξομαι, ἄορ. μέσ. ἐδεξάμην, παρακ. δέδεγμαι. Παθ. χρόνοι μετὰ παθ. διαθέσ. μόνον ὁ ἄορ. εἰσδεχθεῖς (=δεκτὸς γενόμενος) καὶ ὑπερσ. προσεδέεκτο. Ῥημ. ἐπίθ. παραδεκτέος, -τέον, ἀποδεκτέον, προσδεκτέον, ὑποδεκτέον. Ῥημ. παράδοχή, ἀποδοχή, διαδοχή, ὑποδοχή.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται καὶ σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων, ἀνά, ἀπό, διά, εἰς, ἐν, ἐξ, κατά, παρά, πρὸς καὶ ὑπό. Τὰ μὲν ἐκ προθέσεως σύνθετα ἔχουσιν, τὰ δὲ ἐξ ἄλλων λέξεων κ, ὡς διαδοχή, διάδοχος, ἀνάδοχος, κτλ., ἢ ἀλλοξενόδοκος, δωροδόκος, κτλ., δωροδοκῶ, ἀγυροδόκη, κτλ.

Θέω (ἔχω ἀνάγκην), δεῖς, δεῖ, κτλ. εἶναι προσωπικὸν καὶ ἀπρόσωπον, προσωπικὸν δ' εἶναι, ὅταν συντάσσεται μὲ τὴν γενικὴν πολλοῦ, ὀλίγου, τοσοῦτου (λέγεται καὶ σύνθετ. ἐν-), παρακ. ἔδου (καὶ σύνθετ. ἐν-, προσ-), μέλλ. δεήσω, ἄορ. ἐδέησα (καὶ σύνθ. ἐν-, προσ-), παρακ. δεδέηκε. Μέσον δέομαι (ἔχω ἀνάγκην, παρακαλῶ) (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἐπι-, προσ-, συν-), παρακ. ἐδεόμην (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἐπι-, προσ-), μέσ. μέλλ. δεήσομαι (καὶ σύνθετ. ἐν-, προσ-), ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐδεήθη (καὶ σύνθετ. ἐν-, κατ- προσ-), παρακ. μέσ. δεδέημαι, ῥημ. ἐπίθ. ἀδέητος. Ῥημ. παρακ. δέησις.

Θέω - ὤ (θένω), μόνον συνδεῖ καὶ γ' πληθ. δοῦσι, ὑποσ. συνδῶν ἀπαρ. δεῖν (καὶ σύνθετ. συν-, ἀνα-, ἐγκατα-), μετοχ. δῶν (καὶ ὑποσ-), δοῦσαι, δοῦν (καὶ συν-). Παρακ. ἐνέδου, ἔδειξ, ἐνέδει (καὶ κατέδει, συνέδει, ἀπέδει), ἐδείτε, ἐνέδου (καὶ κατέδου, συνέδου). Μέλλ. δήσω (καὶ σύνθετ. ἀνα-, συν-). Ἄορ. ἔδησα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐν-, ἐπι-, κατ-, συν-). Παρακ. δέδεκα, ὑπερσ. ἐδέδεκε. Μέσ. ὑποδοῦνται καὶ συνδοῦνται, παθ. δὲ καταδεῖται, συνδεῖται, ἐνδοῦνται, ἀπαρ. δεῖσθαι, μετοχ. μέσ. καὶ παθ. ἀγαθόμενος (καὶ συνδόμενος, διαδόμενος, ὑποδόμενος). Παρακ. μέσ. περιεδοῦμεθα καὶ παθ. συνεδείσθ. Μέλλ. παθ. δεθήσομαι. Ἄορ. παθ. ἐδέθη (καὶ σύνθετος ἐν-, συν-). Ἄορ. μέσ. ἀγεθήσά-

μηρ. Παρκα. δέδεμαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἐν-, ἐπι-, κατα-, ὑπο-) ὑπερσ. ἐδεδέμηρ. Μετ' ὄλ. μέλλ. δεδήσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀδετας, συνδετός, ἀνυπόδητος, ἀσύνδετος, μεταδετέον. Ῥημ. παραγ- δεσμός, δέσις, διάδημα, ὑπόδημα, σύνδεσις, σύνδεσμος, ὑπόδε- σις, κατάδεσμος.

ἴηλόω-ῶ ὄρα Ἑμετ. Μεγάλ. Ἑλλ. Γραμμ. σ. 136.

ἴημπαγωγέω-ῶ (εἰμί δημπαγωγός) καὶ μέλλ. δημπαγωγῆσο- μόνον.

ἴημεύω (κάμνω τι δημόσιον, δημεύω) καὶ ἄορ. ἐδήμευσα μόνον. Παθ. δημεύομαι, ἄορ. παθ. ἐδημεύθηρ, παρακ. δεδήμεν- μαι. Ῥημ. παράγ. δήμευσις.

ἴημιουργέω-ῶ (πλάττω, κατασκευάζω) καὶ ἄορ. ἐδημιούρ- γησα. Παθ. δημιουργοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐδημιουργήθηρ καὶ πα- ρακ. παθ. δεδημιούρημαι.

ἴημοκρατέομαι-οῦμαι (κυβερνώμαι δημοκρατικῶς), ἀποθ., παρατ. ἐδημοκρατούμηρ καὶ μέσ. μέλλ. δημοκρατήσομαι μόνον.

ἴηνώ-ῶ (λεηλατῶ, καίω, φονεύω), παρατ. ἐδήουνρ, μέλλ. δῆνώσω, ἄορ. ἐδήωσα. Παθ. δηνοῦμαι, ῥημ. ἐπίθ. ἀδήωτος.

ἴησιτίω-ῶ (κοίνω ὡς διαιτητής), παρατ. κατεδίητων, μέλ- διαιτήσω (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-), ἄορ. ἐδίητησα (καὶ σύνθετ. κατ-, ἀπ-), παρακ. δεδίητηκα, ὑπερσ. κατεδεδιητήκειν. Μέσ. διαιτώμαι (=ζῶ εἶδος τι ζωῆς) (καὶ σύνθετ. ἐν-, συν-), παρατ. ἐδιητώμηρ, μέσ. μέλλ. διαιτήσομαι, ἄορ. μέσ. κατεδιητησά- μην, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. καὶ παθ. ἐδιητήθηρ (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-, συν-), παρακ. μέσ. δεδιή-ημαι καὶ παθ. ἀποδεδιητήμαι καὶ καταδεδιητήμαι, ὑπερσ. μέσ. ἐξεδεδίητο. Ῥημ. παράγ. διαίτημα, διαιτητήριον, διαιτητής.

ἴησκονεω-ῶ (εἰμί διάκονος, ὑπηρετῶ), μέλλ. διακονήσω, ἄορ. ἀπαρ. διακονῆσαι καὶ μετοχ. διακονήσας Παθ. διακονοῦ- μαι, ἄορ. παθ. ἐδιακονήθηρ καὶ παρακ. παθ. δεδιακόνημαι. Ῥημ. παράγ. διακόνημα, διακόνησις.

ἴηαλέγω (καθαρίζω, συνάγω), μέλλ. διαλέξω καὶ ἄορ. διέλε-

ἔα. Μῆσον διαλέγομαι (ἀμοιβαίως λέγω, συνομιλῶ), (καὶ σύνθετο προσδια-), παρατ. διελεγόμην, μέσ. μέλλ. διαλέξομαι καὶ σπαν. παθ. ὡς μέσ. διαλεχθήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. διελέχθην, παρακ. μέσ. διείλεγμαι, ὑπερσ. μέσ. διειλέγμην καὶ ὡς παθ. διείλεκτο, ρημ. ἐπίθ. ὡς οὐσιαστ. διάλεκτος, διαλεκτέον.

διανοοῦμαι (συλλογιζομαι, σκέπτομαι), ἀποθ., παρατ. διανοοῦμην, μέλλ. παθ. ὡς μέσ. διανοηθήσομαι καὶ σπανιώτερ. μέσ. μέλλ. διανοήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. διενοήθην, παρακ. διανενοῦμαι, ὑπερσ. διενοοῦμην, ρημ. ἐπίθ. ἀδιανοήτος, διανοητέον καὶ προσδιανοητέον.

διαχειρίζω (διαχειρίζομαι), παρατ. διεχειρίζον, ἀόρ. διεχειρίσα, παρακ. διακεχειρίκα. Μέσ. διαχειρίζομαι μόνον. Παθ. διαχειρίζομαι, παρατ. παθ. διεχειριζόμην. Ῥημ. παράγ. διαχειρίσις.

διδάσκω (διδάσκω) (καὶ σύνθετος ἀνα-, προ-), παρατ. ἐδίδασκον, μέλλ. διδάξω (καὶ σύνθ. ἐπ-, ἐπεκ-), ἀόρ. ἐδίδαξα (καὶ σύνθ. ἐπ-, ἐξ-), παρακ. δεδίδαχα. Μέσ. καὶ παθ. διδάσκομαι, μέλλ. μέσ. διδύξομαι, ἀόρ. μέσ. ἐδίδαξάμην, ἀόρ. παθ. ἐδίδαχθην (καὶ σύνθ. ἀν-, προ-), παρακ. παθ. δεδίδαγμα, ῥημ. ἐπίθ. διδακτός, ἀδίδακτος, διδακτέον. Ῥημ. παραγ. δίδαγμα, διδαχθή.

διδράσκω (δραπετεύω). Μόνον σύνθετον εἶναι εὐχρηστον ἀπεδιδράσκω, ἐκδιδράσκω καὶ διαδιδράσκω, παρατ. ἀπεδιδράσκον καὶ διεδιδράσκον, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἀποδράσομαι, ἀόρ. ὅ' ἀπέδρᾶν, ἀπέδρᾶς, ἀπέδρᾶ, κτλ., ὑποτ. ἀποδρῶ, ἀποδρᾶς, ἀποδρᾶ, κτλ., εὐκτ. ἀποδραῖν, κτλ., προστ. ἐλλείπει, ἀπκρ. ἀποδρᾶναι, μετοχ. ἀποδράς καὶ σπαν. διαδράς. Παρακ. ἀποδράκα, ὑπερσ. ἀπεδεδράκειν.

δίδωμι ὅρα Ἡμετ. Μεγάλ. ἑλλ. Γραμμ. σ. 149.

δικάζω (κρίνω ὡς δικαστής) (καὶ σύνθ. ἐκ-, δια-, κατα-, συν-), παρατ. ἐδίκαζον, μέλλ. ^{δίνω}δικάσω, ἀόρ. ἐδίκασα (καὶ σύνθ. ἐπ-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-). Μέσ. καὶ παθ. δικάζομαι (καὶ σύνθετο

δια-, ἐπι-, προσ-), παρατ. *ἐδικαζόμενῃ* (καὶ σύνθετ. ἐπ-), μέσ. μέλλ. *δικάσομαι* (καὶ σύνθετ. δια-, ἐπι-), ἀόρ. μέσ. *ἐδικασάμην* (καὶ σύνθετ. δι-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-), ἀόρ. παθ. *ἐδικάσθην* (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐπ-, κατ-), παρακκ. μέσ. καὶ παθ. *δεδικασμαι* (καὶ σύνθετ. ἐπι- κατ-), ὑπερσ. μέσ. *ἐδεδικάσμην*, ῥημ. ἐπίθ. *ἀδίκαστος*. Ῥημ. παράγ. *δικαστής, δικαστήριον*.

διορθώ-ω (διορθώνω), μέλλ. *διορθώσω*, ἀόρ. *διώρθωσα*, παρακκ. *διώρθωκα*. Μέσ. *διορθοῦμαι* (καὶ σύνθετ. προσ-), παρατ. *διορθούμην*, μέλλ. μέσ. *διορθώσομαι*, ἀόρ. μέσ. *διωρθώσάμην*, ῥημ. ἐπίθ. *ἀδιώρθωτος*.

διστάζω (ἔχω δισταγμόν, ἀμφιβάλλω). Μόνον ὁ ἐνεστώσ δι-στάζω εἶναι εὐχρηστος.

διψῶ (διψῶ), *διψῆς, διψῆ*, κτλ., μέλλ. *διψήσω* καὶ ἀόρ. *ἐδιψήσα* μόνον.

ΣΗΜ. Τὸ *διψῶ* συναιρεῖται εἰς *η*, διότι ἦτο *διψήω-ω, διψήεις-διψήεις* κτλ.

διώκω (καταδιώκω, κυνηγῶ, καταδιώκω τινὰ δικαστικῶς) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, κατ-, μετα-, προ-, συν-), παρατ. *ἐδίωκον* (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ἐξ-, κατ-, μετ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *διώξομαι* καὶ σπανιώτερ. ὁ ἐνεργ. μέλλ. *διώξω*, ἀόρ. *ἐδίωξα* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, ἐξ-, κατ-), ἀόρ. β' *ἐδίωκα* θορ μόνον καὶ τὸ ἀπαρεμφ. *διωκαθεῖν*, παρακκ. *δεδίωχα*. Παθ. *διώκομαι* (καὶ σύνθετ. κατ-, μετα-), παρατ. *ἐδιωκόμην* (καὶ σύνθετ. ἐπ-), ἀόρ. παθ. *ἐδιώχθην* (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐπ-, κατ-, συγκατ-). Ὡς παθ. τοῦ *διώκω* εἶναι καὶ τὸ *φεύγω* ὑπό τινος. Ῥημ. ἐπίθ. *διωκτέος, διωκτέον, μεταδιωκτέον*. Ῥημ. παραγ. *διώξις, διώγμα*.

δοκέω-ω (φαίνεται μοι, ὅταν δὲ εἶναι ἀπρόσωπον=φαίνεται εὐλογον), προσωπ. καὶ ἀπρόσωπον (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. *ἐδόκουν*, μέλλ. *δόξω* (καὶ σύνθετ. συν-), ἀόρ. *ἔδοξα* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, μετ-, συν-). Παθ. *δοκοῦμαι* (=νομίζομαι, θεωροῦμαι) καὶ *καταδοκοῦμαι* (=ὑποπτεύομαι), ἀόρ. παθ. *καταδοχθεῖς*, παρακκ. *δέδοκται* καὶ *δεδογμένον* ἐστί, ὑποτ. *δεδογμένον* ἢ προστ. *δεδοχθῶ*, ἀπαρ. *δεδοχθαι*, μετοχ. *δεδογμένος* (καὶ σύνθετ. προ-

συν-), ὑπερσ. *ἐδέδοκτο* καὶ *δεδογμένον ἦν*, εὐκτ. *δεδογμένον* εἶη, ῥημ. ἐπίθ. *ἀδόκητος*. Ῥημ. παραγ. *δόξα* (=δόκ-τjα).

Δράω-ω (πράττω) (καὶ σύνθετ. ἀντι-), παρατ. *ἔδρων*, μέλλ. *δρᾶσω* (καὶ σύνθετ. συν-), ἀόρ. *ἔδρᾶσα* (καὶ σύνθετ. συν-), παρκακ. *δέδρᾶκα*. Παθ. *δρῶμαι*, παρατ. *ἐδράμην*, ἀόρ. παθ. *σπαινίως τὸ δρασθέη*, παρκακ. παθ. *δέδρᾶμαι*, ῥημ. ἐπίθ. *δραστέον*. Ῥημ. παράγ. *δράμα*, *δραπτικός*, *δραστήριος*.

Δύναμαι (ἐμπορῶ), ἀποθ., ὑποτ. *δύνωμαι*, *δύνη*, *δυνηται*, κτλ., εὐκτ. *δυναίμην*, *δύναιο*, *δύναιτο*, κτλ., προστ. μόνον *δυνασθῶ*, ἀπαρ. *δύνασθαι*, μετοχ. *δυνάμενος*. Παρατ. *ἐδυνάμην*, *ἐδύνω*, *ἐδύνατο*, κτλ. (καὶ *ἠδυνάμην*), μέλλ. μέσ. *δυνήσομαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἐδυνήθην* (καὶ *ἠδυνήθην*) καὶ *ἐδυνασθην* (μόνον παρὰ Ξενοφῶντι ἄνευ προστακτικῆς) πάντοτε διὰ τοῦ ε καθ' ὀριστικὴν. Παρκακ. *δεδύνημαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *δυνατός*, *ἀδύνατος*. Ῥημ. παράγ. *δύναμις*, *δυναστής*.

Δυναστεύω (εἰμί δυναστής, τυραννῶ) (καὶ σύνθετ. ἐν-), παρατ. *ἐδυναστεύω*, ἀόρ. *ἐδυναστεύσα* καὶ *κατεδυναστεύσα*. Παθ. *δυναστεύομαι* μόνον.

Δυσκολεῖνω (δυστροπῶ, δυσκολεύομαι), παρατ. *ἐδυσκόλαινον* καὶ μέλλ. *δυσκολαινῶ* μόνον.

Δυστυχεῖω-ω (εἰμί δυστυχής, δυστυχῶ), παρατ. *ἐδυστύχουν*, μέλλ. *δυστυχήσω*, ἀόρ. *ἐδυστύχησα* (καὶ σύνθετ. προ-, συν-), παρκακ. *δεδυστύχηκα* (καὶ σύνθετ. προ-). Παθ. μόνον τοῦ ἀερ. παθ. ὑποτ. *δυστυχηθῆ* (=ὑπὸ δυστυχίας καταληφθῆ) καὶ τὰ *δυστυχηθέντα* (=τὰ μετὰ δυστυχίας πραχθέντα, τὰ *δυστυχήματα*). Ῥημ. παράγ. *δυστύχημα*.

Δυσχεραῖνω (κάμνω δυσχερές, ἀγκυλιζῶ, ὀργίζομαι), παρατ. *ἐδυσχεραίνον*, μέλλ. *δυσχεραίνῶ*, ἀόρ. *ἐδυσχεράνα*. Παθήτ. *δυσχεραίνομαι* ὑπότινος μόνον. Ῥημ. ἐπίθ. *δυσχεραντέον*. Ῥημ. παρκακ. *δυσχεράσμα*.

Δυσωπέομαι -οδμαι (ὑπιπτέω, φοβοῦμαι), ἀποθ. Μόνον ὁ ἐγεστώς καὶ ὁ παρατ. *ἐδυσωπέμην*.

Δύω (βυθίζω). Παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς λέγεται σύνθετον μόνον

ἀποδύω, ἐκδύω, ὑποδύω. παρατ. μόνον ἐρέδυον, μέλλ. κατακαταδύσω, ἄορ. σύνθετος ἀπέδυσσα, ἐρέδυσσα, ἐξέδυσσα, κατέδυσσα, παρακ. μεταβ. ἀποδέδυκα. Μέσ. δύομαι (καί σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐν-, κατα-, παρα-, παρχπο-, ὑπο-) καί δύνω (=δύομαι), παρατ. μέσ. ἐδύομην (καί σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, εἰς-, ἐν-, κατ-, παρ-, ὑπ-), μέλλ. μέσ. δῦσομαι (καί σύνθετ. ἀνα-, δια-, κατα-, ὑπο-). Ἄορ. β' ἐνεργ. ὡς μέσ. ἔδυν, ἔδυσ, ἔδῦ, κτλ. (καί σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐν-, ἐξ-, ἐξαν-, κατ-, παρ-, ὑπ-), ὑποτ. δύνω, εὐκτ. ὑποδύοι, προστ. ἐλλείπει, ἀπαρ. ἀποδύναι, ἐνδύναι, καταδύναι, μετοχ. δύς, δῦσα, δύν, (καί σύνθετ. ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐν-, ἐξαν-, κατα-, παρα-, ὑπο-). Παρακ. ἐνεργ. ὡς μέσ. δέδυκα (καί σύνθετ. ἐκ-, ἐν-, κατα-, παρα-, ὑπο-), ὑπερσ. ἐνεργ. ὡς μέσ. ἐνεδεδύκειν. Παθητ. ἐκδύομαι καί ἐνδύομαι, παρατ. παθ. ἐξεδύομην, ἄορ. παθ. ἐξεδῦθην, παρακ. παθ. ἀποδέδῦμαι καί ἐκδέδῦμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἄδυτος καί ἀποδυτέον. Ῥημ. παράγ. ἔνδυσις.

ὄωροδοκέω-ᾶ (δῶρα δέχομαι μέ μεμπτήν ἐννοιαν, κοινῶς ὄωροδοκοῦμαι) (καί σύνθετ. κατα-), παρατ. ἐδωροδόκουν, μέλλ. ὄωροδοκῆσω, ἄορ. ἐδωροδόκησα, παρακ. δεδωροδόκηκα. Παθ. ὄωροδοκοῦμαι, ἄορ. παθ. τὰ ὄωροδοκηθέντα (=τὰ ὑπὸ τῶν δωροδοκούντων πραχθέντα), παρακ. παθ. δεδωροδόκηται (=ὑπὸ τῶν δωροδοκούντων πέπρακται) καί τὸ δεδωροδοκημένον (=τὸ ὑπὸ τῶν δωροδοκούντων πραχθέν). Ῥημ. ἐπίθ. ἀδωροδόκητος.

ὄωροῦμαι (δῶρον προσφέρω, δωρίζω) ἀποθ. (καί σύνθετ. ἀντι-), παρατ. ἐδωροῦμην (καί σύνθετ. δι-), μέλλ. μέσ. δωρησομαι, ἄορ. μέσ. ἐδωρησάμην, παρακ. μέσ. δεδώρημαι. Πικρ. κένον ἄορ. παθ. ἐδωρήθην καί παοακ. παθ. δεδώρημαι. Ῥημ. παράγ. δῶρημα.

Ε

έώω-ᾶ (ἀφήνω), παρατ. εἶων, μέλλ. ἐτίσω, ἄορ. εἶασα. παρακ. εἶακα. Παθ. εἶωμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. εἶασομαι, ἄορ.

παθ. εἰάθην, παρκακ. παθ. εἰᾶμαι. Ῥημ. ἐπίθ. εἰατέος καὶ εἰατέον.

ΣΗΜ. Τὸ ῥῆμα κατὰ πρῶτον ἦτο σεΓάω-ῶ, διὰ τοῦτο ὑπάρχει εἰ εἰς τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, εἶων (=ἐ-σ-ἐΓαον, ἐ-ἐΓαον καὶ συναίρεσις εἶων), εἶασα (=ἐ-σέΓασα).

ἑγγυάω - ῶ (ἑγχειρίζω, ὑπισχυοῦμαι, ἀραβωνίζω) (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐπ-, κατ-, παρ-), παρκατ. ἡγγύων (καὶ σύνθετ. κατ-, παρ-), ἀορ. ἡγγύησα (καὶ σύνθετ. ἐξ-, κατ-, παρ-), παρκακ. ἡγγύηκα, ὑπερσ. ἡγγύηκειν καὶ ἡγγυηκῶς ἦν. Μέσ. ἐγγυῶμαι (=ἐγγυῶμαι, κάμνω ἑμαυτὸν ἐγγυητὴν καὶ = μνηστεύομαι, νυμφεύομαι) (καὶ σύνθετ. παρ-), παρκατ. μέσ. ἡγγυῶμην, μέλλ. μέσ. ἐγγυήσομαι, ἀορ. μέσ. ἡγγυησάμην (καὶ σύνθετ. δι-, προσ-), παρκακ. μέσ. ἡγγύημαι, ὑπερσ. μέσ. ἡγγυήμην καὶ ἡγγυημένος ἦν. Παθητ. κατεγγυῶμαι, ἀορ. παθ. ἡγγυήθην (καὶ σύνθετ. δι-, ἐξ-, κατ-), παρκακ. παθ. διηγγύημαι καὶ ἐξηγγύημαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἐγγυητὴ γυνὴ (=ἡ μεμνηστευμένη κατ' ἀντιθεσιν πρὸς τὸ ἐταίρα). Ῥημ. παρᾶγ. ἐγγύησις, ἐξεγγύησις, διεγγύησις, παρεγγύησις, ἐγγυητής.

ἑγείρω (ἐξυπνῶ, διεγείρω τινά) (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐπ-), παρκατ. ἡγειρον, μέλλ. ἐξεγερῶ, ἀορ. ἡγειρα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐξ-, ἐπ-), παρκακ. β' ἀμετάβ. ἐγρήγορα (=εἰμὶ ἄγρυπνος), ὑπερσ. ἐγρηγόρειν. Μέσ. ἐγείρομαι (καὶ σύνθετ. ἀν-), ἀορ. παθ. ὤς. μέσ. ἡγέρθην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐξ-), ἀορ. μέσ. β' σπανιώτερ. ἡγρόμην, καὶ ἐξηγρόμην. Παθ. ἐγείρομαι ὑπό τινος, παρκατ. παθ. συνηγειρόμην, ἀορ. παθ. ἡγέρθην (καὶ σύνθετ. ἐπ-). Ῥημ. παρᾶγ. ἔγερσις.

ΣΗΜ. Ῥίζ ἰσχυρά ἐγερ- (ἐξ ἧς ἐγείρω=ἐγέρο-τω) καὶ ἀσθενής ἐγρ-, ἦ-τις, ἐπανελήφθη ὁλόκληρος ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀναδιπλώσει τοῦ ἐγρ-ἡγρο-α.

ἐγκωμιάζω (ἐπαινῶ, κάμνω ἐγκωμίων τινος), παρκατ. ἐνεκωμιάζον, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἐγκωμιάσομαι καὶ ἐνεργ. ἐγκωμιάσω, ἀορ. ἐνεκωμίασα, παρκακ. ἐγκεκωμίακα. Παθ. ἐγκωμιάζομαι καὶ παθ. παρκακ. ἐγκεκωμιάσμαι μόνον. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. ἐγκωμιάζω ἑμαντόν. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνεγκωμιστος.

ἐγχεῖρῶ - ῶ (ἐπιχειρῶ, χειρουργῶ), παρκατ. ἐχειροῦν,

κελ. ἐγχειρήσω, ἀόρ. ἐνεχειρήσα, παρακ. ἐγχειρήκα, ὑπερσ. ἐνεχειρήκειν. Ῥημ. ἐπιθ. ἐγχειρητέον. Ῥημ. παράγ. ἐγχειρήσεις.

ἐγχειρίζω (δίδω τι εἰς τὰς χεῖρας τινος), παρακ. ἐνεχειρίζον, μέλλ. ἐγχειριῶ, ἀόρ. ἐνεχειρίσα, παρακ. ἐγχειρίκα. Μέσ. μόνον ἀόρ. μέσ. ἐνεχειρισάμην. Τὸ δὲ μέσ. αὐτοπαθὲς κατ' ἀνάλυσ. ἐγχειρίζω ἑμαυτόν. Παθ. μόνον ἀόρ. παθ. ἐνεχειρίσθη.

ἔξομαι (βάλλω ἑμαυτὸν νὰ καθίσῃ, κάθημαι). Ἀποθ. καὶ μόνον σύνθετον καθέξομαι (καὶ σύνθετ, παρακαθ-, περικαθ-, ἐγκαθ-, προσκαθ-, συγκαθ-), παρακ. μετὰ σημασίας ἀορίστου ἐκαθέξομαι (καὶ σύνθετ. ἀν-, παρ-, συν-, συμ-, παρ-), μέλλ. συνηρ. καθεδοῦμαι (καὶ σύνθετ. προσκαθ-).

ἔθέλω (θέλω) καὶ συνεθέλω, ἐνίοτε δὲ θέλω, παρακ. ἤθελον, μέλλ. ἐθελήσω (σπανιώτατα δὲ θελήσεις, θελήσει, θελήσουσι, θελήσειν), ἀόρ. ἠθέλησα, ὑποτ. ἐθελήσω (σπανιώτατα δὲ θελήσῃ). εὐκτ. ἐθελήσαιμι, προστ. ἐθέλησον, ἀπκρ. ἐθελήσαι (σπανιώτ. δὲ θελήσαι), μετοχ. ἐθελήσας (σπανιώτατ. δὲ θελήσας), παρακ. ἠθέληκα, ὑπερσ. ἠθέληκειν. Ῥημ. παράγ. ἐθελοντής, ἐθελούσιος.

ΣΗΜ. Τὸ ἐθέλω λέγεται θέλω εἰς τὰς φράσεις θεοῦ θέλοντος, ἄν θεὸς θέλῃ, εἰν θεὸς θέλωσι.

ἐθίζω (συνηθίζω τινά), (καὶ σύνθετ. ἀπ-, προσ-, συν-), παρακ. εἶθιζον καὶ προσεἶθιζον, μέλλ. ἐθιῶ, ἀόρ. εἶθισα (καὶ σύνθετ. προσ-, συν-), παρακ. εἶθικα. Μέσ. καὶ παθ. ἐθίζομαι (καὶ σύνθετ. προσ-, συν-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. καὶ παθ. εἶθισθην καὶ συνεἶθισθην, παρακ. μέσ. καὶ παθ. εἶθισμαι (καὶ σύνθετ. προσ-, συν-), ὑπερσ. μέσ. εἶθισμην καὶ εἶθισμένος ἦν καὶ παθ. συνεἶθισμένος ἦν. Ῥημ. ἐπιθ. ἐθιστέον, συνεθιστέον. Τὸ μέσ. αὐτοπαθὲς κατ' ἀνάλυσιν ἐθίζω ἑμαυτόν. Ῥημ. παράγωγ. ἔθισμα.

[ἔθω]. Ἄχρηστον παρ' Ἀττικοῖς πεζολόγοις, εὐχρηστος δὲ ὁ παρακ. εἶωθα (=εἶθισμαι, συνηθίζω), ὑποτ. εἰώθω, ὑπερσ. εἰώθειν καὶ εἰώθως ἦν.

ΣΗΜ. Ῥίζ. σFηθ-, εἰώθω (=ε-σFηθω, εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ

καὶ ἀναπληρωτικὴν ἔκτασιν τοῦ ε εἰς εἰ ἐπάτη καὶ τὸ η εἰς ω. ὅς βήγ-
βήγ-νυμι, ἔρωγα).

εἰκάζω (ὁμοιάζω τινά τινι, συμπεραίνω) (καὶ σύνθετον ἀπ-,
ἔξ-, προ-, προσ-), παρακτ. ἤκαζον, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἀπρ. κί-
σομαι καὶ ἀντεικάσομαι, ἄορ ἤκασα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀντ-,
παρ-). Παθ. εἰκάζομαι, παρατ. ἤκαζόμεν (καὶ σύνθετ. ἀπ-),
ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. καὶ παθ. ἠκάσθη (καὶ σύνθετ. ἀπ-, προσ-),
παρακτ. παθ. ἤκασμαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-), ὑπερσ. παθ. ἐξήκαστο.
Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. ἀπεικάζω ἐμαντόν. Ῥημ. ἐπιθ. ἀπεικαστέον.
Ῥημ. παραγ. εἰκασία, εἰκαστής, εἰκαστικός.

ΣΗΜ. Ἡ διὰ τοῦ η αὐξησης καὶ ἀναδίπλωσις εἶναι Ἄττική, ἡ δὲ διὰ
τοῦ εἰ εἶναι μεταγενεστέρα.

εἶκω (ἐνδίδω, ὑποχωρῶ) (καὶ σύνθετ. ὑπ-, παρ-), παρατ. εἶ-
κον (καὶ σύνθετ. ὑπ-), μέλλ. εἶξω (καὶ σύνθετ. ὑπ-), ἄορ. εἶξα
(καὶ σύνθετ. ὑπ-), ἄορ. εἶκαθον, τοῦ ὁποίου εὐχρηστα εἶναι
μόνον ὑποτ. παρειαθή καὶ εὐκτ. ὑπεικάθομι.

[εἶκω]=ὁμοιωῦ εὐχρηστος ὁ παρακτ. εἶκα μετὰ σημασίας
ἐνεστῶτος (=ὁμοιάζω, φαίνομαι), τοῦ ὁποίου τὸ γ' πληθ. λέγε-
ται εἰκασί καὶ εἶξασί (καὶ σύνθετ. προσ-), ὑποτ. εἰκῶ, εὐκτ.
εἰκόομι, προστκ. ἐλλείπει, ἀπαρ. εἰκέναι (καὶ σύνθετ. προσ-),
μετοχ. εἰκῶς (καὶ σύνθετ. προσ-), εἰκυῖα, εἰκῶς (καὶ σύνθετ. ἀπ-),
ὑπερσ. ἐώκειν.

ΣΗΜ. Ῥιζ. *Fiκ-*, ἐξ οὗ τὸ εἶξασί (=Fe-Fίξασιν κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἴ-
σασί), εἰκέναι (=Fe-Fικέναι), εἰκῶς (=Fe-Fικῶς).

εἶμαρται ὄρα μείρομαι.

εἶμαῖ (εἶμαι) εἶ, ἐστί, ἐστόν, ἐστόν, ἐσμέν, ἐστέ, εἶσι, ὑποτ.
ῶ, ἦς, ἦ, κτλ., εὐκτ. εἶην, εἶης, εἶη, εἶητον, εἶήτην καὶ εἶτην,
εἶημεν καὶ εἶμεν, εἶητε, εἶησαν καὶ εἶεν, προστ. ἴσθι, ἔστω, ἔστον,
ἔστε, ἔστων καὶ ὄντων, ἀπαρ. εἶναι, μετοχ. ὄν, οὔσα, ὄν. Ἠκα-
ρατ. ἦ καὶ ἦν, ἦσθα, ἦν, ἦστον, ἦστην, ἦμεν, ἦτε καὶ ἦστε, ἦσιν.
Μέλλ. ἔσομαι, ἔσει, ἔσται κτλ., ἄορ. ἐγεγόμεν, παρακτ. γέγονα,
ὑπερσ. ἐγεγόνειν. Ῥημ. ἐπιθ. συνεστέον.

ΣΗΜ. Τὸ εἶμι εὐρίσκεται σύνθετον μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, ἐξ, ἐν, μετὰ, παρά, περί, πρός, σὺν καὶ μετὰ τοῦ συμπαρ.

εἶμιε (πορεύσομαι), εἶ, εἶσι, ἔτον, ἔτιν, ἔμεν, ἔτε, ἔασι, υποτακ. ἰω, ἔης, ἔη, εὐκτ. ἰοίην καὶ σπανίως ἰοίμι, ἰοίς, ἰοί κτλ. προστ. ἰθι, ἔτω, ἔτον, ἔτε, ἰόντων, ἀπαρ. ἰέναι, μετοχ. ἰών, ἰούσα, ἰόν.

Παρατ. ἦα καὶ ἦειν, ἦεις καὶ ἦεισθα, ἦει καὶ ἦειν, ἦτον, ἦτην, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. Ῥημ. ἐπίθ. περιτέον, διεξιτέον, ἀπιτέον, διυτέον, ἐπανιτέον, προσιτέον, ἰτέος-τέος, παριτητέα, ἐξιτητέον, δυσπάρητος.

ΣΗΜ. Τὸ εἶμι καθ' ὀριστικὴν ἔχει σημασίαν μέλλοντος=πορεύσομαι, εἰς δὲ τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις ἔχει σημασίαν ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος. Ῥημ. ἰ-, ἐξ ἧς εἰ-. Εὐρίσκεται σύνθετον καὶ μετὰ τῶν προθέσεων ἀπό, διά, εἰς, ἐκ, ἐπί, παρά, περί, πρός, πρό, σὺν καὶ τῶν διπλῶν ἐπεξ-, διεξ-, ἐπαν- κτλ.

εἶργω (κωλύω, ἀποκλείω, ἐμποδίζω τὴν εἴσδον) (καὶ σύνθετον ἀπ-, ἀν-, ἐξ-, περι-), παρατ. εἶργον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐξ-, κατ-), μέλλ. εἶρξω (καὶ σύνθετ. ἀπ-), ἀόρ. εἶρξα (καὶ σύνθετ. ἀπ-). Παθ. εἶργομαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐξ-, κατ-), παρατ. εἶργόμην (καὶ ἐξ-), μέλλ. μέσ. ὡς παθ. εἶρξομαι, ἀόρ. παθ. εἶρχθην, παρακ. παθ. ἀνεἶργμαι καὶ περιεἶργμαι, ῥημ. ἐπίθ. ἄεργτος.

εἶργνω ᾿ω (ἐγκλείω, ἐμποδίζω τὴν ἐξοδον) καὶ καθεἶργνῶμι, ἀόρ. εἶρξα (καὶ σύνθετ. καθ-, συγκαθ-). Παθ. καθεἶργνῶμαι, ἀόρ. παθ. εἶρχθην, παρακ. εἶργμαι (καὶ σύνθετ. καθ-, συγκαθ-): Ῥημ. ἐπίθ. εἶρχθῆ.

ΣΗΜ. Περὶ Πλάτωνι ὁ ἀόριστ. εὐρίσκεται καὶ ἔρξας, καθέρξης, περιέρξας, συνέρξας.

εἶρωνεδομαι (ἀρνοῦμαι ὑπάρχοντα ἀγαθὰ, ἐλαττώ τὰ ἑμαυτοῦ, οὐ ἀντίθετον τὸ ἀλαζονεδομαι), ἀποθ. οὐτινος μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ μέλλ. εἶρωνεδομαι. Ῥημ. παράγ. εἶρωνεία.

ἐκκλησιάζω (συνέρχομαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου), παρατ. ἐξεκκλησίαζον καὶ ἠεκκλησίαζον, μέλλ. ἐκκλησιάσω, ἀόρ. ἐξεκκλησίασα καὶ ἠεκκλησίασα. Ῥημ. παράγ. ἐκκλησιαστής, ἐκκλησιαστικός.

ἐλαττώω-ῶ (σμικρύνω) καὶ ἀόρ. ἠλάττωσα μόνον. Μέσον καὶ πρθ. ἐλαττοῦμαι, παρατ. ἠλατιούμην, μέλλ. μέσ. ἐλατιῶσομαι καὶ ἐλατιωθήσομαι, ἀορ. παθ. ἠλατιώθην. Ῥημ. παραγ. ἐλάττωσις, ἐλάττωμα.

ἐλαύνω (ὑπάγω ἔφιππος ἢ ἐφ' ἀμάξης, καταδιώκω) (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-, παρ-, προ-, προσ-), παρατ. ἤλαυνον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ, παρ-, προσ-), μέλλ. συνηρ. ἐλῶ, ἐλῶς, ἐλῶ. κτλ. (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, παρ-, προσ-), ἀόρ. ἠλάσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, παρ-, προσ-, περι-, συν-, ὑπ-), παρακ. μόνον σύνθετος ἀπελήλακα, ἐξελήλακα, προελήλακα, περιελήλακα. Παθ. ἐλαύνομαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, ἐπ-, περι-), παρατ. ἠλαυνόμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-), ἀόρ. παθ. μόνον σύνθετος ἀπηλάθην, ἐξηλάθην καὶ περιηλάθην. Ἄορ. μέσ. ἠλασάμην καὶ ἐξελασάσθαι. Παρακ. παθ. ἐλήλαμαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ). Ῥημ. ἐπίθ. εὐήλατος, νεήλατος, σφυρήλατος, ἐλατέον. Παραγ. Ῥημ. ἔλασις, διέλασις, ἐξέλασις, προέλασις. **Ἐλατίων**

ἐλέγχω (ἐξελέγχω, ἐπιπλήττω, κατηγορῶ) (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐξ-), παρατ. ἠλεγχον (καὶ σύνθετ. ἐξ-), μέλλ. ἐλέγξω (καὶ σύνθετ. ἐξ-), ἀόρ. ἠλεγξα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-). Παθ. ἐλέγχομαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-), παρατ. παθ. ἠλεγχόμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-), μέλλ. παθ. ἐλεγχθήσομαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-), ἀόρ. παθ. ἠλεγχθην (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρακ. ἐλήλεγμαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-), ὑπερσ. ἐξ-λήλεγκτο καὶ ἐξεληλεγμένοι ἦσαν μόνον. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. ἐξελέγχω ἐμανιόν. Ῥημ. ἐπίθ. ἐλεγκτός, ἀνέλεγκτος, εὐέλεγκτος, δυσεξέλεγκτος, ἀνεξέλεγκτος, ἐλεγκτέον, ἐξελεγκτέος. Ῥημ. παράγ. ἐλεγκτῆρ, ἐλεγκτικός.

ἐλεεῶ-ῶ (ἐλεῶ, εὖσπλαγχνίζομαι), παρατ. ἠλέουν, μέλλ. ἐλεήσω (καὶ σύνθετ. κατ-), ἀόρ. ἠλέησα (καὶ σύνθετ. κατ-). Παθ. ἐλεοῦμαι, παρατ. ἠλεοῦμην, μέλλ. παθ. ἐλεηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἠλεήθην. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνελέητος.

ἐλελίξω (φωνάζω ἐλελεῦ, τὸ ὅποιον ἦτο ἐπίφθεγμα πολεμικόν). Μόνον πρὸ ἐλελίξουσι καὶ ὁ ἀόρ. ἠλέλιξαν.

ἐλίττω (τυλίσσω, στρέφω, γυρίζω), συνήθως εὐρίσκεται σύνθετον ἀνελίττω (ὅπερ καὶ ἀνελίττω παρὰ Πλάτωνι), καὶ ἐξελίττω, ἄορ. εἰλίξα (καὶ σύνθετ. ἐξ-, περι-). Παθ. ἐλίττομαι, παρακ. παθ. ἀνείλιγμαι. Μέσ. ἐξελίττομαι περιελίττομαι (ὅπερ καὶ περιελίττομαι παρὰ Πλάτωνι), ἄορ. παθ. ὡς μέσ. περιελίχθην, παρακ. μέσ. ἐνειλιγμαι.

ἔλκω (σύρω) (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀφ-, ἐφ-, καθ-, περι-, συν-, συνεφ-), παρακτ. εἰλκον (καὶ σύνθετος ἀνθ-, ἀφ-, καθ-, περι-, ὑφ-), μέλλ. μόνον συνέλιξω καὶ καθέλιξω, ἄορ. εἰλκῶσα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀφ-, δι-, ἐξ-, καθ-, συν-), παρακ. μόνον καθείλκωκα. Παθ. ἔλκομαι (καὶ σύνθετ. δι-, ἐφ-, περι-), παρακτ. παθ. εἰλκόμεν, ἄορ. παθ. καθειλκίσθην, παρακ. παθ. ἀνειλκῶσμαι καὶ καθείλκῶσμαι. Μέσ. ἐφέλκομαι καὶ προσέλκομαι, μέσ. ἄορ. ἐφειλκῶσαμην καὶ προσειλκῶσαμην. Ῥημ. ἐπιθ. ἐλκτέον καὶ συνελκυστέον. Τὸ μέσον αὐτοπαθὲς καὶ ἀλληλοπαθὲς κατ' ἀνάλυσιν, ἔλκω ἑμαυτὸν, ἔλκουσιν ἀλλήλους. Ῥημ. παρὰ γ. ἔλιξις.

ἐλληνίζω (διαλέγομαι ἑλληνιστί). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστῶς καὶ ὁ παθ. ἄορ. ἠλληνίσθησαν.

ἐλπίζω (ἔχω ἐλπίδα, νομίζω), παρακτ. ἠλπιζον, ἄορ. ἠλπισα (καὶ σύνθετ. ἐπ-). Παθ. ἐλπίζομαι μόνον. Ῥημ. ἐπιθ. ἐλπιστός, ἀνέλπιστος, δυσέλπιστος.

ἐμῶ - ᾧ (ξερῶ), παρακτ. ἤμουν καὶ ἄορ. ἐξήμωσα μόνον. Ῥημ.

ἐμπεδῶ - ᾧ (στερεώνω, ἀσφαλίζω, βεβαιώνω), παρακτ. ἤμπεδουν, μέλλ. ἐμπεδῶσω καὶ ἄορ. ἤμπεδῶσα μόνον.

ἐμποδίζω (ἐμποδίζω), παρακτ. ἐνεπόδιζον, μέλλ. ἐμποδιῶ μόνον. Παθ. ἐμποδίζομαι μόνον.

ἐμπορεύομαι (ἐμπορεύομαι, εἶμαι ἔμπορος) ἀποθ., μέλλ. μέσ. ἐμπορευόμεαι, ἄορ. μέσ. ἐμπορευόμεαι μόνον.

ἐναντιόομαι - οὐμαι (ἐναντιώνομαι) ἀποθ., παρακτ. ἠναντιομην, μέλλ. μέσ. ἐναντιώσομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἠναντιώσθην παρακ. ἠναντιώμαι. Ῥημ. παρὰ γ. ἐναντιώσις.

ἐνεδρεῦω (κάμνω ἐνέδραν), παρατ. ἐνηήρευον καὶ ἀόρ. ἐνηήρευσα. Παθ. ἐνεδρεύομαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἐνεδρεύομαι, ἀόρ. παθ. ἐνηδρεύθη. Μέσ. μόνον ὁ ἀόρ. τῆς μετοχ. ἐνεδρευόμενος.

ἐνεχυράζω (λαμβάνω ἐνεχυρον), παρατ. προσηνεχυράζον, μέλλ. ἐνεχυρώσω, ἀόρ. ἀπαρ. ἐνεχυράσαι. Παθ. ἀόρ. ἠνεχυράσθη μόνον. Ῥημ. παράγ. ἐνεχυρασία, ἐνεχυρασμός.

ἐνθουσιάζω καὶ ἐνθουσιῶ - ῶ (εἰμί ἐνθουσιώδης), μέλλ. ἐνθουσιῶσω καὶ ἀόρ. ἐνθουσιῶσαι. Ῥημ. παράγ. ἐνθουσιασῆς καὶ ἐνθουσιασμός.

ἐνθυμέομαι - οὔμαι (ἐν τῷ ἐμῷ θυμῷ, τῷ νῷ τίθημι τι, σκέπτομαι) ἀποθετ., παρατ. ἐνεθυμούμην, μέλλ. μέσ. ἐνθυμήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐνεθυμήθη (καὶ σύνθετ. προς-), παρακ. μέσ. ἐντεθύμημαι, ὑπερσ. μέσ. ἐνετεθύμητο. Παθ. μόνον τοῦ παρακ. τὸ ἐντεθυμημένον (=ἐσκεμμένον). Ῥημ. ἐπιθ. ἐνθυμητέον. Ῥημ. παράγ. ἐνθύμημα, ἐνθύμησις.

ἐννοέω - ῶ (βάλλω τι ἐν τῷ νῷ, σκέπτομαι), παρατ. ἐνενοούμι, ἀόρ. ἐνενόησα (καὶ σύνθετ. προς-), παρακ. ἐνενοήκα. Μέσων ἐννοῦμαι (ἐν τῷ ἐμῷ νῷ τίθημι τι), παρατ. ἐνενοούμην, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐννοηθεῖς.

ἐνοχλέω - ῶ (ἐνοχλῶ), παρατ. ἠνώχλουν, μέλλ. ἐνοχλήσω, ἀόρ. ἠνώχλησα, παρακ. ἠνώχληκα. Παθ. ἐνοχλοῦμαι, παρατ. ἠνωχλούμην καὶ παρακ. παθ. παρηνώχλησθε μόνον.

ἐντέλλομαι (δίδωμι ἐντολήν τι, παραγγέλλω) ἀποθ., παρατ. ἐνετελλόμην, ἀόρ. μέσ. ἐνετελάμην, παρακ. μετὰ παθ. διαθέσ. ἐντέταμαι. Ῥημ. παράγ. ἐντολή.

ἔξεσθε (εἶναι ἐπιτετραμμένον, ὑπάρχει δύναμις ἐξῶθεν) ἀπρόσωπ., ὑποτ. ἐξῆ, εὐκτ. ἐξείη, προστ. ἐξέστω, ἀπαρ. ἐξεῖται, μετοχ. ἐξόν. Παρατ. ἐξῆν. Μέλλ. ἐξέσται καὶ ἐγερῆσεται, εὐκτ. ἐξέσοιτο, ἀπαρ. ἐξέσεσθαι, μετοχ. ἐξεσόμενον καὶ ἐγερησόμενον. Ἄορ. ἐξεγένετο.

ἔξετάζω (ἔξετάζω) (καὶ σύνθετ. προσ-, συν-), παρατ. ἐξήτασον. μέλλ. ἐξετάσω καὶ συννηρημ. ἄπαξ ἐξετώμεν, ἄορ. ἐξήτασα (καὶ σύνθετ. ἀντ-, παρ-), παρακ. ἐξήτακα. Παθ. ἐξετάζομαι (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. ἐξηταζόμεν, μέλλ. παθητ. ἐξετασθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐξητάσθην, παρακ. παθ. ἐξήτασμαι (καὶ σύνθετ. προσ-). Ῥημ. ἐπιθ. ἐξεταστέον καὶ ἀνεξέταστος. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. ἐξετάζω ἑμαυτόν. Ῥημ. παράγ. ἐξέτασις, ἐξετασμός, ἐξεταστής.

ἐορτάζω (ἔχω ἐορτήν, ἐορτάζω), παρατ. ἐώρταζον, ἄορ. ἐώρτασα. Ῥημ. παράγ. ἐόρτασις.

ἐπανορθῶ - ᾧ (ἐπανάγω τι εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ὁρτὴν κατάστασιν), παρατ. ἐπηνόρθουν, μέλλ. ἐπανορθώσω, ἄορ. ἐπηνόρθωσα (καὶ σύνθετ. συν-). Μέσ. ἐπανορθοῦμαι, παρατ. μέσ. ἐπηνορθοῦμεν, μέλλ. μέσ. ἐπανορθώσομαι, ἄορ. μέσ. ἐπηνορθώσάμην. Παθ. χρόνοι μόνον μέλλ. ἐπανορθωθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐπηνορθώθην, παρακ. ἐπηνόρθωται. Ῥημ. ἐπιθ. ἐπανορθωτέος. Ῥημ. παράγ. ἐπανόρθωσις, ἐπανόρθωμα.

ἐπείγω (βιάζω) καὶ συνήθως κατεπείγω, παρατ. κατήπειγον. Μέσ. ἐπείγομαι, παρατ. ἠπειγόμεν, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἠπείχθην. Ῥημ. ἐπιθ. ἐπεικτέος.

ἐπιθυμέω - ᾧ (ἐπιθυμῶ), παρατ. ἐπεθύμουν, μέλλ. ἐπιθυμήσω, ἄορ. ἐπεθύμησα, παρακ. ἐπιτεθύμηκα. Παθ. μόνον τὸ ἐπιθυμούμενα καὶ ἀγτεπιθυμείσθαι. Ῥημ. παράγ. ἐπιθυμητής, ἐπιθύμημα, ἐπιθυμητικός.

ἐπικουρέω - ᾧ (εἶμι ἐπικουρός, βοηθῶ) (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. ἐπεκούρουν, μέλλ. ἐπικουρήσω (καὶ σύνθετ. ἀντ-), ἄορ. ἐπεκούρησα. Παθ. μόνον τὸ τοῦ παρακ. ἐπικεκουρησθαι. Ῥημ. παράγ. ἐπικούρησις.

ἐπιμελόμαι καὶ ἐπιμελλομαι - οῦμαι (ἐπιμελοῦμαι, εἶμαι ἐπιμελής), ἀποθ. (καὶ σύνθετ. ἀντ-, συν-), παρατ. ἐπεμελόμην καὶ ἐπεμελούμην (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. μέσ. ἐπιμελήσομαι (καὶ σύνθετ. συν-) καὶ παθ. ὡς μέσ. σπανιώτατα ἐπιμελήσθωμαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐπεμελήθην, παρακ. ἐπιμεμέ-

λημαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἐπιμελητέον. Ῥημ. παράγ. ἐπιμέλημα ἐπιμελητής, ἐπιμελητικός.

ἐπί-σταμαι (γνωρίζω) ἀποθ. (καὶ σύνθετ. ἐξ-, προ-, προσ-, συν-), ὑποτ. ἐπίστωμαι, ἐπίστη, κτλ., εὐκτ. ἐπισταίμην, ἐπίσταιο, κτλ., προστ. ἐπίστω, ἐπιστάσθω, κτλ., ἀπαρ. ἐπίστασθαι, μετ. ἐπιστάμενος, παρατ. ἠπιστάμην, ἠπίστω, κτλ., μέλλ. μέσ. ἐπιστήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἠπιστήθην, ῥημ. ἐπίθ. ἐπιστητός. Ῥημ. παράγ. ἐπιστήμη, ἐπιστήμων.

ἐπιστατέω-ῶ (εἶμαι ἐπιστάτης) (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. ἐπεστάτουρ, μέλλ. ἐπιστατήσω, ἀόρ. ἐπεστάτησα. Ῥημ. ἐπίθ. ἐπιστατητέον.

ἐπιτηδεύω (πράττω), παρατ. ἐπετήδευον, μέλλ. ἐπιτηδεύσω, ἀόρ. ἐπετήδευσα, παρακ. ἐπιτετήδευκα. Παθ. ἐπιτηδευομαι καὶ παθ. παρακ. ἐπιτετήδευται καὶ ἐπιτετηδευμένος μόνον. Ῥημ. ἐπίθ. ἐπιτηδευτέον. Ῥημ. παραγ. ἐπιτήδευμα, ἐπιτήδευσις.

ἐπιτροπεύω (εἶμαι ἐπίτροπος), παρατ. ἐπετρόπευον, μέλλ. ἐπιτροπεύσω καὶ ἀόρ. ἐπετρόπευσα. Παθ. ἐπιτροπεύομαι, ἀόρ. παθ. ἐπετροπεύθην (καὶ σύνθετ. προσ-) καὶ παθ. παρακ. ἐπιτετροπευμένος μόνον. Ῥημ. παράγ. ἐπιτροπεία, ἐπιτρόπευσις, ἐπιτροπεντικός.

ἐπιχειρέω-ῶ (βάλλω χέρι εἰς τι, ἐπιχειρίζομαι), παρατ. ἐπεχείρουν, μέλλ. ἐπιχειρήσω, ἀόρ. ἐπεχείρησα, παρακ. ἐπικεχείρηκα. Παθ. ἐπιχειροῦμαι (= προσβάλλομαι καὶ πράττομαι), παρατ. ἐπεχειρούμην, ἀόρ. παθ. ἐπεχειρήθην. Ῥημ. ἐπίθ. ἐπιχειρητέον. Ῥημ. παράγ. ἐπιχείρημα, ἐπιχειρήσις, ἐπιχειρητής.

ἔπομαι (ἀκολουθῶ) ἀποθ. ὁ ἐνεστώσ ἐπομαι (καὶ σύνθετ. ἐφ-, παρ-, συν-, συμπαρ-), παρατ. εἰπόμην (καὶ σύνθετ. ἐφ-, παρ-, συν-, συμπαρ-, συνεφ-), μέλλ. μέσ. ἔψομαι (καὶ σύνθετ. ἐφ-, συν-), ἀόρ. μέσ. ἐσπόμην (καὶ σύνθετ. ἐφ-, συν-, συνεφ-), ὑποτ. μόνον σύνθετος ἐπίσπωμα καὶ συνεπίσπωμα, εὐκτ. ἐπισποίμην, προστ. ἐπίσπου καὶ συνεπίσπου, ἀπαρ. ἐπισπέσθαι καὶ συνεπισπέσθαι, μετοχ. ἐπισπόμενος καὶ συνεπισπόμενος.

ΣΗΜ. Ῥίζ. σεπ-, ἐξ ἧς ἐπ-, καὶ ἀσθενής ρίζ. σπ-, ἐξ ἧς ὁ ἀόρ. ἐ-

ἐπι-δ-μην, ὁ παρατ. ἐπιόμην (= ἐ-σεπ-όμην) μετὰ τὴν συκοπῆν τοῦ ε
καὶ συναίρεσιν τοῦ εσ εἰς εἰ.

ἔπω (ἐνασχολοῦμαι εἰς τι, ἐνεργῶ, θεραπεύω). Ἄπλουν εἶναι ποιητικόν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις εὐρίσκεται μόνον σύνθετον περιέπω (= περιποιῶμαι, καλῶς μεταχειρίζομαι), παρατ. περιείπον καὶ μέλλ. περιέψω. Παθ. μόνον περιέποιτο καὶ παρατ. περιείποτο.

ἐράω - ῶ (ἔχω ἔρωτα, ἀγαπῶ σφόδρα), παρατ. ἤρων, ἄορ. παθ. ὡς ἐνεργ. ἠράσθην (καὶ σύνθετ. ἀν-). Παθ. ἐρῶμαι (ὑπό τινος καὶ σύνθετ. ἀντι-) μόνον. Ῥημ. ἐπιθ. ἐραστός, ἐρατὴ, πολυέραστος, ἀξίεραστος.

ἐργάζομαι (ἐργάζομαι), ἀποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσεως (ὁ ἐνεστὼς καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐν-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-, περι-, συν-, ὑπ-, ἐναπ-, προεξ-, συναπ-), παρατ. εἰργαζόμην (καὶ σύνθετ. ἐξ-, κατ-), μέλλ. μέσ. ἐργάσομαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-, περι-), ἄορ. μέσ. εἰργασάμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐν-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-, προσ-, ἐπεξ-), παρακ. μέσ. εἰργασμαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, κατ-, περι-), ὑπερσ. μέσ. εἰργάσμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-), καὶ εἰργασμένος ἦν. Χρόνοι μετὰ παθητ. διαθέσ. εἶναι μόνον ὁ παθ. μέλλ. ἐξεργασθήσομαι καὶ κατεργασθήσομαι, ἄορ. παθ. εἰργάσθην (καὶ σύνθ. ἀπ-, ἐν-, ἐξ-, κατ-), παρακ. παθ. εἰργασμαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, κατ-, συν-, προ-, προσεξ-), ὑπερσ. παθ. εἰργάσμην (καὶ σύνθετ. ἐξ-, προσ-), μετ' ὀλίγ. μέλλ. παθ. εἰργασμένος ἔσομαι. Ῥημ. ἐπιθ. εὐκατέργαστος, ἀδιεξέργαστος, δυσκατέργαστος, ἐργαστέος, -τέος, περιεργαστέος. Ῥημ. παραγ. ἐργαστήρ, ἐργάτης, ἐργασία.

ΣΗΜ. Ῥιζ. Ἔργ-, διὰ τοῦτο εἰργασμαι (= Ἔε-Ἐέργασμαι), ὁ δὲ παρατ. κατ' ἀρχὰς ἦτο ἠργαζόμην, ἄορ. ἠργασάμην, ὕστερον δὲ πρὸς ἀρμοσίωσιν διὰ τὸ τοῦ παρακ. εἰ ἐτίθη πανταχοῦ εἰ.

ἐρεθίζω (ἐρεθίζω), ἄορ. ἠρέθισα καὶ παρακ. ἠρέθικα. Παθ. ἐρεθίζομαι (καὶ σύνθετ. ἀν-) καὶ ὑπερσ. ἀηρέθιστο μόνον. Ῥημ. ἐπιθ. ἐρεθιστέος.

ἔρειδω (στηρίζω). Μόνον σύνθετον ἀντερείδω καὶ ὑπερείδω. παρατ. ἀντήρειδον, ἄορ. ἤρεισα (καὶ σύνθετ. ἀντ-). Μέσ. ἀπερεί-

δομαι καὶ ἐπερῖδομαι καὶ ἄορ. μέσ. ἀπηρευσάμην. Ῥημ. παράγ. ἔρεισμα.

ἔρευνάω-ᾶ (ἐξετάζω) (καὶ σύνθετ. δι-), παρατ. ἠρεύνων ἄορ. ἠρεύνησα. Παθ. ἐρευνῶμαι (καὶ σύνθετ. δι-). Μέσ. διερευνῶμαι τι, προσεξερευνῶμαι, διεξερευνῶμαι, μέσ. μέλλ. προδιερευνήσομαι, ἄορ. μέσ. διηρευνησάμην, ἀηρευνησάμην καὶ συνεξερευνησάμην. Ῥημ. ἐπίθ. ἀδιερεύνητος, ἀηρευνητος, δυσδιερεύνητος, ἐρευνητέος, διερευνητέος.

ἔρίζω (φιλονικῶ), παρατ. ἤριζον καὶ ἄορ. ἤρισα, ὡς παθ. δὲ κατὰ περίφρασιν ἔρις γίγνεται.

ἔρμηνεύω (εἶμαι ἐρμηνεύς) (καὶ σύνθετ. ἀφ-), παρατ. ἠρμήνευον, μέλλ. ἐρμηνεύσω, ἄορ. ἠρμήνευσα. Παθ. ἐρμηνεύομαι. Ῥημ. παρκαγ. ἐρμηνεῖα, ἐρμηνευτής, ἐρμηνευτικός.

ἔρπω (περιπατῶ, πορεύομαι, μετα. ἐνεστ. δὲ σύρομαι μὲ τὴν κοιλίαν). Ποιητικὸν καὶ μεταγενέστερον, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις μόνον τὸ ἐξέρπει (=ἐξέρχεται) καὶ καθέρπει (=κατέρχεται) καὶ τὸ ῥημ. ἐπίθ. ἐρπετόν (=ζῶον).

ἔρρω (περιεπλανήθην, ἐφθάρην, ἐχάρην). Ἐνεστῶς μὲ σημασ. παρκακειμένου, ἀπαντᾷ δὲ μόνον ἡ ὀριστικὴ (καὶ σύνθετ. ὑπ-), τὸ ἀπκρ. ἔρρειν καὶ ἡ μετοχ. ἔρρων.

ἐρυθριάω-ᾶ (κοκκινίζω ἐξ ἐντροπῆς). Μόνον ὁ ἐνεστῶς καὶ ὁ ἄορ. ἠρυθρίασα (καὶ σύνθετ. ἀν-).

ἐρύκω (ἀναχαιτίζω, ἀπομακρύνω). Μόνον τὸ ἐρύκειν καὶ ἀπερῶκω καὶ ὁ ἄορ. ἀπήρῶξα.

ἔρχομαι (ἔρχομαι, ὑπάγω). Τοῦ ἐνεστῶτος μόνον ἡ ὀριστικὴ εὐρίσκεται ἀπλή (καὶ σύνθετ. ἀπ-, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-, προ-, παρ-, περι-, προσ-, συν-, ὑπ-, διεξ-, συνεισ-, ὑπεξ-), αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ εἶμι, εὐρίσκεται δὲ μόνον ὑπέρχεσθαι καὶ μετοχ. ὑπερχόμενος, παρατ. ἦειν ἢ ἦα, μέλλ. εἶμι, ἄορ. ἦλθον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐξ-, εἰς-, κατ-, συν-, διεξ-, ἀντιδιεξ-, ἐπεξ-, συνεξ-, ἐπεισ-, κτλ.), παρακ. ἐλήλυθα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-, προ-, κατ-, παρ-, προσ-, συν-, ὑπ-, ἐπκν-, ἐπεξ-, προεισ-, προδι-, διεξ-), εὐκτ. προσ.ληλυθοῖς καὶ περ.ληλυθῶς

εἶην, ὑπερσ. ἐληλυθειν (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, εἰσ-, ἐξ-, κατ-, παρ-, προσ-, προ-, διεξ-, ἐπαν-) καὶ συνεληλυθώς ἦν, ἐπανεληλυθώς ἦν, περιεληλυθώς ἦν.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἐρ-, ἔρ-γομαι (=ἔρ-σκομαι, ὡς γλί-χομαι=γλίτ-σκομαι, ελ-, ελ-υθ-, ἐξ οὗ ἤλυθον (ἐκ τοῦ ἤλυθον).

ἔρωτάω-ῶ (ἔρωτῶ) (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀντ-, δι-, ἐπ-, ἐπαν-, ὑπ-), παρατ. ἠρώτων (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, ἐπ-, προσ-, ἐπαν-), μέλλ. ἐρωτήσω (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-) καὶ μέσ. μέλλ. ὡς ἐνεργ. συνηθέστ. ἐρήσομαι (καὶ ἀν-, ἐπ-), ἀόρ. ἠρώτησα (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, ἐπ-, ἐπαν-) καὶ συνηθέστ. ἀόρ. μέσ. ἠρώτην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀντ-, δι-, ἐπ-, ἐπαν-, προσ-), παρκακ. ἠρώτηκα (καὶ σύνθετ. δι-). Παθ. ἐρωτῶμαι (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, ἐπ-, ἐπαν-, προσ-), ἀόρ. παθ. ἠρωτήθην (καὶ σύνθετ. ἐπ-), παρκακ. παθ. μόνον προστακ. ἠρωτήσθω καὶ μετοχ. ἠρωτημένα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνερωτητέον. Ῥημ. παράγ. ἐρώτησις, ἐρώτημα, ἐρωτητικός.

ἔσθίω (τρώγω) (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-, ὑπερ-), παρατ. ἔσθιον (καὶ σύνθετ. κατ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἔδομαι, ἀόρ. ἔφαγον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐν-, κατ-, συν-), παρκακ. ἐδήδοκα καὶ κατεδήδοκα. Παθ. μόνον παρκακ. κατεδηδεσμένος. Ῥημ. ἐπ. ἐδεστός, ἐδεστέον, καὶ σύνθετ. θριπήδεστος (=σκωληκόβρωτος). Ῥημ. παράγ. ἔδεσμα, ἐδωδή.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἐδ-, ἐξ οὗ ἔσθω (=ἔδ-θω) καὶ ὕστερον ἐσθίω, καὶ ἐδε-, ἐξ οὗ ἐδ-ἤδο-κα (πρὸλ. ἐνεκ-, ἐν-ήνοχ-α, λεγ-, συν-είλοχ-α κτλ.), ἐδσο-, ἐδ-ἤσομαι ἔδσο-μα.

ἔστιάω-ῶ (φιλεύω, ξενίζω) (καὶ σύνθετ. ἀνταφ-), παρατ. εἰστίων, ἀόρ. εἰστιάσα, παρκακ. εἰστιάκα. Μέσ. ἐστιῶμαι (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. μέσ. εἰσιτώμην, μέσ. μέλλ. ἐστιάσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. σπαν. ἐστιαθεῖσα καὶ συνειστιάθη, παρκακ. μέσ. εἰστιάμαι. Παθ. σπαν. ἐστιῶμαι ὑπό τινος, ἀόρ. παθ. ἐστιαθεῖς, παρκακ. παθ. προστ. ἐστιάσθω. Ῥημ. παράγ. ἐστίασις, ἐστιάτωρ.

ἔτοιμάζω (κάμνω ἔτοιμον), παρατ. ἠτοίμαζον, μέλλ. ἐτοι

μάσω. Μέσ. ἐτοιμάζομαι, παρκατ. μέσ. ἠτοιμαζόμεν, ἀόρ. μέσ. ἠτοιμασάμεν, παρκακ. μέσ. ἠτοιμασμαι. Παθ. ἐτοιμάζομαι καὶ ὑπερσ. παθ. ἠτοιμαστο.

εὐδαιμονέω-ῶ (εἰμι εὐδαίμων) (καὶ σύνθετ. συν-), παρκατ. ἠδαιμόνουρ, μέλλ. εὐδαιμονήσω, ἀόρ. ἠδαιμόνησα (καὶ σύνθετ. ἐν-).

εὐδαιμονίζω (νομίζω τινὰ εὐδαίμονα, καλοτυχίζω), παρκατ. ἠδαιμόνιζον, μέλλ. εὐδαιμονιῶ, ἀόρ. ἠδαιμόνισα. Παθ. μόνον εὐδαιμονίζομαι. Τὸ δὲ μέσ. αὐτοπαθ. εὐδαιμονίζω ἐμμαντόν. Ῥημ. παραγ. εὐδαιμόνισμα.

εὐδοκίμέω-ῶ (εἰμι εὐδόκιμος, καλὴν ὑπόληψιν ἔχω) (καὶ σύνθετ. ἐν-, ὑπερ-), παρκατ. ἠδοκίμουρ, μέλλ. εὐδοκίμησω, ἀόρ. ἠδοκίμησα, παρκακ. ἠδοκίμηκα. Ῥημ. παραγ. εὐδοκίμησις.

εὐθῶ (κοιμῶμαι). Μόνον ὁ ἐνεστώσ ἀπλοῦς ἐνίοτε, συνήθως δὲ σύνθετος καθευθῶ (καὶ συγκαθ-), παρκατ. ἠυθον σπανίως, συνήθως δὲ ἐκάθευθον καὶ σπκνιώτ. καθευθον, μέλλ. καθευθήσω. Ῥημ. ἐπίθ. καθευδητέον.

εὐεργετέω-ῶ (κάμνω εὐεργεσίαν) (καὶ σύνθετ. ἀντ-), παρκατ. εὐεργέτουρ, μέλλ. εὐεργετήσω, ἀόρ. εὐεργέτησα καὶ εὐηργέτησα, παρκακ. εὐεργέτηκα καὶ εὐηργέτηκα, ὑπερσ. εὐεργετήκειν. Παθ. εὐεργετοῦμαι, ἀόρ. παθ. εὐεργετήθην, παρκακ. παθ. εὐεργέτημαι, ὑπερσ. εὐηργέτητο καὶ εὐηργέτηντο μόνον. Ῥημ. ἐπίθ. εὐεργετητέον. Ῥημ. παραγ. εὐεργεσία, εὐεργέτημα.

ΣΗΜ. Τὸ εὐεργετῶ διαφορεῖται ἐν τῇ ἀξήσει καὶ ἀναδιπλώσει.

εὐθυμέομαι-οὔμαι (εἰμι εὐθυμος, εὐθυμῶ), ἀποθετ., παρκατ. ἠθυμούμεν, μέλλ. μέσ. εὐθυμήσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. εὐθυμητέον.

εὐλαθεόμαι-οὔμαι (φοβοῦμαι, φυλάττομαι) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. δι-, ἐξ-), παρκατ. ἠλαθούμεν, μέλλ. μέσ. εὐλαθήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἠλαθήθην (καὶ σύνθετ. δι-, προ-), παρκακ. δι-ἠλαθήμαι. Ῥημ. ἐπίθ. εὐλαθητέον καὶ διευλαθητέον.

εὐλογέω-ῶ (ἐγκωμιάζω), παρκατ. ἠλόγουρ, ἀόρ. ἠλόγησα. Παθ. εὐλογοῦμαι καὶ μέλλ. ῥ'σ. ὡς παθ. εὐλογήσομαι.

εὐρίσκω (εὐρίσκω) (καὶ σύνθετ. ἄν-, ἐξ-), παρατ. *ἠῤῥισκον* (καὶ σύνθετ. ἄν-, ἐξ-), μέλλ. *εὐρήσω* (καὶ σύνθετ. ἄν-, ἐξ-, συνεξ-), ἄορ. *ἠῤῥον* (καὶ σύνθετ. ἄν-, ἐξ-, συνεξ-), παρακ. *ἠῤῥηκα* (καὶ σύνθετ. ἄν-, ἐξ-, προσεξ-), εὐκτ. *ἠῤῥηκῶς εἶην*, ὑπερσ. *ἠῤῥηκῶς ἦν*. Μέσ. *εὐρίσκομαι τι* (= ἀπολαύω, ἐπιτυγχάνω τινός), παρατ. μέσ. *ἠῤῥισκόμεην*, μέλλ. μέσ. *εὐρήσομαι*, ἄορ. μέσ. *ἠῤῥόμην*, παρακ. μέσ. *ἠῤῥημαι*. Παθ. *εὐρίσκομαι* (καὶ σύνθετ. ἄν-), παρατ. παθ. *ἠῤῥισκόμεην* (καὶ σύνθετ. ἄν-), μέλλ. παθ. *εὐρέθησομαι* (καὶ ἄν-), ἄορ. παθ. *ἠῤῥέθην* (καὶ σύνθετ. ἄν-, ἐξ-), παρακ. παθ. *ἠῤῥημαι* (καὶ σύνθετ. ἐξ-), ὑπερσ. παθ. *ἠῤῥήμην*. Ῥημ. ἐπίθ. *εὐρετός, ἀνεύρετος, εὐερέτος, δυσερέτος, εὐρετέον, ἀνευρετέον, ἐξευρετέον*. Ῥημ. παραγ. *εὐρετής, εὐρεσις, εὐρημα*.

ΣΗΜ. Ἡ ἀξίησις καὶ ἡ ἀναδίπλωσις γίνεται πάντοτε διὰ τοῦ ΗΥ, πλημμελῆς δὲ εἶναι ἡ διὰ τοῦ ΕΥ γινομένη.

εὐσεβέω - ὦ (εἰμι εὐσεβής), παρατ. *ἠῤῥσέθουν*. Παθ. *μόνον εὐσεβοῦντο* καὶ ἄορ. παθ. ὑποτ. *εὐσεβεθῆ*. Συνήθως δὲ λέγεται κατὰ περίφρασιν *εὐσεβής εἰμι, εὐσεβῶς ἔχω*.

εὐτυχέω - ὦ (εἰμι εὐτυχής) (καὶ σύνθετ. δι-), παρατ. *ἠῤῥτύχουν*, ἄορ. *ἠῤῥτύχησα*, παρακ. *ἠῤῥτύχηκα*, (καὶ σύνθετ. δι-), ὑπερσ. *μόνον τὸ ἠῤῥτύχησαν*. Παθητ. *μόνον τὸ τοῦ παρακ. ἠῤῥτύχεται* (= μετ' εὐτυχίας κατώρθωται). Ῥημ. παραγ. *εὐτύχημα*.

εὐφραίνω (καλῶς πάς φρένας τινός διατίθημι, τέρπω, εὐφροσύνην παρέχω), παρατ. *ἠῤῥφραινον*, ἄορ. *ἠῤῥφράνα*. Μέσ. *εὐφραίνομαι*, παρατ. *ἠῤῥφραινόμεην* (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. *συνήρημ. εὐφρανοῦμαι* καὶ *σπανιώτ. παθ. ὡς μέσ. εὐφρανθήσομαι*, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. *ἠῤῥφράνθην*.

εὐχομαι (εὐχομαι, ἐπιθυμῶ, καυχῶμαι) ἀποθ. (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, κατ-, προσ-, συν-), παρατ. *ἠῤῥχόμεην* (καὶ σύνθετ. κατ-, συν-, προσ-, συνεπ-), μέλλ. μέσ. *εὐξομαι* (καὶ σύνθετ. συν-, προσ-), ἄορ. μέσ. *ἠῤῥξίμην* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, προσ-, συν-, συνεπ-). Παθ. παρακ. *ἠῤῥκται*. Ῥημ. ἐπίθ. *εὐχτός, ἀπευκτός, πολύευκτος* καὶ *εὐκίον*.

ΣΗΜ. Ἡ ἀξῆσις καὶ ἡ ἀναδίπλωσις γίνονται μόνον διὰ τοῦ ΗΥ, τλημ-
μελῆ δ' εἶναι τὰ διὰ τοῦ ΕΥ εἰς τοὺς παρῶχημένους χρόνους.

εὐωχέω-ᾶ (φιλεύω), παρατ. *εὐώχουρ*. Μέσ. *εὐωχοῦμαι*, πα-
ρατ. *εὐωχούμην*, μέλλ. μέσ. *εὐωχῆσομαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *εὐ-
ωρήθην*.

ἔχω (ἔχω, κατέχω, δύναμαι) (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἄν-, ἀντ-, δι-,
ἐπ-, κατ-, μετ-, παρ-, περι-, προ-, προσ-, συν-, ὑπερ-, ὑπ-), πα-
ρατ. *εἶχον* (καὶ σύνθετ. μετὰ τῶν αὐτῶν προθέσ.), μέλλ. *ἔξω* (καὶ
σύνθετ. ἀνθ-, καθ-, μεθ-, παρ-, προ-, προσ-, ὑφ-, ἀντιπαρ-) καὶ
σχήσω (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐπι-, κατα-, παρα-, περι-), ἀόρ. *ἔῶ* *ἔσχον*
(καὶ σύνθετ. ἄν-, ἀντ-, δι-, ἐπ-, κατ-, μετ-, παρ-, προ-, προ-, ὑπ-,
ὑπερ-, ἀντιπαρ-), ὑποτ. *σχᾶ*, κτλ., εὐκτ. *σχολῆν* ἀπλή οὐσα, σύν-
θετος δὲ — *σχοῖμι*, προστ. σύνθετ. *σχές*, *σχέτω*, κτλ. (μετὰ τῶν
προθέσ. ἐπί, κατά, παρά, πρὸς, ὑπό), ἀπαρ. *σχεῖν*, μετοχ. *σχών*.
Παρακ. *ἔσχηκα* (καὶ σύνθετ. κατ-, μετ-, παρ-, προσ-, ὑπ-). Μέσ.
καὶ παθ. *ἔχομαι* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀντ-, ἐν-, κατ-, προ-, παρ-,
προσ-, περι-, ὑπερ-, συν-, προσ-, παρ-), παρατ. μέσ. καὶ παθ. *εἰ-
χόμεν* (καὶ ἀπ-, ἀντ-, κατ-, παρ-, περι-, προ-, συν-), μέλλ. μέσ.
ἔξομαι (καὶ σύνθετ. ἀφ-, ἀνθ-, παρ-), καὶ μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *ἐντέ-
ξομαι* καὶ *συντέξομαι* μέλλ. μέσ. *παρασχήσομαι* καὶ *ἀπεσχήσομαι*,
ἀόρ. μέσ. *ἔῶ* *ἀπεσχόμεν*, *παρεσχόμεν* καὶ *ἐπεσχόμεν*, ἀόρ. μέσ.
ὡς παθ. *ἔσχόμεν* (καὶ σύνθετ. κατ-, ἐν-, συν-), παρακ. μέσ. *πα-
ρήσχημαι* καὶ *ἀπέσχημαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀνεκτός*, *καθεκτός*, *εὐκά-
θεκτος*, *δυσκάθεκτος*, *δυσἀνεκτος*, *ἀνασχετός*, *ἐκτέος*, *-έον*, *παρε-
κτέον*, *μεθεκτέον*, *προσεκτέον*, *ἀνθεκτέον*, *ὑφεκτέον*, *συνεκτέον*,
ἀνεκτέον, *ἐπισχετέος*. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. *ἀναλελυμ. παρέχω ἑμαυ-
τόν*, κατέχω ἑμαυτόν. Τὸ δὲ ἐνεργητ. εἶναι ἐνίοτε ἴσον μὲ μέσον
μάλιστα εἰς τὴν φράσιν αἰετὴ δὴ». Ῥημ. παράγ. *ἔξις*, *σχέσις*,
σιγήμα, *ἀνοκωχή*, *διοκωχή*, *παροχή*, *μέτοχος*, *ὑπεροχή*, *μέθεξις*,
κάθεξις.

ἔψω (ψήνω) (καὶ σύνθετ. καθ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *ἔψωσο-
μαι*, ἀόρ. *ἤψησα*. Παθ. *ἔψομαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἐψθός*, *ἔψητός* Ῥημ.
παραγ. *ἔψησις*, *ᾄψον*, *ὀπτός*.

Z

ζάω - ῶ (ζῶ). ζῆς, ζῆ, κτλ. (καί σύνθετ. ἀπο-, δια-, κατα-, συν-), προστ. [ζῆ], ζήτω, παρατ. ἔζων, ἔζης, ἔζη, κτλ. (καί σύνθετ. δι-), μέλλ. ζήσω καί διαζήσω, συνηθέστερ. δὲ ὁ μέλλ. βιώσομαι, ἀόρ. ἐβίωv, κτλ., παρακ. βεβίωκα (δρα βιώω-ῶ).

ΣΗΜ. Τὸ ζῶ συναϊρεῖται εἰς ἠ, διότι ἦτό ποτε ζῆω-ζῶ, ζῆεις-ζῆς, ζῆει-ζῆ κτλ.

ζεύγνυμι (ζεύγω). Ἄπλοῦν εἶναι ποιητικόν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις εἶναι σύνθετον, συζεύγνυμι, ὑποζεύγνυμι καὶ μεταζεύγνυμι, παρατ. ἀγεζεύγνυ μόνον, ἀόρ. ἔζευξα καὶ ἀπέζευξα. Παθ. ζεύγνυμαι (καί σύνθετ. κατα-, παρα-), ἀόρ. παθ. ἐζήγηv (καί σύνθετ. δι-, συν-), καὶ σπανίως ἐζεύχθηv, παρακ. ἔζευγμαi (καί σύνθετ. δι-, συν-). Μέσ. διαζεύγνυμαι, ἀόρ μέσ. συνεζεύξατο. Ῥημ. παραγ. διάζευξις, σύζευξις.

ζέω (βράζω), ζεῖς, ζεῖ, κτλ. καὶ ἀόρ. ἔζεσα μόνον. Ῥημ. παραγ. ζέσις.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀρχικὴ ζεσ-, ἐξ ἧς τὸ μεταγεῖστ. ζεσ-τός, τὸ δὲ σ μεταξὺ δύο φωνηέντων καὶ πρὸ ἄλλου σ ἀποβάλλεται καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐκτείνεται τὸ Ε εἰς Η εἰς τὸν ἀόριστον.

ζημιόω - ῶ (ζημιῶ, τιμωρῶ σωματικῶς ἢ χρηματικῶς) (καί σύνθετ. ἐπι-), παρατ. ἐζημιονv, μέλλ. ζημιώσω, ἀόρ. ἐζημιώσα (καί σύνθετ. προσ-), παρακ. ἐζημίωκα. Παθ. ζημιούμαι, παρατ. ἐζημιούμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ζημιώσομαι καὶ σπανίως ὁ παθ. ζημιωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐζημιώθηv, παρακ. παθ. ἐζημιώμαι, ὑπερσ. παθ. ἐζημιώτο. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. ζημιῶ ἑμαυτόν. Ῥημ. παράγ. ζημίωμα.

ζώννυμι (ζώνω). Ὁ ἐνεστώς μόνον σύνθετος καὶ σπάνιος παραζωννύς. Παθ. καὶ μέσ. παρακ. διεζώται καὶ διεζωμένος. Ῥημ. ἐπίθ. ἀζωστος. Ῥημ. παράγ. διάζωμα, ζώνη.

H

ἡθάρκω (ἀρχίζω ἢ ἡθῶ). Μόλιον δ' ἐνεστῶς **ἡθάσκω**.

ἡθάω-ῶ (εἶμαι εἰς ἡθικὴν ἡλικίαν, ἀκμάζω) καὶ ἀνηθῶ, μέλλ. ἐφηθῆσουςι, ἀόρ. ἡθήσα καὶ ἀνηθήσα καὶ παρακ. παρήθηκα.

ἡγεμονεύω (εἶμαι ἡγεμών), ἀόρ. ἡγεμόνευσα. Παθ. μόνον ἡγεμνείεσθαι.

ἡγέομαι-οὔμαι (ὁδηγῶ, νομίζω) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. ἐξ-, εἰς-, ἐφ-, καθ-, προ-, ὑφ-), παρατ. ἡγούμην (καὶ σύνθετ. ἀφ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, προ-, ὑφ-), μέλλ. μέσ. ἡγήσομαι (καὶ σύνθετ. δι-, ἐξ-, καθ-, ὑφ-, ἐπεκθι-), ἀόρ. μέσ. ἡγησώμην (καὶ δι-, εἰς-, ἐξ-, καθ-, προδι-, ὑφ-), παρακ. μέσ. ἡγήγημαι, ἐξήγημαι καὶ διήγημαι (ὅστις σπανίως καὶ ὡς παθητ). Ἄόρ. παθ. μετὰ παθ. διαθέσ. τὸ περι- κρηθέν. Ῥημ. ἐπιθ. ἀδιήγητος, εἰδιήγητος, ἀπεριήγητος, ἡγητέον. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσ. ἡγοῦμαι ἐμαυτόν.

ἡδομαι (εὐχαριστοῦμαι, εὐφραίνομαι) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. ἐφ-, συν-), παρατ. ἡδόμην (καὶ σύνθετ. συν-, ὑπερ-), μέλλ. παθ. ὡς μέσ. ἡσθήσομαι (καὶ σύνθετ. ἐφ-, συν-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἡσθην (καὶ σύνθετ. ἐφ-, συν-, ὑπερ-). Ῥημ. παραγ. ἡδομή.

ἦκω (=ἐλήλυθα) (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀφ-, ἐξ-, ἐφ-, δι-, καθ-, παρ-, προ-, περι-, προσ-, συν-), παρατ. ἦκον (=ἐλήλυθειν) (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐπαν-, προκαθ-, προσ-), μέλλ. ἦξω (=ἐλήλυθὼς ἔσομαι). Τὸ δὲ ἀπρόσωπον προσήκει λέγεται καὶ προσῆκόν ἐστι, ὑποτακτ. καὶ προσῆκον ἦ, ὁ παρατ. καὶ προσῆκον ἦν.

ἦμι (λέγω). Παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς πεζολόγοις ἀπαντῶσι μόνον τοῦ παρατατ. ἐν διαλόγοις τὸ ἦν δ' ἐγώ, ἦ δ' ὅς, ἦ δ' ἦ

ἡττάομαι-ῶμαι (εἶμι κατώτερος, νικῶμαι) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. ἀνθ-), παρατ. ἡττώμην, μέλλ. μέσ. ἡττήσομαι καὶ παθ. μετὰ τῆς αὐτῆς σημασ. ἡτιηθήσομαι. Ἄόρ. παθ. ἡττήθην, παρακ. ἡτιημαι (καὶ σύνθετ. συν-), ὑπερσ. ἡτιήμην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀήττητος

Θάλλω (ἀνθῶ, ἀκμάζω), παρακ. ὑποτ. τεθῆ. 7η καὶ ἄπαρ. τεθῆ. 1η.

Θανατόω - ὤ (θανατώνω, φονεύω), μέλλ. θανατώσω, ἀόρ. θανατώσα. Παθ. θανατοῦμαι, μέσ. μέλλ. ὡς παθ. θανατώσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθανατώθην Ῥημ. παράγ. θυνάτωσις.

Θάπτω (θάπτω, ἐνταφιάζω) (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. ἐθαπτον (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. θάψω, ἀόρ. ἐθαψα, (καὶ σύνθετ. συν-, κητ-). Παθ. θάπτομαι (καὶ σύνθετ. συγκατα-), παρατ. ἐθαπτόμην, μέλλ. παθ. ταφήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐτάφην (καὶ σύνθετ. ἐν-, συν-), παρακ. παθ. μόνον συντέθαμμαι, τέθαπται, ἄπαρ. τεθάφθαι, μετοχ. τεθαμμένος. Ῥημ. παράγ. ταφή.

Θαρρέω - ὤ καὶ θαρσέω - ὤ (ἔχω θάρρος, δὲν φοβοῦμαι) (καὶ σύνθετ. ἀνα-), παρατ. ἐθάρρουν (καὶ ἀν-) καὶ ἐθάρσουν, μέλ. θαρρήσω καὶ θαρσήσω, ἀόρ. ἐθάρρησα καὶ ἐθάρρησα (καὶ σύνθετ. ἀν-), παρακ. τεθάρρηκα (καὶ ἀνα-, ἀπο-) καὶ τεθάρρηκα.

Θαρρῶνω (δίδω τινὶ θάρρος) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, παρα-) καὶ θαρσῶνω, παρατ. ἐθάρρῶνον (καὶ σύνθετ. παρ-) καὶ ἐθάρρουνον, ἀόρ. ἐθάρρῶνα καὶ ἐθάρρῶνα (καὶ σύνθετ. παρ-).

Θαυμάζω (θαυμάζω, ἀπορῶ) (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. ἐθαύμαζον, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. θαυμάσομαι, ἀόρ. ἐθαύμασα (καὶ σύνθετ. ἀπ-), παρακ. τεθαύμακα. Παθ. θαυμάζομαι, παρατ. ἐθαυμάζομην, μέλλ. παθ. θαυμασθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθαυμάσθην. Ῥημ. ἐπίθ. θαυμαστός, ἀξιοθαύμαστος, θαυμαστέον.

Θεάομαι - ὤμαι (παρατηρῶ, κυτάζω) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. δια-, κητ-, πηκ-, συν-), παρατ. ἐθεάμην (καὶ σύνθετ. κατ-), μέλλ. μέσ. θεάσομαι (καὶ σύνθετ. συν-, ἐπανα-), ἀόρ. μέσ. ἐθεάσαμην (καὶ σύνθετ. δια-, κατ-, συν-), παρακ. τεθεάμαι, ὑπερσ. ἐτεθεάμην. Ῥημ. ἐπίθ. θεατός, ἀθέατος, ἀξιοθέατος, θεατέον, διαθεατέον.

Θεραπεύω (περιποιούμαι, λατρεύω, ἰατρεύω) (καὶ σύνθετ. ἀντ-, ἕκ-, ἴπ-), παρατ. ἐθεράπευον, μέλλ. θεραπεύσω, ἀόρ. ἐθεράπευσα

(καὶ σύνθετ. προ-, ὑπερεξ-), παρακκ. *τεθεράπευκα*. Παθ. *θεραπεύομαι*, παρακκ. *ἐθεραπεύομαι*, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *θεραπεύομαι*, ἀόρ. παθ. *ἐθεραπεύθη*, παρακκ. παθ. *τεθεράπευμαι*. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσ. *θεραπεύω ἑμαυτόν*. Ῥημ. ἐπίθ. *θεραπευτός*, *ἀθεράπευτος*, *θεραπευτέον*. Ῥημ. παράγ. *θεραπεία*, *θεράπευμα*, *θεραπευτής*, *θεραπευτικός*.

Θερίζω (ἀμεταβ. = διάγω τὸ θέρος, μεταβ. δέ = θερίζω καρπόν). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ ἀόρ. ἐθέρισα καὶ ἐξέθέρισα. Παθ. παρακκ. *τεθερισμένος*. Ῥημ. παράγ. *θεριστής*.

Θερμαίνω (ζεσταίνω) καὶ ἀόρ. *διεθερμήνα*. Παθ. *θερμαίνομαι*, παρακκ. *διεθερμαίροντο*, ἀόρ. παθ. *ἐθερμάνθη* (καὶ σύνθετ. παρ-).

Θεωρέω - ὦ (ἐξετάζω, παρατηρῶ) (καὶ σύνθετ. παρα-, συν-), παρακκ. *ἐθεώρουν*, μέλλ. *θεωρήσω*, ἀόρ. *ἐθεώρησα* (καὶ σύνθετ. παρ-, συν-), παρακκ. *τεθεώρηκα*. Παθ. *θεωροῦμαι* καὶ παρακκ. *κατεθεωροῦμαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀθεώρητος*, *θεωρητέον*. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσ. *παραθεωρῶ ἑμαυτόν* (= προσβάλλω). Ῥημ. παραγ. *θεώρημα*, *θεωρησις*, *θεωρητικός*.

Θέω (τρέχω), *θεῖς*, *θεῖ*, κτλ. (καὶ σύνθετ. δια-, προ-, παρα-, περι-, κατα-, ἐπι-, ἐκ-, ἀπο-, ἀνα-, ὑπο-, συν-, μετα-, ὑπερ-, προσ-, προεκ-, συνδια-, ἀντιπαρα-, συγκατα-, συμπαρα-, ἐπεκ-), παρακκ. *ἔθεον* (καὶ σύνθετ. δι-, παρ-, προσ-, ἐξ-, ἐπεξ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. μόνον *μεταθεύσομαι*. Παθ. *μεταθεύομαι*, τὰ δὲ λοιπὰ ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ *τρέχω*.

Θήγω Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς *θήγω*, ὁ παθ. *θήγομαι* καὶ ὁ παθ. παρακκ. *τεθηγμένος*.

Θηράω - ὦ (κυνηγῶ), παρακκ. *ἐθήρω* (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. *θηράσω*, ἀόρ. *ἐθήρασα*, παρακκ. *τεθήρακα*. Μέσ. *θηρῶμαι* (καὶ σύνθετ. ἐκ-) καὶ παθ. *θηρῶμαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *θηρατέος*, *θηρατέον*. Ῥημ. παραγ. *θηρατικός*, *θήρατρον*.

Θηρεύω (κυνηγῶ) (καὶ σύνθετ. συν-), παρακκ. *ἐθήρευον*, μέλλ. *θηρεύσω*, ἀόρ. *ἐθήρευσα*, παρακκ. *τεθήρευκα*. Μέσ. *θηρεύομαι*, παρακκ. μέσ. *ἐθηρεύομαι*. Παθ. *θηρεύομαι*, ἀόρ. παθ. *ἐθηρεύθη*.

Ῥημ. ἐπίθ. ἀθήρευτος, δνοθήρευτος. Ῥηματ. παράγ. θήρευσις, θηρευτής, θηρευτικός.

Οεγγάνω (ἀπτομαι, ἐγγίζω). Μόνον ὁ ἀόρ. ἔ' ἔθιγον εἰς τοὺς τύπους θιγῆς καὶ θιγῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ἀπτομαι

Θλι'έω (πιέζω) καὶ ὁ ἀόρ. ἔθ.λίφα. Παθ. ἐκθλίβομαι καὶ ἀόρ. παθ. ἐθ.λίφθην.

Θνήσκω (ἀποθνήσκω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐναπο-, προαπο-, συναπο-, ὑπεραπο-), παρατ. ἔθρησχορ (καὶ σύνθετ. ἀπ-). μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. μόνον σύνθετος ἀποθανοῦμαι (καὶ σύνθετ. συναπο-), ἀόρ. ἔ' μόνον ἀπέθανορ (καὶ σύνθετ. συναπ-, ὑπεραπ-, προαπ-, ἐπαπ-, ἄνταπ-), παρακ. μόνον ἀπλοῦς τέθνηκε καὶ τεθνήκασι καὶ τέθνατορ, τέθναμεν, τεθνάσι, ὑποτ. μόνον τεθνήκωσι, προστ. μόνον τεθνάτω, ἀπαρ. τεθνηκέμαι καὶ συνήθ. τεθνάται, μετοχ. τεθνηκῶς καὶ τὸ τεθνηκὸς καὶ τεθνεὼς (καὶ σύνθετ. ἐκ-) καὶ τεθνεῶσα, ὑπερσ. ἐτεθνήκει καὶ ἐτεθνήκεσθαι καὶ ἐτέθνησθαι, εὐκτ. τεθναίην, τεθναίην, τεθναίην καὶ τεθνηκῶς καὶ τεθνεῶς εἶην, μετ' ὄλ. μέλλ. τεθνήξω καὶ τεθνηκῶς ἔσομαι. Ῥημ. παραγ. θάν-α-τος.

ΣΗΜ. Ῥίζ. θαν-, θνα-, θνη-, ἐξ ὅθ θνήσκω (=θνη-ίσκω).

Θορυθέω-ῶ (κάμνω θόρυθον), παρατ. ἐθορύθουν (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. θορυθήσω, ἀόρ. ἐθορύθησα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐπ-). Παθ. θορυβοῦμαι, παρατ. ἐθορυβοῦμην, μέλλ. παθ. θορυβηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐθορυβήθην, παρακ. παθ. τεθορύβημαι, ὑπερσ. ἐτεθορύβητω καὶ τεθορυβημέτος ἦν. Ῥημ. ἐπίθ. ἀθορύβητος.

Θραύτω (ταράττω) καὶ ὁ ἀόρ. ἔθραξα μόνον.

Θραύω (συντριβῶ) (καὶ σύνθετ. δια-) καὶ ὁ ἀόρ. κατέθραυσα. Παθ. θραύομαι (καὶ σύνθετ. δια-), ἀόρ. παθ. κατεθραύσθην, παρακ. παθ. παρατεθραυμέτος καὶ συντεθραυμέτος

Θρύλλω-ῶ (ψιθυρίζω, διαφημίζω τι), παρατ. ἐθρύλλουν καὶ μέλλ. θρυλήσω. Παθ. θρυλοῦμαι (καὶ σύνθετ. δια-), παθ. παρακ. τεθρύλημαι (καὶ σύνθετ. δια-), ὑπερσ. παθ. διετεθρύλητω. Ῥημ. ἐπίθ. πολυθρύλητος.

Θρύπτω (συντριβῶ, θραύω) (καὶ σύνθετ. δια-). Μέσ. θρύπτομαι (=κάμνω τσακίσματα, καλλωπίζομαι), παρατ. μέσ. ἐθρυ-

πτόμηρ. Παθ. θρύπτομαι (καὶ σύνθετ. δια-), παρ. παρακ. δια-
τεθρυμμένος καὶ ἀποτεθρυμμένος. Ῥημ. ἐπίθ. ἐνθρυπτος. Ῥημ.
παράγ. τρυγή, θρύψις, θρυπτικός.

θυρόμαι-οἶμαι (ὀργίζομαι, θυμώνω). Ἀποθ. Μόνον ὁ
ἐνεστώσ καὶ ὁ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐθυμώθηρ καὶ παρακ. τεθυμωμένος.

θύω (θυσιάζω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-, προ-, συν-), παρατ.
ἔθουρ (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. θύσω (καὶ σύνθετ. κατα-), ἀόρ.
ἔθουσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-), παρακ. τέθουκα. Μέσ. θύομαι (διὰ
τοῦ ἱερέως κάμνω θυσίαν), παρατ. μέσ. ἐθύομηρ, μέσ. μέλλ. θύ-
σομαι, ἀόρ. μέσ. ἐθύσάμηρ, παρακ. μέσ. τέθουμαι, ὑπερσ. μέσ. ἐτε-
θύμηρ. Παθ. θύομαι, ἀόρ. παθ. ἐτύθηρ, παρακ. παθ. τέθουμαι,
ὑπερσ. παθ. ἐτεθύμηρ. Ῥημ. ἐπίθ. ἄθυτος, θυτέον. Ῥημ. παράγ.
θυσία, θῦμα.

θωρακίζω (ἐνδύω θώρακα, ὄχυρῶ). Μόνον ὁ ἀόρ. ἐθωράκισα.
Μέσ. παρατ. ἐθωρακίζομηρ, παρακ. μέσ. τεθωράκισμαι. Παθ. πα-
ρακ. τεθωράκισμαι (καὶ σύνθετ. κατα-). Ῥημ. ἐπίθ. ἀθωρακιστος.

I

ἴζομαι-ῶμαι (ιατρεύω) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. ἐξ-), μέλλ.
μέσ. ἰάσομαι, ἀόρ. μέσ. ἰάτάμηρ. Παθ. ἀόρ. μετὰ παθ. διαθ.
ἰάθηρ. Ῥημ. ἐπίθ. ἰατός, εὐιατος, ἀνιατος, δυσιατος. Ῥημ. πα-
ράγ. ἰασίς, ἰάσιμος, ἰαμία, ἰατρός.

ἰδρώω-ῶ (ιδρώνω). Μόνον ἡ μετοχὴ ἰδρουῖντι τῷ ἴππῳ καὶ
ὁ ἀόρ. ἰδρωσα (καὶ σύνθετ. ἐν-).

ἰδρύω (ἀνεγειρῶ, κτίζω) καὶ ὁ ἀόρ. μεθιδρύσας. Μέσ. ἰδρύο-
μαι, μέσ. ἀόρ. ἰδρυσάμηρ (τι), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἰδρύθηρ (= ἰδρυσα ἑμαυτόν), παρακ. μέσ. ἰδρύμαι (καὶ σύνθετ. καθ-). Παθ.
παρακ. ἰδρύμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνιδρυτος. Ῥημ. παράγ. ἰδρυμα,
ἰδρυσίς.

ἴζω (καθίζω τινά), σπανίως ἀπλοῦν, συνήθως δὲ σύνθετον κα-
θίζω (καὶ σπανίως ξυρίζω. προσίζω, ἐνίζω, ἀνακαθίζω, προσκα-
θίζω, ἐγκαθίζω), παρατ. ἐκάθισον μόνον, μέλλ. καθίω, ἀόρ. ἐκά-

θεσα (καὶ δι-) καὶ σπανίως καθῆσα. Μέσ. ἔχομαι, συνήθως δὲ καθίζομαι (καὶ σπαν. παρακαθ-, συγκαθ-), παρατ. ἐκαθίζομην καὶ ὑπεκαθίζομην καὶ συνεκαθίζομην, μέλλ. μέσ. καθιζήσομαι, παρακαθιζήσομαι, ἄορ. μέσ. ἐπεκαθισάμην, παρεκαθισάμην καὶ συμπαρεκαθισάμην.

ἔημε (ρίπτω), εἶς, ἔησι (καὶ σύνθετ. μεθ-, ἄν-, παρ-, δι-, ζυν-, καθ-, καθυφ-), παρατ. ἔην, εἶς, εἶι, κτλ. (καὶ σύνθετ. ἄφ-, παρ-, ἄν-, συν-, ἐφ-, καθ-, προσ-), μέλλ. ἦσω (καὶ συνήθως σύνθετ. ἄν-, ἄφ-, δ-, ἐν-, μεθ-, προ-, συν-), ἄορ. α' ἦκα μόνον ἐν τῷ ἐνικῷ καὶ πληθ. ἀριθμῷ τῆς ὀριστικῆς (καὶ σύνθετ. καθ-, συν-, παρ-, ἄν-, ἄφ-, ἐρ-, δι-, εἰσαφ-, ἔπαν-, διαφ-, ἐξαφ-), ἄορ. β' μόνον κατὰ πληθ. καὶ δυϊκ. ὀριστικ. καὶ μόνον σύνθετ. -εἶμεν, -εἶτε, -εἶσαν, κτλ. (μετὰ τῶν ἀπό, ἀνά, μετά, διά, παρὰ), ὑποτ. -ῶ, -ῆς, -ῆ (σύνθετ. πάντοτε μετὰ τῶν ἀπό, ἀνά, ἐπί καὶ καθυφ-), εὐκτ. -εἶην, κτλ. (μετὰ τῶν ἀπό, ἐπί, παρὰ, σὺν), προστ. -εῖς, -έτω, κτλ. (μετὰ ἀπό, παρὰ, πρό, σὺν), ἀπαρ. -εἶναι (μετὰ τῶν ἀνά, ἀπό, ἐπί, κατὰ, παρὰ, σὺν καὶ ἐπαφ-, συγκαθ, καθυφ-, ἔπαν-, διαφ-), μετοχ. εἶς, -εἶσα, -έην (μετὰ τῶν ἀνά, ἀπό, διά, ἐν, ἐπί, κατὰ, παρὰ, πρό, καθυφ-, συγκαθ-), παρακ. -εἶκα (σύνθετον πάντοτε μετὰ τῶν ἀνά, ἀπό, κατὰ, πκρά, καθυφ-). Μέσ. ἔμαι (καὶ σύνθετ. προ-, ἐφ-, παρ-, προσ-, ἄφ-, ὑφ-, ἄν-, μεθ-), παρατ. ἔμην (καὶ σύνθετ. προ-, ἄφ-, προσ-, ἄφ-, ὑφ-), μέσ. μέλλ. σύνθετος μόνον-ἦσομαι (μετὰ τῶν πρό, ἀπό, πρὸς, ὑπέρ), ἄορ. μέσ. α' μόνον προήκω, προήκασθε, προήκατο, μέσ. ἄορ. β' μόνον σύνθετ. -εἶμην (μετὰ τῶν ἀπό, πρό, ὑπό, πρὸς, εἰς), παρακ. μέσ. καὶ παθ. -εἶμαι (σύνθετ. μόνον μετὰ τῶν ἀπό, μετά, πρό, ὑπό, διαφ-, καθυφ-), ὑπερσ. μέσ. καὶ παθ. εἶμην (σύνθετ. μόνον μετὰ τῶν ἀπό, πρό, κατὰ, ὑπό) καὶ ἀφειμένος ἦν. Παθ. ἀφίεμαι καὶ ἀφίεμαι, μέλλ. παθ. ἀφειθήσομαι καὶ ἀνεθήσομαι, ἄορ. παθ. ἀφειθήν, παρειθήν, προειθήν καὶ ἐφειθήν, παρακ. -εἶμαι, ὑπερσ. -εἶμην. Ῥημ. ἐπ. κάθετος, ἀφρετος, συνητός, ἐνετός, δυσσύνετος, ἐγκάθετος, ἀρετέον, μεθετέον, πρηνετέον, ἀφρετέον, παρετέον. Ῥημ. παράγ. ἀφεις, ἀφεις, σὺνεις, ἀφεις.

ἰκετεύω (παρακαλῶ ὡς ἰκέτης), παρατ. *ἰκέτευσον*, μέλλ. *ἰκετεύσω*, ἀόρ. *ἰκέτευσαι*. Ῥημ. ἐπιθ. *ἰκετευτέον*. Ῥημ. παραγ. *ἰκετεία*. τὸ δὲ *ἰκεσία* ἐκ τοῦ *ἰκέτης*.

ἰκνέομαι - οὐμαί (ἔρχομαι, φθάνω), ἀποθ. ἀπλοῦν εἶναι μόνον τὸ *ἰκνούμενος* (=προσῆκων, ἀρμόζων), πάντοτε δὲ ἄλλοτε λέγεται σύσθετον *ἀφικνούμαι*, *ἐξικνούμαι*, *ἐφικνούμαι*, *εἰσαφικνούμαι*, παρατ. *ἀφικνούμην*, *ἐξικνούμην* καὶ *δικνούμην*, μέλλ. μέσ. *ἀφίξομαι*, *ἐφίξομαι* καὶ *ἐξίξομαι*, ἀόρ. μέσ. Ἔ *ἰκόμην* σπαν. ἀπλοῦς, συνήθως δὲ σύνθετος *ἀφικόμην*, *ἐφικόμην* καὶ *ἐξικόμην*, παρακ. *ἀφῆγμαι* καὶ σπαν. *ἐφῆγμαι*, ὑπερσ. *ἀφίγημην* (καὶ σύνθετ. προσαφ-, προσαφ-). Ῥημ. παραγ. *ἀφίξις*, *προίξ* (=προ-ἴξ).

ἰλάσκομαι (ἐξιλιεύω) ἀποθ., παρατ. *ἰλασκόμην*, μέσ. μέλλ. *ἰλᾶσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐξιλάσάμην* καὶ *ἐφιλάσάμην*. Παθ. ἀόρ. μετὰ παθ. διαθ. *ἐξιλασθέν*.

ἴστημι. ὄρα Ἦμ. Μεγάλ. Ἑλλ. Γραμμ. σ. 146.

ἰσχυρίζομαι (δυσχυρίζομαι) ἀποθ. μετ' ἐνεργ. διαθέσ. (καὶ σύνθετ. δι-, ἀντ-, ἐν-), παρατ. *ἰσχυριζόμην* (καὶ σύνθετ. δι-), μέσ. μέλλ. *δυσχυριούμαι* καὶ *ἐνισχυριούμαι*, ἀόρ. μέσ. *ἰσχυρισάμην* καὶ *δυσχυρισάμην* καὶ *ἀπισχυρισάμην*. Παθ. σπανίως *ἰσχυριζόμενος σίδηρος ὑφ' ἰππων*. Ῥημ. ἐπιθ. *ἰσχυριστέον*. Ὡς ἐνεργ. εὐρίσκεται μόνον ὁ μέλλ. *συνισχυριῶ* (=ὄμου ἰσχυρὸν ποιήσω).

ἰσχύω (εἶμαι ἰσχυρός, ἔχω ἰσχύον) (καὶ σύνθετ. ἐπ-, συ-, ἐπι-) παρατ. *ἰσχύον*, μέλλ. *ἰσχύσω*, ἀόρ. *ἰσχύσαι*, παρακ. μόνον *ἰσχυε*. Ῥημ. παραγ. ἐπιθ. *ἰσχυρός*.

ἴσχω (ἔχω, οὐ τινος εἶναι ἰσχυρότερον) (καὶ σύνθετ. ἐπ-, μετ-περι-, ἀν-, προ-, προσ-, ἀντ-), παρατ. *παραἴσχον*. Μεσ. *πράσχομαι*. Παθ. *ἴσχομαι* (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. παθ. *ἴσχετο*.

ΣΗΜ. Ῥίζ. *σεχ-* καὶ *ἀσθεν. εχ* καὶ δι' ἐνεστωτικῆς ἀναδιπλώσεως [*σί-σχ-ω*], *ἴσχω*.

ἰχνεύω (παίρω τὰ ἰχνη) καὶ ὁ ἀόρ. *ἰχνεύσαι*. Παθ. *ἰχνεύομαι* μόνον. Ῥημ. παράγ. *ἰχρεία*, *ἰχρευσις*.

Κ

καθαίρω (καθαρίζω) (και σύνθετ. ἐκ-, δια-), μέλλ. καθαρῶ, ἄορ. ἐκάθιρα (και σύνθετ, ἐξ-). Μέσ. και παθ. καθαίρομαι (και σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-), μέλλ. μέσ. καθαροῦμαι (και σύνθετ. ἀπο-), ἄορ. μέσ. ἐκαθηράμην (και σύνθετ. ἀν-), ἄορ. παθ. ἐκαθάρθην, παρακ. κεκαθαρμένος (και σύνθετ. ἐκ-). Ῥημ. ἐπίθ ἀκάθαρτος. Ῥηματ. παράγ. κάθαρσις, κάθαρμα.

καθέζομαι ὄρα ἔζομαι.

καθεύδω ὄρα εὔδω.

κάθημαι (μένω καθεζόμενος) κάθησαι, κάθηται, κτλ. ἀποθετ. οὐδέτ. και ὡς παρακ. τοῦ καθέζομαι (και σύνθετ. ἐγ-, παρα-), ὑποτ. καθῆται, καθώμεθα, καθῆσθε, καθῶνται (και σύνθετ. ἀντι-), εὐκτ. καθήμεν και καθῆσθε μόνον, προστ. εἶναι ποιητ. [κάθησο, καθήσσω], ἀπαρ. καθῆσθαι (και σύνθετ. προς-, συγ-), μετοχ. καθήμενος (και σύνθετ. ἐπι-, πκρα- περι-, προσ-, συγ-, ὑπο), παρατ. ἐκαθήμην, παρεκάθησο, ἐκάθητο (και σύνθετ. ἀντ-, παρ-, προσ-) και ἐκάθηντο (και σύνθ. παρ-, συν-, ὑπερ), και καθήμεν, καθῆτο και καθῆστο, καθήμεθα, καθῆντο.

ΣΗΜ. Τὸ κῆθ-ημαι γίνεται ἐκ ρίζ. ἦσ-, ἣτις εὐρίσκεται εἰς τὸ καθῆσο και τὸ ἦσ-υχος, τὸ δὲ σ ἀλλαχθοῦ ἀπεβλήθη, ὡς ὑποτ. καθῶμαι (= καθ-ῆ(σ)-ομαι, καθ-ῆομαι και συναιρέσει καθῶμαι, ὡς πρῆων πρῶν), εὐκτ. καθήμεν (= καθ-η(σ)-ίμην).

καθίζω ὄρα ἴζω.

καίνω (φονεύω). Ἀπλοῦν μόνον της προστακτ. τὸ καινόντων, πάντοτε δ' ἄλλοτε σύνθετον κατακαίνω, παρατ. κατέκαινον, μέλλ. κατακανῶ, ἄορ. β' κατέκανον, παρακ. κατακεκονῶς, μετ' ὄλ. μέλ. κατακεκονῶς ἔσομαι, ὡς παθ. δὲ εἶναι τὸ θνήσκω ἐπὶ τινος.

ΣΗΜ. Ῥίζ. κεν-, ἐξ οὗ κατακέκονα, και κνό-, ἐξ οὗ καν, καινω (= καν-ιω).

καίω (καίω) και καῖω (και σύνθετ. κατα-, ἀπο-, ἀντι-, πρ-, κατα-), παρατ. ἔκαιον και ἔκαον (και σύνθετ. κατ-), μέλλ. καθσω (και σύνθετ. κατα-), ἄορ. ἔκαισα (και σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, κατ-, συν-, συγκατ-), παρακ. κατακέκαικα. Πλθ. καίομαι και καῖομαι

(καὶ σύνθετ. ἐκ-), μέσ. δι' περιποιόμαι, παρατ. παθ. μόνον ἐκαῶ-
μένην (καὶ σύνθετ. ἀπ-), μέλλ. παθ. κατακαυθήσομαι καὶ ἐκκαυ-
θήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκαύθη (καὶ σύνθετ. κατα-, προσ-, συν-), παθ.
παρακ. κέκαυμαι (καὶ σύνθετ. κατα-, ἐπι-), ὑπερσ. παθ. κατεκέ-
κάντο. Ῥημ. ἐπίθ. ἄκαντος, πυρίκαντος. Ῥημ. παράγ. καῦμα,
καῦσις.

ΣΗΜ. Ῥίζ. καF, καυ-, κᾶ, τὸ δὲ I συνδέεται ἀμέσως μετὰ τοῦ τελι-
κοῦ φωνήεντος τῆς ρίζης καὶ τότε ἀποβάλλεται τὸ F ἢ τὸ υ.

καλέω-ῶ (ὀνομάζω, προσκαλῶ) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἀνα-, ἐγ-,
ἐπι-, εἰς-, μετα-, παρα-, συγ-, ἀντεγ-, συμπαρα-, ἀντιπαρα-),
παρατ. ἐκάλουν (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, ἐν-, ἐξ-, ἐπ-, παρ-, προσ-,
συν-, ἀντεν-), μέλλ. συνηρ. καλῶ (καὶ σύνθετ. ἐγ-, ἐπι-, παρα-,
συγ-), ἀόρ. ἐκάλεσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, ἐν-, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-,
παρ-, προσ-, προσπαρ-, συν-), παρακ. κέκληκα (καὶ σύνθετ. ἐγ-,
παρα-), ὑπερσ. ἐνεκεκλήκειν. Παθ. καλοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-,
ἐγ-, ἐπι-, παρα-), παρατ. παθ. ἐκαλούμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-),
μέλλ. παθ. κληθήσομαι (καὶ σύνθ. ἀντι-), ἀόρ. παθ. ἐκλήθη (καὶ
σύνθετ. ἀν-, εἰς-, παρ-, προσ-, προσ-), παρακ. παθ. κέκλημαι (καὶ
σύνθετ. ἀνα-, ἐγ-, παρα-), ὑπερσ. παθ. παρεκεκλήμην, μετ' ὄλ.
μὲλ. κεκλήσομαι. Μέσ. καλοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἐπι-, προ-, προσ-,
ἀντι-, προ-), παρατ. μέσ. σύνθετος — ἐκαλούμην (μετὰ τῶν ἀνά-,
ἐπί-, πρό-, πρὸς-), μέλλ. μέσ. συνηρ. προκαλοῦμαι, ἐκαλοῦμαι καὶ
ἐπικαλοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐκαλεσάμην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐξ-, ἐπ-, κατα-,
παρ-, προ-, προσ-, ἀντιπροσ-). Ῥημ. ἐπίθ. κλητός, ἐκκλήτος,
σύγκλητος, αὐτόκλητος, ἄκλητος, ἀνέγκλητος, ἀπαράκλητος, εὐπα-
ράκλητος, ἀνεπίκλητος, παράκλητος, εὐανάκλητος, κλητέος-τέον,
παρακλητέον. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. καὶ ἀναλελυμ. καλῶ ἑμαυτὸν
(καὶ παρα-). Ῥημ. παραγ. κλήσις, κλητήρ, πρόσκλησις, παρά-
κλησις, ἐγκλημμα.

καλινδοῦμαι ὄρα κυλίνδω.

καλύπτω (σκεπάζω) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, περι-, συγ-), παρατ.
περικάλυπτον, μέλλ. ἐγκαλύψω, ἀόρ. προσκάλυψα, ἀπεκάλυψα,
κατεκάλυψα, περικάλυψα, ἐξεκάλυψα. Μέσ. σύνθετ. — καλύ-

πτομαι (μετά τῶν ἐν. κατὰ, παρὰ καὶ πρό), ἀόρ. μέσ. σύνθετ.—
 ἐκαλύψαμην (μετά τῶν ἀνά, ἐν, ἐκ, σὺν), παρακκ. μέσ. κεκάλυψα-
 μαι (καὶ σύνθετ. κατα-, ἐγ-, προ-), ὑπερσ. μέσ. ἐτεκεκαλύμην.
 Παθ. μέλλ. διακαλυφθήσομαι, παρακκ. παθ. προκεκάλυμαι, ἐπι-
 κεκάλυμαι καὶ ἐκκεκαλύμαι. Ῥημ. παραγ. καλύπτρα.

κάλνω (κοπιάζω, ἀποκάλνω, ἀσθενῶ) (καὶ σύνθετ. ἀπο-), πα-
 ρατ. ἔκαμνον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, προ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. κα-
 μοῦμαι, ἀόρ. ἕ' ἔκαμον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, προαπ-), παρακκ. κε-
 κμηκα, ὑπερσ. ἐκεκμηκειν. Ῥημ. ἐπιθ. ἀποκμητέον.

κάλπτω (λυγίζω, γυρίζω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, κατα-,
 συγ-, ὑπο-), παρατ. ἐπέκαμπτον, ἀόρ. ἔκαμψα (καὶ σύνθετ. ἐπ-,
 κατ-, περι-, συν-). Μέσ. καὶ παθ. κάμπτομαι (καὶ σύνθετ. συγ-,
 κατ-), ἀόρ. παθ. ἐκάμψην (καὶ σύνθετ. συν-), παρακκ. παθ. συγ-
 κεκαμμένος. Ῥημ. ἐπιθ. κυμπτός, ἀκαμπτος. Ῥημ. παράγ. καμ-
 πη, καμπτήρ, καμπύλος, κάμψις.

καρπύομαι—οὔμαι ἀποθετ. (συλλέγω τὸν καρπὸν, ἀπο-
 λαύω τινός), παρατ. ἐκαρποῦμην, μέλλ. μέσ. καρπώσομαι, ἀόρ.
 μέσ. ἐκαρπωσοίμην, παρακκ. μέσ. κεκάρπωμαι. Ῥημ. παράγ. κάρ-
 πωσις.

καρτερέω—ῶ (ὑποφέρω, ἀντέχω εἰς τοὺς κόπους) (καὶ σύν-
 θετ. δια-, ἐγ-, προσ-), παρατ. ἐκαρτέρου (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ.
 καρτερήσω, ἀόρ. ἐκαρτέρησα (καὶ σύνθετ. δι-, προσ-). Ῥημ. πα-
 ράγ. καρτέρημα, καρτέρησις.

καταφρονέω—ῶ (καταφρονῶ), παρατ. κατεφρόνου, μέλλ.
 καταφρονήσω, ἀόρ. κατεφρόνησα, παρακκ. καταπεφρόνηκα. Παθ. κα-
 ταφρονοῦμαι, παρατ. κατεφρονοῦμην, μέλλ. παθ. καταφρονηθη-
 σομαι καὶ μέσ. μέλλ. ὡς παθ. καταφρονήσομαι, ἀόρ. παθ. κατε-
 φρονήθη, παρακκ. παθ. καταπεφρόνημαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἀκαταφρό-
 νητος, εὐκαταφρόνητος, δυσκαταφρόνητος. Ῥημ. παράγ. κατα-
 φρόνημα, καταφρόνησις, καταφρονητικός. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ'
 ἐνάλωσ. καιαφρονῶ ἑμαντοῦ.

κατηγορέω—ῶ (κατηγερῶ) (καὶ σύνθετ. ἀντι-, συγ-), πα-
 ρατ. κατηγόρου (καὶ σύνθετ. συγ-), μέλλ. κατηγορήσω (καὶ σύν-

θετ. ἀντι-, συγ-) καὶ κατερῶ, ἀόρ. κατηγορήσα (καὶ σύνθετ. ἀντι-, προς-, συγ-) καὶ κατεῖπον, παρακ. κατηγορήκα καὶ κατεῖρηκα, ὑπερσ. κατηγορήκειν. Παθ. κατηγοροῦμαι, παρατ. κατηγοροῦμην, μέλλ. παθ. κατηγορηθήσομαι, ἀόρ. παθ. κατηγορήθη (καὶ σύνθετ. προ-), παρακ. κατηγορήμαι. Ῥημ. ἐπίθ. εὐκατηγόρητος καὶ κατηγορητέον. Ῥημ. παράγ. κατηγόρημα. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλ. σ. κατηγορῶ ἔμαντοῦ.

κειμαι (εἶμαι κατάκοιτος, κάθημαι, εἶμαι τεθειμένος, εἶμαι) ἀποθετ. ὑόδετ. (καὶ σύνθετ. δια-, ἀνα-, κατ-, ἀπο-, π.ο-, προς-, προσεπι-) καὶ εἰμὶ κείμενος, ὑποτακτ. κέηται (καὶ συγ-, κατα-), διακέησθε, σιγκατακέωνται καὶ ᾧ κείμενος, εὐκτ. κέοιτο (καὶ ἐγ-, ἐκ-, κατα-) καὶ προσκείοντο, ἐπικείοντο, διακείοντο καὶ εἶην κείμενος (καὶ ἀπο-), προστ. κατάκεισο, κείσθω (καὶ δια-, ἀπο-, προς-, συγ-) μόνον, ἀπαρεμφ. κείσθαι (καὶ ἀπο-, δια-, κατα-, παρα-, προς-, συγ-), μετοχ. κείμενος (καὶ ἀνα-, ἀπο-, ἐγ-, ἐπι-, κατα-, προ-, προς-, συγ-, ὑπεκ-), παρατ. ἐκείμην (καὶ ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐν-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-, προς-, συν-, ὑπεξ-), καὶ ἦν κείμενος, μέλλ. μέσ. κείσομαι (καὶ διχ-, ἐπι-, κατα-, προς-, ὑπο-, ἐπανα-). Ῥημ. ἐπίθ. διακειτέον. Ῥημ. παραγ. κρήνη καὶ σύνθετ. ἀπόκοιτος.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ἀρχικ. κί-, ἣτις γίνεται κει-, ταύτης δε τὸ Ι ἐπομένου φωνήεντος ἀποβάλλεται, ὅθεν κέηται [= κεί-ηται], κέοιτο [= κεί-οι-το], κείσθαι [= κεί-ε-σθαι, κέ-εσθαι], διὰ τοῦτο τὸ ἀπαρέμφ. ἐν συνθέσει δὲν ἀναβιβάζει τὸν τόνον. Τὸ κειμαι πολλάκις ἀναπληροῖ τὸν παρακ. τέθειμαι, ἀφηρημ. δὲ οὐσιαστ. αὐτοῦ εἶναι τὸ θέοις, ὅθεν ὑπόκειμαι, ὑπόθεισι, διάκειμαι διάθεισι, κτλ.

κείρω (κουρεύω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-), μέλλ. κερῶ ἀόρ. ἀπέκειρα. Μέσ. μέλλ. ἀποκεροῦμαι, μέσ. ἀόρ. ἐκειράμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-), παρακ. κεκαρμένος καὶ ἀποκεκαρμένος. Ῥημ. παραγ. κέρμα, κουρά, κουρεύς, κόρη.

κελεύω (διατάσσω, παραγγέλλω) (καὶ σύνθετ. ἐγ-, ἐπι-), παρατ. ἐκέλευον (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. κελεύσω, ἀόρ. ἐκέλευσα (καὶ σύνθετ. ἐπ-), παρακ. κέκελευκα. Παθ. κελεύομαι, παρατ. μέσ. ἐπεκελεύομην, ἀόρ. παθ. ἐκελεύσθην (καὶ σύνθετ. ἀντ-),

παρακ. παθ. κεκελευσμένος. Ῥημ. ἐπίθ. ἀκέλευστος, ἐγκέλευστος, αὐτοκέλευστος, κελουστέον. Ῥημ. παράγ. κέλευμα, ἐγκέλευμα, παρακελευστής, κελουστής, κελουστικός. Ἀποθετ. εἶναι τὸ διακελεύομαι (=προτρέπω, παρακινῶ), παρατ. διεκελευόμην, μέλλ. μέσ. διακελεύσομαι, ἀόρ. μέσ. διεκελευσήμεν καὶ ῥημ. ἐπίθ. διακελευστέον. Ἀποθετ. καὶ τὸ παρακελεύομαι (=παρακινῶ) (καὶ σύνθετ. ἀντιπαρα-), παρατ. παρεκελευόμην (καὶ σύνθετ. ἀντιπαρα-), μέλλ. μέσ. παρακελεύσομαι, ἀόρ. μέσ. παρεκελευσάμην (καὶ σύνθετ. συμ-), ῥημ. ἐπίθ. παρακελευστός. ῥημ. παράγ. παρακέλευσις.

κεράννυμι (σμίγω) (καὶ σύνθετ. συγ-) καὶ σπανίως κεραννύω, ἀόρ. ἐκέρασα (καὶ σύνθ. συν-, ἐν-). Παθ. καὶ μέσ. κεράννυμαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, συγ-, ἐπεγ-), μέλλ. παθ. κραθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκεράσθην (καὶ σύνθετ. ἀν-, συν-) καὶ ἐκράθην (καὶ σύνθετ. συν), μέσ. ἀόρ. συνεκερασάμην καὶ ἐνεκερασάμην, παρακ. παθ. κέκραμαι (καὶ σύνθετ. συγ-), ὑπερσ. παθ. ἐκέκρατο. καὶ μέσ. συνεκέκρατο. Ῥημ. ἐπίθ. ἀκρατος, εὐκρατος, ἀκείρατος, συγκρατέον. Ῥημ. παράγ. κῆραις, σύγκρασις.

κερδαίνω (κερδίζω) (καὶ σύνθετ. κατα-), παρατ. ἐκέρδαινον (καὶ σύνθετ. ἀπ-), μέλλ. κερδανῶ, ἀόρ. ἐκέρδανα, παρακ. προσκερδήσασι.

κῆδος· αι ἀποθετ. (φροντίζω). Μόνος ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρατ. ἐκηδόμην. Ῥημ. παράγ. κηδεμών, κηδεστής, κῆδος (το).

κηρυκεύω (διαπραγματεύομαι τι ὡς κήρυξ). Μόνον ὁ ἀόρ. ἐκηρύκευσα. Μέσον ἐπικηρύκεύομαι (=προτείνω τι διὰ κήρυκος, διαπραγματεύομαι διὰ κήρυκος μετὰ τινος) καὶ προσκηρυκεύομαι, παρατ. ἐπεκηρυκεύομην, μέλλ. μέσ. ἐπικηρυκεύσομαι καὶ προσκηρυκεύσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπεκηρυκευσάμην καὶ διεκηρυκευσάμην καὶ προσεκηρυκευσάμην. Ῥημ. παραγ. κηρυκεία, ἐπικηρυκεία.

κηρύττω (φωνῶ ὡς κήρυξ, προσκαλῶ, διατάττω) (καὶ σύνθετ. προ-, ἐπι-, ἀπο-, ἐκ-), παρατ. ἐκήρυτιον (καὶ σύνθετ. ἀν-, προ-), μέλλ. κηρύξω, ἀόρ. ἐκήρυξα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, ἐπ-, κατα-), παρακ. ἐπικηρύχα. Παθ. κηρύττομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἐκ- ἐπι-), παρατ. παθ. ἐκηρυττόμην, μέλλ. παθ. κηρυχθήσομαι ἀόρ.

καθ. ἐκηρύχθην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, ἐξ-), μέσ. ἄορ. ἀποκηρύχθη-
 μενος, παρκκ. παθ. κηκέρυγμα (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐκ-, ἐπι-).
 Ῥημ. ἐπίθ. ἀκήρυκτος. Ῥημ. παρκαγ. κήρυγμα.

κιθαρίζω (κοούω τὴν κιθάραν). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ ἄορ.
 ριστ. ἐκιθάρισα. Ῥημ. ἐπίθ. κιθαριστέος. Ῥημ. παρκαγ. κιθάρι-
 σις, κιθαριστής, κιθάρισμα, κιθαριστικός.

κινδυνεύω (κινδυνεύω, πολεμῶ, φοινομι) (καὶ σύνθετ. ἀπο-
 παρκα-, προ-, συγ-), παρατ. ἐκινδύνεον (καὶ σύνθετ. ὡς ὁ ἐνε-
 στώς), μέλλ. κινδυνεύσω (καὶ σύνθετ. παρκα-, προ-, συγ-), ἄορ.
 ἐκινδύνεουσι (καὶ σύνθετ. δι-, παρκα-, προ-, συν-), παρκκ. κικιν-
 δύνεοντα (καὶ σύνθετ. προ-). Παθ. κινδυνεύομαι, παρατ. ἐκινδυ-
 νεόμην, μέλλ. παθ. κινδυνευθήσομαι, ἄορ. παθ. τὰ κινδυνευθέν-
 τα (= τὰ μετὰ κινδύνου παρχθέντα), παθ. παρκκ. διακεκινδυ-
 νευμένοι φάρμακον, μετ' ὄλ. υ. κικινδυνεύομαι (καὶ σύνθετ.
 ἀπο-). Μίστ. διακινδυνεύομαι (= ἰμμιβοίως πολεμῶ). Ῥημ. ἐπίθ.
 κινδυνευτέος, διακινδυνευτέος. Ῥημ. παρκαγ. κινδυνευτής, κιν-
 δύνεμα.

κινέω - ῶ (κινῶ, ταράττω, ἐν-χλῶ, ἐρεθίζω) (καὶ σύνθετ.
 δια-, μετα-, παρκα-, προ-, ὑπο-), παρατ. ἐκίνοον (καὶ σύνθετ. δι-,
 ὑπ-), μέλλ. κινήσω (καὶ σύνθετ. παρκα-), ἄορ. ἐκίνησα (καὶ σύν-
 θετ. μετ-, προ-), παρκκ. κικίνησα (καὶ σύνθετ. παρκα-, ὑπο-).
 Μίστ. καὶ παθ. κινόομαι (καὶ σύνθετ. μετα-), παρατ. μέσ. ἐκινόο-
 μην, μέλλ. μέσ. καὶ ὡς παθ. κινήσομαι, μέλλ. παθ. καὶ ὡς μέσ.
 κινήσομαι, ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐκινήθη (καὶ σύνθετ. προ-),
 παρκακ. μέσ. καὶ παθ. κικίνημαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-). Ῥημ. ἐπίθ.
 ἀκίνητος, ἀεικίνητος, δυσκίνητος, εὐκίνητος, μετακίνητος, κινη-
 τός, -τέος. Ῥημ. παρκαγ. κίνησις, κινήτικός.

κίχομαι (θανεῖζω), ἄορ. ἐχρησα, ὑποτ. χρήσης, προστ. χρῆ-
 σον, ἀπαρ. χρήσαι, μετοχ. χρήσας. Μίστ. ἄορ. χρήσασθαι. Ἰαθ
 παρκακ. διακεχρημέον. Ῥημ. παρκαγ. χρήσεσις.

κλάζω (κάμνω κλαγγήν, βοῶ). Ποιητικόν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀπο-
 τικαῖς πεζολόγοις ὁ ἐνεστώς ἀνακλάζω καὶ ὁ παρκακ. κικλαγγ-
 γύμαι. Ῥημ. παρκαγ. κλαγγή.

κλαίω (κλαίω) καὶ κλαΐω (ἀσυναϊρέτως), παρατ. *ἐκλαῖον* (καὶ σύνθετ. ἀπ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *κλαύσομαι* καὶ *κλαίω* καὶ [*κλαίω*], ἀόρ. *ἐκλαυσα*. Μέσ. ἀόρ. *ἀνακλαύσασθαι*. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. *ἀποκλαίω ἐμαντόν*. Ῥημ. παράγ. *κλαύμα*, *κλαυμογή* καὶ σύνθετ. *κλαυσίγελως*.

κλίω-ῶ (σπῶ, θκίω). Μόνον ὁ παρατ. *ἀτέκλων* καὶ *διέκλων*, ἀόρ. *κατέκλασα*. Μέσ. *συγκλῶμαι* (=λυγίζομαι), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἐπεκλῆσθην* (=συνεκινήθην). Παθ. παρακ. *ἐκκεκλῆσθαι* (=ἀπικεκοφθαι), *κατακεκλῆσμένος* καὶ *συγκεκλῆσμένος* (=συντεθοαυμένος), ὑπερσ. παθ. *ἐγαποκέκλυστο* (=ἔνδον συνετέτριπτο). Ῥημ. παράγ. *κλίσις*.

κλείω (κλείω) καὶ ἀρχαιότερον *κλήω* (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐγ-, κατα-, συγ-), παρατ. *ἐκλήον* (ἢ *ἐκλειον* καὶ σύνθετ. ἐξ-, συν-), μέλ. *κλήσω* (ἢ *κλείσω* καὶ σύνθετ. ἀπο-, συγ-), ἀόρ. *ἐκλήσα* (ἢ *ἐκλεισα* καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, κατ-, περι-, συν-). Παθ. ἐνεστώσ. σύνθετος *-κλήομαι* (ἢ *κλείομαι* μετὰ τῶν ἀπό, ἐκ, ἐπί, περι, συν), πρκατ. παθ. *ἀπεκλήομην* καὶ *κατεκλήομην* (ἢ *κατεκλείομην*), μέλλ. παθ. *συγκλησθήσομαι*, ἀόρ. παθ. *ἐκλήσθην* (ἢ *ἐκλεισθην* καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-, συν-), παρακ. *κέκλημαι* (ἢ *κέκλειμαι* καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐγ-, κατα-, συγ-), ὑπερσ. *ἐκεκλήμην* (ἢ *ἐκεκλείμην* καὶ σύνθετ. ἀπ-, συν-, κατ-). Μέσ. *κατακλήομαι*, ἀόρ. μέσ. σύνθετος *-ἐκλήσάμην* (μετὰ τῶν ἀπό, ἐν, κατά, περι). Ῥημ. ἐπίθ. *κλήστος* (ἢ *κλειστός*), *ἄκλήστος* (ἢ *ἄκλειστος*). Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. *κλήω ἐμαντόν*. Ῥημ. παράγ. *κλήσις* (ἢ *κλείσις*), *ἀπόκλήσις*, *σὺγκλήσις*.

κλέπτω (κλέπτω) (καὶ σύνθετ. δια-, ἐκ-), παρατ. *ἐκλεπτον* (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *κλέψομαι* (καὶ σύνθετ. ἐκ-) καὶ ἐνεργ. σπανίως *κλέψω*, ἀόρ. *ἐκλεψα* (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρακ. *κέκλοφα*. Παθ. *κλέπτομαι* (καὶ σύνθετ. παρα-), ἀόρ. παθ. *ἐκλάπην* (καὶ σύνθετ. ἐξ-, δι-), παρακ. παθ. *διακεκλεπται*. Ῥημ. παράγ. *κλέμμα*, *κλέπτεις*, *κλοπή*.

κλίνω (γίνομαι). Ὁ ἐνεστώσ. μόνον σύνθετος *-κλίνω* (μετὰ τῶν ἀπό, ἐκ, ἐν, ἐπί, παρά καὶ τῶν παρεκ-, πρκακατα), παρατ. με-

νον κατέκλινον, μέλλ. κλίνω, άόρ. έκλινα (και σύνθετ. άν-, άπ-, έν-, έξ-, έπ-, κχτ-). Μίσ. κατακλίνομαι και ύλοκατακλίνομαι, πκρατ. μέσ. έκλινετο, μέλλ. θ' παθ. ως μέσ. κατακλινήσομαι, άόρ. θ' παθ. ως μέσ. έκλί'νην (και σύνθετ. κατ-, έν-, έγκατ-), ώ: παθ. δέ ό άπεκλί'νην (= άνετράπην), παρακ. μέσ. κέκλιμαι, πκθ. δέ ό έπιεκκλιμένος και έγκεκλιμένος. Ρημ. παράγ. κλίμα, κλίμαξ, κλί'νη, κλίσιον, κατάκλισις.

κλύζω (βρέχω). Ό ένεστώς σύνθετος κατακλύζω, εκκλύζω και προσκλύζω, μέλλ. κατακλύσω, άόρ. εκλύσα (και σύνθετ. κατ-, έπ-), παρακ. έπικέκλυχα. Παθ. κατακλύζομαι και περικλύζομαι. άόρ. πκθ. κατεκλύσθη. Άόρ. μέσ. άποκλύσασθαι. Ρημ. παράγ. κατακλυσμός.

κοιμίζω - ω (άποκοιμίζω). Μόνον ό άόρ. κατεκοίμησα. Μέσ. κοιμῶμαι (και σύνθετ. άπο-), παρατ. έκοιμῶμην, άόρ. παθ. ως μέσ. έκοιμήθην (και σύνθετ. άπ-, έξ-), παρακ. έπικεκοιμηθαι. Τά έλλείποντα άναπληρουνται ύπό τοῦ κοιμίζω. Ρημ. παράγ. κοιμησις.

κοιμίζω (άποκοιμίζω) και συνηθέστ. κατακοιμίζω, άόρ. έκοίμησα. Παθ. κοιμίζομαι.

κοινολογέομαι - οὔμαι άποθετ. (ίνακοινοῦμαι, συσκέπτομαι), παρατ. έκοινο.λογούμην, άόρ. μέσ. έκοινο.λογησάμην και ύπερσ. έεκοινο.λόγηντο.

κοινῶ - ω (δημοσιεύω, άνακοινῶ) και άόρ. έκοίνωσα (και σύνθετ. άν-, έπαν-). Μέσ. κοινοῦμαι (και σύνθετ. άνα-, έπι-), παρατ. έκοινοῦμην (και σύνθετ. άν-), μέσ. μέλλ. κοινῶσομαι, άόρ. μέσ. έκοινωσάμην (και σύνθετ. άν-, έπ-, συν-), πκρακ. μέσ. κκοινωμένος, ύπερσ. άρεκεκοίρωτο. Παθ. άόρ. έκοινῶθην.

κολίζω (τιμωρῶ) (και σύνθετ. συγ-), παρατ. εκόλιζον, μέλλ. κολίσω, άόρ. εκόλι'σα. Παθ. κολίζομαι μέλλ. παθ. κολισθήσομαι, άόρ. εκολίσθη, παθ. πκρακ. κεκόλισμαι, ύπερσ. ήν κεκο.λυσμένος. Μέσ. κολίζομαι, μέλλ. μέσ. κολίσομαι, άόρ. μέσ. εκολισάμην. Ρημ. έπιθ. άκόλαστος, κολαστέος και κολαστέον. Ρημ. πα. αγ. κόλισις, κόλασμα, κολαστής, κολαστήριον, κολαστικός.

κολούω (κτελεθώνω) και άορ. *έκόλουσα*. Παθ. *κολούομαι* και άορ. *έκολούθην*.

κομιζώ (φέρω) (και σύνθετ. εις-, έν-, δια-, κατα-, παρα-, προς-, συγ-, ύπεκ-). παρκατ. *έκομιζον* (και σύνθετ. άπ-, εις-, κατα-), μέλλ. *κομιώ* (και σύνθετ. άπο-, προς-). άορ. *έκομισα* (και σύνθετ. άν-, δι-, εις-, έξ-, κατα-, παρ-, περι-, προς-, συν-, συμπαρ-, συνεξ-), παρκατ. *κεκόμισα* (και σύνθετ. εις-, κατα-, προς-). Μέσ. *κομιζομαι* (και σύνθετ. άν-, άπο-, δια-, εις-, κατα-, μετα-, προς-, συγ-), παρκατ. μέσ. *έκομιζόμεν* (και σύνθετ. άπ-, δι-, εις-, έξ-, κατα-, παρ-, περι-), μέλλ. μέσ. *κομιοῦμαι* (=λήψομαι), μέλλ. παθ. ώς μέσ. *κομισθήσομαι* (=κομιώ έμαυτόν), άορ. μέσ. *έκομισάμην* (=έλαβον και σύνθετ. άν-, άπ-, δι-, εις-, έξ-, παρ-, προς-, συν-, ύπεξ-), άορ. παθ. ώς μέσ. *έκομισθήν* (=έκόμισα έμαυτόν), παρκατ. μέσ. *κεκόμισμαι* (και σύνθετ. συγ-), ύπερσ. μέσ. *συνεκεκομισμένη*, **ξ** *έκομισμένη*, και *άντεκεκομισμένη*. Παθ. *κομιζομαι* (και σύνθετ. άα-, δια-, εις-, συγ-), παρκατ. σύνθετος *-έκομιζόμεν* (μετά τών άνά, κατά, παρά), μέλλ. παθ. *κομισθήσομαι* (και σύνθετ. δια-), άορ. παθ. *έκομισθήν* (και σύνθετ. άν-, άπ-, δι-, έξ-, εις-, μετ-, παρ-, συμπαρ-), παρκατ. παθ. *κεκόμισμαι* (και σύνθετ. άν-, κατα-, συγ-). Ρημ. έπ. *άσυγκόμιστος*, *κομιστέον*. Ρημ. παρκατ. *κομιδή*, *συγκομιδή*, *κομιστικός*.

κοιψεύομαι (πράττω ή λέγω τι κοιψώς άποθετ., άορ. μέσ. *έκοιψεύομαι* και μέσ. παρκατ. *κεκόιψευται*. Παθ. παρκατ. *κεκοιψευμένος* (=λεπτώς έξηυρημένος). Ρημ. πρράγ. *κοιψεία*.

κόπτω (κτυπώ, τέμνω) (και σύνθετ. άντι-, άπο-, δια-, έκ-, κατα-, περι-, προ-), παρκατ. *έκοπτον* (και σύνθετ. άντ-, δι-, έξ-, κατα-, περι-, προ-, συνεξ-), μέλλ. *κόψω* (και σύνθετ. άπο-, δια-, έκ-, κατα-, περι-), άορ. *έκοψα* (και σύνθετ. άντ-, άπ-, δι-, έξ-, κατα-, περι-, προ-, συν-, άντεξ-), παρκατ. *περικέκοφα*, *διακέκοφα*, *έκκέκοφα* και *συγκεκοφα*. Παθ. *κόπτομαι* (και σύνθετ. δια-, κατα-), παρκατ. παθ. *έκοπτόμην* (και σύνθετ. δι-, έξ-), μέλλ. παθ. **ξ** *συγκοπθήσομαι*, άορ. παθ. *έκόπην* (και σύνθετ. άν-, άπ-, δι-, έξ-, κατα-, περι-, συν-), παρκατ. παθ. *έκομμαι* (και σύνθετ. έκ-

κατα-, περι-, συγ-), ὑπερσ. ἀπεκέκοπτο, μετ' ὄλ. μέλλ. κατακεκόφημαι. Μέσ. κόπτομαι (=στερνοτυπούμαι). Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. καὶ κατ' ἀνάλυσ. κόπτω ἐμαντόν (=ἰνοχλῶ, καταπονῶ). Ῥημ. παρὰγ. κόμμα. κόπος.

κορέννυμι (χορταίνω). Μόνον ὁ μέσ. παρκακ. κεκορεσμενος, τὰ δὲ ἐλλείποντα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ πίμπλημι καὶ πληρῶ. Ῥημ. ἐπίθ. ἀκόρεστος. Ῥημ. παρὰγ. κόρος καὶ σύνθετ. ἀψίκορος.

κουφίζω (ἐλαφρώνω, ἀνακουρίζω) (καὶ σύνθετ. ἐπι-) καὶ ἄορ. ἐκούφισα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐπ-). Παθ. κουφίζομαι καὶ ἄορ. ἐκούφισθη (καὶ σύνθετ. ἀν-). Μέσ. κατ' ἀνάλυσ. ἀψικουρίζω ἐμαντόν. Ῥημ. παρὰγ. κούφισις.

κράζω (ἐκβάλλω κραυγὴν). Μόνον ὁ ἄορ. β' ἀνέκραγον καὶ ἐτέκραγον, ὁ παρκακ. κέκραγα καὶ ὁ ὑπερσ. ἐκεκράγειν.

κρέμνυμαι (κρέμνυμαι). Εἶναι ὡς παρκακ. τοῦ κρεμάννυμαι καὶ εὐχρηστος εἶναι μόνον ἢ ὄριστ. καὶ ἡ μετοχ. κρεμάμενος (καὶ σύνθετ. ἐκ-, ἐπι-), παρατ. ἐκρεμάμην.

κρεμάννυμι (κρεμῶ) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-) καὶ ἄορ. ἐκρεμάσσα (καὶ σύνθετ. ἀν-). Παθ. κρεμάννυμαι. ἄορ. παθ. ἐκρεμάσθη (καὶ σύνθετ. ἐπ-). Μέσ. ἐκκρεμαννόμενος. Ῥημ. ἐπίθ. κρεμαστός.

ΣΗΜ. Ῥίζ. κρεμασ-. κρεμάννυμι [=κρεμάσ-νυμι], ὁ δὲ ἄορ. ἐκρέμασα ἐκ τοῦ [ἐκρέμασσα] κατὰ ἀπλοποίησιν τοῦ Σ καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐκτείνεται τὸ Α εἰς Η.

κρίνω (διαχωρίζω, διακρίνω, ἀποφασίζω, δικάζω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, προ-, ἐπιδια-, συνεπι-), παρατ. ἐκρίνον (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-), μέλλ. κρίνω (καὶ σύνθετ. ἀνα-, δια-, ἐγ-, ἐπι-), ἄορ. ἐκρίνα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, ἐξ-, κατ-, προ-), παρκακ. κέκρικα. Παθ. κρίνομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, δια-, κατα-, προ-, συγ-), παρατ. παθ. ἐκρινόμεν (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. παθ. κριθέτομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-) καὶ μέλλ. μέσ. ὡς παθ. σπανίως κρινοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐκρίθη (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, ἐν-, ἐξ-, κατ-, προ-), παρκακ. παθ. κέκριμαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δικ-, κατα-, προ-, συγ-), ὑπερσ. παθ. διεκέκριτο. Μέσ. διακρίνομαι, μέλλ. μέσ. διακρινοῦμαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. διεκρίθη, ἄορ. μέσ.

σύνθετος -ἐκρουάμην τι (μετὰ τῶν ἀνά, διά, πρό), παρσκ. μέσ. διακέρχραι. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. καὶ κατ' ἀνάλυτ. ἀνακρίτω ἐμαντήρ. Ῥημ. ἐπίθ. πρόκριτος, εὐκριτος, ἔγκριτος, ἀκριτος, δόσκριτος, κριτέον, ἐγκριτέον καὶ ἐκκριτέον. Ῥημ. παραγ. κρίσις, κριτής, κριτήριον, κριτικός.

κρούω (κρούω, κτυπῶ, βιάζω, δοκιμάζω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, δια-, ἐκ-, κατα-, περι-, προσ-, συγ-), παρσκ. ἔκρουον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, προσ-, συν-), ἄορ. ἔκρουσα (καὶ σύνθετ. ἀντ-, ἐξ-, προσ-, συν-, ὑπ-), παρασκ. ἐκκέκρουκα καὶ προσκέκρουκα, ὑπερσ. ἀντεκέρχρουν. Μέσ. κρούομαι τι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-, παρα-), παρσκ. μέσ. ἐκρουόμην, μέλλ. μέσ. ἀποκρούσομαι καὶ παρακρούσομαι, ἄορ. μέσ. ἐκρουσάμην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, παρ-), παρσκ. μέσ. παρακέρχρουνμένος. Παθ. κρούομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἐκ-), παρσκ. παθ. ἀπεκρουόμην, ἄορ. παθ. σύνθετος -ἐκρούσθην (μετὰ τῶν ἀπό, διά, ἐκ, παρά, περί), παρασκ. παθ. παρακέρχρουνται καὶ ἀποκέρχρουνμένος, ὑπερσ. παθ. παρεκέρχρουντο. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυτ. ἐκκρούω ἐμυσόν. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνακρουστέον.

κρύπτω (κρύπτω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-, συγ-), παρσκ. ἔκρυπτον (καὶ σύνθετ. ἀπ-), μέλλ. κατακρύψω, ἄορ. ἔκρυψα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, συν-). Μέσ. κρύπτομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐπι-), μέσ. παρασκ. ἀπεκρυπτόμην καὶ ἐπεκρυπτόμην, μέλλ. μέσ. ἀποκρύψομαι καὶ συγκρύψομαι, ἄορ. μέσ. ἐκρυψάμην (τι καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, ὑπ-), παρασκ. μέσ. κέκρυμαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-), ὑπερσ. μέσ. κερχρυνμένος ἦν. Παθ. κρύπτομαι, ἄορ. παθ. ἐκρύφθην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-), παθ. παρασκ. κέκρυμαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐπι-). Ῥημ. ἐπίθ. κρυπτός.

κτόμαι ὤμαι (ἀποκτῶ) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἐπι-, κατα-, προσ-, συγκατα-), παρασκ. ἐκτόμην, μέσ. μέλλ. κτήσομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, κατα-, προσ-, συγ-), μέσ. ἄορ. ἐκτησάμην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐπ-, κατ-, προσ-, συν-), παρασκ. μέσ. κέκτημαι (καὶ σύνθετ. ἐγ-) καὶ σπανίως ἔκτμαι, ὑποσκ. κεκτῆται καὶ κεκτῆσθε καὶ κεκτημένος ὦ, εὐκτ. κεκτῆμην, κεκτῆτο καὶ κεκτῆμεθα

καὶ κεκτημένος εἶην, ὑπερσ. μέσ. ἐκεκτηήμεν κκι κεκτημένος ἦν. μετ' ὄλ. μέλλ. μέσ. κεκτήσομαι καὶ σπανίως ἐκτεσομαι. Παθ. ἀόρ. ἐκτέθην καὶ παρακ. παθ. κεκτημένη καὶ τὰ προκεκτημένα. Ῥημ. ἐπιθ. κτητός, ἀκτητος, ἀξιοκτητος, ἐπικτητος, κτητός, κτητέος. Ῥημ. παρχγ. κτήσις, κτήμα, κτητικός.

κτείνω (φρονεύω) καὶ ἀποκτείνω καὶ ἀποκτείνωμι, παρατ. ἐκτεινον καὶ ἀπέκτεινον καὶ ἀπεκτείνων, μέλλ. κτενῶ καὶ ἀπεκτενῶ, ἀόρ. ἔκτεινα καὶ ἀπέκτεινα (καὶ σύνθετ. προσαπ-, ἀνταπ-), πκρχκ. ἀπέκτονα, ὑπερσ. ἀπεκτόνεις καὶ ἀπεκτοῶς ἦν, εὐκτ. ἀπεκτοῶς εἶην. Παθητ. παρατ. ἐκτειρόμεν, ὡς παθ. δὲ εἶναι τὸ θηήσκω καὶ ἀποθηήσκω ὑπὸ τινος. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. κτείνω ἐμαυτὸν καὶ ἀποκτείνω ἐμαυτόν.

κτέζω (κτιζώ), παρατ. ἐκτιζον, ἀόρ. ἐκτίσα. Παθ. κτιζομαι, πκρχκ. ἐκτιζόμεν, ἀόρ. παθ. ἐκτίσθη. Ῥημ. ἐπιθ. γεόκτιστος. Ῥημ. παράγ. κτίσις καὶ σύνθετ. ἀμφικτίσεις.

κυλένδω (κυλίω) παρατ. ἐκύνδον (καὶ σπαν. ἐπ-). Μέσ. κυλίνδομαι (καὶ περι-, συγ-) καὶ καλινδοῦμαι (κκι σύνθετ. προ-), παρατ. μονον. ἐκαλινδοῦμεν (καὶ σύνθετ. προ-), ἀόρ. παθ. ἐξεκυσθῆν καὶ παθ. παρακ. κατακεκύνθισμαι Ῥημ. παράγ. κυλίστρα, κυλινδοσις.

ΣΗΗ. Ὁ ἀόρ. παθ. ἐξεκυσθῆν καὶ παρακ. κατακεκύνθισμαι ἔγενον ἐκ ρίζ. κυλινδ-, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἰ μικρόν.

κῦπτω (σκύπτω) (κκι σύνθετ. ἀνα-, ἐπανα-, ἐπι-, συγ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἀνακύνφομαι, ἀόρ. μόνον σύνθετος -ἐκύνθη (μετὰ τῶν ἀνά, ἐπί, πκρά, πρὸς, ὑπό), παρακ. σύνθετος -κέκονθα (μετὰ τῶν ἀνά, ἐν καὶ πρὸς).

κωλύω (ἐμποδίζω) (καὶ σύνθετον ἀπο-, δια-, κκτχ-), παρατ. ἐκώλυον (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-), μέλλ. κωλύσω (καὶ σύνθετ. ἀπο-, δια-, ἐπι-), ἀόρ. ἐκώλυσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐπ-, κατ-), πκρχκ. κεκώλυκα, εὐκτ. κεκωλυκῶς εἶην. Παθ. κωλύομαι (κκι σύνθετ. ἀπο-, δια-, κατα-), πκρχκ. ἐκωλύομεν (κκι σύνθετ. ἀπ-, δι-), μέλλ. μέσ. ὡς παθ. κωλύσομαι, ἀόρ. παθ. ἐκώλυθη (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-), παρακ. παθ. κεκώλυμαι, μετ' ὄλ. μέλλ. κω-

κωλύσσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. κωλυτέον καὶ διακωλυτέον. Ῥημ. παράγ.
κώλυμα, κωλύμη, κώλυσις, κωλυτής, κωλυτικός.

Δ

Λαγχάνω (διὰ κλήρου λαμβάνω, μετέχω καὶ ἐνάγω εἰς δι-
κην) (καὶ σύνθετ. ἀντι-, δια-, μετα-), παρατ. ἐλάγχανον, μέλλ.
μῆσ. ὡς ἐνεργ. λήξομαι (καὶ σύνθετ. συλ-), ἀόρ. ἑ' ἔλαχον (καὶ
σύνθετ. ἀπ-, ἀντ-, δι-, ἐπ-), παρακ. εἴληχα (καὶ σύνθετ. συν-,
προσ-), ὑπερσ. εἴληχαι. Πλθ. λαγχάνομαι, ἀόρ. παθ. ἐλήχθην
καὶ παθ. παρακ. εἴληγμαί. Ῥημ. ἐπίθ. ληκτίος. Ῥημ. παράγ.
λήεις.

Λαμβάνω (λαμβάνω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, ἀνταπο-, δια-,
κατα-, συλ-, προσ-, συμπαρα-), παρατ. ἐλάμβανον (καὶ σύνθετ.
ἀπ-, ἐπ-, κατ-, προσ-, συν-, ὑπ-), μέλλ. μῆσ. ὡς ἐνεργ. λήψομαι
(καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀντι-, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, κλητ-, μετα-, πα-
ρα-, προκατα-, ἐπανα-, συλ-, ὑπο-), ἀόρ. ἑ' ἔλαβον (καὶ σύνθετ.
κατ-, παρ-, δι-, προσ-, ἐπ-, συν-, περι-, ἀν-, ὑπ-, ἀντ-, ἀπ-, μετ-,
προκατ-, ἐγκατ-, προσαν-, συμπαρ-), παρακ. εἴληφα (καὶ σύνθετ.
ἀν-, παρ-, ἀπ-, κατ-, ὑπ-, προσ-, σύν-, μετ-, ὑπ-, προ-, συγκατ-,
περι-, δι-, προσπερι-), ὑποτ. εἴληφω (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ὑπ-), καὶ
εἴληφώς ᾧ (καὶ σύνθετ. προ-), ὑπερσ. εἴληφειν (καὶ σύνθετ. ἀπ-,
ἀν-, κατ-, παρ-, προσ-, δι-, μετ-, προ-, προσπερι-), καὶ εἴλη-
φώς ἦν (καὶ σύνθετ. περι-, συγκατ-), εὐκτ. εἴληφώς εἶην (καὶ
σύνθετ. συν-, προσ-, μετ-), μετ' ὄλ. μέλλ. εἴληφώς ἔσομαι. Μῆσ.
καὶ παθ. λαμβάνομαι (καὶ σύνθετ. ἐπι-, ἀπο-, συλ-, περι-, κατα-,
ἀνα-, ἀντι-, ὑπο-, ἵναπο-, προσεπι-, ἐγκατα-, προκατα-, συ-
νεπι-), παρατ. μῆσ. καὶ παθ. μόνον σύνθετος-ἐλαμβανόμεν (μετὰ
τῶν ἐπί, ἀπό, ἀντί, σύν καὶ ἐγκτ-), μέλλ. παθ. ληφθήσομαι
καὶ σύνθετ. συλ-), ἀόρ. μῆσ. ἑ' ἔλαβόμεν (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ἀντ-,
συν-, σύνεπ-), ἀόρ. παθ. ἐλήφθην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-, περι-,
παρ-, σύν-, ὑπ-, ἐγκατ-, προκατ-), παρακ. παθ. εἴλημμαί (καὶ
σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, δι-, κατ-, περι-, συν-, ὑπ-), παρακ. μῆσ. ἐπέ-

λημμαι, ὑπερσ. παθ. σύνθετ. μόνον -εὐλήμμη (μετὰ τῶν λνθίνω κατά, σύν), ὑπερσ. μέσ. ἐπειλήμμη, μετ' ὄλ. μέλλ. παθ. κτει-
λημέτος ἔσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ληπτός, ἄληπτος, ἐπιληπτός, ἀν-
πιληπτός. εὐληπιός, καταληπιός, περιληπιός, παραληπιός,
τυμφολήπιος, ληπιέος, παραληπιέος, ἀντιληπιέος, ἀντιλη-
πιέος, διαληπιέος, μεταληπιέος, ὑποληπιέος. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ.
κατ' ἀνάλυσ. ἀναλαμβάνω ἑμαυτόν. Ῥημ. παραγ. λαβή, ἀντι-
λαβή, λήψις, ἀνάληψις, ἀπόληψις, ἀντιλήψις, ἐπιλήψις, κα-
τάληψις, μετάληψις, πρόσληψις, σὺλληψις, λημμα-
ΣΗΜ. Ῥιζ. λαθ-, ληθ-, λα-μ-θ-άνω.

λανθάνω (μένω ἄγνωστος), παρατ. ἐλάσθανον (καὶ σύνθετ.
δι-), μέλλ. λήσω (καὶ σύνθετ. δια-), ἄορ. ἕ' ἐλασθον (καὶ σύνθετ.
δι-, παρ-), παρακ. λέληθα, (καὶ σύνθετ. δια-), ὑποτ. λελήθω εὐκτ.
λελήθομι, ὑπερσ. ἐλελήθειν. Μέσ. ἐπιλασθάνομαι (=λησμονῶ),
παρατ. ἐπελασθάρην, μέλλ. μέσ. ἐπιλήσομαι, ἄορ. ἕ' ἐπελα-
σάρην, παρακ. μέσ. λέλησται (σπανίως) καὶ συνήθ. ἐπιλέλημαι,
ὑπερσ. μέσ. ἐπελελήσμη. Ὁ ἐνεργ. ἐνεστῶς λέγεται σπανίως
καὶ λήθω. Τὸ δὲ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. λασθάρω ἑμαυτόν.
Ῥημ. παραγ. λήθη, ἐπίθ. ἐπιλήσμων.

ΣΗΜ. Ῥιζ. λαθ-, ληθ- λα-ν-θ-άνω

λέγω (συνάγω, συλλέγω). Πάντοτε σύνθετον συλλέγω, ἐκλέ-
γω, καταλέγω, παρεκλέγω, παρατ. συνέλεγον, ἐξέλεγον καὶ
ε τέλεγον, μέλλ. συλλέξω καὶ καταλέξω, ἄορ. συνέλεξα, ἐξέ-
λεξα, κατέλεξα, ἀπέλεξα καὶ ἐπέλεξα, παρακ. μόνον συνειλοχα.
Μέσ. καὶ παθ. συλλέγομαι, καταλέγομαι, ἐκλέγομαι, μέσ. καὶ
παθ. παρατ. συνελεγάρην καὶ μέσ. ἐξελεγάρην, μέλλ. μέσ. συλ-
λέξομαι καὶ ἐκλέξομαι, μέλλ. παθ. συλλεγήσομαι καὶ ἐκλεγή-
σομαι, ἄορ. μέσ. -ἐλεξάμη (μετὰ τῶν ἐκ, ἀπό, ἐπί, κατά, σύν),
ἄορ. παθ. -ἐλέγην (μετὰ τῶν σύν, κατά, παρα-, συν-, ἐγκατ-)
καὶ σπαν. ἐξελέχθην, συνελέχθην. παρακ. μέσ. καὶ παθ. συνεί-
λεμαι καὶ ἐξελέγμαι καὶ παθ. -εὐλέγμαι (μετὰ τῶν ἐξ-, προεξ-,
ἐπ-, ἀπ-, κατ-) καὶ ἐκείλεγμαι, ὑπερσ. μέσ. καὶ παθ. συνειλεγ-
μένοι ἦσαν καὶ παθ. προεξειλεγμένος ἦν. Ῥημ. ἐπίθ. ἐκλεκτός

ἐπιλεκτός, ἀπόλεκτος, ἐκλεκτός, -τέος, καταλεκτός. Ρημ. παρὰγ. ἐκλογή, συλλογή.

λέγω (λέγω) (καὶ σύνθετ. ἀντι-, ἐπι-, προ-), ἐλεγον (καὶ ἀντ-, ἐπ-, προ-), μέλλ. λέξω (καὶ σύνθετ. ἀμφι-, ἀντι-), καὶ ἐρῶ (καὶ ἀντ-, προ-, κατ-), εὐκτ. εἰροίην (καὶ κατ-), ἀορ. ἔλεξα (καὶ ἀμφ-) καὶ ἀορ. ἔ' εἶπον ἄνευ δευτέρ. πληθ. προσώπου τῆς ὀριστικ. ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ εἶπα (καὶ σύνθετ. ἀντ-, προ-, κατ-), ἀορ. ἀ' εἶπα, εἶπας (καὶ προ-), προεἶπατε, εἶπατήν, εὐκτ. εἶπαίμεν, προστ. εἰπόν, εἶπάτω, εἶπατον, εἶπατε μόνον. Παρακ. εἰρηκα (καὶ προ-), ὑπερσ. εἰρηκεῖν (καὶ προ-) καὶ εἰρηκῶς ἦν (καὶ προ-), εὐκτ. εἰρηκῶς εἶην. Παθ. λέγομαι καὶ ἀντιλέγομαι (ὡς ὀσπανίως καὶ ὡς μέσ.), παρατ. παθ. ἐλεγόμην (καὶ σύνθετ. ἀντ-), μέλλ. παθ. ρήθήσομαι καὶ ὀσπανιώτερ. λεχθήσομαι, ἀορ. παθ. ἐρρήθην (καὶ προ-) καὶ ὀσπανιώτερ. ἐλέχθην, παρακ. παθ. εἰρημίκα (καὶ προ-) καὶ εἰρημέτος εἰμί καὶ ὀσπανιώτ. λέλεγμαι, ὑπερσ. παθ. εἰρημίην (καὶ σύνθετ. προ-) καὶ εἰρημέτος ἦν, μετ' ὀλιγ. μέλλ. εἰρησομαι καὶ ὀσπαν. λελέξομαι. Ρημ. ἐπιθ. ἀντιλεκτικῶς, ἐπιρρητικῶς, ἀπρρητικῶς, ἀντιρρητικῶς, προρρητικῶς. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάγνωσιν λέγω ἐμυτόν. Ὡς παθ. τοῦ εὐ λέγω καὶ κακῶς λέγω εἶναι τὸ εὐ ἀκούω ὑπὸ τινος καὶ κακῶς ἀκούω ὑπὸ τινος. Ρημ. παρὰγ. εἶναι λόγος, λέξις, ῥῆμα, ῥῆσις.

ΣΗΜ. Ῥίζ. λεγ-, λεπ-, καὶ λεπ-, ἐξ οὗ [ἐ-λε-λεπον, ποιητ. εἶπον πειθολόγ. εἶπον] καὶ λερ- καὶ λερ- ἐξ οὗ εἰρηκα [= εἰρηκα].

λεηλατέω - ὤ (λεηλατῶ), παρατ. ἐλεηλάτουρ, μέλλ. λεηλάτησω καὶ ἀορ. ἐλεηλάτησα. Ρημ. παρὰγ. λεηλασία.

λείπω (ἀφήνω) (καὶ σύνθετ. ἐλ-, κατα-, ἀπο-, δια-, ὑπο-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, προ-, ἐγκατα-), παρατ. λείπον (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐν-, κατ-, ἀπ-, παρ-, ὑπ-), μέλλ. λείψω (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐλ-, ἐπι-, ὑπο-, ἐκ-, κατα-, ἐγκατα-, παρα-), ἀορ. ἔ' λείπον (καὶ σύνθετ. παρ-, δι-, ἐξ-, ἐν-, κατ-, προ-, ὑπ-, ἀπ-, ἐπ-, ἐγκατ-, πασακατ-, συγκατ-), παρακ. λείλοιπα (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατ-, δια-, ὑπο-, παρα-, ἐκ-, ἐλ-, ἐπι-, ἐγκατα-), ὑπερσ. ἐλί-

λοιπών (και σύνθετ. ἐπ-, ἐξ-, κατ-) και καταλειπώς ην, παραλειπώς ἦν, εὐκτ. *λειποίμι* και *λειπώς εἶην* (και κατα-). Παθ. *λείπομαι* (και σύνθετ. ἐλ-, ἐκ-, περι-, παρα-, ἐγκατα-) και μέσ. και παθ. *ὑπολείπομαι*, *ἀπολείπομαι*, *καταλείπομαι*, παρατ. παθ. *ἐλείπομην* (και ἀπ-, κατ-, περι-, παρ-), μέσ. και παθ. *ὑπελείπομην*, μέσ. μέλλ. *ὑπολείφομαι*, *ἀπολείφομαι* και *καταλείφομαι*, μέλλ. παθ. ὡς μέσ. *ἀπολειφθήσομαι*, μέλλ. παθ. *καταλειφθήσομαι* και *ὑπολειφθήσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ὑπελείπομαι*, *κατελείπομαι* και *ἀπελείπομαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἀπελείφθημι* και *ὑπελείφθημι*, ἀόρ. παθ. *ἐλείφθημι* (και σύνθετ. κατ-, ἀπ-, ὑπ-, ἐν- δι-, παρ-, περι-, ἐγκτ-), παρακ. παθ. *λέλειμμαι* (και σύνθετ. κατα-, ἀπο-, ἐλ-, ὑπο-, ἐκ-, παρα-, περι-, ἐγκατα-), παρακ. μέσ. *ὑπολέλειμμαι*, ὑπερσ. παθ. *ἐλέλειμμην* (και σύνθετ. κατ-, παρ-, ἐξ-), ὑπερσ. μέσ. *ὑπελέλειμμην*, μετ' ὄλ. μέλ. *λείφομαι* (και σύνθετ. κατα-, παρα-). Ῥημ. ἐπίθ. *ἀνέκλειπτος*, *ἀδιάλειπτος*, *λειπτεόν*, *ἀπολειπτεόν*, *παραλειπτεόν*. Ῥημ. παραγ. *ἐλλειψίς*, *ἐλειμμα*, *διάλειμμα*, *ἀπόλειψις*, *ἐκλειψις*, *ἐπίλειψις*, *λείψανον*, *λοιπός*, *ὑπόλοιπος*.

λεύω (λιθοβολῶ), παρατ. *κατέλευον*, ἀόρ. *κατέλευσα*. Παθ. μέλλ. *καταλευσθήσομαι*, ἀόρ. παθ. *κατελεύσθημι*.

λήγω (τελειώνω), παρατ. *ἔληγον*, μέλλ. *λήξω*, και ἀόρ. *ἔληξα*.

λήζω (ληστεύω). Μόνον ὁ πρκατ. *ἔληζον*. Μέσ. *λήζομαι*, παρατ. *ἐληζόμην* και μέσ. ἀόρ. *ἐλησάμην*. Ῥημ. παραγ. *ληστής*.

ληστεύω (ληστεύω), πρκατ. *ἐλήστευον*. Παθητ. *ληστεύομαι*, παρατ. *ἐληστεύομην*. Ῥημ. παραγ. *ληστεία*.

λογίζομαι (λογαριάζω, συλλογίζομαι) ἀποθετ. (και σύνθετ. δια-, ἐκ-, κατα-, ἀνα-, ὑπο-, παρα-, ἀντι-, προσ-, ἐγκατα-). παρατ. *ἐλογίζομην* (και σύνθετ. δι-, ἀπ-, ἀν-, ὑπ-, συν-, ἀντ-), μέλλ. *λογισομαι* (και σύνθετ. ὑπο-, ἐπι-), ἀόρ. μέσ. *ἐλογισάμην* (και σύνθετ. δι-, ἐξ-, κατ-, ἀν-, ὑπ-, παρ-, ἀντ-, συν-, ἀπ-, ἐπ-), ἀόρ. παθ. μετὰ παθ. διαθ. *ἐλογίσθημι* (και σύνθετ. συν-), παρακ. μέσ. και παθ. *λελόγισμαι* (και σύνθετ. συλ-, ἀπο-). Ῥημ. ἐπίθ. *ἀλόγιστος*, *λογιστεόν*, *ὑπολογιστεόν*, *συλλογιστεός*. Ῥημ. παραγ.

λογισμός, συλλογισμός, διαλογισμός, ἀπολογισμός, ἀναλογισμός

λοιδορέω-ὤ (κακολογῶ, ὑβρίζω), παρατ. ἐλοιδορουν, μέλλ. λοιδορήσω, ἀόρ. ἐλοιδορήσα, παρακ. λελοιδορήκα. Μίς. λοιδοροῦμαι, παρατ. μέσ. ἐλοιδορούμην, μέσ. μέλλ. λοιδορήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐλοιδοροσάμην καὶ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐλοιδορήθην. Παθ. λοιδοροῦμαι (ὑπό τινος), ἀόρ. παθ. ἐλοιδορήθην καὶ παθ. παρακ. λελοιδορημένος. Τὸ μέσ. ἀλληλοπαθ. καὶ ἀναλελυμ. λοιδοροῦσιν ἀλλήλους. Ὡς ἀποθετ. δὲ εἶναι τὸ διαλοιδοροῦμαι, οὕτινος μόνον εὐχρηστος ὁ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. διελοιδορήθην. Ῥημ. παραγ. λοιδορήσις καὶ σύνθετ. φιλολοιδορος.

λούω (λούω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-). Μίς. λούται, ἀπαρ. λούσθαι καὶ μετοχ. λούμενος, παρατ. ἐλούντο, μέλλ. μέσ. λούσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐλουσάμην, παρακ. μέσ. λελουμένος. Ῥημ. παραγ. λου-τρά, λουτρῶν.

λυμαίνομαι (βλάπτω) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. κατα-), παρατ. ἐλυμαινόμεν, μέλλ. λυμανοῦμαι, ἀόρ. μέσ. ἐλυμηνάμην (καὶ σύνθετ. κατ-), παρακ. μέσ. λελύμᾶσθαι, μετ' ὄλ. μέλλ. μέσ. λελυμασμένος εἶσομαι. Παθ. λυμαίνομαι, ἀόρ. παθ. διελυμάνθην καὶ παρακ. παθ. λελύμᾶσθαι. Ῥημ. παραγ. λυμαντήρ.

λυπέω - ὤ (προξενῶ λύπην, ἐνοχλῶ, πειράζω) (καὶ σύνθετ. παρα-, ἀντι-, παρα-), παρατ. ἐλύπουν (καὶ παρ-), μέλλ. λυπήσω (καὶ παρα-), ἀόρ. ἐλύπησα, παρακ. λελύπηκα. Μίς. λυποῦμαι (καὶ σπαν. παθητ. καὶ σύνθετ. συλ-, προ-), μέσ. παρατ. ἐλυποῦμην, μέσ. μέλλ. συλλυπήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐλυπήθην (καὶ προ-), παρακ. παθ. λελυπημένος (ὑπό τινος). Ῥημ. ἐπιθ. λυπητέον, ἀλυπήτως. Τὸ μέσ. καὶ λυπῶ ἐμαυτόν.

λύω (ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ) (καὶ σύνθετ. δια-, κατα-, παρ-, ἀπο-, ἐπι-), παρατ. ἔλυον (καὶ σύνθετ. ὡς ἐνεστ.), μέλλ. λύσω (καὶ δια-, ἀπο-, κατα-), ἀόρ. ἔλυσα (καὶ δι-, ἀπο-, κατ-, ἔξ-, παρ-, ἐπι-, προκατ-, συγκατ-), παρακ. λέλυκα (καὶ κατα-, ἀπο-), εὐκτ. λελυκώς εἶην. Μίς. λύομαι (καὶ ὑπο-, ἐκ-, κατα-, παρα-, ἀπο-, ἐπι-, δια-) καὶ παθ. λύομαι (καὶ κατα-, ἀπο-, δια-), παρατ. μέσ. ἐλύομην (καὶ ἀπο-), παθ. ἐλύομην (καὶ δι-, ἀπο-, κατ-), μέσ. μέλλ.

λύσσομαι (καὶ ἀνα-, δια-, ἐπι-, ἀπο-), μέλλ. παθ. *λύθησομαι* (καὶ δια-, κατα-, ἀπο-), ἀόρ. μέσ. *ἐλύσάμην* (καὶ δι-, ἀπ-, ἐξ-), ἀόρ. παθ. *ἐλύθην* (καὶ ἀπ-, δι-, ἐξ-, κατ-, παρ-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *διελύθην*, παρακ. μέσ. καὶ παθ. **λελύμαι** (καὶ σύνθετ. δια-, ἀπο-, κατα-, ἐκ-, παρα-), ὑπερσ. μέσ. *διελελύμην*, ὑπερσ. παθ. *ελελύμην* (καὶ δι-, ἀπ-, κατ-), μετ' ὄλ. μέλ. *λελύσομαι* (καὶ ἀπο-, κατα-). Ῥημ. ἐπίθ. *λυτός, ἄλυτος, εὐλυτός, εὐκατάλυτος, διαλυτός, ἀδιάλυτος, λυτέος, -τέον, ἀπολυτέον, παραλυτέον*. Τὸ μέσ. κύτοπαθ. καὶ *λύω ἐμαντόν*. Ῥημ. παράγ. *λύσις, ἀπόλυσις, διάλυσις, ἔκλυσις, κατάλυσις, διαλύτης*.

λωθάομαι - ὤμαι (βλάπτω) ἀποθετ., μέλλ. μέσ. *λωθησομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐλωθήσάμην*. Παθ. ἀόρ. μετὰ παθ. διαθέσ. *ἐλωθήθην*, παρακ. παθ. *λελώθημαι*.

λωποδυτέω - ὤ (εἰμί λωποδύτης). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρατατ. *ἐλωποδύτουρ*.

Μ

μαίνομαι (εἰμί μανικός, τρελαίνομαι), παρατ. *ἐμαινόμην*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἐμάνην*. Ῥημ. ἀφηρημ. *μανία*.

ΣΗΜ. Ῥίζ. *μαν-*, *μαίνομαι* [= *μαν-ιομαι*].

μακαρίζω (καλοτυχιζώ), παρατ. *ἐμακάριζον*, μέλλ. *μακαριῶ* καὶ ἀόρ. *ἐμακάρισα*. Παθ. *μακαρίζομαι* καὶ ἀόρ. παθ. *ἐμακαρίσθην*. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσ. *μακαρίζω ἐμαντόν*. Ῥημ. ἐπ. *μακαριστός, ἀξιομακαριστός*. Ῥημ. παράγ. *μακαρισμός*.

μανθάνω (μανθάνω, ἐννοῶ, γνωρίζω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐκ-, κατα-, συμ-, προ-, μετα-), παρατ. *ἐμάνθανον* (καὶ σύνθετ. κατ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *μαθήσομαι* (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-), ἀόρ. ἔ' *ἐμαθον* (καὶ σύνθετ. κατ-, ἐπ-, συν-), παρακ. *μεμάθηκα* (καὶ σύνθετ. ἐκ- κατα-, προ-), ὑπερσ. *ἐμεμαθήκειν* καὶ *μεμαθηκώς ἦν*. Παθητ. μόνον *μανθάνομαι* (καθ' ὀριστικ., ὑποτακτ. καὶ μετοχ.). Ῥημ. ἐπίθ. *μαθητός, δνοκαταμάθητος, μαθητέον* καὶ *προσμηθητέον*. Ῥημ. παράγ. *μάθησις, μάθημα, μαθητής, ὁμαθής, πολυμαθής*.

μαντεύομαι (ἄποθετ. προφητεύω, ἐρωτῶ τὸ μαντεῖον, μαντεύω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-), παρατ. ἐμαρτευσάμην, μέλλ. μέσ. μαρτεύσομαι, ἄορ. μέσ. ἐμαρτευσάμην (καὶ σύνθετ. δι-), παρακ. μετὰ παθ. διαθίς. οἱ μεμαρτευμένοι λόγοι. Ῥημ. ἐπίθ. μαρτευτός, μαρτευτέος. Ῥημ. παρακ. μαρτεία, μάρτευμα μαρτεῖον.

μαραίνω (κάμνω τι νὰ μαραϊνῆται, σβήνω) καὶ ἄορ. ἐμαράρα. Παθ. μαραινομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, συναπο-), παρατ. ἐμαραινόμεν.

μαρτυρέω - ὤ (δίδω μαρτυρίαν, βεβαιῶ) (καὶ σύνθ. συμ-, κατα-, δια-, προσ-), παρατ. ἐμαρτύρουν (καὶ σύνθετ. συν-, κατ-, δι-, προσ-), μέλλ. μαρτυρήσω (καὶ σύνθετ. κατα-, ἐπι-), ἄορ. ἐμαρτύρησα (καὶ σύνθετ. κατ-, συν-, δι-, ἐξ-, προσ-, προσδι-), παρακ. μεμαρτύρηκα (καὶ σύνθετ. κατα-, δια-, προσ-, προσδια-), ὑπερσ. διμεμαρτυρήκειν. Παθ. μαρτυροῦμαι (καὶ σύνθετ. κατα-, δια-), παρατ. κατεμαρτυρούμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. μαρτυρήσομαι καὶ παθ. μαρτυρηθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐμαρτυρήθην (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-), ἄορ. μέσ. ἐμαρτυρησάμενος, παθ. παρακ. μεμαρτύρημαι (καὶ σύνθετ. κατ-, δια-). Τὸ μέσον ἀναλελυμ. διαμαρτυρῶ ἐμαντόν.

μαρτύρομαι (ἄποθετ. ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα) (καὶ σύνθετ. δια-, ἐπι-), παρατ. ἐμαρτυρόμην (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-), ἄορ. μέσ. ἐμαρτυρόμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐπ-).

μαστιγῶ - ὤ (μαστιγῶνω), παρατ. ἐμαστιγούν, μέλλ. μαστιγῶσω, ἄορ. ἐμαστιγῶσα. Παθ. μαστιγοῦμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. μαστιγῶσομαι, ἄορ. παθ. ἐμαστιγῶθην, παθ. παρακ. διαμαστιγωμένος.

μάττω (ζυμώνω, ἐκθλίβω, σπογγίζω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐκ-), ἄορ. ἐμάξα. Παθ. ἄορ. ἐξεμάγην, παρακ. παθ. μεμάχημένος. Ῥημ. παράγ. μάζα, σύνθ. ἐμαγεῖον, χειρόμακτρον.

μάχομαι (ἄποθετ. συνάπτω μάχην, πολεμῶ, ἀγωνίζομαι) (καὶ σύνθετ. συμ-, δια-, περι-, ἀντι-, προσ-, ἀπο-, ἀνα-, συνδια-), παρατ. ἐμαχόμεν (καὶ σύνθετ. συν-, δι-, προσ-, ἀπ-, προ-), μέλλ. συνηρ. μαχοῦμαι (καὶ σύνθετ. συμ-, δι-, ἀνα-), εὐκτ. μαχοίμην

(σπανίως), ἄορ. μέσ. ἐμαχεσάμην (καὶ σύνθετ. συν-, ἀπ-, ἀν-)-
 παρακ. μέσ. μεμάχημαι (καὶ σύνθετ. δια-). Ῥημ. ἐπίθ. περι-
 μάχητος, ἀμάχητος, μαχετέον, διαμαχετέον καὶ θνομαχητέον.
 Ῥημ. παράγ. μαχητικός, σύνθετ. ἀγχεμάχος.

ΜΕΘΥΣΚΩ (μεθύω τινά) καὶ ἄορ. κατεμέθσσα. Μέσ. μεθύσκο-
 μαι (μεθύω ἐγώ) καὶ συνηθέστ. μεθύω, παρ.κτ. μόνον ἐμεθυσο-
 μην καὶ ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐμεθύσθην.

ΜΕΙΔΙΑΩ - Ω (χαμογελάω) (καὶ σύνθετ. ἐμ-) καὶ ἄορ. ἐμειδιά-
 σα (καὶ σύνθετ. ἐπ-, δι-).

[**ΜΕΪΡΟΜΑΙ**]. Μόνον ὁ παρακ. εἵμαρται (εἶναι πεπρωμένον),
 εὐκτ. εἵμαρμένον εἶη, μετοχ. εἵμαρμένος, -η, -ον, ὑπερσ. εἵμαρτο.

ΣΠΜ. Ῥίζ. σμαρ-, σμερ-, εἵμαρται [=ἔσμαρται].

ΜΕΛΕΙ (ἔστι μοι φροντίς) καὶ γ' πληθ. μέλουσι, ὑποτ. μέλη,
 εὐκτ. μέλοι, προστ. μελέτω, ἀπκρ. μέλειν, μετοχ. μέλον, πα-
 ρακ. ἐμελε, μέλλ. μελήσει. εὐκτ. μελήσοι ἀπαρ. μελήσειν, ἄορ.
 ἐμέλησε, ὑποτ. μελήση, ἀπαρ. μελήσαι, παρακ. μεμέληκε. ἀπαρ.
 μεμεληκέναι, ὑπερσ. ἐμεμελήκει. Ῥημ. ἐπίθ. μελητέον. Ὅρσ. καὶ
 μεταμέλει.

ΜΕΛΛΩ (σκοπεύω, βραδύνω) (καὶ σύνθετ. δια-), παρακ. ἐμελ-
 λον καὶ ἡμελλον (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. μελλήσω (καὶ σύνθετ.
 δια-), ἄορ. μόνον ἐμέλλησα (καὶ σύνθετ. δι-, ἀντ-). Παθ. μέλλε-
 ται, εὐκτ. μέλλοιτο καὶ ἀπκρ. διαμέλλεσθαι. Ῥημ. ἐπίθ. μελλη-
 τέον. Ῥημ. παράγ. μέλλησις, μελλητής.

ΜΕΜΦΟΜΑΙ (ἀποθ. κατηγορῶ) (καὶ σύνθετ. δια-, κατκ-),
 παρακ. ἐμεμφόμην (καὶ σύνθετ. κατ-, δι-), μέλλ. μέσ. μέμφομαι,
 ἄορ. μέσ. ἐμεμφάμην (καὶ σύνθετ. κατ-), ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐμεμ-
 φθην. Ῥημ. ἐπίθ. μεμπτός, ἀμεμπτos, μεμπτέον. Τὸ μέσ. αὐτο-
 καθ. κατ' ἀνάλυσ. μέμφομαι ἐμαντόν, καταμεμφομαι ἐμαντόν.
 Ῥημ. παραγ. μέμφις, μομφή, κατάμεμφις, σύνθετ. μεμφίζμοιρος.

ΜΕΝΩ (μένω, περιμένω, εὐχαριστοῦμαι) (καὶ σύνθετ. δια-, ἐπι-,
 παρα-, ἐμ-, περι-, ὑπο-, ἀνα-, συμ-, προς-), παρακ. ἔμενον (καὶ
 σύνθ. ἐπ-, πκρ-, περι-, ὑπ-, ἀν-, συν-, προς-, κατ-), μέλλ. μένω
 (καὶ σύνθετ. δια-, πκρσ-, ἐμ-, ὑπο-, ἀνα-, συμ-, περι-, κατκ-).

ἄορ. ἔμεινα (καὶ σύνθετ. δο-, ἐπ-, παρ-, ἐν-, περι-, ὑπ-, ἄν-, συν-, κχτ-, ἐπικατ-, συμπαρ-), παρακ. μεμένηκα (καὶ σύνθετ. συμ-, ἔμ-, ὑπ-, δια-). Ῥημ. ἐπίθ. μενετός, ὑπομενετός, μενετέος, ὑπομενετέος, ἔμμενετέον. Ῥημ. παρζχ. μονή, διαμονή, ἔμμογή, ἐπιμονή.

μεταμέλει (ἔστι μοι μετχμέλεια, μετανοῶ), εὐκτ. μεταμέλοι, ἄπαρ. μεταμέλειν καὶ μετοχ. μεταμέλον, παρατ. μετέμελε, μέλλ. μεταμελήσει, ἄπαρ. μεταμελήσειν, ἄορ. μετεμέλησεν, ὑποτ. μεταμελήση, εὐκτ. μεταμελήσετε, προστ. μεταμελησάτω. Ῥημ. ἐπίθ. ἀμεταμέλητος. Ῥημ. παρ. μετάμελος, μεταμέλεια.

μεταμέλωμαι (ἀποθετ. μετανοῶ), παρατ. μετεμελόμην, μέλλ. τὸ μεταμελησόμενον (ἢ γενησομένη μεταμέλεια). Ῥημ. ἐπίθ. ἀμεταμέλητος.

μεταχειρίζω (μεταχειρίζομαι) καὶ ἄορ. μεταχειρίσαι καὶ μεταχειρίσας. Μέσ. συνηθέστ. μεταχειρίζομαι (καὶ σύνθετ. συν-), παρατ. μεταχειρίζομην, μέλλ. μέσ. μεταχειρισοῦμαι, ἄορ. μέσ. μετεχειρισάμην, παρακ. μέσ. μεταχειρισομαι. Ἄορ. παθ. μετὰ παθ. διαθ. μεταχειρισθῆναι. Ῥημ. ἐπίθ. εὐμεταχειρίστος, δυσμεταχειρίστος.

ΣΗΜ. Τὸ ἕνεργ. καὶ μέσον ἔχουσι τὴν αὐτὴν σημασίαν, ἀλλὰ τὸ μέσον εἶναι συνηθέστερον.

μηχανῶμαι (ἀποθετ. τεχνικῶς κατασκευάζω τι, πανούργως ἐπινοῶ, μηχανεύομαι) (καὶ σύνθετ. συμ-, δια-, προσ-, ἐπι-), παρακ. ἔμμηχανόμην, μέλλ. μέσ. μῆχανήσομαι, ἄορ. μέσ. ἔμμηχανησάμην (καὶ σύνθετ. δι-, ἄντ-), μέσ. παρακ. μεμηχάνημαι. Παθ. χρόνοι μετὰ παθ. διαθ. μόνον ὁ παθ. παρακ. μεμηχάνημαι καὶ ὑπερσ. παθ. ἔμμηχανήτω. Ῥημ. ἐπ. μηχανητέον. Ῥημ. παράχ. μηχανήματα, μηχανητικός.

μυαίνο (μολύνω) (καὶ σύνθετ. κατα-), παρατ. ἐμίαινον, μέλλ. μινῶ. Παθ. μυαίνομαι, μέλλ. παθ. μυανθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐμυάνθην, παρακ. παθ. μεμίᾶσμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀμύαινος. Ῥημ. παρακ. μύασμα, μύαρός.

μίγνυμι (σμίγω) (καὶ σύνθετ. συμ-, ἐπι-, ὑπο-, προσ-, συγ-,

κατα-) καὶ συμμιγνύω καὶ σμίγω (καὶ σύνθετ. συμ-, ἐπι-, προσ-), παρατ. συνεμίγνῶν καὶ προσεμίγνῶν καὶ ἔμισγον (καὶ σύνθετ. συν-, προσ-), μέλλ. συμμίξω καὶ καταμίξω, ἀόρ. ἔμιξα (καὶ σύνθετ. προσ-, συν-, ἀν-, ἐπ-, ὑπ-, κατα-, συμπροσ-). Μέσ. καὶ παθ. μίγνυμαι (καὶ ἐπι-, ἀνα-, συμ-, συγκατα-) καὶ ἐπιμιτογομαι καὶ συμμιτογομαι, παρατ. μέσ. ἐπεμιγνύμην καὶ κατεμιγνύμην, μέλλ. παθ. ἀναμιχθήσομαι, ἀόρ. μέτ. ἔμιξάμην, ἀόρ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐμιχθῆν (καὶ σύνθετ. συν-, ἀν-), ἀόρ. ἑ' παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐμιγῆν (καὶ σύνθετ. συν-), παρακκ. παθ. μέμιγμα (καὶ σύνθετ. συμ-, ἀνα-, παρα-, ὑπο-, ἐπι-, ἐγκατα-). Ῥημ. ἐπίθ. μιχτός, σύμμιχτος, ἄμιχτος, δόσιμιχτος, μιχτέον καὶ συμμιχτέον. Ῥημ. παράγ. μίξις, μίγξις, πρόσμιξις, σύμμιξις.

μειμνήσκω (ἐνθυμίζω). Πάντοτε σύνθετον ἀναμιμνήσκω, ἐπαγαμιμνήσκω καὶ ὑπομιμνήσκω, παρατ. ἀνεμίμνησκον καὶ ὑπεμίμνησκον, μέλλ. ἀγαμνήσω καὶ ὑπομνήσω, ἀόρ. ἀτέμνησα (καὶ ἐπὶ-αν-) καὶ ὑπέμνησα. Μέσ. μιμνήσκομαι καὶ συνήθως ἀγαμιμνήσκομαι καὶ ὑπομιμνήσκομαι, παρατ. ἀνεμιμνησκόμην, μέλλ. μέσ. ἀγαμνήσομαι, μέλλ. παθ. ὡς μέσ. μνησθήσομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἐπι-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐμνήσθην (καὶ σύνθετ. ἀν-, συναν-, ἐπ-), παρακκ. μέσ. μέμνημαι (καὶ σύνθετ. δια-, συμ-, ἐπι-), ὑποτ. μεμνώμαι, μεμνήται καὶ μεμνώμεθ, εὐκτ. μεμνήῃο, μεμνήητο καὶ μεμνήσθε καὶ μεμνημένος εἶην, ὑπερσ. ἐμεμνήμην, μετ' ὄλ. μέλ. μέσ. μεμνήσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀγαμνηστός, ἀείμνηστος καὶ ἐπιμνηστέον. Τὸ μέσ. καὶ ἀνακλειλ. ὑπομιμνήσκω ἐμμαντόν. Ῥημ. παράγ. μνήμη, ἀγάμνησις, ὑπόμνησις, μνήμων, μνημοσικός, μνήμα, ἀμνήμων.

μιμοῦμαι (ἀποθετ. μιμοῦμαι, εἰκονίζω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐκ-, συμ-), παρατ. ἐμιμοῦμην, μέλλ. μέσ. μιμήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐμιμησάμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-), παρακκ. μέσ. μεμίμημαι. Χρόνος μετὰ πλθητ. διαθές. εἰνκι ὁ παθ. μέλλ. μιμηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐμιμήθην καὶ παρακκ. παθ. μεμίμημαι. Ῥημ. ἐπ. μιμητός, εὐμμητος, μιμητέος, -εον. Ῥημ. παράγ. μίμησις, μιμητής, μιμητικός.

μισέω - ᾧ (ἔχω μῖτος πρὸς τινά), παρατ. ἐμισοῦν, μέλλ. μισήσω, ἄορ. ἐμισήσῃ, παρακ. μεμισήκα. Παθ. μισοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐμισήθην καὶ παροκ. παθ. μεμισήμενος. Ῥημ. ἐπίθ. μισητός, ἐμισήτος, μισητέος. Τὸ μέσον αὐτοπ. κατ' ἀνάλυσ. μισῶ ἐμαντόν.

μισθῶω - ᾧ (δίδω τι ἐπὶ μισθῷ), παρατ. ἐμισθῶν, μέλλ. μισθώσω, ἄορ. ἐμισθώσῃ (καὶ σύνθ. ἐξ-, ἀπ-), παρακ. μεμισθώκα (καὶ ἀπο-, προσ-), ὑπερσ. μεμισθώκως ἦν. Μῆσ. μισθοῦμαι (= λαμβάνω τι ἐπὶ μισθῷ καὶ σύνθ. προσ-), παρατ. μέσ. ἐμισθούμην, μέσ. μέλλ. μισθώσομαι (καὶ σύνθ. προσ-), ἄορ. μεμισθώσομαι (καὶ σύνθ. προσ-), παρακ. μέσ. μεμισθώμαι, ὑπερσ. μεμισθώμην. Παθ. μισθοῦμαι (= λαμβάνομαι ἐπὶ μισθῷ), ἄορ. παθ. ἐμισθώθην (καὶ ἐξ-), παρακ. παθ. μεμισθώμαι. Ῥημ. ἐπίθ. μισθωτός, ἀμισθατός. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. μισθῶ ἐμαντόν. Ῥημ. παράγ. μισθώσεις, μισθώμα, μισθώσιμος, μισθατής, μισθατικός.

μνησιχακέω - ᾧ (εἶμι μνησιχάκος, ἔχω μνησιχακίαν), μέλλ. μνησιχακήσω καὶ ἄορ. ἐμνησιχάκησα.

μοχθέω - ᾧ (κοπιᾶζω), μέλλ. μοχθήσω καὶ ἄορ. ἐμόχθησα.

μυέω - ᾧ (εἰσάγω τινά εἰς τὰ μυστήρια), μέλλ. μνήσω καὶ ἄορ. ἐμνήσα. Παθ. μυοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐμνήθην καὶ παθ. παροκ. μεμνημένος. Ῥημ. ἐπίθ. ἀμνητός.

μυσάττομαι (ἀποθέτ. σιχαίνομαι). Μόνον ὁ ἐνεστώσ. σπανίως.

μύω (κλείω τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ στόμα) καὶ καταμύω, ἄορ. ἐμύσα καὶ ζυνέμυσα, παρακ. τυμμέμυκα.

Ῥημ. ὠραμύω : μύω

N

ναυαγέω - ᾧ (καρaboτσακίζομαι). Μόνον ὁ ἐνεστώσ. καὶ ὁ ἄορ. ἐνανάγησα.

ναυαρχέω - ᾧ (εἶμαι ναύαρχος). Μόνον ὁ ἐνεστώσ. καὶ ὁ παρ. ἐνανάρχουν.

ναυμαχέω - ᾧ (κάνω ναυμαχίαν) (καὶ σύνθ. δια-, κ-

τα-), παρατ. *ἐναυμάχουν* (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. *ναυμαχήσω* (καὶ σύνθετ. δια-), ἀόρ. *ἐναυμάχησα* (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-, συγ- κατ-), παρακ. *νεναυμάχηκα*. Τοῦ παθ. μόνον ἀόρ. παθ. *κατεναυμαχήθην*.

ναυπηγέω-ῶ (κατασκευάζω ναῦν, εἶμαι ναυπηγός). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς. Μέσ. *ναυπηγοῦμαι* (διὰ τοῦ ναυπηγοῦ κατασκευάζω διὰ τὸν ἑαυτόν μου ναῦν) (καὶ σύνθετ. ἀντι), παρατ. μέσ. *ἐναυπηγούμην*, μέλλ. μέσ. *ναυπηγήσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐναυπηγησάμην*. Παθ. ἀόρ. *ἐναυπηγήθην* καὶ παθ. παρακ. *ἀντινεναυπηγημένος*.

νεανιεύομαι (ἀποθετ. εἶμαι νεανίας, φέρομαι ἀλαζονικῶς, κομπάζω), μέλλ. μέσ. *νεανιεύσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐνεανιευσάμην*. Παθ. παρακ. τὰ νενεανευμένα. Ῥημ. παράγ. *νεανίευμα*.

νεανιστεύομαι (ἀποθετ. εἰς τὴν τάξιν τῶν νεανίσκων ἀνήκω). Μόνον ὁ ἐνεστώς σπανίως.

νέμω (μοιράζω, βόσκω), (καὶ σύθετ. ἀπο-, δια-, κατα-, προσ-, ἐπι-), παρατ. *ἐνεμον* (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. *νεμῶ*, ἀόρ. *ἐνεμα* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι, κατ-, προσ-), παρακ. *διανεμένηκα*. Μέσ. *νέμομαι* (καὶ δια-, κατα-), παρατ. μέσ. *ἐνεμόμην*, μέσ. μέλλ. *νεμοῦμαι* καὶ *διανεμοῦμαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐνεμιάμην* (καὶ σύνθετ. ἀπ, δι-, κατ-, ἐπ-, συγκατα-, προσδι-), παρακ. μέσ. *νενέμημαι* (καὶ δια-, προσ, κατα-). Παθ. *νέμομαι* (=κατοικοῦμαι, βόσκομαι, διαμοιράζομαι), ἀόρ. παθ. *ἐνεμήθην* (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-, κατ-), παρακ. παθ. *νενέμημαι* (καὶ δια-, ὑπερσ. παθ. *διενενέμημην* Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. *διανέμω* καὶ *προσνέμω* ἑμαυτόν. Ῥημ. ἀτ. ἐπίθ. *ἀνέμητος*, *διανεμητέος* καὶ *ἐπινεμητέος*. Ῥημ. παράγ. *νέμησις*, *νομή*, *δαιομή*, *ἐπινομία*, *σύννομος*, *συννομή*, *νόμος*.

νεύω (γνέφω, κάμνω νεῦμα) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἐκ-, ἐπι-, προ-, συναπο-), παρατ. *ἀνένευον*, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *ἀνανεύσομαι* καὶ *κατανεύσομαι*, ἀόρ. *ἐνευσα* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-), παρακ. *προνένευκα* καὶ *διανένευκα*. Ῥημ. παράγ. *νεῦμα*.

νέω, *νεῖς νεῖ*, κτλ. (πλέω) (καὶ σύνθετ. δια-), παρατ. *εἰσ-*

ρον. μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. νεύσομαι, ἄόρ. διένευσα, ἐξένευσα καὶ
 προσένευσα, παρακ. διανένευκα. Ῥημ. ἐπίθ. νευστέον.

νήφω (εἶμαι νηφάλιος, ἐκτὸς μέθης). Μόνον ὁ ἐνεστώσ.

νίζω (νίπτω). Σύνθετον ἀπονίζω, ἄόρ. ἐκνίρειε. Μέσ. μέλλ.

νίφομαι, ἄόρ. μέσ. ἀπενιφάμην. Ῥημ. ἐπίθ. δυσέκνιπτος.

νικάω-ᾶ (νικῶ). παρατ. ἐνίκων, μέλλ. νικήσω, ἄόρ. ἐνίκη-
 ι παρακ. νενίκηκα (καὶ σύνθετ. συν-, προ-), ὑπερ. ἐνενικήκειν,

κτ. νενικηκῶς εἶην, μετ' ὄλ. μέλ. νενικηκῶς ἔσομαι. Παθ. νι-

ᾶμαι, ἄόρ. παθ. ἐνικήθη καὶ παθ. παρακ. νενικημένος. Ῥημ.

ἐπίθ. ἀνίκητος. Ἄντι τοῦ παθ. συνηθέστ. εἶναι τὸ ἡτιῶμαι. Ῥημ.

παραγ. νικητικός.

νίφω (χιονίζω) καὶ ἐπινίφω, παρατ. ὑπένιφε. Παθ. νίφομαι
 καὶ ἐπινίφομαι.

νοέω-ᾶ (ἐννοῶ, σκέπτομαι) καὶ σύνθετ. μετα-, συν-, κατα-,
 πο-, προ-, ἐπι-, παρα-, ὄρα καὶ ἐννοῶ-), παρατ. ἐνόουν (καὶ

σύνθετ. ἐπ-, συν-), μέλλ. νοήσω (καὶ σύνθετ. κατα-, συν-), ἄόρ.

ἐνόησα (καὶ σύνθετ. μετ-, συν-, κατ-, ὑπ-, προ-, ἐπ-, παρ-, εἰς-),

παρακ. νενόηκα (καὶ σύνθετ. κατα-, συν-). Παθ. νοοῦμαι (καὶ

σύνθετ. ὑπο-, κατ-), ἄόρ. παθ. ἐνοήθη, παρακ. παθ. νενόημαι.

Μέσ. προνοοῦμαι καὶ συγνοοῦμαι παρατ. μέσ. προνοοῦμην καὶ

ὑπεννοοῦμην, μέλλ. μέσ. προνοήσομαι, μέσ. ἄόρ. προνοησάμην

καὶ ἄόρ. παθ. ὡς μέσ. προνοήθη. Ἀποθετ. μετ' ἐνεργ. διαθεσ.

ἄόρ. ἀπενοήθη καὶ παρακ. ἀπενονόημαι καὶ ἀπενενοημένος εἶμι.

Ῥημ. ἐπίθ. νοητός, ἀνόητος, ἀπρονόητος, ἀνυπονόητος, προνο-

ητέον, κατανοητέον. Ῥημ. παράγ. νόησις, νόημα, κατανοησις,

κατανόημα.

νομίζω (πιστεύω, σέβομαι, κατὰ νόμον ὀρίζω, νομίζω), πα-

ρατ. ἐνόμιζον, μέλλ. νομιῶ, ἄόρ. ἐνόμισα, παρακ. νενόμικα.

Παθ. νομίζομαι, πρρατ. ἐνομιζόμην, μέλλ. παθ. νομοσθήσομαι,

ἄόρ. παθ. ἐνομισθήν, παρακ. παθ. νενόμισμαι. Ῥημ. ἐπι. νο-

μισιτέον. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσ. νομίζω ἑμμαντόν. Ῥημ. παράγ.

νόμισις, νόμισμα.

νοσέω - ὤ (ἀσθενῶ), παρατ. ἐνόσουν, μέλλ. νοσήσω, ἄορ. ἐνόσησα καὶ παρακ. νοσήσκα. Ῥημ. παράγ. νόσημα.

νουθετέω - ὤ (συμβουλεύω), παρατ. ἐνουθέτου, μέλλ. νουθετήσω καὶ ἄορ. ἐνουθέτησα. Παθ. νουθετοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐνουθετήθην. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνουθέτητος. Ῥημ. παράγ. νουθέτημα, νουθέτησις.

νυκτερεύω (πράττω τι ἐν καιρῷ νυκτός), παρατ. ἐνυκτέρευον, μέλλ. νυκτερεύσω, ἄορ. ἐνυκτέρευσα (καὶ σύνθετ. δι-). Ῥημ. παράγ. νυκτερεία νυκτερευτής.

νυστάζω (νυστάζω). Μόνον ὁ ἐνεστώσ νυστάζω καὶ ὑπονυστάζω.

ξενίζω (φιλεύω καὶ ξενικῶς λαλῶ), παρατ. ἐξενίζον καὶ ἄορ. ἐξενίσα. Παθ. ξενίζομαι, ἄορ. παθ. ἐξενίσθην. Ῥημ. παράγ. ξενίσις, ξενισμός.

ξενόομαι - οὔμαι (ἀποθετ. συνδέω μὲ τινα ξενίαν, ὡς παρ. ἔθ. δι = φιλοξενοῦμαι) καὶ ἀποξενοῦμαι καὶ ἐπιξενοῦμαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐξενώθην, παρακ. μέσ. ἐξένωμαι καὶ ἐπεξένωμαι. Παθ. ξενοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐξενώθην καὶ ἀπεξενώθην.

ξέω (σκαλίζω, ξύω) (καὶ σύνθετ. κατα-, ἀπο-, ἀνα-), ἄορ. ἀνέξεσα καὶ ἀπέξεσα. Ῥημ. ἐπίθ. ξεστός. Ῥημ. παράγ. ξόαρον.

ξηραίνω (κάμνω τι ξηρόν, ἀποξηραίνω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-) ἄορ. ἐξηράνα. Παθ. ξηραίνομαι (καὶ σύνθετ. κατα-) καὶ ἄορ. παθ. ἐξηράνθην (καὶ ἀπ-).

ξύλιζομαι (ἀποθετ. συλλέγω ξύλα). Μόνον ὁ ἐνεστώσ.

ξυρέω - ὤ (ξύριζω). Μόνον ὁ ἐνεστώσ σπανίως.

ξύω (ξύω). Μόνον ὁ ἄορ. ἀνέξωσα, ὁ μέσ. ἄορ. ξύσασθαι καὶ ὁ ἄορ. παθ. ἐπιξυσθείς. Ῥημ. ἐπίθ. ξυστός. Ῥημ. παράγ. ξυήλις (=μάχαιρα πρὸς τὸ κόπτειν ἢ ξύειν ξύλα).

ὀδυνῶμαι (ἀποθετ. ἔχω ὀδύνην) καὶ παρατ. ὀδυνώμην μόνον.

ὀδύρομαι (ἀποθετ. θρηνώ), παρατ. ὠδύρομην (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. ὀδυροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ὠδύράμην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, κατ-). Ῥημ. παραγ. ὀδυρός.

ὄζω (γενικῶς καὶ ἐπὶ εὐαρέστου καὶ δυσαρέστου ὄσμη̄ς μιρή-ζω). Μόνον ὁ ἐνεστώδης εἶναι εὐχρηστος, τὰ δὲ ἄλλα ποιητ. καὶ μεταγεν.

οὔζω Ἀπλοῦν ποιητικόν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις πάντοτε σύνθετον, ἀνοίγω (καὶ σύνθετ. διαν-, ὑπαν-) καὶ ἀνοίγνυμι, παρατ. ἀνέφρον (καὶ σύνθετ. ὑπαν-), μέλλ. ἀνοίξω, ἀόρ. ἀνέφρα (καὶ σύνθετ. παραν-), παρακ. ἀνέφρα. Παθ. ἀνοίγομαι καὶ διοίγομαι, παρατ. ἀνεφρόμην, μετ' ὄλ. μέλλ. ὡς παθ. ἀνέφρομαι, ἀόρ. παθ. ἀνεφρόθηρ καὶ διοιχθείς, παρακ. παθ. ἀνέφρομαι, ὑπερσ. ἀνεφρόμην. Ῥημ. παράγ. ἀνοιξίς.

οἶδα (γνωρίζω) (καὶ σύνθετ. συν-, προ-, δι-, προσ-, κατ-), οἶσθα, οἶδε, ἴστον, ἴστον, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασιν, ὑποτ. εἰδῶ, εἰδής, εἰδή, κτλ., εὐκτ. εἰδείην, εἰδείης, εἰδείη, κτλ., προστ. ἴσθι, ἴστω, κτλ., ἀπαρέμφ. εἰδέναί, μετοχ. εἰδώς, -νῖα, -ός, ὑπερσυντ. ἦδη (καὶ προ-, συν-) καὶ ἦδειν, ἦδησθα καὶ ἦδεισθα καὶ ἦδεις, ἦδει καὶ ἦδειν, ἦσμεν, ἦστε, ἦσαν (καὶ ἦδειμεν, ἦδειτε, ἦδесαν), μέσ. μέλλ. ὡς ἐνεργ. εἶσομαι. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσιν οἶδα ἐμμαντὸν καὶ πρόοιδα ἐμμαντόν. Ῥημ. ἐπίθ. ἰστέον.

ΣΗΜ. Ὁ οἶδα εἶναι ἅ' πρ' κείμ. εἰς σημασίαν ἐνεστώτους μεταπετών, εἰς δὲ τὸν πληθ. γίνεται ἐκ βρε. π. ῥίζης ὑποτ. εἰδῶ [=Fe-Fiδῶ], εἰδέ-ναι [=Fe-Fiδέναί], εἰδώς [=Fe-Fiδώς].

οἰδέω-ῶ (πρήσκομαι), παρατ. ἀνῶδον, ἀόρ. ᾠδήσα καὶ ἀνῶδησα. Ῥημ. παράγ. οἰδήσις.

οἰκτίρω (εὐσπλαγγίζομαι, ἐλεῶ, ἔχω οἰκτον πρὸς τινα) (καὶ σύνθετ. κατ-), παρατ. ᾠκτίρον καὶ ἀόρ. ᾠκτίρα. Παθ. οἰκτίρομαι.

ΣΗΜ. Γράφεται καὶ οἰκτεῖρω, ἀλλ' ὀρθή γραφή εἶναι μόνον τὸ οἰκτίρω διὰ τοῦ I, ὡς δεικνύουσι καὶ τὰ ὀνόματα οἰκτιρ-μός καὶ οἰκτιρ-μων, ἐὰν δὲ ἴπο οἰκτεῖρω, ἔπρεπε ταῦτα νὰ εἶναι οἰκτερ-μός, οἰκτέρ-μων.

οἰμώζω (θρηνώ, ὀδυρομαι). Μόνον ὁ μέσ. μέλλ. ὡς ἐνεργ. οἰμώζομαι καὶ ὁ ἀόρ. ἀιμώζα καὶ ἀπῆμωξα. Ῥημ. παράγ. οἰμωγή.

οίνοχοέω-ω (κερνῶ κρασί) και μέλλ. οίνοχοήσω.

οΐομαι (ἀποθετ. νομίζω) και οΐμαι, οΐει, κτλ. (και σύνθετ. συν). παρατ. ᾠόμην, και ᾠήην, ᾠου, ᾠετο, κτλ. μέσ. μέλλ. οΐήσομαι, ᾠόρ. παθ. ὡς μέσ. ᾠήθηην (και σύνθετ. συν-, ἀντ-). Ῥημ. παράγ. οΐησις.

οΐστράω-ω (μυκτικῶς κινουῦμαι). Μόνον ὁ ἐνεστώσ ἀπαντᾷ.

οΐχομαι (ἀποθετ. ἀναχωρῶ, φεύγω) (και σύνθετ. δι-, ἐξ-, κατ-, παρ-), παρατ. ᾠχόμην (και σύνθετ. προ-), μέλλ. μέσ. οΐχῆσομαι.

ΣΗΜ. Τὸ οΐχομαι ἔχει σημειωτ. παρακειμένου.

οἰωνίζομαι (ἀποθετ. ἐκ σημείων εἰκάζω), παρατ. οἰωνίζομην, ᾠόρ. μέσ. οἰωνίσαιτο, προστ. μετοιωνίσασθε (= μετέθεσθε τὸν φαῦλον οἰωνόν), ἀπα. μετοιωνίσασθαι. Ῥημ. παραγ. οἰωνιστήριον, οἰωνιστικός.

ὀκέλλω (πλησιάζω πλοῖον εἰς τὴν ξηράν), παρατ. ἐπώκελλον ᾠόρ. ὠκειλα (και σύνθετ. ἐξ-, ἐπ-).

ὀκνέω-ω (βρύνομαι, φοβοῦμαι, βραδύνω, ὀκνεύω) (και σύνθετ. ἀπ-, κατ-), παρατ. ὠκνοῦν (και σύνθετ. ἀπ-, κατ-), μέλλ. ὀκνήσω (και σύνθετ. ἀπ-, κατ-), ᾠόρ. ὠκνησα (και σύνθετ. ἀπ-, κατ-, Ῥημ. ἐπίθετ. ὀκνητέον, ἀποκνητέον.

ὀλιγαρχοῦμαι (ἀποθετ. ὀλιγαρχικῶς κυβερνώμαι) και ᾠόρ. παθ. ὀλιγαρχηθῆναι.

ὀλιγορέω-ω (ἀμελῶ), παρατ. ὀλιγώρουν, μέλλ. ὀλιγορήσω, ᾠόρ. ὀλιγώρησα (και σύνθετ. παρ-, κατ-). Παθ. ὀλιγοροῦμαι, ᾠόρ. παθ. ὀλιγορήθηην και παρακ. παθ. ὀλιγορήμαι (και σύνθετ. παρ-). Ῥημ. ἐπίθ. ὀλιγορητέον.

ὀλισθάνω (γλιστρῶ) και ἀπολισθάνω και διολισθάνω μόνον.

ὄλλυμι (ἀφκνίζω, ὀλεθρεύω). Μόνον σύνθετον ἀπόλλυμι (και σύνθετ. προσαπ-, ἀνταπ-) και ἀπολλύω και διόλλυμι και ἐξόλλυμι, παρατ. ἀπόλλυν και ἀπόλλυον, μέλλ. ἀπολώ (και σύνθετ. συναπ-, προσαπ-) και διολῶ, ᾠόρ. ἀπόλεσα (και σύνθετ. συναπ-) και διώλεσα και ἐξώλεσα, παρακ. ἀπολώλεσα (και σύνθετ. προσ-ἀπ-) και διολώλεσα, ὑπερσ. ἀπωλώλεκεν, μετ' ὄλ. μέλ. ἀπο-

ὀλοκλύζω ἔσομαι. Παθ. ἀπολλύμαι (καὶ σύνθετ. προαπ-, προσαπ-, συναπ-) καὶ διόλλυμαι, παρκατ. ἀπωλύμην (καὶ σύνθετ. προσαπ-, συναπ-), μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἀπολύμαι (καὶ σύνθετ. προαπ-), διαλύμαι καὶ ἐπιλύμαι, μέσ. ἀόρ. β' ὡς παθ. ἀπωλύμην (καὶ σύνθετ. προαπ-, ἐναπ-, προσαπ-, συμπαρ-, συναπ-) καὶ διωλύμην, παρκατ. β' ἐνεργ. ὡς παθ. ἀπόλωλα (καὶ σύνθετ. παραπ-, προαπ-, προσαπ-) καὶ ἐξόλωλα, διόλωλα, ὑπερσ. ἀπώλωλεν. Το μέσ. κατ' ἀνάλυσ. ἀπόλλυμι ἑμαυτόν. Σύνθετ. ῥημ. ἐξώλης, προώλης, ῥημ. παραγ. ὀλεθρος.

ὀλολύζω (φωνάζω μεγαλοφώνως, ἐπὶ γυναικίως), παρκατ. συνωλόλυζον καὶ ἀόρ. ὠλόλυξα Ῥημ. παραγ. ὀλολυγή.

ὀλοφύρομαι (ἀποθετ. θρηνώ, ὀδύρεμαι), παρκατ. ὀλοφυρόμην, μέλλ. ὀλοφυροῦμαι, ἀόρ. μέσ. ὀλοφύράμην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, κατ-, προσ-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ὀλοφύρθητις. Ῥημ. παραγ. ὀλοφυρμός, ὀλ'φυρσις.

ὀμιλέω-ὤ (συναναστρέφομαι) (καὶ σύνθετ. προσ-, ἐξ-), παρκατ. ὀμίλων, μέλλ. ὀμιλήσω, ἀόρ. ὀμίλησα, παρκατ. ὀμίληκα, ὑπερσ. ὀμιλήκειν. Ῥημ. ἐπιθ. ἀγομιλήτος. Ῥημ. παραγ. ὀμιλήτης, ὀμιλητικός.

ὀμνύμι (ὀμνύω) (καὶ σύνθετ. ἀπ-, συν-, ἐπ-, συναπ-, ἐξ-, προσ-,), παρκατ. ὀμνῶν (καὶ ἐπ-, ξυν-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ὀμοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἀπ-, δι-), ἀόρ. ὀμοσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, συν-, ἐπ-, ἐξ-, προ-, προσ-), παρκατ. ὀμώμοκα (καὶ σύνθετ. συν-, ἀντ-, δι-), ὑπερσ. ὀμώμοκειν, μετ' ὄλ. μέλλ. ἀντομώμοκῶς ἔσομαι. Μέσ. διόμνυμαι, ἐξόμνυμαι, ἀντόμνυμαι καὶ ὑπόμνυμαι, παρκατ. μέσ. διωμνύμην καὶ ὑπωμνύμην, ἀόρ. μέσ. διωμοσάμην, ἐξωμοσάμην καὶ ἀντωμοσάμην καὶ ἀρθωμοσάμην καὶ ἐπωμοσάμην καὶ κατωμοσάμην. Παθ. χρόν. μέλλ. παθ. ὀμοσθήσομαι, ἀόρ. παθ. ὀμόθην, παρκατ. παθ. ὀμώμοται, ὀμώμοτται καὶ μετοχ. ὀμώμοσμένος. Ῥημ. ἐπιθ. ἀνώμοτος, ἀπόμοτος καὶ τὸ ξυνώμοτον. Ῥημ. παραγ. ἀντωμοσία.

ὀμοιόω-ὤ (κάμνω ὅμοιον) (καὶ σύνθετ. ἀφ-, ἐξ-, ἀν-, προσ-) παρκατ. ὀμοίουν (καὶ σύνθετ. ἀφ-), μέλλ. ἀγομοιώσω, ἀόρ. ὀμοίω-

σα (καὶ σύνθετ. ἐξ-). Μέσ. καὶ παθ. ὁμοιοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἀφ-, ἐξ-, ἀν-), μέλλ. παθ. ὁμοιωθήσομαι, ἀόρ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ὁμοιωθήν (καὶ σύνθετ. ἀφ-), παρακ. μέσ. καὶ παθ. ὁμοιωμαι (καὶ σύνθετ. ἀφ-). Τὸ μέσ. ἀνελλυμ. ὁμοιωῖ ἐμαυτὸν (καὶ σύνθετ. ἐξ-). Ῥημ. παρακ. ὁμοίωμα, ὁμοίωσις, ἀρομοιώσις.

ὁμολογέω - ὦ (λέγω ταυτά, συμφωνῶ, ὁμολογῶ) (καὶ σύνθετ. συν-, προσ-, καθ-), παρατ. ὁμολόγουν (καὶ σύνθετ. συν-, προσ-), μέλλ. ὁμολογήσω (καὶ σύνθετ. συν-), ἀόρ. ὁμολόγησα (καὶ σύνθετ. συν-, δι-, προσ-), παρακ. ὁμολόγηκα (καὶ σύνθετ. συν-). ὑπερσ. ὁμολογήκειν καὶ ὁμολογηκὸς ἦν. Παθ. καὶ σπανιώτ. μέσ. ὁμολογοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἀν-, προσ-, συν-), μέσ. διομολογοῦμαι, παρατ. παθ. καὶ σπαν. μέσ. ὁμολογούμην (καὶ σύνθετ. συν-, ἀν-), μέσ. διομολογούμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ὁμολογήσομαι, ἀόρ. μέσ. ὁμολογησάμην (καὶ σύνθετ. δι-, συν-, ἀν-, ἀνθ-), ἀόρ. παθ. ὁμολογήθην (καὶ σύνθετ. δι-, συν-), παρακ. παθ. ὁμολόγημαι (καὶ σύνθετ. δι-, προσ-, συν-), μέσ. διομολόγημαι, ὑπερσ. παθ. ὁμολογήμην (καὶ σύνθετ. προσ-) καὶ διομολογημέτος ἦν. Ῥημ. ἐπιθ. εὐμολόγητος, ὁμολογητέος, διομολογητέος, ἀρομολογητέος. Ῥημ. παράκ. ὁμολόγημα.

ὀνειδέζω (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ), παρατ. ὀνειδίζον, μέλλ. ὀνειδιῶ, ἀόρ. ὀνειδισα, παρακ. ὀνειδικῶς. Τοῦ παθ. μόνον ὁ ἐνεστ. ὀνειδίζομαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἐπονειδιστος, ὀνειδιστέος.

ὀνύνημι (ὠφέλω). Μόνον γ' ἐνικ. ὀνύνησιν, ἀπαρ. ὀνύνηται καὶ θηλ. μετοχ. ὀνύνησα, παρατ. ὠρέλου, μέλλ. ὀνήσω καὶ ἀόρ. ὠρησα. Μέσ. ὀνύνημαι (καθ' ὅριστ. εὐκτ. καὶ ἀπαρεμφ. μόνον), παρατ. ὀνύνημην, μέσ. μέλλ. ὀνήσομαι, μέσ. ἀόρ. ὠνήμηρ (ἔνευ ὑποτακ., προστακ. καὶ μετοχ.). Παθ. ἀόρ. ὀνήθηται (= ὠφέληθησαν). Ῥημ. ἐπιθ. ἀνόνητος. Ῥημ. παράκ. ὄκησις.

ΣΗΜ. Ῥίζ. ὄνα- μετ' ἀναδιπλώσ. ἐν μέσῳ τῆς ρίζ. ὀ-νη-τα.

ὀξύνω (κάμνω τι ὀξύ). Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μόνον σύνθετον παροξύνω (καὶ σύνθετ. συμ-), παρατ. παρώξυνον, μέλλ. παροξύνω, ἀόρ. παρώξυνα. Μέσ. καὶ παθ. παροξύνομαι, παρατ. παρωξύνωμην, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. παρωξύνθη, παρακ. παρώξυμ-

αι, ὑπερσ. γ' ἐνικ. παρῶζεντο. Ῥημ. παράγ. παροξυσμός, παρῶζεντικός.

ὀπλίζω (δίδω τινὶ ὄπλα, ἐξοπλίζω) (καὶ σύνθετ. ἐξ-, καθ-), παρατ. ὀπλιζοῖς καὶ ἀορ. ὀπλισα (καὶ σύνθετ. ἐξ-, καθ-). Μέσ. π. λιζομαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρατ. ὀπλιζόμεν (καὶ σύνθετ. ἐξ-), ἀορ. π. καθ. καὶ ὡς μέσ. συνήθως ὀπλισθην (καὶ σύνθετ. ἐξ-) καὶ ἀορ. μέσ. ὀπλισάμεν (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἀνθ-), παρακλ. μέσ. ὀπλιζομαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-, καθ-) καὶ σπανίως ὡς παθ. (καὶ σύνθετ. ἀνθ-), ὑπερσ. ὀπλισομένη (καὶ σύνθετ. ἐξ-). Ῥημ. ἐπίθ. ὀπλιστεῖον. Ῥημ. παράγ. ὀπλισοίς, ὀπλισμα, ἐξόπλισοίς, καθόπλισοίς, ἐξοπλισία.

ὀράω - ὠ (βλέπω) (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἐφ-, εἰς-, ἀφ-, παρ-, δι-, ὑπερ-, προ-, προσ-, συνδι-, προσκαθ-), παρατ. ἑώραν (καὶ σύνθετ. ἐφ-, καθ-, συν-, περι-, πρρ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ὄψομαι (καὶ σύνθετ. περι-, κατ-, παρ-, ἐπ-, δι-, ὑπ-), ἀορ. ἑ' εἶδον (καὶ συν-, ἐν-, κατ-, ἀπ-, ἐπ-, παρ-, περι-, προ-, προσ-, ὑπερ-), παρακλ. (ἑώρακα καὶ ὀρθότερ.) ἑώρακα (καὶ σύνθετ. συν-, ἐν-, περι-, ὑπερ-, καθ-) καὶ σπανίως ὀπλωτα, ὑπερσ. ἑώρακειν καὶ ἑορακῶς ἦν, εὐκτ. ἑορακῶς εἶην. Παθητ. ὀρώμαι (καὶ σύνθετ. καθ-, ἐφ-, περι-, ὑφ-, ὑπερ-), παρατ. παθ. ἑωρώμεν (καὶ σύνθετ. καθ-, ἐφ-, περι-), μέλλ. παθ. ὀφθήσομαι (καὶ σύνθετ. περι-), ἀορ. παθ. ὤφθη (καὶ σύνθετ. ὑπερ-, περι-, κατ-, παρ-), παρακλ. παθ. ἑώραμαι (καὶ σύνθετ. προ-, πρρ-, ὑπερ-) καὶ σπαν. ὤφαι, ὤπτει (καὶ κατ-) καὶ περιῶφθαι. Μέσ. προσορώμαι, ὑφροώμαι τι καὶ περιορώμαι τι, παρατ. μέσ. προεωρώμεν, μέσ. ἀορ. ἑ' προειδόμεν, ὑπειδόμεν καὶ συνειδόμεν. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. ὀρῶ ἐμαντῶν καὶ περιορῶ ἐμαντῶν. Ῥημ. ἐπίθ. πρῶπιος, ἑλοπιος, κατοπιος, ἀλοπιος, ἀνύλοπιος, εὐνόπιος, ἀσύνοπιος, ἀπερίοπιος, εἰσοπιος, ἑρατός, ἀόρατος, δυσόρατος, προσορατός, περιοπιτέον, ὑπεροπιτέον, πιροπιτέον, κατοπιτέον. Ῥημ. παράγ. ὄψις, ὄμμα, ὄφθαλμός, ὄφραμα.

ΣΗΜ. Ῥ'ι. ὄρα-, ὄπ- καὶ Εἰδ-, ἐξ ἦ; εἶδον (= ἔφιδον). ||

ὀργίζω (παροργίζω τινά) (καὶ σύνθετ. ἐξ-), μέλλ. ἐξοργισῶ, ἀορ.

ὄργισα (καὶ σύνθετ. ἐξ-). Μέσ. ὀργίζομαι, παρατ. ὀργίζῃμη, μέλλ. ὀργισῶμαι καὶ παθ. ὡς μέσ. ὀργισθήσομαι (καὶ σύνθετ. συν-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ὀργίσθηρ (καὶ σύνθετ. συν-, παρ-), παρακ. μέσ. ὄργισμαι. Ῥημ. ἐπιθ. ὀργιστέον.

ὀρέγω (ἐκτείνω, ἀπλώνω τὰς χεῖρας) καὶ ἀόρ. ὄρεξα. Μέσον ὀρέγομαι (ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι) (καὶ σύνθετ. ἐπ-), παρατ. ὄρεγῶμη, μέλλ. μέσ. ἐπορέζομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ὄρέχθηρ, καὶ ἀόρ. μέσ. ὄρεξάμηρ. Προσχηματισμὸς αὐτοῦ εἶναι τὸ ἀποθ. ὀργισθῶμαι καὶ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ὀργισθῆναι. Ῥημ. παραγ. ὀργισιά

ὀρμᾶω - ὦ (βάλλω εἰς κίνησιν, παρορμῶ) (καὶ σύνθετ. προ-παρ-, συν-, ἐξ-), παρατ. ὄρμων (καὶ σύνθετ. παρ-), μέλλ. ὄρμῶσω, ἀόρ. ὄρμησα (καὶ σύνθετ. ἀφ-, ἐξ-, συνεξ-, προ-), παρακ. ὄρμηκα. Μέσ. ὄρμῶμαι (καὶ σύνθετ. ἀφ-, ἐξ-), παρατ. μέσ. ὄρμῶμηρ (καὶ σύνθετ. ἐξ-), μέσ. μέλλ. ὄρμήσομαι, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ὄρμήθηρ (καὶ σύνθετ. ἀφ-), παρακ. μέσ. ὄρμημαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-, προ-), ὑπερσ. μέσ. ὄρμήμηρ (καὶ σύνθετ. ἐξ-). Τὸ ὄρμῶ καὶ συνεξορμῶ εἶναι = καὶ τῷ ὄρμῶμαι. Ῥημ. παραγ. ὄρμη, ἀφορμή, ἐξορμή, παρόρμησις, ὄρμητήριον.

ὀρμέω - ὦ (ἀράζω) (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐφ-, ἀνθ-, περι-) καὶ παρατ. ὄρμων (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐφ-, περι-, ἀνθ-). Παθητ. ἐφορμείσθαι (=πολιορκεῖσθαι, ἀποκλείεσθαι) καὶ ἐφορμούμενος. Ῥημ. παραγ. ἐφορμησις.

ὀρμιζῶ (φέρω τὸ πλοῖον εἰς λιμένα) καὶ ἐξορμιζῶ, παρατ. ἐξορμιζον καὶ ἀόρ. ὄρμισα (καὶ σύνθετ. ἐξ-, προ-, συν-, μεθ-περι-, παρ-). Παθ. ὀρμιζομαι. Μέσ. ὀρμιζομαι (καὶ σύνθετ. προσ-), παρατ. μέσ. ὄρμιζῶμηρ, μέλλ. μέσ. ὀρμισοῦμαι (καὶ σύνθετ. προσ-), ἀόρ. μέσ. ὄρμισάμηρ, (καὶ σύνθετ. καθ-, μεθ-, ἐφ-περι-, ὑφ-, ἐγκαθ-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ὄρμισθηρ (καὶ σύνθετ. καθ-, εἰσ-). Ῥημ. παραγ. προσόρμησις.

ὀρύττω (σκάπτω, ἀνοίγω χάνδακα) (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-, ἐξ-), παρατ. ὄρυττον (καὶ σύνθετ. δι-, ἀν-, ἐξ-, παρ-), μέλλ. διουρύξω καὶ κατορύξω, ἀόρ. ὄρυξα (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, ἐξ-, κατ-). Παθ. ὀρύττομαι (καὶ σύνθετ. δι-, ἐξ-, κατ-), παρατ. κα-

τεωρετόμην, μέλλ. παθ. κατορυχθήσομαι, ἀόρ. π.κθ. περιωρύχθη
καὶ κατορύχθη, παθ. παρακ. ὀρώρηναι (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-),
ὑπερσ. παθ. ὀρώρουκτο (καὶ σύνθετ. δι-). Ῥημ. ἐπίθ. ὄρυκτός.
Ῥημ. παράγ. ὄρυγμα, διόρυγμα, διῶρυξ (διώρυχος), τοιχωρύχος.

ὄρχομαι (ἀποθ. χορεύω) (καὶ σύνθετ. ἐπ-), παρατ. ὄρχού-
μην, μέλλ. μέσ. ὀρχήσομαι, ἀόρ. μέσ. ὀρχησάμην (καὶ σύνθετ.
ἐξ-). Ῥημ. παράγ. ὀρχησις, ὀρχηστής, ὀρχηστικός.

ὄσφραίνομαι (ἀποθετ. μυρίζομαι). Μόνον ὁ ἐνεστώς. Ῥημ.
παραγ. ὄσφρησις.

ὄφειλω (χρεωστῶ) (καὶ σύνθετ. προσ-, ἐν-), παρατ. ὄφειλον
(καὶ σύνθετ. προσ-), μέλλ. ὄφειλήσω, ἀόρ. ὄφειλησα (καὶ σύν-
θετ. ἐπ-), ἀόρ. ἑ' ὄφειλον, ὑπερσ. ὄφειλήκειν Π.κθ. ὄφειλομαι
(καὶ σύνθετ. προσ-, ἐν-, προ-), παρατ. ὄφειλόμην (καὶ σύνθετ.
προ-) καὶ ἀόρ. παθ. ὄφειληθεῖσα. Ῥημ. παράγ. ὄφειλημα.

ὄφλισκάνω (καταδικάζομαι εἰς τι) (καὶ σύνθετ. προσ-), πα-
ρατ. ὄφλισκαρον, μέλλ. ὄφλήσω (καὶ σύνθετ. προσ-), ἀόρ. ἑ' ὄφ-
λων (καὶ σύνθετ. προσ-) ἄνευ προστακτικῆς, παρακ. ὄφληκα,
ὑπερσ. ὄφληκειν καὶ ὄφληκώς ἦν. Παθητ. παρακ. ὄφλημένος.
Ῥημ. παράγ. ὄφλημα.

ὄχετεύω (φέρω δι' ὀχετοῦ) (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ἀπ-, παρ-),
παρατ. ἐπωχέτενον καὶ ἀόρ. διωχέτενσα. Μέσ. ἀόρ. ἐπωχετευ-
σάμην. Παθ. παρακ. ἀπωχετευμένος.

ὄχέω-ὦ (φέρω τινὰ ἐπὶ ὀχήματος, κρατῶ). Μόνον ὁ ἐνεργ.
ἐνεστώς. Μέσ. ὀχοῦμαι (= φέρομαι ἐπὶ ὀχήματος) (καὶ σύνθετ.
ἐπ-), παρατ. μέσ. ὀχοῦμην καὶ παρωχοῦμην. Ῥημ. παράγ. ὄχη-
μα, ὄχησις.

II

παιανίζω (ἄδω παιάνα), παρατ. ἐπαιάνισον (καὶ σύνθετ.
συν-) καὶ ἐπαιώνισον, ἀόρ. ἐπαιάνισα καὶ ἐπαιώνισα. Π.κθ.
ὑπερσ. ἐπεπαιώνιστο. Ῥημ. παραγ. παιωνισμός.

παιδαγωγέω-ὦ (ἀνατρέφω παῖδα) (καὶ σύνθετ. δια-), πα-
κατ. ἐπαιδαγώγουν, μέλλ. παιδαγωγήσω. Παθ. διαπαιδαγω-

γοῦμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. παιδαγωγήσομαι καὶ ἄορ. παθ. ἐ-
παιδαγωγήθην.

παιδεύω (διδάσκω, ἀνατρέφω), παρατ. ἐπαιδευον, μέλλ. παιδεύσω, ἄορ. ἐπαιδευσα, παρακ. πεπαιδευκα. Παθ. παιδεύομαι, παρατ. ἐπαιδευόμην (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. παθ. παιδευθήσομαι καὶ σπαν. μέσ. μέλλ. ὡς παθ. παιδεύσομαι, ἄορ. παθ. ἐπαιδευθήν (καὶ σύνθετ. δι-, συν-, προ-), παρακ. παθ. πεπαιδευμαι, ὑπερσ. παθ. ἐπεπαιδευμην. Μέσ. παιδεύομαι, ἄορ. μέσ. ἐπαιδευσάμην, παρακ. μέσ. πεπαιδευμαι. Ῥημ. ἐπίθ. παιδευτός, ἀπαιδευτος, παιδευτέος καὶ παιδευτέον. Ῥημ. παράγ. παιδευμα, παιδευσις, παιδεία, παιδευτής.

παίζω (παίζω, καταγελῶ) (καὶ σύνθετ. ἀντι-, προσ-), παρατ. ἐπαιζον (καὶ προσ-), μέλλ. δωρ. παιζοῦμαι, ἄορ. ἐπαισα (καὶ σύνθετ. προσ-). Παθ. παρακ. προστ. πεπαίσθω, ἀπαρ. πεπαίσθαι καὶ μετοχ. διαπεπαισμένος. Ῥημ. παραγ. παιδιὰ καὶ παιγνιον, σύνθετ. συμπαίστες, συμπαίστωρ.

παίω (κτυπῶ, πληγῶν) (καὶ σύνθετ. παρα-), παρατ. ἔπαιον, μέλλ. παίσω, ἄορ. ἔπαισα, παρακ. ὑπερπέπαικα (= ὑπερβέβηκα). Παθ. παίομαι, παρατ. ἐπαιόμην καὶ ἄορ. μέσ. ἐπαίσατο (τὸν μῆρον). Ῥημ. ἐπίθ. ἀνάπαιστος.

παλαίω (παλαίω) (καὶ σύνθετ. προσ-), παρατ. ἐπάλαιον (καὶ σύνθετ. προσ-), ἄορ. ἐπάλαισα (καὶ σύνθετ. κατ-). Ῥημ. ἐπίθ. ἐνοπάλαιστος. Ῥημ. παραγ. πάλαισμα, παλαιστής, παλαιστρί.

πάλλω (κινῶ, σείω) καὶ παθ. ἐνεστ. πάλλομαι μόνον.

παραινῶ (συμβουλεύω), παρατ. παρήνον, μέλλ. παραινέσω καὶ σπανιώτ. μέσ. μέλλ. ὡς ἐνεργ. παραινέσομαι, ἄορ. παρήνεσα, παρακ. παρήνεκα. Παθ. παραιοῦμαι, ἄορ. παθ. παρηγέθην, παρακ. παρήνημαι. Ῥημ. παράγ. παραινέσις.

παραιτοῦμαι (παρκακλῶ, ζητῶ τι παρὰ τινος) ἀποθετ., παρατ. παρητούμην, μέσ. μέλλ. παραιτήσομαι, ἄορ. μέσ. παρητησάμην. Ῥημ. ἐπίθ. παραιτητός, ἀπαραιτίσις. Ῥημ. παραγ. παραιτησις.

παρακελεύομαι. ὄρα κελεύω.

παρρυμυθέομαι - οὐρα (ἀποθετ = παρηγορῶ), παρατ. παρρυμυθούμην, μέλλ. μέσ. παρρυμυθήσομαι καὶ ἄορ. μέσ. παρρυμυθούμαι. Ῥημ. ἐπίθ. εὐπαρρυμύθητος, δυσπαρρυμύθητος, παρρυμυθέοτος.

παρρυνομέω - ὤ (κάμνω τι παράνομον), παρατ. παρρυνοῦμαι, ἄορ. παρρυνοῦμαι, παρακκ. παρρυνοῦμαι, ὑποτακ. παρρυνοῦμαι, ἄορ. παρρυνοῦμαι, ὑπερσ. παρρυνοῦμαι. Παθ. παρρυνοῦμαι, ἄορ. παρρυνοῦμαι. Ῥημ. παρρυνοῦμαι καὶ παρακκ. παθ. παρρυνοῦμαι. Ῥημ. παρρυνοῦμαι.

παρρυσκευάζω (ἐτοιμάζω) (καὶ σύνθετ. συμ-, προ-), παρατ. παρρυσκεύω, μέλλ. παρρυσκεύω, ἄορ. παρρυσκεύω (καὶ σύνθετ. συμ-), παρακκ. παρρυσκεύω (καὶ σύνθετ. συμ-), ὑπερσ. παρρυσκεύω. Μέσ. παρρυσκευάζομαι (καὶ σύνθετ. ἀντι-), παρατ. μέσ. παρρυσκευάζομαι (καὶ σύνθετ. ἀντι-), μέλλ. μέσ. παρρυσκεύωμαι, ἄορ. μέσ. παρρυσκευάζομαι (καὶ σύνθετ. ἐπ-, συμ-), παρακκ. μέσ. παρρυσκεύωμαι, ὑπερσ. μέσ. παρρυσκευάζομαι καὶ παρρυσκευάζομαι ἢν, μετ' ὀλίγ. μέλλ. μέσ. παρρυσκευάζομαι ἢν. Παθ. παρρυσκευάζομαι, παρατ. παθ. παρρυσκευάζομαι, μέλλ. παθ. παρρυσκευάζομαι ἢν. Ῥημ. ἐπίθ. παρρυσκευαστός καὶ παρρυσκευαστέος. Το μέσ. καὶ παρρυσκευάζω ἢν. Ῥημ. παρρυσκευαστός, παρρυσκευαστέος.

παρρυθῶ ὄρα ἢ δῶ - ὤ.

παρρυοινέω - ὤ (ἀτακτῶ διὰ μέθην, ὑβρίζω), παρατ. παρρυοίνω, ἄορ. παρρυοίνω, παρακκ. παρρυοίνω. Παθ. παρρυοίνω (ὑβρίζομαι) καὶ ἄορ. παθ. παρρυοίνω.

παρρυρησιάζομαι (ἀποθετ. μεταχειρίζομαι παρρυρησίαν, ἐλευθεροστομίαν), παρατ. παρρυρησιάζομαι, μέλλ. μέσ. παρρυρησιάζομαι, ἄορ. μέσ. παρρυρησιάζομαι, παρακκ. μέσ. παρρυρησιάζομαι. Παθ. παρακκ. τὰ παρρυρησιασμένα (= τὰ μετὰ παρρυρησίας εἰρημένα).

πάσχω (πάσχω) (καὶ σύνθετ. ἀντι-, προσ-), παρατ. πάσχω

και σύνθετ. άντ-), μέλλ. μέσ. πείσομαι (και σύνθετ. προ-), άόρ. θ' έπειθοι, παρακ. θ' πέποιθα (και σύνθετ. προ-, προσ-), ύποτ. πεπόνθω, εύκτ. πεπορθώς ειην και σπαν. πεπόνθοιμι, ύπερσ. έπεπόνθειν και πεπορθώς ην, μετ' όλ. μέλλ. πεπορθώς έσομαι. Το εϋ πάσχω και κακώς πάσχω ειναί ως παθητ. του εϋ ποιῶ και κακώς ποιῶ.

πατάσσω (κτυπῶ). Μόνον ὁ άόρ. *επάταξα*, οἱ δ' ἔλλείποντες, χρόνοι ἀνὰ πληροῦνται ὑπὸ τῆς τύπτω και παίω.

παύω (κάμνω τινά νῆ κύση, ἀποτρέπω, καταπαύω) (και σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, κατα-), παρατ. *ἔπανον* (και σύνθ. ἀν-), μέλλ. παύσω (και σύνθ. κατα-), άόρ. *ἔπανσα* (και σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, κατ-), παρακ. *πέπανκα*. Μέσ. και παθ. *παύομαι* (και σύνθετ. ἀπο-, δια-, ἀνα-, κατα-), παρατ. μέσ. *ἐπανόμην* (και μέσ. ἀν-), μέλλ. μέσ. και ὡς παθ. *παύσομαι* (και μέσ. μόνον ἀνα-), μέλλ. παθ. *πανσθήσομαι*, άόρ. μέσ. *ἐπανσίμην* (και σύνθετ. ἀν-, δι-, ἔξ-), άόρ. παθ. *επαύσθην*, παρακ. μέσ. και παθ. *πέπανμαι* (και σύνθετ. ἀνα-, κατα-), ύπερσ. μέσ. *ἐπέπαντο* και παθ. *διεπέπαντο*. Ῥημ. επίθ. *ἄπαντος*, *δυσκατάπαντος* και *πανστέον*. Ῥημ. παράγ. *παῦλα*, *ἀγάπανλα*, *ἀγάπανσις* *ἀγαπαντήριος*.

παχύνω (κάμνω τινά παχύν) και άόρ. *επάχυνα*. Μέσ. και παθ. *παχύνομαι*.

πείθω (καταπείθω) (και σύνθετ. ἀνα-, μετα-, συμ-, παρα-, συνανα-), παρατ. *ἔπειθοι* (και ἀν-, συν-, συναν-), μέλλ. *πείσω* (και σύνθετ. ἀνα-), άόρ. *ἔπεισα* (και σύνθετ. ἀν-, μετ-, συν-), παρακ. *πέπεικα* (και σύνθετ. ἀνα-), ύπερσ. *επέπεικειν*. Μέσ. και παθ. *πείθομαι* (και σύνθετ. ἀνα-) και παθ. *μεταπείθομαι*, παρατ. μέσ. *επειθόμην*, παρατ. παθ. *ἀρεπειθόμην*, μέλλ. μέσ. *πείσομαι*, μέλλ. παθ. *πεισθήσομαι* (και σύνθετ. ἀνα-, μετα-, συμ-), άόρ. παθ. και ὡς μέσ. *επέισθην* (και σύνθετ. ἀν-, μετ-), μέσ. άόρ. θ' *επιθόμην*, παρακ. μέσ. και παθ. *πεπεισμένος* (και σύνθετ. ἀνα-), ύπερσ. μέσ. και παθ. *επέπεισμην*, μετ' όλ. μέλλ. *πεπεισμένος* *έσομαι*. Παρακ. θ' *ένερχ.* ὡς μέσ. *πέποιθα* (=έγω πεποιθήσιν, θαρρῶ), ύπερσ. *επέποιθειν*. Ῥημ. επίθ. *εϋπειστος*, *δύσπειστος*,

μεταπειστός, δυσανάπειστος καὶ πειστέος. Τὸ μέσ. καὶ πειθῶ
ἐμαντόν. Ῥημ. παράγ. πειθῶ.

πεινώ, πεινήεις, πεινήει κτλ. (ἔχω πείναν, πεινώ), παρατ.
ἐπειρών, μέλλ. πεινήσω, ἄορ. ἐπειρήσα, παρακ. πεπεινήκα.

ΣΗΜ. Τὸ ῥῆμα ἵ,τό ποτε πεινήω πεινώ, πεινήεις - ἦς, κτλ. διὰ τοῦτ
συναϊρεῖται εἰς Η καὶ οὐχὶ εἰς Α.

πειράω - ῶ (λαμβάνω πείραν καὶ λόγους προτείνω ἐπ' αἰ-
σχρᾶς σημεσίας), παρατ. ἐπείρων, μέλλ. πειράσω (καὶ σύνθ.
ἀπο-, κατα-), ἄορ. ἐπειράωτα (καὶ σύνθετ. ἀπ-). Μέσ. πειρώμαι
(καὶ σύνθετ. ἀπο-, δια-) καὶ παθ. πειρώμαι (ἐπ' αἰσχυρᾶς σημεσ.)
καὶ ταῦς ἀναπειρωμένη (=εἰς τὴν θάλασσαν ἀφιεμένη πρὸς δο-
κιμὴν), παρατ. μέσ. ἐπειρώμην (καὶ σύνθ. ἀν-, ἀπ-), μέλλ. μέσ.
πειράσομαι (καὶ σύνθετ. δια-), ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐπειράθην (καὶ
σύνθετ. ἀπ-, δι-) καὶ μέσ. ἄορ. ἐπειρασάμην σπανιώτερος, ἄορ.
παθ. μετὰ παθ. διαθέσ. πειραθείς, παρακ. μέσ. πεπειράμαι
(καὶ σύνθετ. δια-). Ῥημ. ἐπιθ. ἀπειράτος, πειρατέος, -τέος καὶ
ἀποπειρατέος. Ῥημ. παράγ. πείρασις.

πέμπω (στέλλω) (καὶ σύνθετ. ὄρα παρατικ.), παρατ. ἔπεμ-
πον (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, μετ-, παρ-, περι-, προ-,
συν-, συμπρο-), μέλλ. πέμψω (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἀνα-, ἐκ-, με-
τα-, προ-, συμ-), ἄορ. ἔπεμψα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, ἀντ-, δι-,
εἰς-, ἐξ-, μετ-, κατ-, προ-, προεἰς-, προσ-, προσεξ-, παρ-, περι-,
συν-, συμπρο-, συνεξ-, ὑπ-), παρακ. πέπομφο (καὶ σύνθετ. ἐκ-,
προ-), ὑπερσ. ἐπεπόμφειν (καὶ σύνθετ. δι-) καὶ ἐκπεπομφῶς ἦν.
Παθ. πέπομφομαι (καὶ σύνθετ. εἰς-, ἐκ-, ἀνα-, παρα-, ἐπι-, προ-),
καὶ μέσ. σύνθετος—πέπομφομαι (μετὰ τῆς ἀπο-, μετα-, ἐπιμετα-),
παρατ. παθ. ἐπεπόμφην καὶ μέσ. σύνθετος—ἐπεπόμφην (μετὰ
τῶν μετ-, προ-, ἐξ-, δι-, ἀπ-), μέσ. μέλλ. μεταπέμφομαι, μέλλ.
παθ. ἐκπεμψθήσομαι, ἄορ. μέσ. σύνθετος—ἐπεμψήμην (μετὰ τῶν
ἀπ-, μετ-, δι-, προσμετ-, προαπ-), ἄορ. παθ. ἐπέμψθην (καὶ σύν-
θετ. ἀπ-, κατ-, εἰς-, παρ-, ὑπ-, ἐπ-, παρ-, προ-, προαπ-, συν-,
μετ-, ἐξ-, περι-), παρακ. παθ. πεπεμμέτος (καὶ σύνθετ. μετα-)
καὶ τρίτ. ἐνικ. προπέπεμπται, ὑπερσ. προυπέπεμπτο καὶ ἐξε-

πέπεμπτο καὶ μεταπεπεμμένοι ἦσαν. Ῥημ. ἐπιθ. πεμπτός, με-
τάπεμπτος, ὑπόπεμπτος, πεμπτέον καὶ μεταπεμπτέος. Ῥημ.
παράγ. πομπή, πέμψις.

πενθέω·ῶ (ἔχω πένθος, πενθῶ τινα), παρατ. ἐπένθουν,
μέλλ. συμπενθήσω, ἀόρ. ἐπένθησα (καὶ σύνθετ. συν-), παρακ.
συμπεπένθηκε. Παθ. πενθοῦμαι.

πένομαι (εἰμι πένης) ἀποθετ. καὶ παρατ. ἐπενόμην.

πέπρωτα ὄρα πορεῖν.

περαίνω (φέρω τι εἰς πέρας, τελειώνω) (καὶ σύνθετ. δια-,
διεκ-), παρατ. ἐπέραινον, μέλλ. περανῶ, ἀόρ. ἐπέραινα (καὶ
σύνθετ. δι-, συν-, συνδι-). Παθ. περαίνομαι (καὶ σύνθετ. δια-,
ἐκ-), παρατ. παθ. ἐπεραινόμην, ἀόρ. παθ. ἐπεράνθην (καὶ σύν-
θετ. δι-, συν-), μέλλ. μέσ. διαπερανοῦμαι, ἀόρ. μέσ. διεπερα-
νόμην καὶ συνεπερανόμην, παρακ. παθ. πεπέρανται καὶ διαπε-
πείρανται, προστ. πεπεράνθω (καὶ σύνθετ. δια-), ἀπαρμφ. πε-
περάνθαι (καὶ σύνθ. δια-), μετοχ. πεπερασμένος, εὐκτ. πεπε-
ρασμένον εἶη. Ῥημ. ἐπιθ. ἀπέραντος, διαπεραντέος.

περάω·ῶ (περῶ) (καὶ σύνθετ. δια-, ἐκ-, διεκ-, συνεχ-), μέλλ.
περάσω, ἀόρ. διεπέραισα, παρακ. πεπέρακα

περιέπω ὄρα ἔπω.

πετάννυμι (ἀνοίγω). Σύνθετον μόνον ἀναπετάννυμι καὶ πε-
ριπεταννῶ, παρατ. ἐνεπετάννυι, ἀόρ. ἀνεπέτᾶσα, κατεπέτᾶσα,
περιεπέτᾶσα, ἐλεπέτᾶσα, προεπέτᾶσα. Παθ. ἀναπετάννυμαι,
παρατ. ἀνεπεταννύμην καὶ παρακ. ἀναπέπτᾶμαι καὶ καταπέ-
πτᾶμαι.

ΣΗΜ. Ῥίζ. πετασ-, πετάννυμι [=πετάσ-νυμι], ἐπέτᾶσα [=ἐπέτασ-
σα] δι' ἀπλοποιήσεως τῶν δύο Σ, διὰ τοῦτο δὲν τρέπεται τὸ Α εἰς Η.

πέτομαι (ἀποθετ. πετώ) (καὶ σύνθετ. δια-, συνδια-), μέλλ.
ἀναπετήσομαι, ἀόρ. Ἔ' σύνθετος—ἐπτόμην (μετὰ τῶν δια-, ἐξ-,
ἀν-, προσ-, ἐπ-, ἀπ-) ἄνευ προστακτικῆς.

πήγνυμι (πήγω τι) (καὶ σύνθετ. συμ-, παρακατα-) καὶ πη-
γνῶ, ἀόρ. ἔπηξα (καὶ σύνθετ. δι-, κχτ-, ἐπ-). Παθ. ἢ μέσ. πή-
γνῆμαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, συμ-), παρατ. ἐπηγνυμην (καὶ σύνθετ.

περι-), εὐκτ. πῆγνυτο, μέλλ. παθ. παγήσομαι (καὶ σύνθ. ἀπο-), λόρ. παθ. ἐπάγην (καὶ σύνθ. συν-), ἀόρ. μέσ. παρεπήξαμην, παρακ. ἐνεργ. ὡς μέσ. πίπηγα (καὶ σύνθ. συμ-, παρα-), ὑπερσ. ἐπεπήγειν. Ῥημ. ἐπίθ. πηκτός. Ῥημ. παράγ. πῆξις.

πηδάω - ὤ (πηδῶ, πάλλω) (καὶ σύνθ. ἀπο-, ἀνα-, ἐκδια-, κατα-, ἐπι-, παρα-, προσ-, ὑπερ-, ἐπεις-), παρατ. ἀπεπήδων καὶ ἀνεπήδων, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἐπιπηδήσομαι, ἀόρ. ἐπήδησα (καὶ σύνθ. ἀπ-, ἀν-, ἐξ-, κατ-, παρ-, ὑπερ-, εἰς-), παρακ. ἐκπιπήδηκα, εἰσπεπήδηκα καὶ ὑπερπεπήδηκα, ὑπερσ. ἐξεπεπήδηκειν καὶ ἐκπεπήδηκώς ἦν. Ῥημ. παράγ. πῆδησις.

πιέζω (σφιγγῶ, στενοχωρῶ) (καὶ σύνθ. συμ-), παρατ. ἐπιέζου, ἀόρ. ἐπίεσα (καὶ σύνθ. συν-). Παθ. πιέζομαι (καὶ σύνθ. συμ-), παρατ. ἐπιεζόμεν καὶ ἀόρ. παθ. ἐπιέσθην. Μέσ. πιέζω ἑμαυτόν.

πίμπλημι (γεμίζω) (καὶ σύνθ. ἀνα-, ἀπο-, ἐμ-, ἐκ-, συγ-κατα-), παρατ. ἐπίμπλην (καὶ σύνθ. ἀν-, ἐν-, ἐξ-), μέλλ. ἐμπλήσω καὶ ἀναπλήσω, ἀόρ. ἀνέπλησα, ἐνέπλησα, ἐξέπλησα, ἀπέπλησα, ἐπέπλησα, ἀρτενέπλησα, παρακ. ἐμπέπληκα. Μέσ. καὶ παθ. πίμπλάμαι (καὶ σύνθ. ἀνα-, ἐμ-, ἀντεμ-, ὑπερ-, ὑπο-, κατα-), παρατ. ἐνεπιμπλάμην καὶ ἀνεπιμπλάμην, μέλλ. παθ. ἐμπλησθήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐνεπλησάμην καὶ ἀόρ. μέσ. ἕ' ἐνεπλήμην (σπανιώτατα), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐπλήσθην (καὶ σύνθ. ἐν-, ἀπ-, ὑπ-) καὶ παθ. ἐνεπλήσθην, περιεπλήσθην καὶ διεπλήσθην, παρακ. παθ. ἐμπέπλησται καὶ μέσ. διαπεπλησμένος. Ῥημ. ἐπίθ. ἀπληστος καὶ ἐμπληστικός.

ΣΗΜ. Ῥίζ. πλα-, πλη- καὶ ἀναδιπλώσει πί-μ-πλη-μι, τὸ δὲ παρενεθήμενον Μ οὐδέποτε ἀποβάλλεται.

πίμπρωμι (καίω) καὶ συνήθως σύνθετον ἐμπίμπρωμι, παρατ. ἐνεπίμπρην καὶ περιεπίμπρην, μέλλ. ἐμπρήσω, ἀόρ. ἐνεπρήσα. Παθ. ἐμπίμπραμαι καὶ παραπίμπραμαι, ἀόρ. παθ. ἐνεπρήσθην.

ΣΗΜ. Ῥίζ. πρ-, πρῆ- καὶ ἀναδιπλώσει πί-μ-πρῆ-μι, τὸ θε παρενεθήμενον Μ οὐδέποτε ἀποβάλλεται.

πίνω (πίνω) (καὶ σύνθετ. προ-, συμ-, ἐπι-, ὑπερ-, ὑπο-, ἐκ-, δια-), παρατ. *ἔπινον* (καὶ σύνθετ. προ-, συν-, κατ-, ὑπ-), μέλλ. *πῖσμαι* (καὶ σύνθετ. συμ-, ἐκ-), ἀόρ. β' *ἔπιον* (καὶ σύνθετ. προ-, ἔξ-, συν-, ὑπ-, ἐν-), παρακκ. *πέπωκα* (καὶ σύνθετ. προ-, ὑπο-, ἐκ-). Παθ. παρατ. *ἐπιπόμην*, ἀόρ. παθ. *κατεπόθην* καὶ *προεπόθην* καὶ παρακκ. παθ. *προπέποται*. Ῥημ. ἐπίθ. ὡς οὐσίας. *ποτόν*, ἀποτος, ποτέος, ποτέον. Ῥημ. παράγ. *πότος*, *πόσις*, *συμπότης*, *πόμα*, *ἐκπόμα*, *ποτήριον*.

πιπράσκω (πωλῶ). Μόνον ὁ παρακκ. *πέπρᾶκα*, ὑπερσ. *ἐπεπράκειν* καὶ *πεπρακώς ἦν*. Παθ. *πιπράσκομαι*, μετ' ὄλ. μέλλ. ὡς παθ. *πεπράσσομαι*, ἀόρ. παθ. *ἐπράθην*, παρακκ. παθ. *πέπρᾶμαι* (καὶ σύνθετ. ἐκ-), ὑπερσ. *ἐπέπρατο*. Οἱ ἐλλείποντες χρόνοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ πωλῶ. Ῥημ. ἐπίθ. *ἄπρατος*, *πριτέος*. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλ. *πέπρακα ἑμαυτόν*. Ῥημ. παράγ. *πρᾶσις*, *πρατήρ*.

πίπτω (πίπτω) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, ἐκ-, ὑπο-, δια-, συμ-, ἀνα-, κατα-, περι-, μετα-, προσ-, παρα-, ἐμ-, συνεισ-, παρεμ-, ἐπεισ-), παρατ. *ἔπιπτον* (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ἔξ-, συν-, μετ-, προσ-, παρ-, ἐν-, εἰσ-), μέλλ. *δωρ. πεσοῦμαι* (καὶ σύνθετ. ἐπι-, ἐκ-, συμ-, προσ-, ἐμ-, εἰσ-, ὑπο-), ἀόρ. β' *ἔπεσον* (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ἔξ-, ὑπ-, δι-, συν-, ἀν-, κατ-, περι-, μετ-, προσ-, παρ-, ἐν-, εἰσ-, συνεισ-, ἐπεισ-, προ-), παρακκ. *πέπτωκα* (καὶ σύνθετ. ἐκ-, ὑπο-, ἐπι-, συμ-, ἀνα-, κατα-, περι-, μετα-, προσ-, παρα-, ἐμ-, εἰσ-), ὑπερσ. *ἐπεπτώκειν* (καὶ σύνθετ. ἔξ-, ἀν-, κατ-, ἐν-, μετ-) καὶ *περιπεπτώκως ἦν*, ὑποτ. *ἀναπεπτώκως ᾧ*, *συμπεπτώκως ᾧ*, εὐκτ. *πέπτωκός εἶην* καὶ *ἐμπεπτώκός εἶην* καὶ *ἐμπεπτώκοι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀμετάπτωτος*. Τὸ πίπτω εἶναι καὶ ὡς παθ. τοῦ *βάλλω* ὡς *ἐκβάλλω* τῆς πόλεως καὶ πλθ. *ἐκπίπτω* τῆς πόλεως. Ῥημ. παράγ. *πτῶμα*, *πτῶσις* καὶ *ἀπτώς*.

πλανάω—ῶ (ἀποπλανῶ, ἐξαπατῶ) (καὶ σύνθετ. ἀπο-), παρατ. *ἐπλάνων* καὶ παρακκ. *πεπλανηκώς*. Μέσ. καὶ παθ. *πλανῶμαι* (καὶ σύνθετ. ἀπο-, περι-), παρατ. μέσ. *ἐπλανώμην*, μέσ. μέλλ. *πλανήσομαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἐπλανήθην* (καὶ σύνθετ.

κπ-), παρκα. *πεπλάνημαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *πλαγήτος, πλαγή-
τεος*. Ῥημ. παρκαγ. *πλάνησις, ἀποπλάνησις, πλάνης, ἀπλάνης*.

πλάττω (μορφώνω, πλάττω, ψεύδη λέγω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-,
συμ-, μετα-), παρκατ. *ἐπλαττον*, ἄορ. *ἐπλάσα* (καὶ σύνθετ. συν-,
περι-). Μέσ. καὶ παθ. *πλάττομαι* (καὶ σύνθετ. δια-), παρκατ.
μέσ. *ἐπλαττόμην*, ἄορ. μέσ. *ἐπλασάμην*, ἄορ. παθ. *ἐπλάσθην*,
παρκατ. μέσ. καὶ παθ. *πέπλᾶσμαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *πλαστός, εὐπλα-
στος, ἀδιάπλαστος*. Ῥημ. παράγ. *πλάσμα, πλάστης, πλουσ-
κός, κορυπλάθος*.

πλέκω (πλέκω, τεχνάζομαι δόλους) (καὶ σύνθετ. συμ-, ἐμ-,
δια-, περι-, ἀντιδια-), ἄορ. *ἐπλεξα* (καὶ σύνθετ. συν-, δι-). Παθ.
πλέκομαι (καὶ σύνθετ. περι-), μέσ. *συμπλέκομαι*, παρκατ. μέσ.
συνεπλεκόμην, ἄορ. παθ. *ἐπλέχθην* (καὶ σύνθετ. συν-), ἄορ. ὅ
παθ. καὶ ὡς μέσ. *συνεπλάκην*, ὡς παθ. δὲ *διεπλάκην* καὶ *ἐνε-
πλάκην*, παρκατ. παθ. *πέπλεγμαι* (καὶ σύνθετ. ἐμ-, περι-, ἐγκα-
τα-), μέσ. καὶ παθ. *συμπέπλεγμαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *πλεκτός*. Ῥημ.
παράγ. *πλέγμα, πλοκή, πλόκαμος*.

πλέω, πλεῖς, πλεῖ, κτλ. (πλέω) (καὶ σύνθετ. δια-, εἰς-, ἐκ-,
ἐπι-, περι-, κατα-, προσ-, ἀνα-, παρα-, προ-, συμ-, ἀπο-, διεκ-,
ἐπανα-, συνεπι-, ἐπεισ-, ἀντεκ-), παρκατ. *ἐπλευορ* (καὶ σύνθετ. δι-,
εἰς-, ἐπ-, ἐξ-, ἀπ-, κατ-, περι-, συν-, παρ-, ἀντ-, ἀντεπ-, ἐπεισ-,
ἐπεξ-), μέλλ. μέσ. *πλευσομαι* (καὶ σύνθετ. εἰς-, ἐπι-, ἐκ-, ἀπο-,
κατα-, συμ-) καὶ ὄορ. *πλευσοῦμαι* (καὶ σύνθετ. εἰς-, συμ-, ἀπο-,
συνεκ-, ἐπεισ-), ἄορ. *ἐπλευσά* (καὶ σύνθετ. δι-, εἰς-, ἐπ-, ἐξ-,
ἀν-, ἀπ-, κατ-, συν-, περι-, παρ-, προσ-, συνεξ-, συνεισ-), παρκατ.
πέπλευκα (καὶ σύνθετ. εἰς-, ἐκ-, ἀνα-, κατα-, παρα-, δια-, πε-
ρι-, συμ-, ἐπανα-), ὑπερσ. *εἰσεπεπλεύκειν, παρεπεπλεύκειν* καὶ
περιεπεπλεύκειν. Παθ. παρκατ. *πεπλευσμένος*. Ῥημ. ἐπίθ. ἄ-
πλευστος καὶ *πλευστός*. Ῥημ. παράγ. [πλόος] *πλοῦς, ἔκπλους*
ἐπίπλους, ἐπέκπλους, παράπλους.

πλήθω (εἰμί πλήρης). Μόνον ἢ θηλ. μετοχ. *πλήθουσα*.

πλήττω (κτυπῶ). Ἄπλοῦν εἶναι τὸ παῖω καὶ τύπτω, ὃ δὲ
πλήττω σύνθετος *ἐκπλήττω, ἐπιπλήττω* καὶ *καταπλήττω*, παρκατ.

ἔπαιον καὶ ἔτυπον, σύνθετος δὲ ἐξέπληττον, ἐπέπληττον καὶ κατέπληττον, μέλλ. παίω καὶ τυπήσω καὶ σύνθετ. ἐκπλήξω, ἐπιπλήξω, καταπλήξω, ἄορ. ἔπαισα, ἐπάταξα καὶ σύνθετ. ἐξέπληξα ἐπέπληξα καὶ κατέπληξα, πρκακ. πέπληγα. Παθ. τυπτομαι καὶ ἐπιπλήτομαι, μέσ. δὲ ἐκπλήτομαι, παρατ. παθ. τυπτόμην καὶ μέσ. ἐξεπλητόμην, μέλλ. παθ. πληγήσομαι, μελ. παθ. ὡς μέσ. ἐκπλαγήσομαι, ἄορ. παθ. ἐπλήγην καὶ ὡς μέσ. ἐξεπλάγην καὶ κατεπλάγην, πρκακ. παθ. πέπληγμα (καὶ σύνθετ. παρα-) καὶ μέσ. καὶ παθ. παρακ. καταπέπληγμα καὶ ἐκπέπληγμα, ὑπερσ. μέσ. ἐξεπεπλήγην, κατεπεπλήγην καὶ ὑπερεπεπλήγην, μετ' ὄλ. μέλ. πεπλήξομαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἀνέκπληκτος, ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος, ἀπληκτος, ἀνεπιπληκτος, καὶ καταπληκτέος. Ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττομαι λέγεται σπκνῖως καὶ ἐκπλήγνυμαι. Ῥημ. πρράγ. πληγή, ἐκπληξίς, ἐπιπληξίς, ἐκπληκτικός, κατάπληξις, καταπλήξ, παραπλήξ.

πλουτέω - ὤ (εἶμαι πλούσιος), παρατ. ἐπλούτουν, μέλλ. πλουτήσω, ἄορ. ἐπλούτησα καὶ παρακ. πεπλούτηκα.

πλουτέζω (κάμνω ἄλλον πλούσιον) (καὶ σύνθετ. κατα-). μέλλ. πλουτιῶ, ἄορ. ἐπλούτιστα, παρακ. πεπλούτικα. Παθ. πλουτίζομαι καὶ μέσ. πλουτίζομαι καὶ συνήθως κατ' ἀνάλυσιν πλουτιζῶ ἐμαυτόν.

πλύνω (πλύνω, καθαρίζω δι' ὕδατος) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-), μέλλ. πλυῶ, ἄορ. ἐξέπλυνα καὶ περιέπλυνα. Παθ. μόν. παρακ. καταπέπλυται. Ῥημ. ἐπιθ. ἐκπλυτος, ἀνέκπλυτος. Ῥημ. πρράγ. πλυτικός.

πνέω (φυσῶ) (καὶ σύνθετ. ἐκ-, ἐμ-, ἀνα-, ὑπεκ-), παρατ. ἔπνεον, ἄορ. ἔπνευσα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐξ-, ἐν-, συν-, ἐξαν-, ἐπ-), παρακ. ἐπιπνεύκα. Παθ. διαπνέομαι. Ῥημ. πρράγ. πνεῦμα πνεύμων, πνοή.

πνίγω (σφίγγω τὸν λαιμόν, στραγγαλίζω, καταπνίγω ἐν νοσῶν ὕδατιν) καὶ ἄορ. ἀπέπνιξα. Παθ. καὶ μέσ. ἀποπνίγομαι, παρατ. παθ. ἐπνίγην (καὶ σύνθετ. ἀπ-), ἄορ. παθ. ἀπεπνίγην. Ῥημ. πρράγ. τὸ πνίγος, πνιγμός.

ποθέω - ᾧ (ἐπιθυμῶ ἀπόντα) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, προσ-), παρ. ἐπόθηον, μέλλ. ποθήσω καὶ ποθήσομαι καὶ ποθέσομαι, ἀόρ. ποθήσα καὶ σπανίως ἐπόθησα. Παθ. ποθέωμαι καὶ ἀντιποθεύμαι μόνον.

ποιέω - ᾧ (ἐργάζομαι, κατασκευάζω, κάμνω) (καὶ σύνθετ. εἰς-, ἐμ-, ἀντι-, μετα-, προσ-, ἐκ-), παρ. ἐποίουν (καὶ σύνθετ. εἰς-, ἐν-, ἀντι-), μέλλ. ποιήσω (καὶ σύνθετ. ἐμ-, προσ-), ἀόρ. ἐποίησα (καὶ σύνθετ. ἐν-, εἰς-, μετ-, προσ-, προ-), παρακ. πεποίηκα (καὶ σύνθετ. εἰς-, ἐμ-) καὶ πεποιηκῶς εἶμι, ὑποτ. ἐμπεποιήκω καὶ πεποιηκῶς ᾧ, ὑπερσ. ἐπεποιήκειν καὶ πεποιηκῶς ἦν, εὐκτ. πεποιηκῶς εἶην καὶ σπαν. πεποιήκοιμι. Παθ. ποιῶμαι (καὶ σύνθετ. ἐμ-), παρ. παθ. ἐποιούμην, μέλλ. παθ. μεταποιηθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐποίηθην (καὶ σύνθετ. εἰς-), παρακ. παθ. πεποίημαι, ὑπερσ. παθ. ἐπεποιήμην. Μέσ. ποιῶμαι (καὶ σύνθετ. μετα-, ἀντι-, προσ-, εἰς-), παρ. μέσ. ἐποιούμην (καὶ σύνθετ. ἀντ-, προσ-), μέλλ. μέσ. ποιήσομαι (καὶ σύνθετ. ἀντι-), ἀόρ. μέσ. ἐποίησάμην (καὶ σύνθετ. προσ-, εἰς-, ἐξ-, ἀντ-, παρ-), παρακ. μέσ. πεποίημαι, ὑπερσ. ἐπεποιήμην ῥημ. ἐπ. ποιητός, εἰσποιητός, προσποιητός, χειροποιητός, θεσποιητός, δημοποίητος, ἐκποίητος, ποιητέον, ποιητέα. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλοσ. ποιῶ ἑμαυτόν. Τὸ εἰ ποιῶ καὶ κικῶς ποιῶ τινα ἔχουσι παθητ. τὸ εὐ πάσχω καὶ κακῶς πάσχω. Ῥημ. παράγ. ποιήμα, ποιήσεις, ποιητής, προσποίησις.

ποικίλλω (κάμνω ποικίλον) (καὶ σύνθετ. κατα-) καὶ ἀόρ. διεποικίλα καὶ κατεποικίλα. Παθ. ποικίλλομαι καὶ παρακ. πεποικίλται (καὶ σύνθετ. δια-, κατα-) καὶ πεποικιλμένος (καὶ σύνθετ. δια-). Ῥημ. ἐπίθ. ποικιλτέον. Ῥημ. παράγ. ποικίλοις, ποικίλμα, ποικιλτής.

ποιμάνω (βόσκω ποιμνήν) καὶ παρ. ἐποιμάνον. Παθητ. μόνον ποιμαίνομαι.

πολεμέω - ᾧ (κάμνω πόλεμον, οὐ ἀντίθετ. τὸ εἰρήνην ἄγω) καὶ σύνθετ. προ-, ἀπο-, προσ-), παρ. ἐπολέμουν, μέλλ. πολεμήσω (καὶ σύνθετ. συμ-, κατα-, δια-), ἀόρ. ἐπολέμησα (καὶ

σύνθετ. συν-, κατ-, δι-, προσ-, ἀντ-, συγκατ-), παρσκ. *ποπολεμῆκα* (καὶ σύνθετ. *κατα-*). Παθ. *πολεμοῦμαι*, παρατ. παθ. *επολεμούμην*, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *πολεμησομαι*, ἀόρ. παθ. *επολεμήθη* (καὶ σύνθετ. *κατ-*), παρσκ. παθ. *καταπεπολέμηναι* καὶ *ἐκπεπολέμηναι*, μετ' ὄλ. μέλλ. *διαπεπολεμησομαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *δυσπολέμητος* καὶ *πολεμητέον*.

πολεμῶ - ὤ (κάμνω τινὰ πολέμιόν τι). Μόνον σύνθετον *ἐκπολεμῶ* καὶ ἀόρ. *ἐξεπολέμωσα*. Μίσ. *πολεμοῦμαι* (=πολέμιος γίνομαι), μέλλ. μέσ. *πολεμώσομαι*, ἀόρ. μέσ. *προσπολεμώσασθαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *επολεμώθη*, ὑπερσ. μέσ. *ἐπεπολέμωτο*.

πολιορκέω - ὤ (πολιορκῶ) (καὶ σύνθετ. *συμ-*), παρατ. *ἐπολιόρκουν*, μέλλ. *πολιορκήσω* καὶ ἀόρ. *ἐπολιόρκησα* (καὶ σύνθετ. *ἐξ-*). Παθ. *πολιορκοῦμαι* (καὶ σύνθετ. *συμ-*), παρατ. *ἐπολιορκοῦμην* (καὶ σύνθετ. *συν-*), μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *πολιορκήσομαι* καὶ *σπαν. παθ. πολιορκηθήσομαι*, ἀόρ. παθ. *ἐπολιορκήθη* (καὶ σύνθετ. *ἐξ-*), παρσκ. παθ. *ἐκπεπολιόρκημαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *δυσπολιόρκτητος* καὶ *πολιορκτητέος*.

πολιτεύω (εἰμι πολίτης, κυβερνῶ, ζῶ, διάγω) (καὶ σύνθετ. *συν-*, *ἐμ-*), παρατ. *ἐπολίτευον* (καὶ σύνθετ. *συν-*), μέλλ. *πολιτεύσω* καὶ ἀόρ. *ἐπολίτευσα* (καὶ σύνθετ. *συν-*). Μίσ. καὶ παθ. *πολιτεύομαι* (καὶ σύνθετ. *συν-*), παρατ. μέσ. *επολιτεύομην*, μέσ. μέλλ. *πολιτεύσομαι*, ἀόρ. παθ. καὶ ὡς μέσ. *επολιτεύθη* (καὶ σύνθετ. ὡς μέσ. *ἐν-*), ἀόρ. μέσ. *ἐπολιτευσάμην*, παρακ. μέσ. καὶ παθ. *πεπολίτευμαι* (καὶ σύνθετ. ὡς μέσ. *συν-*), ὑπερσ. μέσ. *ἦσαν πεπολιτευμένοι*. Ἀποθετ. εἶναι τὸ *ἀντιπολιτεύομαι*, *καταπολιτεύομαι*, *διαπολιτεύομαι* καὶ μέσ. ἀόρ. *κατεπολιτευσάμην*. Ῥημ. παράγ. *πολίτεια*, *πολίτευμα*.

πονέω - ὦ (κοπιᾶζω, ἀγωνίζομαι) (καὶ σύνθετ. *ἐκ-*, *προ-*, *ευμ-*, *ἐπι-*, *δια-*, ὑπερ-, *συνδια-*), παρατ. *ἐπόρου* (καὶ σύνθετ. *ἐξ-*), μέλλ. *πονήσω*, ἀόρ. *ἐπόνησα* (καὶ σύνθετ. *ἐξ-*, *προ-*, *ἐπ-*, *προσεπ-*), παρσκ. *πεπόνηκα* (καὶ σύνθετ. *δια-*), ὑπερσ. *ἐπεπονήκει*. Μίσ. *πονοῦμαι*, μέσ. δὲ καὶ παθ. *διαπονοῦμαι* καὶ *ἐκπονοῦμαι*, παρατ. μέσ. *διεπονοῦμην*, ἀόρ. μέσ. *διεπονησάμην*, ἀόρ.

καθ. ὡς μέσ. σπανίως διαπορηθεῖς, ἀόρ. παθ. ἐξεπορήθην, παρακ. καθ. καὶ σπαν. μέσ. πεπορημαί (καὶ σύνθετ. δια-, ἐκ-, κατα-, κρο-), ὑπερσ. παθ. διεκπορημην. Ῥημ. ἐπίθ. πορητέος. Ῥημ. ταράγ. διαλόρημα.

[πορεύειν]. Μόνον σ παρακ. πεπρωμένοι ἐστί, μετοχ. θηλυκ. τεπρωμένη καὶ οὐδ. το πεπρωμένοι.

πορεύω (διαβιβάζω τι, κάμνω νὰ ὑδοιοπορῇ τις) (καὶ σύνθετ. δια-), μέλλ. πορεύσω, αορ. ἐπόρευσα. Μέσ. πορεύομαι (καὶ σύνθετ. δια-, συν-, ἐκ-, ἀπο-, μετα-, περι-), παρατ. ἐπορευόμην (καὶ σύνθετ. δι-, συν-, ἐξ-, ἀπ-, εἰς-, ἐπ-, ἀντ-, περι-), μέλλ. μέσ. πορεύσομαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἐκ-, ἀπο-), ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐπορεύθη (καὶ σύνθετ. δι-, συν-), παρακ. μέσ. πεπόρευμαι (καὶ σύνθετ. δια-). Ῥημ. ἐπίθ. δυσπόρευτος, πορευτέος. Ῥημ. παρ. γ. πορεία, πορευσιμος.

πορθεω-ῶ (ληλατῶ, ἐρημῶνω) (καὶ σύνθετ. ἐκ-), παρατ. ἐπόρθουν, μέλλ. πορθήσω, ἀόρ. ἐπόρθησα (καὶ σύνθετ. ἐξ-, δι-), παρακ. πεπορθηκώς. Παθ. πορθοῦμαι, παρατ. ἐπορθούμην, παρακ. πεπόρθημαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀπόρθητος.

πορίζω (προμηθεύω) (καὶ σύνθετ. ἐκ-), παρατ. ἐπόριζον (καὶ σύνθετ. ἐξ-), μέλλ. ποριῶ (καὶ σύνθετ. ἐκ-, προσ-), ἀόρ. ἐπόρισα (καὶ σύνθετ. συν-, προσ-, ἐξ-, συνεξ-), παρακ. πεπόρικα (καὶ σύνθετ. ἐκ-). Μέσ. καὶ παθ. πορίζομαι (καὶ σύνθετ. ἐκ-), παρατ. μέσ. καὶ παθ. ἐπορίζομην, μέλλ. συνηρ. ποριῶμαι (καὶ σύνθετ. ἐκ-), μέλλ. παθ. πορισθήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπορισάμην (καὶ σύνθετ. ἐξ-, συν-), ἀόρ. παθ. ἐπορίσθη (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρακ. μέσ. καὶ παθ. πεπόρισμαι (καὶ σύνθετ. ὡς μέσ. ἐκ-), ὑπερσ. παθ. ἐπεπόριστο καὶ μέσ. καὶ παθ. πεπορισμένος ἦν. Ῥημ. παρ. γ. ποριστής, ποριστικός.

πραγματεύομαι (ἀποθετ. ἐνασχολοῦμαι εἰς τι), παρατ. ἐπραγματεύομην, ἀόρ. μέσ. ἐπραγματεύομαι (καὶ σύνθετ. δι-). ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐπραγματεύθη, παρακ. μέσ. καὶ παθ. πεπραγματεύομαι. Ῥημ. παρ. γ. πραγματεία.

πράττω (ἐργάζομαι. κάμνω, ὡς οὐδέτ. τὸ εὖ πράττω, κακῶς

πράιτω, βέλτιον, χείρον κτλ.) (καί σύνθετ. συμ-, κατα-, ἐκ-, εἰς-), παρατ. ἐπράιτιον (καί σύνθετ. συν-, εἰς-), μέλ. πράξω (καί σύνθετ. συμ-, ἀντι-, εἰς-), ἀόρ. Ἐπράξα (καί σύνθετ. συν-, κατ-, ἐξ-, εἰς-, δι-, ἀν-, συνεισ-, συναν-), παρακ. μεταβ. πέπρᾶχα (καί σύνθετ. δια-, κατα-) καί παρακ. ἅ' ἀμεταβ. πέπρᾶγα, ὑπερσ. μεταβ. ἐπεπράχην, εὐκτ. πεπρᾶχώς εἶην, ὑπερτ. ἅ' ἀμεταβ. ἐπεπράγειν. Μέσ. καί παθ. πράττομαι (καί σύνθετ. δικ-, εἰς-, ἀντι-, κατα-), παρατ. μέσ. καί παθ. ἐπράττόμην (καί σύνθετ. δι-, συνδι-, εἰς-), μέλλ. μέσ. πράξομαι (καί σύνθετ. δια-, εἰς-, προσδια-) καί σπανίως ὡς παθ., μέλλ. παθ. πραχθήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπρᾶξάμην (καί σύνθετ. δι-, εἰς-, προσ-, συγκατ-), ἀόρ. παθ. ἐπράχθη (καί σύνθετ. δι-, ἐξ-, εἰς-, κατ-), παρακ. παθ. καί μέσ. πέπρᾶγμα (καί σύνθετ. δια-, εἰς-, κατα-), ὑπερσ. παθ. καί μέσ. ἐπεπράγμην (καί σύνθετ. δι-, εἰς-) καί διαπεπραγμένος ἦν, μετ' ὄλ. μέλλ. πεπράξομαι, διαπεπράξομαι καί διαπεπραγμένος ἔσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀπρακτος, εὐπρακτος, δυσκατάπρακτος, πρακτέος, πρακτέον. Ῥημ. παραχ. πρᾶξις, πρᾶγμα, πράκτωρ.

πραῦνω (καταπραῦνω) (καί σύνθετ. κατα-), παρατ. κατεπράυον, μέλλ. πραῦνῶ καί ἀόρ. ἐπραῦνα (καί σύνθετ. κατ-). Παθ. πραύνομαι καί ἀόρ. παθ. ἐπραῦνθη.

πρέπω (διαπρέπω, ἐξέχω, ἀρμόζω). Ἄπαντᾷ κατὰ τὰ τρίτα πρόσωπα καί συνήθως μὲν εἶναι ἀπρόσωπον, σπανίως δὲ προσωπικόν, διαπρέπεις, πρέπει καί πρέπον ἐστί, ὑποτ. πρέπη καί πρέπων ἤ. εὐκτ. πρέποι καί πρέπον εἶη καί πρέποιεν καί εἶεν πρέποντες, ἀπκρ. πρέπειν (καί σύνθετ. ἐπι-), μετ. πρέπε πρέπουσα, πρέπον, παρατ. ἔπρεπε καί πρέπον ἦν, μέλλ. πρέψει καί πρέπον ἔσται, ἀόρ. ἔπρεψε καί εὐκτ. διαπρέψειεν.

πρεσβεύω (εἰμί πρεσβύτερος καί πρεσβευτής καί τιμῶ) (καί σύνθετ. συμ-, παρχ-), παρατ. ἐπρέσβευον, μέλλ. πρεσβεύσω, ἀόρ. ἐπρέσβευσα (καί σύνθετ. συν-, ἀπ-, πκρ-), παρακ. πεπρέσβευκα (καί σύνθετ. συμ-), ὑπερσ. ἐπεπρεσβέυκειν. Μέσ. πρεσβεύομαι (= διαπραγματεύομαι διὰ πρέσβων, πέμπω πρέσβεις)

(καὶ σύνθετ. παρα-), παθ. *προσβέουμαι* (=τιμῶμαι καὶ πέμπωμαι *προσβευτής*), παρατ. μέσ. *ἐπροσβευόμην* (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. μέσ. *προσβέουσαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐπροσβευσάμην* (καὶ σύνθετ. παρ-), παρακ. παθ. *πεπροσβεῦσθαι* (=πεπραῆχθαι ὑπὸ τῶν πρέσβειων) καὶ μετοχ. τὰ *πεπροσβευμένα* (=τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τῶν πρέσβειων). Ἀποθετ. εἶναι τὸ ἀντιπροσβέουμαι (=πέμπω καὶ ἐγὼ πρέσβεις) μόνον κατὰ παρατατ. καὶ τὸ διαπροσβέουμαι (ἀμοιχίως πέμπω πρέσβεις) μόνον κατὰ παρατατ. Ῥημ. παράγ. *προσβεία*, *πρέσβεις*, *προσβευτής*, *παραπροσβεία*.

προθυμοῦμαι (εἶμαι πρόθυμος) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. συμ-), παρατ. *προθυμούμην* (καὶ σύνθετ. συμ-), μέλλ. μέσ. *προθυμήσομαι* (καὶ σύνθετ. συμ-) καὶ σκανιώτ. παθ. ὡς μέσ. *προθυμηθήσομαι*, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *προθυμηθήην* (καὶ σύνθετ. συμ-). Ῥημ. ἐπίθ. *προθυμητέον*.

προσιμιάζομαι (κίμνω προσίμιον) ἀποθετ., μέλλ. μέσ. *προσιμιάσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐπροσιμιασάμην*.

προσδοκάω - ᾶ (περιμένω, ἐλπίζω), παρατ. *προσδοκῶν*, ἀόρ. *προσεδόκησα*. Παθ. *προσδοκῶμαι*, παρατ. *προσδοκάμην* καὶ ἀόρ. παθ. *προσδοκήθην*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀπροσδόκητος* καὶ *προσδοκητέος*. Ῥημ. παρκαγ. *προσδόκιμος*, *προσδόκιμα*, *προσδοκία*.

προσκυνέω - ᾶ (προσκυνῶ), παρατ. *προσεκύνου*, μέλλ. *προσκυνήσω* καὶ ἀόρ. *προσεκύνησα*. Παθ. μόνον *προσκυνοῦμαι*.

προφασίζομαι (προβάλλω προφασιν) ἀποθετ., παρατ. *προφασίζομην*, μέλλ. μέσ. *προφασιοῦμαι*, ἀόρ. μέσ. *προφασισάμην* καὶ ἀόρ. παθ. μετὰ παθ. διαθ. *προφασισθέν*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀπροφάσιτος* καὶ *εἰςπροφάσιτος*.

πταίω (προσκόπτω, σφάλλομαι, ἀμερτένω, ἀποτυγχάνω) (καὶ σύνθετ. προσ-), μέλλ. *πταίσω*, ἀόρ. *ἔπταισα* (καὶ σύνθετ. προσ-), παρακ. *ἔπταικα* καὶ *προσέπταικα*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἄπταιστος*. Ῥημ. παράγ. *πταῖσμα*.

πτήσσω (ζαρώνω ὑπὸ φόβου, τρομάζω) (καὶ σύνθετ. ὑπο-), παρακ. *ὕπεπτησον*, ἀόρ. *ἔπτηξα* (καὶ σύνθετ. ὑπο-), παρακ. *ἔπτηχα* καὶ *κατέπτηχα*.

πτύσσω (διπλώνω). Ἄπλοῦν εἶναι ποιητικὸν καὶ μεταγενέστερον, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις εἶναι μόνον σύνθετον ἀγραπτύσσω (ξειδιπλώνω) καὶ ἄορ. περιέπτυξα. Παθ. ἀγραπτύσσομαι καὶ διαπτύσσομαι, ἄορ. παθ. ἀνεπτύθην καὶ παθ. παρακ. ἀνεπτύγμαι. Μέσ. περιπτύσσομαι καὶ παρακ. μέσ. περιεπτυσσόμεν.

πτύω (πτύω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, δια-, κατα-) καὶ ἄορ. κατέπτυσα μόνον. Ῥημ. ἐπίθ. κατάπτυστος.

πτωχεύω (εἶμι πτωχός) καὶ ἄορ. ἐπτώχευσα. Ῥημ. παραγ. πτωχεῖα

πυθάνομαι (ἔρωτῶ, μανθάνω) ἀποθετ. (καὶ σύνθετ. ἀνα-), παρακ. ἐπυθαρόμεν (καὶ σύνθετ. ἀν-), μέλλ. μέσ. πένσομαι, ἄορ. μέσ. ἐπυθόμεν (καὶ σύνθετ. ἀν-, προ-, δι-), παρακ. πέπυσαι (καὶ σύνθετ. δια-), ὑπερσ. ἐπεπύσμεν. Ῥημ. ἐπίθ. ἔκπυστος, ἄπυστος, καὶ πενστέον. Ῥημ. παραγ. πύστις.

πωλέω - ῶ (πωλῶ) (καὶ σύνθετ. προ-) καὶ ἀποδίδομαι, παρακ. ἐπώλων (καὶ σύνθετ. δι-) καὶ ἀπεδιδόμεν, μέλλ. πωλήσω καὶ ἀποδώσομαι, ἄορ. μέσ. ἀπεδόμεν. παρακ. πέπρωκα, ὑπερσ. ἐπεπράκειν. Παθ. πωλοῦμαι καὶ πιπρώσκομαι, παρακ. ἐπωλοῦμεν, μετ' ὄλ. μέλλ. πεπρώσομαι, ἄορ. παθ. ἐπωλήθην καὶ ἐπράθη, παρακ. πέπρωμαι, ὑπερσ. ἐπέπρωτο. Ῥημ. παραγ. πωλητής, πώλησις, πώλημα, πωλητήριον.

Ρ

ῥαδιουργέω - ῶ (μετ' εὐκολίας, κουφότητος καὶ ἀμελείας πράττω τι, οὐ ἀντίθετον τὸ προοῶ καὶ φιλοπονοῶ). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστώς ῥαδιουργῶ καὶ ὁ παθ. ῥαδιουργοῦμαι.

ῥαθυμέω - ῶ (ἀμελῶ, ἀποφεύγω τοὺς κόπους) (καὶ σύνθετ. ἀπορ-, καταρ-), μέλλ. καταρραθυμήσω, ἄορ. καταρραθυμήσα καὶ ἀπερραθυμήσα, παρακ. ἐρραθύμηκα. Παθητ. παρακ. τὰ καταρραθυμημένα (= τὰ διὰ ῥαθυμίας ἀποβεβλημένα).

ῥάπτω (ῥάπτω, κεντῶ, μηχανορραφῶ). Μόνον σύνθετ. σερρή-

πω, μέλλ. ἀπορράψω. Παθ. ἄορ. ἐρράφην καὶ παθ. παρακ. ἔρρᾶμαι καὶ ἐγκατέρραμαι. ῥημ. ἐπιθ. ῥαπίος.

ῥέπω (ἀμεταβ. κλίνω, γέρω) καὶ ἄορ. ἔρρεψα μόνον ῥημ. παράγ. ῥοπή καὶ ἀντίρροπος καὶ ῥόπαλον.

ῥέω, ῥεῖς, ῥεῖ κτλ. (ῥέω) (καὶ σύνθετ. ἐκ-, κατα-, δια-, συρ-, ἀνα-, παρα-, ἀπο-, ὑπο-, εἰς-, ἐπι-, περι-, ὑπεκ-, περι-κατα-), παρατ. ἔρρεον (καὶ σύνθετ. συν-, ἐπ-, κατ-, περι-, παρ-), μέλλ. μῆσ. ὡς ἐνεργ. εἰσρνήσομαι, ἄορ. παθ. ὡς ἐνεργ. ἐρρῆν (καὶ σύνθετ. ἐξ-, δι-, συν-, εἰς-, ἐπ-, παρ-, περι-, κατ-), παρακ. ἔρρῆκα (καὶ σύνθετ. ἐξ-, συν-, παρ-, περι-), ὑπερσ. συνερρῆκειν καὶ συνερρῆκώς ἦν. Παθ. παρατ. περιερρεῖτο. ῥημ. ἐπιθ. ἀπόρρυντος, ἐπίρρυντος καὶ περίρρυντος. ῥημ. παράγ. [ῥόος] ροῦς, ροή, ρεῦμα, ρύσις.

ρῆγνυμι (σχίζω). Μόνον σύνθετον καταρρήγνυμι, ἀναρρήγνυμι, παραρρήγνυμι καὶ περιρρήγνυμι, παρατ. ἀνερρήγνυν καὶ κατερρήγνυν, μέλλ. ἀναρρήξω, ἄορ. ἔρρηξα (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-, περι-). Μῆσ. καὶ παθ. ρήγνυμαι (καὶ σύνθετ. κατα-, δια-, ἀπο-), παρατ. ἔρρηγνύμην (καὶ σύνθετ. περι-, παρ-), ἄορ. μῆσ. κατερρηξάμην καὶ περικατερρηξάμην, ἄορ. παθ. ἐρράγην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, κατ-, δι-, ἐξ-), παρακ. ῥ' ὡς παθ. ἡ μῆσ. διέρρωγα, ὑπερσ. συνερρώγει, ῥημ. παράγ. ρῆγμα.

ριγῶω-ῶ (κρυώνω) ὑποτακτ. ριγῶ, εὐκτ. καὶ προστακτ. ἐλλείπει, ἀπαρ. ριγῶν, μετοχ. ριγῶν, ριγῶντος, μέλλ. ριγῶσω.

ρίπτω (ρίπτω) (καὶ σύνθετ. δια-, μετα-), καὶ ριπίεω-ῶ (καὶ σύνθετ. δια-, ἀνα-, ἐπι-, ἐπανα-), παρατ. ἔρριπτον καὶ ἔρρίπιτον (καὶ σύνθετ. δι-, ἀν-, ἐπ-, ἐπικατ-), μέλλ. ρίψω (καὶ σύνθετ. ἀνα-), ἄορ. ἔρρῖψα (καὶ σύνθετ. δι-, ἀν-), παρακ. ἔρριφα. Παθ. ρίπτομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-) καὶ ριπτοῦμαι, ἄορ. παθ. ῥ' ἔρρῖφην (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρακ. παθ. ἔρρῖμμαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-). Τὸ μῆσ. κατ' ἀνάλυσ. ριπιῶ ἐμαντόν. Τὸ ριπιῶ καὶ διαρριπιῶ εἶναι ἀμεταβλ. καὶ ἴσον μῆσφ. ῥημ. παράγ. ρῖνις καὶ σύνθετον ρίψασπις.

ροφέω-ῶ (ροφῶ) καὶ καταροφῶ καὶ ἄορ. ἀπερρόφησα μόνον
 ΑΝΘΜ. ΡΗΜ. ΚΑΙ ΟΝΟΜ. Γ. Δ. ΖΗΚΙΑΟΥ. 8

ῥώννυμι (ἐνδυναμώνω). Μόνον ὁ ἀόρ. ἐπέρρωσα, ὁ ἀόρ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐρρώσθην (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐπ-), ὁ παρακκ. ἔρρωμαι, καὶ ὑπερσ. ἐρρώμην (καὶ σύνθετ. ὡς μέσ. ἐπ-). Ῥημ. ἐπίθ. ἀρρωστος καὶ εὐρωστος. Ῥημ. παραγ. ῥώμη.

Σ

σαλπίζω (σαλπίζω) καὶ ἀόρ. ἐσάλπιξα μόνον. Ῥημ. παραγ. σαλπιγκτής.

σατραπεύω (εἶμαι σατράπης ἢ διοικῶ τι ὡς σατράπης) καὶ παρατ. ἐσατρέπευον μόνον. Ῥημ. παραγ. σατραπεία.

σθέννυμι (σθίνω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-), ἀόρ. ἐσθεσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-). Παθ. ἀποσθέννυμι καὶ κατασθέννυμι, παρατ. ἀπεσθεννύμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ἀποσθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἀπεσθέσθην καὶ κατεσθέσθην, ἀόρ. ἕ' ἐνεργ. ὡς παθητ. μόνον κατ' ἀπαρεμφ. ἀποσθῆναι, παρακκ. ἐνεργ. ὡς παθ. ἀπέσθηκα καὶ ὑπερσ. ἐνεργ. ὡς παθ. ἀπεσθήκειν. Ῥημ. παραγ. σθεστήριος.

σέβω (σέβομαι) μόνον ὁ ἐνεστώς (σπανίως) καὶ συνηθέστερον τὸ μέσ. σέβομαι, παρατ. ἐσεβόμην καὶ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. σεφθείσα. Ῥημ. παραγ. σεμνός, σύνθετ. ἀσεβής, εὐσεβής.

σειώ (κλονῶ, ταράττω) (καὶ σύνθετ. δια-, προ-), παρατ. ἔσειον (καὶ σύνθετ. κατ-), ἀόρ. ἔσεισα (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, κατ-). Παθ. σείομαι, ἀόρ. παθ. ἐσεισθην (καὶ σύνθετ. προεπαν-). Μέσ. ἀποσειομαί τι καὶ μέσ. ἀόρ. ἀπεσεισάμην τι. Ῥημ. ἐπίθ. διάσειστος. Ῥημ. παραγ. σεισμός.

σεμνύνω (κάμνω σεμνόν, καλλωπίζω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-), παρατ. ἐσεμνύρον. Μέσ. σεμνύρομαι (=καμαρώνω) (καὶ σύνθετ. ὑπερ-), παρατ. ἐσεμνυρόμην καὶ ἀόρ. μέσ. ἐσεμνυράμην.

σημαίνω (δίδω σημεῖον, προστάσσω, δηλῶ, σφραγίζω) (καὶ σύνθετ. προ-, ἐν-), παρατ. ἐσήμαινον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, προ-), μέλλ. σημαῖω, ἀόρ. ἐσήμηνα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-). Παθ. σημαίρομαι, ἀόρ. παθ. ἐσημάσθην (καὶ σύνθετ. κατ-, ὑπερ-), παρακκ.

παθ. *σεσημαῖσμαι* (καὶ σύνθετ. κατα-, παρα-). Μέσ. *ἐπισημαίνομαι* (=διὰ σημείου δηλῶ τι καὶ ἐγκρίνω) καὶ *ἐσημαίρομαι* (=ἐνδείκνυμαι, ἐντυπῶ), παρατ. μέσ. *ἐπεσημαινόμενην* καὶ *ἀπεσημαινόμενην* τι (=ἐδήμειον), μέλλ. μέσ. *ἐσημαίνομαι*, ἄορ. μέσ. *ἐσημηγάμην* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐν-, ἐπ-, κατ-, παρ-, συν-).

σῆπω (σαπίζω) καὶ κατασῆπω μόνον. Παθ. *σῆπομαι* (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-), μέλλ. παθ. *ἑ' κατασαπήσομαι*, ἄορ. παθ. *ἑ' ἐσάπην*, παρακ. *ἑ' ἐνεργ.* ὡς παθ. *ἀποσείσηπα*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἄσηπτος*. Ῥημ. παραγ. *σῆψις*, *σαπρός*.

σιγάω - ᾧ (οὐδόλως φθέγγομαι) (καὶ σύνθετ. ὑπο-), παρατ. *εἰσίγων*, ἄορ. *εἰσίγησα* (καὶ σύνθετ. κατ-), παρακ. *σεισίγηκα*. Παθ. *σιγῶμαι*, μέλλ. παθ. *σιγηθήσομαι*, ἄορ. παθ. *εἰσιγήθην*, παρακ. παθ. *σεισίγημαι*, μετ' ὄλ. μέλλ. *σεισιγήσομαι*.

σίνομαι (ἀποθετ. = βλάπτω) καὶ παρατ. *εἰσινομένην*. Ῥημ. παραγ. *σίνος* (τό), σύνθετ. *ἀσινής*.

σιτέω - ᾧ (τρέφω). Μόνον σύνθετον *συσιτέω - ᾧ* (εἰμί συσιτος, συντρέγω) καὶ *παρασιτέω* (εἰμί παράσιτος), παρατ. *συσειτόντων*, ἄορ. *συσειτίησα* καὶ *ἀποσυσειτίησα* (=δὲν παρηυρέθην ἐν τῷ συσιτίῳ), παρακ. *συσειτίηκα*. Μέσ. *σιτοῦμαι* (τρέγω) καὶ παρατ. *εἰσιτοῦμένην*. Ῥημ. παραγ. *σίτησις*.

σιωπῶ - ᾧ (σιωπῶ, δὲν ὁμιλῶ) (καὶ σύνθετ. κατα-, ὑπο-), παρατ. *εἰσιώπων*, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. *σιωπήσομαι*, ἄορ. *εἰσιώπησα* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, κχτ-), παρακ. *σεισιώπηκα* (καὶ σύνθετ. ἀπο-). Παθ. *σιωπῶμαι*, μέλλ. παθ. *σιωπηθήσομαι*, ἄορ. παθ. *εἰσιωπήθην* (καὶ σύνθετ. κατ-) καὶ μέσ. ἄορ. *κατεσιωπησάμην*. Ῥημ. ἐπίθ. *κατασιωπητέον*.

σκάπτω (σκάπτω) (καὶ σύνθετ. κατα-, ἀπο-), παρατ. *ἔσκαπτον* (καὶ σύνθετ. κατ-), μέλλ. *σκάψω*, ἄορ. *κατέσκαψα* (καὶ σύνθετ. συγκατ-), παρακ. *κατέσκαφα*. Παθ. *σκάπτομαι* (καὶ σύνθετ. κατα-), παρατ. *κατεσκαπτόμην*, ἄορ. παθ. *κατεσκάψην*, παρακ. παθ. *ἔσκαμμαι* (καὶ σύνθετ. κατ-). Ῥημ. παραγ. *κασακαφή*.

σκεδάυνυμι (σχορπιζώ). Μόνον σύνθετον *διασκεδάυνυμι*. κχτ-

ρατ. κατεσκεδάγγην, ἄορ. διεσκεδάσσα, κατεσκεδάσσα καὶ ἀπεσκεδάσσα. Μέσ. καὶ παθ. σκεδάγγημι (καὶ σύνθετ. δια-, ἀπο-, ἐπι-), παρατ. μέσ. ἐσκεδάγγημι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐσκεδάσθημι (καὶ σύνθετ. δι-), ἄορ. μέσ. κατεσκεδάσθημι καὶ ἀπεσκεδάσθημι, παρακ. μέσ. καὶ παθ. ἐσκεδάσθην (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-), ὑπερσ. μέσ. διεσκεδάσθημι. Ῥημ. ἐπιθ. σκεδαστός. Ἐντὶ τοῦ ἀποσκεδάγγου λέγεται σπανίως καὶ ἀποσκήδασθαι.

σκέπτομαι ὄρα σκοπέω—ῶ.

σκήπτω (στηρίζω, πίπτω εἰς τι μεθ' ὀρθῆς, παραγγέλλω). Μόνον σύνθετον ἐπισκήπτω, παρατ. ἐπέσκηπτον καὶ κατέσκηπτον, μέλλ. ἐπισκήψω, ἄορ. ἐπέσκηψα, ἐγκατέσκηψα καὶ ἀπέσκηψα. Μέσ. σκήπτομαι (=προφασιζομαι) (καὶ σύνθετ. ἐπι-), παρατ. μέσ. ἐσκηπτόμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-), μέλλ. μέσ. σκήψομαι, ἄορ. μέσ. ἐσκηψάμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ἐνεπ-). ἄορ. παθ. ἐπισκήφθην, παρακ. μέσ. ἐπέσκημην. Ῥημ. παρακ. σκηπτός, σκήψις, ἐπίσκηψις, σκηπτοῦχος.

σκοπέω—ῶ (πρρατηρῶ, σκέπτομαι) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, ἀνα-, δια-, προ-, περι-, συν-, ἐπνα-, συνδια-) καὶ σκοπέομαι—οῦμαι (καὶ σύνθετ. ἐπι-, δια-, κατα-, συνδια-), παρατ. ἐσκόπον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, ἐπ-, προ-, συνεπ-) καὶ ἐσκοπόμην (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-), μέλλ. μέσ. σκέψομαι (καὶ σύνθ. δια-, ἐπι-, κατα-, ἐπανα-, συνεπ-), ἄορ. μέσ. ἐσκεψάμην (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, ἐπ-, κατ-, προ-, περι-, ἐπαν-, συνεπ-, συνδι-), παρακ. μέσ. ἔδκεμαι (καὶ σύνθετ. ἐπ-). Παθ. σκοποῦμαι ὑπὸ τιος καὶ ἐπισκοποῦμαι (σπανίως), παρακ. παθ. προέσκεμαι, ὑπερσ. παθ. προέσκεπτο, μετ' ὄλ. μέλλ. παθ. ἐσκέψομαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἀσκεπτός, ἀπρόσκεπτος, ἀνεπίσκεπτος, εὐσκεπτός, ἀπερίσκεπτος, ἀξιοσκεπτός, σκεπτικός, -τέρον, διασκεπτικός, ἐπισκεπτικός, -τέρον, συσκεπτικός. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάγνωσιν ἐπισκοπῶ ἐμαντόν. Ῥημ. παρακ. σκέψις, σκέμμα.

σκοτάζει (σκότος γίνεται). Μόνον σύνθετον συσκοτάζει καὶ συσκοτάζομαι, παρατ. συσκοτάζει καὶ ἄορ. συσκοτάτισεν.

σκόπτω (περιπίπτω) (καὶ σύνθετ. ἐπι-), παρατ. ἐσκόπτω

(καὶ σύνθετ. ἐπ-), ἄορ. ἔσκαψα (καὶ σύνθετ. ἐπ-). Παθ. σκώπτομαι. παρ.τ. διεσκώπειμι. ἄορ. παθ. διεσκώφην καὶ ὑπερσ., παθ. διέσκωπτο. Ῥημ. παρ.τ. σκῶμμα.

σπῖω-ω (ἐλκω, ἄνκω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-, παρα-, περι-, συ-, ὑπ-), παρ.τ. ἀνέσπον καὶ ἐπέσπον, ἄορ. ἔσπῃσα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, ἀντ-, δι-, ἐπ-), παρακ. ἀνέσπῃκα. Μέσ. καὶ παθ. ἐπισπῶμαι (καὶ σύνθετ. συ-), καὶ παθ. διασπῶμαι καὶ κατασπῶμαι, παρ.τ. μέσ. καὶ παθ. ἀπεσπῶμην καὶ μέσ. παρεσπῶμην, μέσ. μῆλλ. ἐπισπῶσομαι, διασπῶσομαι, μῆλλ. παθ. διασπαιθήσομαι, ἄορ. ἐσπῶσάμην τι (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-, παρ-, περι-, ὑπ-, συνεπ-), ἄορ. παθ. ἀπεσπῶσθην, διεσπῶσθην, κατεσπῶσθην, ἐπεσπῶσθην καὶ συγκατεσπῶσθην, παρακ. μέσ. ἐσπῶσμαι, μέσ. καὶ παθ. διέσπῶμαι καὶ παθ. ἀνέσπῶμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνάσπαστος, ἀδιάσπαστος, σύσπαστος, εὐπερίσπαστος, νευρόσπαστος. Ῥημ. παρ.τ. σπῶσμα, σπασμός.

σπειρίω-ω (συστρέφω). Παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς πεζολόγοις μόνον ὡς ἀποθετ. συσπειρῶμαι (=συμμάζευομαι), ἄορ. παθ. ὡς μέσ. συνεσπειράθην καὶ παρακ. μέσ. συνεσπειράμαι.

σπείρω (σπείρω), μῆλλ. σπερῶ, ἄορ. ἔσπειρα (καὶ σύνθ. δι-, κατ-). Μέσ. καὶ παθ. σπείρομαι (καὶ σύνθετ. δια-), παρ.τ. μέσ. διεσπειρόμην, ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐσπῆρην (καὶ σύνθετ. δι-), παρακ. μέσ. καὶ παθ. ἐσπῆρμαι (καὶ σύνθετ. δι-) καὶ παθ. κατέσπαρμαι καὶ παρέσπαρμαι. Ῥημ. ἐπίθ. σπαρτός. Ῥημ. παρακ. σπέρμα, σπόρος, σπορά, ὁ σπορητός.

σπένδω (κάμνω σπονδήν) (καὶ σύνθετ. συ-), παρ.τ. ἔσπενδοι, ἄορ. ἔσπεισα (καὶ σύνθετ. ἀπ-). Μέσον σπένδομαι (κάμνω συνθήκας διὰ σπονδῶν) (καὶ σύνθετ. ἐπι-), παρ.τ. ἐσπενδόμην, μέσ. μῆλλ. σπείσομαι, ἄορ. μέσ. ἐσπεισάμην, παρακ. μέσ. καὶ παθ. ἐσπεισμαι, ὑπερσ. παθ. ἐσπειστο. Ῥημ. ἐπίθ. ἄσπειστος. Ῥημ. παρακ. σπορδή, σύνθετ. ἄσπορδος, ἔσπορδος, παράσπορδος.

σπεύδω (βιάζω τινά, συνήθ. ἀμεταβ. βιάζομαι, ταχύνω) (καὶ σύνθετ. ἐπ-, κατκ-), παρ.τ. ἔσπευδοι (καὶ σύνθετ. ἀπ-

ἀντ-), μέλλ. σπεύσω (καὶ σύνθετ. ἐπι-), ἄορ. ἔσπευσα (καὶ σύνθετ. ἐπ-, συνεπ-). Ῥημ. πρκαγ. σπουδῆ.

σπουδάζω (μετὰ σπουδῆς ἀσχολοῦμαι, πονῶ, παρασκευάζω, σπουδαιολογῶ) (καὶ σύνθετ. συ-), παρκατ. ἐσπούδαζον (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. σπουδάσομαι, ἄορ. ἐσπούδασα, παρκατ. ἐσπούδακα, ὑπερσ. ἐσπούδάκειν. Παθ. σπουδάζομαι καὶ παθ. πρκατ. ἐσπούδάσμαι καὶ διεσπούδασμαι. Ῥημ. ἐπίθ. σπουδαριστός, ἀξιοσπούδατος, σπουδαστέος, -τέον. Ῥημ. παρκαγ. σπουδασμα, σπουδαστικός.

στέλλω (ἐνδύω, παρασκευάζω, πέμπω). Σύνθετον μόνον ἀποστέλλω, ἐπιστέλλω, διαστέλλω, συστέλλω, περιστέλλω, προστέλλω, προσαποστέλλω, παρκατ. ἀπέστέλλω, ἀρέστέλλω, ἐπέστέλλω καὶ ξηραπέστέλλω, μέλλ. ἀποστελῶ, ἄορ. ἔστειλα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, ἐπ-, περι-, συν-, συναπ-, προσεπ-, προαπ-), παρκατ. ἀπέσταλκα, ἐπέσταλκα καὶ διαπεσταλκῶς ὦ, ὑπερσ. ἀπεστάλκειν καὶ ἐπεστάλκειν. Μέσ. καὶ παθ. στέλλομαι (καὶ σύνθετ. συ-), παθ. ἀποστέλλομαι καὶ ἐπιστέλλομαι, μέσ. ἀποθ. ἵποστέλλομαι, παρκατ. παθ. ἀρεστελλόμεν καὶ ἀπεστελλόμεν, μέλλ. παθ. ἀποσταλήσομαι, ἄορ. παθ. ἀπεστάλην (καὶ συναπ-προαπ-) καὶ ἐπεστάλην, ἄορ. μέσ. ὑπεστειλάμην, παρκατ. μέσ. ἔστᾶλμαι (=ἐνδεδύμην) καὶ παθ. ἀπέστᾶλμαι, ἐπέστᾶλμαι (καὶ προσεπ-), συνέστᾶλμαι καὶ μέσ. καὶ παθ. προσέστᾶλμαι, ὑπερσ. παθ. ἀπεστάλην. Ῥημ. παρκαγ. στολή, ἀναστολή, ἐπιστολή, στόλος, ἀπόστολος.

στενάζω (στενάζω, ἀναστενάζω). Μόνον ὁ μέλλ. στενάξω καὶ ἄορ. ἐστέναξα καὶ ἀρεστέναξα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀστέναχτος. Ῥημ. παρκαγ. στεναγμός. Ὁ ἐνεστώ; ἀνκληροῦται ὑπὸ τοῦ στενω.

στένω (στενάζω). Μόνον ὁ ἐνεστώ; τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ στενάξω. Ῥημ. παρκαγ. στόνος.

στεργώ (εὐχαριστοῦμαι, ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ), μέλλ. στέργω, ἄορ. ἔστεργα. Παθ. στέργομαι. Ῥημ. ἐπίθ. στεργτέον. Ῥημ. παρκαγ. στοργή, ἀστοργος, φιλλιστοργος.

στερέω-ῶ (ἀποστερέω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-) καὶ στερισκω.

παρατ. ἀπειστέρον, μέλλ. στερήσω (καὶ σύνθετ. ἀπ-), ἄορ. ἐστέρησα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, συναπ-), παρακ. ἀπειστέρηκα. Πλθ. στέρομαι (ὡς παρακ. = εἶμαι ἐστερημένος) καὶ στερίσκομαι καὶ ἀποστεροῦμαι, παρατ. ἐστερόμην καὶ ἀπειστεροῦμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. στερήσομαι καὶ ἀποστερήσομαι (ὃ δὲ ἀποστερηθήσομαι ἀμφίβολος), ἄορ. παθ. ἐστερήθην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, προαπ-), παρακ. παθ. ἐστέρημαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-), ὑπερσ. παθ. ἐστερήμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-). Τὸ μέσον κατ' ἀνάλυσ. στερεῶ ἑμαυτὸν καὶ ἀποστερεῶ ἑμαυτόν. Ῥημ. παράγ. στερήσεις, ἀποστέρησεις, ἀποστερητής.

στέφω (στεφονῶ) καὶ ἄορ. ἐστεψα. Πλθ. παρακ. ἐστεμμαι καὶ κατέστεμμαι. Τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τοῦ στεφανῶ. Ῥημ. παράγ. στέφανος, στεφανή.

στοχάζομαι (ἀποθ. σκοπεύω, ἐπιτυχάνω, εἰκάζω), παρατ. ἐστοχαζόμην, μέλλ. μέσ. στοχάσομαι, ἄορ. μέσ. ἐστοχασάμην, παρακ. μέσ. ἐστόχασμαι. Ῥημ. παράγ. στόχασις, στοχασμός, στοχαστικός.

στρατεύω (ἐκστρατεύω) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, συ-, συνεπι-), παρατ. ἐστράτευον (καὶ σύνθετ. ἐπ-, συν-, ἀντέπ-), μέλλ. στρατεύσω (καὶ σύνθετ. συ-, συνεπι-), ἄορ. ἐστράτευσα (καὶ σύνθετ. ἐπ-, συν-, ἐξ-). Μέσ. στρατεύομαι (καὶ σύνθετ. ἐκ-, ἐπι-, ἀντι-, συ-), παρατ. μέσ. ἐστρατεύόμην (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. μέσ. στρατεύσομαι (καὶ σύνθετ. συ-), ἄορ. μέσ. ἐστρατεύσάμην (καὶ σύνθετ. ἐξ-, ἐπ-, συν-), παρακ. μέσ. ἐστράτευμαι (καὶ σύνθετ. ἐξ-, συν-), ὑπερσ. μέσ. ἐστρατεύμην. Παθητ. δὲ στρατεία γίγνεται. Ῥημ. ἐπίθ. ἀστράτευτος καὶ ἐκστρατευτέος. Ῥημ. παράγ. στρατεία, στρατευμα, ἐπιστρατεία, σσστρατεία, στρατεύσιμος.

στρατηγέω-ῶ (εἰμί στρατηγός) (καὶ σύνθετ. ἀντι-), παρατ. ἐστρατήγουν (καὶ σύνθετ. ὑπ-), μέλλ. στρατηγήσω, ἄορ. ἐστρατήγησα (καὶ σύνθετ. συν-), παρακ. ἐστρατήγηκα, μετ' ὄλ. μέλλ. ἐστρατηγηκῶς ἔσομαι. Παθ. στρατηγοῦμαι καὶ παθ. παρακ. τὰ ἐστρατηγημένα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀστρατήγητος καὶ στρατηγητέος. Ῥημ. παράγ. στρατήγημα.

στρατοπεδεύω (κάμνω στρατόπεδον, συγκρατασκηνῶ τὸν πτρατόν, ἀμεταβ. διὲ σκηνῶ που μετὰ τοῦ στρατοῦ) (καὶ σύνθετ. ἄντι-), παρατ. ἐστρατοπέδευον, ἄορ. ἐστρατοπέδευσα (καὶ σύνθετ. ἐν-, κατ-, περι-). Μέσ. καὶ παθ. στρατοπεδεύομαι (καὶ σύνθετ. ἄντι-), παρακτ. ἐστρατοπεδευόμεν (καὶ σύνθετ. κατ-), μέλλ. μέσ. στρατοπεδεύσομαι, ἄορ. μέσ. ἐστρατοπεδευσάμην (καὶ σύνθετ. κατ-, περι-), παρακτ. μέσ. ἐστρατοπέδευσαι (καὶ σύνθετ. ἄντι-, περι-), ὑπερσ. μέσ. ἐστρατοπεδεύμην. Ὡς ἀποθετ. εἶναι τὸ ἀποστρατοπεδεύομαι (=μακρὰν στρατοπεδεύομαι) καὶ μεταστρατοπεδεύομαι (=μετατίθημι τὸ στρατόπεδον), παρατ. ἀπεστρατοπεδευόμεν καὶ συνεστρατοπεδευόμεν (=ὄμοῦ ἐστρατοπέδευον), ἄορ. μέσ. ἀπεστρατοπεδευσάμην, ἐξεστρατοπεδευσάμην (=ἔξω ἐστρατοπέδευσα) καὶ μετεστρατοπεδευσάμην, παρακτ. μέσ. ἐξεστρατοπέδευσαι. Ῥημ. παράγ. στρατοπεδαία, στρατοπέδευσις.

στρεβλόω - ὦ (βασανίζω διὰ τῆς στρέβλης, βασανιστικοῦ ὄργάνου) καὶ ἄορ. ἐστρέβλωσα (καὶ σύνθετ. δι-). Παθ. στρεβλοῦμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. στρεβλώσομαι, ἄορ. παθ. ἐστρεβλώθην.

στρέφω (στρέφω τι, γυρίζω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-, ἐπι-, μετα-, παρα-, ὑπο-), παρατ. ἔστρεφον (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐπ-, μετ-), μέλλ. ἀποστρέψω, διαστρέψω καὶ ἐπιστρέψω, ἄορ. ἔστρεψα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, ἄντι-, ἐπ-, ἐπικν-, κατ-, μετ-, περι-, συν-, ὑπ-). Μέσ. καὶ παθ. στρέφομαι (καὶ σύνθετ. ἐπι-, ἀνα-, ἀπο-, κατα-, περι-, μετα-, ὑπο-, δια-, ἐπικνα-, συγκρατα-), παρατ. ἐστρεφόμεν (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, συν-, κατ-, περι-), μέλλ. μέσ. ἀποστρέψομαι καὶ καταστρέψομαι, μέλλ. παθ. ἀναστραφῆσομαι καὶ μεταστραφῆσομαι, ἄορ. παθ. μέσ. κατεστρεφάμην (καὶ συγκρατα-) ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐστράφην (καὶ σύνθετ. μετ-, συν-, ὑπ-, ἀπ-, ἀν-, ἐπ-, κατ-), ἄορ. παθ. σπανίως στρεφθεῖς, παρακτ. παθ. ἔστραμμαι (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-, συν-, ἀν-, περι-, ἄντι-) καὶ μέσ. ἀπέστραμμαι, κατέστραμμαι, συνεστραμμαι, ὑπερσ. παθ. κατεστράμμην καὶ μέσ. συνεστράμμην, μετ' ὄλ. μέλλ. μέσ. κατεστραφ μένος ἔσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. στρεπτός, ἀναστρεπτός.

Τὸ μέσ. κἀ στρέφω ἐμαυτὸν. Τὸ δὲ στρέφω ἐνίοτε = στρέφομαι.
Ῥημ. παράγ. στροφή, ἀναστροφή, ἀποστροφή, ἐπιστροφή, κατα-
στροφή, μεταστροφή, περιστροφή, συστροφή, ὑποστροφή.

στρώννυμι (στρώνω), παρατ. κατεστρώννῶν, ἄορ. ἐστόρῃσα.
Παθ. ὑποστόρνῃμαι, παρακ. παθ. ἔστρωμαι. Ῥημ. ἐπίθ. δστρω-
τος. Ῥηγ. παράγ. στρῶμα, στρωμνή, στρωματόδεσμος.

συλάω-ῶ (ξεγυμνῶν φονευθέντα πολεμιστὴν, λεηλατῶ,
κλέπτω, κουρσεύω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-), μέλλ. συλήσω, ἄορ. ἐσύ-
λησα, παρακ. σεσύληκα. Παθ. συλῶμαι (καὶ σύνθετ. περι-), ἄορ.
παθ. ἐσυλήθην, παρακ. παθ. σεσύλημαι, ὑπερσ. παθ. ἐσεσυλήμην.
Ῥημ. παράγ. σύλησις.

συμμαχέω-ῶ (εἶμαι σύμμαχος), παρατ. συνεμάχουν, μέλλ.
συμμαχήσω, ἄορ. συνεμάχησα. Παθ. συμμαχία γίγνεται καὶ
πράττεται.

συρίττω (συρίζω), παρατ. ἐσύριττον (καὶ σύνθετ. ἐξ-) καὶ
ἄορ. ἐσύριξα. Ῥημ. παραγ. σύριγξ, συριγμός.

σφαγιάζομαι (θύω, σφάζω θύμκτα) ἀποθετ. μέσ. μετ' ἐνεργ.
διαθεσ. καὶ σπανίως ὡς παθ. χίμαιρα σφαγιάζεται, παρατ. ὡς
ἐνεργ. ἐσφαγιαζόμεν, ἄορ. μέσ. ἐσφαγισάμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-).

σφάλλω (κάμνω τινὰ νὰ σφάλῃται, κλονῶ, ταραττώ), μέλλ.
σφαλώ, ἄορ. ἔσφαλα (καὶ σύνθετ. ἀν-). Μέσ. σφάλλομαι, πα-
ρατ. μέσ. ἐσφαλίδη, μέλλ. σφαλήσομαι καὶ σπανίως σφαλοῦ-
μαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐσφάλην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-), παρακ.
μέσ. ἐσφάλμαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, παρ-). Παθ. σφάλλομαι (=
κλονοῦμαι), ἄορ. παθ. ἐσφάλην (= ἤττήθην), παρακ. παθ. ἐσφάλ-
μαι (ἤττημαι, βέβλαμμαι) ὑπερσ. παθ. ἐσφάλμην. Ῥημ. παραγ.
σφάλμα, σφαλερός, ἀσφαλής, ἐπισφαλής.

σφάττω (σφάζω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, προ-), παρατ. ἔσφαττον
(καὶ σύνθετ. ἀπ-) καὶ σπαν. ἔσφαζον, ἄορ. ἔσφαξα (καὶ σύνθετ.
ἀπ-, ἐπ-). Παθ. σφαττομαι καὶ μέσ. καὶ παθ. ἀποσφάττομαι,
μέλλ. παθ. ἀποσφαθήσομαι καὶ ἐπισφαθήσομαι, ἄορ. παθ. ἀπε-
σφάγην, ἐπεσφάγην καὶ κατεσφάγην, παρακ. παθ. ἔσφαγμα. Τὸ
μέσ. κατ' ἀνάλυσ. σφάττω ἐμαυτὸν (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐπι-).
Ῥημ. παράγ. σφαγή, σφάγιον.

σφετερίζω (σφετερίζομαι, οικειοποιούμαι) κτλ. ἄορ. ἐσφετέρισα. Μέσ. σφετερίζομαι κτλ. μέσ. ἄορ. ἐσφετερισάμην.

σφραγίζω (ἐπιβάλλω σφραγίδα). Παρατ. τοῖς Ἀττικοῖς πεζολογοῖς μόνον ὡς ἀποθετ. τὸ μέσ. ἐπισφραγίζομαι (καὶ σύνθετ. προσεπ-), ἄορ. μέσ. ἐσφραγισάμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-). Παθ. μόνον ἄορ. ἐπεσφραγίσθην καὶ παθ. παρακ. κατεσφράγισμαι καὶ προσφραγισμένος. Ῥημ. ἐπιθ. σφραγιστός.

σχετλιάζω (νομίζων ἐμαυτὸν σχέλιον, ἄθλιον, ταλαίπωρον ἀγανακτῶ, μεμψιμοιρῶ), παρατ. ἐσχετλιάζον, μέλλ. σχετλιάσασθαι καὶ ἄορ. ἐσχετλίασα. Ῥηγ. παραγ. σχετλιασμός.

σχίζω (διαχωρίζω, διαιρῶ, κόπτω), παρατ. ἔσχιζον, μέλλ. κατασχίσω, ἄορ. ἔσχισα (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-). Μέσ. καὶ παθ. σχίζομαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἀπο-), παρατ. παθ. ἀπεσχιζόμην καὶ μέσ. περιεσχιζόμην, μέλλ. παθ. διασχιθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐσχίσθην, ὅστις καὶ ὡς μέσ. (=διεφώνησα, διηρέθην) καὶ παθ. καὶ μέσ. διεσχίσθην, παρακ. παθ. ἔσχιμαι (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-), μετ' ὄλ. μέλλ. διεσχισμένος ἔσομαι. Ῥημ. ἐπιθ. σχιστός, ἀσχιστος, δλόσχιστος. Ῥημ. παραγ. σχίσις.

σχολάζω (ἀργῶ, εὐκαιρῶ καὶ ἀσχολοῦμαι περί τι), παρατ. ἐσχόλαζον, ἄορ. ἐσχόλασα, παρακ. ἐσχόλαχα.

σώζω (σώζω, ἐλευθερῶ, διαφυλάττω, διατηρῶ) (καὶ σύνθετ. δια-, ἐκ-, ἀνα-, συνδια-), παρατ. ἔσφζον (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. σώσω (καὶ σύνθετ. δια-, σύνδια-), ἄορ. ἔσφζα (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-, ἀν-, περι-, ἐξ-, συναν-, συνδι-, συνεξ-), παρακ. σέσωκα (καὶ σύνθετ. δια-), ὑπερσ. σεσφκῶς ἦν καὶ διεσεσφκῶειν, μετ' ὄλ. μέλλ. διασεσφκῶς ἔσομαι. Μέσ. καὶ παθ. σώζομαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἀνα-), παρατ. μέσ. καὶ παθ. ἐσφζόμην (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. παθ. καὶ ὡς μέσ. σωθήσομαι (καὶ σύνθετ. δια-), μέλλ. μέσ. διασώσομαι τι καὶ ἀνασώσομαι τι, ἄορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐσώθην (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-, ἀν-, περι-), ἄορ. μέσ. διεσφσάμην τι καὶ ἀνεσφσάμην τι, παρακ. μέσ. καὶ παθ. σέσωμαι καὶ σέσωμαι κτλ. σέσωται καὶ σέσωσται (καὶ σύνθετ. δι-), ὑπερσ. ἐσέσωτο ἢ ἐσέ-

σφιστο. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. καὶ σφίζω ἑμαυτόν. Ῥημ. ἐπίθ, διασφιστέον. Ῥημ. παραγ. σῶμα, σωτήρ. ἄσωτος.

ΣΗΜ. Γίγνεται ἐκ δύο ῥημάτων σφίζω καὶ τοῦ ποιητ. σώω, διὰ τοῦτο ὁ παθ. μέλλ. σωθήσομαι, ὁ ἀόρ. ἐσώθην καὶ ὁ παρακ. σέσωμαι, σῶμα, σωτήρ, ἄσωτος εἶναι ἀνυπόγραφοι.

σωφρονέω-ῶ (εἰμί σῶφρων, φρόνιμος, ἐγκρατής), πικρατ. ἐσωφρόνου, μέλλ. σωφρονήσω, ἀόρ. ἐσωφρόνησα, παρακ. σεσωφρόνηκα. Παθ. παρακ. τὰ σεσωφρονημένα (=τὰ μετὰ σωφροσύνης πεπραγμένα). Ῥημ. παραγ. σωφρόνημα, σωφρονητικός.

σωφρονίζω (ποιῶ τινα σῶφρονα) καὶ ἀόρ. ἐσωφρήνισα. Ἄδρ. παθ. ἐσωφρονίσθην καὶ παθ. παρακ. σεσωφρόνισμαι. Ῥημ. παραγ. σωφρονιστήριον, σωφρονιστής, σωφρονιστής.

Τ

ταλαιπωρέω-ῶ (=κάνω τινὰ ταλαίπωρον, καταπονῶ, ἀμεταβ. δὲ =κακοπαθῶ) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, προσ-, συνδια-), παρακ. ἐταλαιπώρου, ἀόρ. ἐταλαιπώρησα, παρακ. τεταλαιπώρηκα. Μέσ. καὶ παθ. ταλαιπωροῦμαι, παρακ. μέσ. ἐταλαιπωροῦμην, ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. ἐταλαιπωρήθην, παρακ. μέσ. καὶ παθ. τεταλαιπώρημαι.

ταμιεύω (εἰμί ταμία), παρακ. ἐταμιεον, μέλλ. ταμιεύσω καὶ ἀόρ. ἐταμίευσα. Μέσ. ταμιεομαί τι (φειδωλῶς μεταχειρίζομαί τι) (καὶ σύνθετ. δια-) καὶ παθ. «δύναμις ταμιενομένη», ἀόρ. μέσ. ἐταμιευσάμην, παρακ. μέσ. τεταμιεῦμαί τι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀταμιεύτος. Ῥημ. παράγ. ταμεία, ταμιεῦμα, ταμιεῖον.

ταράττω (εἰς ταραχὴν ἐμβάλλω τι) (καὶ σύνθετ. συν-, δια-), παρακ. ἐτάραττον (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. συνταράξω, ἀόρ. ἐτάραξα (καὶ σύνθετ. συν-, ἀν-). Μέσ. καὶ παθ. ταράττομαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἐκ-, συν-), παρακ. μέσ. καὶ παθ. ἐταραττόμην, μέλλ. μέσ. ταράξομαι, ἀόρ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐταράχθην (καὶ σύνθετ. συν-), παρακ. μέσ. καὶ παθ. τετάραγμαί (καὶ σύνθετ. ἀνα-, συν-, δια-), ὑπερσ. μέσ. καὶ παθ. ἐτεταράγμην. Ῥημ. ἐπίθ. ἀτάρα-

κος. Τὸ μέσ. καὶ κατ' ἀνάλυσ. *ταράττω ἐμαυτὸν*. Ῥημ. παράγ. *ταραχή, ταραχος*.

τάττω (βάλλω εἰς τάξιν, τακτοποιῶ, παρατάττω, προσδιορίζω (καὶ σύνθετ. δια-, ἐπι-, προσ-, παρα-, συν-), παρκατ. *ἐταττον* (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-, προσ-, παρ-, συν-, κατ-, συνεξ-, ἀντιπαρ-), μέλλ. *τάξω* (καὶ σύνθετ. δια-, ἐπι-, προσ-), ἄορ. *ἔταξα* (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-, προσ-, παρ-, συν-, κατ-, προ-, ἀντ-, ἀπ-, ἀνασυν-), παρκατ. *τέταχα* (καὶ σύνθετ. συν-), ὑπερσ. *ἐπετετάχειν*. Μέσ. καὶ παθ. *τάττομαι* (καὶ σύνθετ. ἐπι-, προσ-, παρα-, μετα-, ἀντι-, ἐκ-, συν-, ἀντιπαρα-, συμπαρα-), παρκατ. μέσ. *ἐτατόμην* (καὶ σύνθετ. συν-, παρ-, ἀντ-, ἀντιπαρ-), παρκατ. παθ. *προσετατόμην*, μέλλ. μέσ. *παρατάξομαι*, μέλλ. παθ. *ἐπιταχθήσομαι καὶ προσταχθήσομαι*, ἄορ. μέσ. *ἐταξάμην* (καὶ σύνθετ. δι-, ἐν-, ἐπ-, ἀντ-, προ-, παρ-, ἐξ-, συν-, μετ-, κατ-, συμπαρ-, ἀντιπαρ-), ἄορ. παθ. *ἐτάχθην* (καὶ σύνθετ. δι-, συν-, προσ-, ἐπ-, προ-), ὅστις κεῖται καὶ ὡς μέσος (= ἔταξα ἐμαυτὸν καὶ σύνθετ. ἀντ-, παρ-, συν-), παρκατ. μέσ. καὶ παθ. *τέταγμα* (καὶ σύνθετ. ἐπι-, προσ-, παρα-, ἀντι-, συν-, ἐν-, προ-). ὑπερσ. μέσ. καὶ παθ. *ἐτετάγην* (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-, προσ-, συν-, παρ-, ἀντ-), μετ' ὄλ. μέλλ. *τετάξομαι* (καὶ σύνθετ. προσ-). Ῥημ. ἐπ. *τακτός, ἀτακτος εὐτακτος, δύστακτος, ἀσύστακτος, ἀνεπίτακτος, τακτέος, προτακτέος, προστακτέος*. Τὸ μέσ. καὶ κατ' ἀνάλυσ. *τάττω ἐμαυτὸν*. Ῥημ. παράγ. *ταγός, τάξις, τάγμα, σύνταξις, σύνταγμα, πρόσταξις, πρόσταγμα, ἐπίταξις, παράταξις*.

ταχύνω (κάμνω τι ταχέως, σπεύδω) καὶ παρκατ. *ἐπετάχυνον* μόνον.

τείνω (τεντώνω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐπι-, ἐν-, ἀνα-, περι-, ἀντι-, παρα-, δια-, ὑπο-, ἐκ-, συν-, προ-, κατα-, ὑπερ-), παρκατ. *ἔτεινον* (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἐν-, ἐπ-, ἐξ-, κατ-, ὑπερ-), μέλλ. συνθετος — *τενῶ* (μετὰ τῆς ἀντί, ἀπό, ἐν, καὶ σύν), ἄορ. σύνθετος — *ἔτεινα* (μετὰ τῆς ἀνά, ἀντί, ἀπό, ἐκ, ἐν, ἐπί, κατὰ, παρά, πρό, σύν, ὑπέρ, ὑπὸ καὶ τῶν ἀντιπρο-, ἀντιπαρ-, ἀντικατ-, προσ-), παρκατ. ἀποτέτακα. Παθ. *τείρομαι* (καὶ σύνθετ. κατα-,

παρα-, ἐκ-), μέσ. και παθ. σύνθετον — τείνομαι (μετὰ τῆς σύν, πρό, ἐν, ἐπί) και μέσον σύνθετον — τείνομαι (μετὰ τῆς ὑπό, διά, ἀνά, ὑπερδια-), παρακτ. παθ. ἐτεινόμεν (και σύνθετ. ἐπαν-), παρακτ. μέσ. προτεινόμεν, μέλλ. παθ. παραταθήσομαι, μέλλ. μέσ. παρατεγοῦμαι και προτεγοῦμαι, ἄορ. παθ. σύνθετος — ἐτάθην (μετὰ τῆς ἐν, παρά, περί), και ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐπετάθην και ἐξετάθην, ἄορ. μέσ. σύνθετος — ἐτεινάμεν (μετὰ τῆς ἀνά, διά, ἐν, πρό, ὑπό), παρακτ. παθ. τέτᾶμαι (και σύνθετ. ἐν-, παρα-, ἀπο-, ἐπι-) και μέσ. και παθ. σύνθετος — τέτᾶμαι (μετὰ τῆς διά, σύν, ἐκ, ἀνά), ὑπερσ. παθ. σύνθετος — ἐτετάμεν (μετὰ τῆς ἀπό, ἐπί, παρά). Ῥημ. ἐπιθ. ἐκτατός, συντατέον. Τὸ μέσ. αὐτοπαθές και συντείνω ἐμαντόν. Ῥημ. παράγ. ἔντασις, ἐπίτασις, ἔκτασις, τότος και σύνθετ. ἀτερής, ἔντοτος, σύντοτος.

τεχμαίρομαι (ἀποθετ. = συμπεραίνω) (και σύνθετ. συν-), παρακτ. ἐτεχμαιρόμεν, μέλλ. τεχμαροῦμαι, ἄορ. μέσ. ἐτεχμηράμεν (και σύνθετ. συν-). Ῥημ. ἐπιθ. ἀτέχμαρτος, ἀξιοτέχμαρτος. Ῥημ. παράγ. τέχμαρσις.

τεκταίνομαι (ἀποθετ. = κατασκευάζω), παρακτ. ἐτεκταίνόμεν (και σύνθετ. συν-), ἄορ. μέσ. ἐτεκτηνάμεν (και σύνθετ. συν-). Ὁ ἐνεστώσ σπανίως και ὡς παθ. τὰ τεκταίνόμενα.

τελευτάω - ὤ (τελειώνω, ἀποθνήσκω) (και σύνθετ. ἀπο-), παρακτ. ἐτελεύτων, μέλλ. τελευτήσω, ἄορ. ἐτελεύτησα (και σύνθετ. ἀπο-, παρακτ. τετελεύτηκα, ὑποκτ. τετελευτηκῶς ὤ, εὐκτ. τετελευτηκῶς εἶην, ὑπερσ. ἐτετελευτήκειν και τετελευτηκῶς ἦν. Παθ. τελευτῶ ὑπό τιος και μέλλ. μέσ. ὡς παθ. τελευτήσομαι. Τὸ μέσ. αὐτοπαθές τελευτῶ ἐμαντόν.

τελέω-ω (ἐκτελῶ, φέρω τι εἰς πέρας, πληρώνω, δαπανῶ) (και σύνθετ. ἀπο-, δια-, συν-, ὑπο-, ἐκ-, ἐπι-, συναπο-, συνδια-), παρακτ. ἐτέλουν (και σύνθετ. ἀπο-, ἐπο-, προσ-, δι-, συν-, δι-), μέλλ. τελέω (και σύνθετ. συν-, δια-, ἀπο-, συνδια-), ἄορ. ἐτέλεσα (και σύνθετ. ἀπο-, ἐπο-, προ-, δι-), παρακτ. τετέλεκα (και σύνθετ. δια-, ἀπο-), ὑπερσ. προσετέλεκεν. Παθ. τελοῦμαι (και σύνθετ. ἀπο-, ἐπι-, εἰς-, συν-), παρακτ. παθ. ἐτελούμεν, μέλλ. παθ. ἀποτελε-

θήσομαι, ἄορ. παθ. ἐτελέσθην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, ἐξ-), ἄορ. μέσ. ἐτελεσάμην (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ἀπ-), παρακ. παθ. τετέλεσμαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐπι-), ὑπερσ. παθ. ἀπετετελέσθην καὶ ἐπετετελέσθην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀτέλεστος καὶ ἐπιτελεστέος. Ῥημ. παραγ. τελετή, τελεστήρια, τελεστικός.

τέμνω (κόπτω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, συν-, ἐν-, δια-, κατα-, ἐπι-κατα-), παρατ. ἔτεμνον (καὶ σύνθετ. κατ-, ἐξ-), μέλλ. τεμῶ (καὶ σύνθετ. δια-), ἄορ. ἕ' ἔτεμον (καὶ σύνθετ. ἀπ-, συν-, δι-, κατ-, ἐξ-, ἐπ-, ὑπο-), παρακ. σύνθετος — τέμνηκα (μετὰ τῆς ἀπό, ἀνά, διά, ἐπί). Παθ. τέμνομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, περι-, ἐκ-) καὶ μέσ. τέμνομαι τι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ὑπο-), παρατ. παθ. ἐτεμνόμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-), παρατ. μέσ. ὑπετεμνόμην, μέλλ. παθ. ἀπο-τμηθήσομαι, μέλλ. μέσ. ὑποτεμοῦμαι, ἄορ. παθ. ἐτμήθην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-), μέσ. ἄορ. ἕ' ἐτεμόμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-), παρακ. παθ. τέτμημαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-, συν-, ὑπο-, ἐγκατα-), ὑπερσ. παθ. ἐτετμήμην (καὶ σύνθετ. κατ-), μετ' ὄλ. μέλλ. ἐκτετμήσομαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἀτμητός, γούτμητος, τμητέος καὶ ἀποτμητέος. Ῥημ. παραγ. τμήμα, τμήσις, τομή, ἀποτομή, ἐπιτομή, σύντομος, ἀπότομος.

τέρπω (εὐφραίνω), μέλλ. τέρψω καὶ ἄορ. ἔτερψα. Μέσ. τέρπομαι, ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐτέρψθην. Ῥημ. παράγ. τέρψις, τέρπνός.

τεχνάομαι - ὤμαι (μετὰ τέχνης κατασκευάζω, τεχνάσματα μεταχειρίζομαι) ἀποθετ. μετ' ἐνεργ. διαθ., παρατ. τεχνώμην καὶ ἄορ. μέσ. ἐτεχνησάμην (καὶ σύνθετ. ἐξ-). Παθ. μόνον πὸ τεχνῶτο (= κατασκευάζοιτο ὑπὸ τεχνίτου). Ῥημ. παράγ. τέχνημα.

τήκω (λυώνω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-, συν-), παρατ. περιέτηκον, ἄορ. ἐξέτηξα, συνέτηξα καὶ περιέτηξα, παρακ. τέτηκα ὡς παθ. ἦ μέτ. (καὶ σύνθετ. ἐν-), ὑπερσ. ὡς παθ. ἦ μέσ. ἐτετήκειν. Παθ. τήκομαι (καὶ σύνθετ. κατα-, συν-, δια-), ἄορ. παθ. ἐτάκην, (καὶ σύνθετ. συν-) καὶ σπαν. ἐτήχθην. Ῥημ. ἐπιθ. τηκτός καὶ ἀτηκτός

τηρέω-ᾶ (παρκτηρῶ, φυλάσσω, καιροφυλακῶ) (καὶ σύνθετ. πι-, παρα-, συμπαρα-), παρατ. ἐτήρουν (καὶ σύνθετ. ἐπ-, δι-), μέλλ. τηρήσω, ἀόρ. ἐτήρησα (καὶ σύνθετ. ἐπ-, δι-). Παθ. τηροῦμαι, παρκατ. παθ. ἐτηρούμην, μέσ. μέλλ. τηρήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐτηρήθην (καὶ σύνθετ. δι-), παρακ. παθ. τετήρημαι. Ῥημ. ἐπίθ. τηρητέον. Ῥημ. παράγ. τήρησις.

τίθημι· Ὅρα Ἡμ. Μεγάλ. Ἑλλ. Γραμμ. σ. 144—145.

τίκτω (γεννῶ) (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἀπο-, συναπο-), παρατ. ἐτικτορ (καὶ σύνθετ. ἐν-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. τέξομαι, ἀόρ. ἅ ἐτεκον (καὶ σύνθετ. ἐν-), παρακ. ἅ τέτοκα (καὶ σύνθετ. ἐκ-), τὰ δὲ λοιπὰ συμπληροῦνται ὑπὸ τοῦ γεννῶ. Ῥηγ. παράγ. τόκος, τέκνον, τοκ-εὺς, σύνθετος δὲ πρωτοτόκος (γυνή), πρωτότοκος (υἱός).

τέλλω (μαθῶ). Μόνον ὁ ἐνεστώς σύνθετος ἐκτίλλω

τιμάω-ᾶ. Ὅρα Ἡμετ. Μεγάλ. Ἑλλ. Γραμμ. σ. 134—135.

τιμωρέω-ᾶ (βοηθῶ καὶ κολάζω), παρατ. ἐτιμῶρουν, μέλλ. τιμωρήσω, ἀόρ. ἐτιμώρησα (καὶ σύνθετ. προ-), παρακ. τετιμώρηκα, μετ' ὄλ. μέλλ. τετιμωρηκῶς ἔσομαι. Μέσ. τιμωροῦμαι τινα (= κολάζω τινα βοηθῶ ἐμαυτῶ), παρατ. μέσ. ἐτιμωρούμην, μέσ. μέλλ. τιμωρήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐτιμωρησάμην (καὶ σύνθ. ἀντ-, πρό-), παρακ. μέσ. τετιμώρημαι, ὑπερσ. μέσ. ἐτετιμωρήμην καὶ τετιμωρημένος ἦν. Παθ. μέλλ. τιμωρηθήσομαι ὑπὸ τινος, ἀόρ. παθ. ἐτιμωρήθην, παρακ. παθ. τετιμώρημαι, ὑπερσ. παθ. ἐτετιμωρήμην, μετ' ὄλ. μέλλ. τετιμωρημένος ἔσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀτιμώρητος, τιμωρητέος-τέον. Ῥημ. παράγ. τιμώρημα, τιμώρησις.

τίνω (πληρώνω, ἀποδίδω τὰ ἴσα) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐκ-), παρατ. ἀπέτινον; μέλλ. τίσω (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐκ-, συνεπ-), ἀόρ. ἔτισα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, ἐναπ-, προσεξ-), παρακ. ἐκτέτινα. Ἀόρ. μέσ. ἐτίσάμην καὶ ἀπετίσάμην. Παθ. ἀόρ. ἐξετίσθην καὶ ἀπετίσθην, παρακ. παθ. ἐκτέτισμαι, ὑπερσ. παθ. ἐξετέτιστο. Ῥημ. ἐπίθ. ἀποτιστέον. Ῥημ. παράγ. τίσις, ἐκτισμα, ἐκτισσις.

τιτρώσκω (πληγώνω), παρατ. ἐτίτρωσκον, μέλλ. κατατρώ-

σω, ἄορ. ἔτρωσα (καὶ σύνθετος κατ-, συν-). Παθ. *τιρώσομαι, παραιτ. παθ. ἐπιτρώσκειν*, μέλλ. *πληθ. τρωθήσομαι, ἄορ. παθ. ἐτρώθη*, *παρακ. πληθ. τέτρωμαι* (καὶ σύνθετ. *κατα-*), *ὑπερσ. καθ. ἐπιτρώμην*. Ῥημ. ἐπίθ. *τρωτός, ἄτρωτος*.

[**τλάω-ῶ**] = ἀνέχομαι, ὑποφέρω, *τολμῶ*. Μόνον ὁ ἄορ. Ἔ. *ἔλλην*, ἀπαρεμφ. *ἀνατλήναι*, Ῥημ. *παραγ. τλήμων*.

τολμῶ-ῶ (ἔχω *τόλμην*, δέν *φοβοῦμαι*) (καὶ σύνθετ. ἀντι-), *παρατ. ἐτόλμων*, μέλλ. *τολμήσω*, ἄορ. *ἐτόλμησα*, (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀντ-), *παρακ. τετόλμηκα*. Παθ. ἄορ. *προυτολμήθη*, *παρακ. παθ. τετόλμημαι* (καὶ σύνθετ. ἀπο-). Ῥημ. ἐπίθετ. *τολμητέον*. Ῥημ. *παραγ. τόλμημα, τόλμησις, τολμητής*.

τραχύνω (*σκληρύνω*) καὶ ἄορ. *παθ. ἐτραχύνθη* καὶ *παθ. παρακ. ἀπαρεμφ. τετραχύνθαι*.

τρέμω (*τρέμω, φοβοῦμαι*). Μόνον ὁ ἐνεργ. ἐνεστῶς καὶ σύνθετ. *ὑποτρέμω*. Ῥημ. *παραγ. τρόμος*.

τρέπω (*στρέφω τὰ ἄνω κάτω καὶ τὰ κάτω ἄνω, γυρίζω, κλίνω, φυγαδεύω*) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, *παρακ. προ-*), *παρατ. ἔτρεπον* (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, ἐξ-, ἐπ-), μέλλ. *τρέψω* (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, *προ-*), ἄορ. *ἔτρεψα* (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, ἐξ-, ἐπ-, *παρακ. περι-, προ-*), *παρακ. τέτρεψα* (καὶ σύνθετ. ἀνα-), *Μέσ. καὶ παθ. τρέπομαι* (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἀνα-, ἐκ-, ἐν-, ἐπι-, *παρακ. προ-, προσ-, ὑπεκ-*), *παρατ. μέσ. καὶ παθ. ἐτρεπόμην* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, *προ-*), μέλλ. μέσ. *τρέψομαι* (ἐπί τι, εἰς τι καὶ σύνθετ. ἀπο-, *προ-*), ἄορ. μέσ. *ἐτρεψάμην* ἰνὰ (=ἀπώσας ἀπ' ἑμαυτοῦ ἔτρεψα εἰς φυγὴν, καὶ σύνθετ. *προ-*), ἄορ. μέσ. Ἔ. *ἐτραπόμην* (εἰς τι, ἐπί τι, πρὸς τι = ἔτρεψα ἑμαυτόν. καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, *παρακ. προαπ-*) ἄορ. *παθ. ἐτράπη* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, *προ-*), ἄορ. *παθ. ὡς μέσ. διετράπη*, ἄορ. *παθ. α' σπαν. ἐτρέφθη* (καὶ σύνθετ. ἐπ-), *παρακ. μέσ. καὶ παθ. τέτρεπαι, τετράφαται* καὶ *τετραμμένοι* εἰσὶ. *προστ. ἐπιτετράφθω, ἀπαρφ. τετράφθαι* (καὶ σύνθετ. ἀνα-), *μετοχ. τετραμμένος* (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, *προ-*), ὑπερσ. μέσ. *ἐτέτραπι*. Τὸ μέσ. καὶ ἀναλελ. *ἐπιτρέπω ἑμαυτόν*. Ῥημ. ἐπίθ. *δυσωπότερετος, τρεπίτεον* καὶ *ἐπιτρε-*

πτόον. Ῥημ.κτ. παραγ. τροπή, επιτροπή, προτροπή, περιτροπή, άποτροπή, ανατροπή, άνατροπεύς.

τρέφω (παρέχω τροφήν, άνατρέφω) (και σύνθετ. δια-, έκ-, συμ-, παρκ-, συνκ-), παρατ. έτρεφον (και σύνθετ. άντ-, δι-), μέλλ. θρέψω, άόρ. έθρεψα (και σύνθετ. άν-, δι-, έξ-). Παθ. και ρεσ. τρέφομαι (και σύνθετ. δια-, έκ-, παρα-, συν-, ύπο-), παρατ. παθ. και μέσ. έτρεφόμην (και σύνθετ. δι-), μέλλ. μέσ. και ως παθ. θρέψομαι, μέλλ. παθ. τρηψόσομαι, άόρ. μέσ. έθρεψάμην (και σύνθετ. έξ-), άόρ. πκθ. έθρέφθην, άόρ. έ' παθ. συνθηέστ. έτράφην (και σύνθετ. δι-, έξ-, έν-, συνεξ-), άόρ. έ' παθ. ως μέσ. διετράφην (=διεθρεψα έμαυτόν), πκρ.κ. παθ. και μέσ. τέθραμμαι, τέθραπται, τεθράμμεθα (και σύνθετ. έκ-), τέθραφθε (και σύνθετ. συν-), άπαρ. τεθράφθαι, μετοχ. τεθραμμένος (και σύνθετ. συν-), ύπερσ. έτεθράμμην. Τό μέσ. άυτοπαθ. και κατ' άναλ. τρέφω έμαυτόν. Ῥημ. έπιθ. θρεπτός, θρεπτέον. Ῥημ. παράγ. τροφή, τροφός, τροφεύς, τροφεΐα, εύτραφής.

τρέχω (τρέχω) (και σύνθετ. άπο-, δια-, έπι-, κατα-, παρα-, περι-, συν-, ύπο-), παρατ. έτρεχον (και σύνθετ. δι-, προ-, προσ-, συν-), μέλλ. μέσ. ως ένεργ. δραμοῖμαι (και σύνθετ. άπο-, έπι-, προσ-, συν-), άόρ. έ' έδραμον (και σύνθετ. άπ-, άν-, δι-, είσ-, έξ-, έπ-, κατ-, παρ-, προ-, προσ-, συν-, ύπ-, άντεξ-, έπεξ-, συνεξ-), παρ.κ. έπιδεδράμηκα, καταδεδράμηκα, παραδεδράμηκα, περιδεδράμηκα, συνδεδράμηκα, ύπερσ. κατεδεδραμήκειν και παρεδεδραμήκειν. Παθητ. μόνον παρ.κ. έπιδεδράμηται. Ῥημ. έπιθ. περιθρεκτέον. Ῥημ. παράγ. δρόμος, δρομεύς, διαδρομή, έκδρομή, έπιδρομή, καταδρομή, ύποδρομή, δρομαίος, πρόδρομος.

τρέω (τρεμω, φοβοῦμαι). Μόνον ό άόρ. έτρεσα και τό ρημ. έπιθ. άτρεστος.

τρέθω (τρέθω, φθείρω, κατατρέθω) (και σύνθετ. άπο-, δια-, έν-, έπι-, κατα-, συν-, άποδια-, ένδια-, προσδια-, συνδια-), παρ.κ. διέτριθον (και σύνθετ. ένδι-), μέλλ. διατρίψω (και συνδια-), κατατρίψω, άόρ. έτρίψα (και σύνθετ. άν-, δι-, έξ-, κατ-, συν-, ένδι-, συνδι-, συνεπ-), παρ.κ. διατέτρίφα και κατατέτρίφα. Παθ.

τρίβομαι (καὶ σύνθετ. δια-, κατα-, συν-), καὶ μέσ. κατατρίβομαι καὶ ἐντρίβομαι, παρατ. παθ. μόνον διατρίβωμαι, μέλλ. μέσ. προσετρίβομαι τι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. σπαν. τρίβομαι καὶ μέλλ. β' παθ. κατατρίβωμαι, μέσ. ἀόρ. ἀπετρίψάμην τι, προσετρίψάμην καὶ προσεπετρίψάμην, ἀόρ. παθ. ἐτρίφθην (καὶ σύνθετ. δι-), ἀόρ. β' παθ. διετρίβην, κατετρίβην, καὶ συνετρίβην, παρακ. παθ. τέτριμμαί (καὶ σύνθετ. κατα-, συν-) καὶ μέσ. ἀποτέτριμμαί τι καὶ ἐντέτριμμαί. Ῥημ. ἐπίθ. ἄτριπτος, ἐπίτριπτος. Ῥημ. παράγ. τριβή, διατριβή, ἀποτριβή, τρίβων, τρίψις τριμμός, παιδοτριβής, ἀτριβής, ἐντριβής.

τριηραρχέω-ῶ (εἰμί τριήραρχος) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, συν-), παρατ. ἐτριηράρχουν (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. τριηραρχήσω, ἀόρ. ἐτριηράρχησα (καὶ σύνθετ. ἐπ-), παρακ. τετριηράρχηκα. Μέσ. διάμεσ. τριηραρχοῦμαι. Παθ. παρακ. ἐπιτετριηράρχημαι, ὑπερσ. παθ. ἐπετετριηραρχήμην. Ῥημ. παράγ. τριηράρχημα.

τρυγάω-ῶ (τρυγῶ). Μόνον ὁ ἐνεστώς τρυγῶ. Ῥημ. παράγ. τρύγητος (ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν), τρυγητὸς δὲ = τὸ τρυγᾶν.

τρυπάω-ῶ (τρυπῶ). Μόνον ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρακ. τετρυπημένος τὰ ὅσα καὶ τετρυπημένα ψῆφος. Ῥημ. παραγ. τρυπητής, τρύπανον.

τρυφάω-ῶ (ζῶ τρυφηλῶς) (καὶ σύνθετ. ἐν-, δια-), ἀόρ. ἐνετρήθησα καὶ παρακ. τετρυφηκέμαι.

τρύχω (κατατρύχω, κατατρίβω, διαφθείρω). Ἐνεστώς τρύχω, μέλλ. ἐκτρυχώσω (ἐκ τοῦ ἐκτρυχώ-ῶ), ἀόρ. ἐξετρήχωσα. Παθητ. τρύχομαι καὶ παθ. παρακ. τετρυχωμένος.

τρώγω (ροκανίζω, τρώγω ὠμά καὶ σκληρά) (καὶ σύνθετ. ὑπο-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. τρώξομαι. Ῥημ. ἐπίθ. τρωκτός. Ῥημ. παράγ. τράγημα (ἐκ ρίζ. τραγ-, ἐξ ἧς ὁ ποιητ. ἀόρ. ἔτραγον).

τυγχάνω (εὐρίσκω, συμβαίνω, ἐπιτυγχάνω, συνκινῶ) (καὶ σύνθετ. ἐν-, συν-, περι-, ἐπι-, προσ-, παρα-, ἀπο-), παρατ. ἐτόγχαρον (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἐπ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. τεύξομαι (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἐπι-, συν-, ἀπο-), ἀόρ. β' ἔτυγον (καὶ σύνθετ. ἐν-, ἐπ-, συν-, περι-, ἀπ-, παρ-, κατ-), παρακ. τετύχηκα (καὶ σύνθετ.

ἴν-, συν-, ἀπο-, παρα-, περι-), ὑπερσ. περιφραστ. τετυχηκῶς ἦν. Ῥημ. παράγ. τύχη, ἐντευξίς, ἐπιτευξίς καὶ σύνθετ. εὐτυχής, ἀτυχής, δυστυχής, ἐπιτυχής.

τύπτω (κτυπῶ) (καὶ σύνθετ. ἀντι-), παρκτ. ἔτυπτον, μέλλ. τυπτήσω καὶ παίσω, ἀόρ. ἐπάταξα καὶ ἔπαισα καὶ πληγὰς ἔδωκα (καὶ ἐρέτευα), παρκκ. πέπληγα καὶ πληγὰς δέδωκα. Παθ. τύπτομαι καὶ πληγὰς λαμβάνω, παρατ. πληγὰς ἐλάμβανον, μέλλ. πληγὰς ληφῶμαι καὶ πληγήσομαι, ἀόρ. πληγὰς ἔλαβον καὶ ἐπλήγην, παρακ. πέπληγμαι καὶ πληγὰς ἐβληγα. Ῥημ. ἐπίθ. τυπτητός καὶ πληγὰς ληπτιός. Ῥημ. παράγ. πληγή.

τυραννεύω (εἰμὶ τύραννος καὶ διοικῶ τυραννικῶς), ἀόρ. ἐτυράρνευσα, παρακ. τετυράρνευκα. Παθ. τυραννεύομαι καὶ ἀόρ. παθ. ἐτυραννεύθη. Ῥημ. ἐπίθ. ἀτυράρνευτος.

τυραννέω-ῶ (εἰμὶ τύραννος καὶ διοικῶ τυραννικῶς), παρατ. ἐτυράρνονν καὶ ἀόρ. ἐτυράρνησα. Παθ. τυραννοῦμαι, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. τυραννήσομαι.

τυφλώ-ῶ (τυφλώνω). Μόνον ὁ ἐνεστώς ἐκτυφλῶ. Παθ. τυφλοῦμαι καὶ ἀόρ. παθ. ἐτυφλώθη.

τυφρό-ῶ (σκοτιζῶ, θαμβάνω, ζεμωραίνω). Μόνον ὁ παθ. παρακ. τετύφωμαι.

Υ

ὕβριζω (ἀμεταβ. = εἰμὶ ὕβριστής, αὐθάδης, μεταβ. δὲ = αὐθαδῶς, ὑπερηφάνως μεταχειρίζομαι τινα, ἀτιμάζω) (καὶ σύνθετ. ἐξ-, προσ-), παρατ. ὕβριζον (καὶ σύνθετ. ἐφ-), μέλλ. ὕβριῶ, ἀόρ. ὕβρισα (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρακ. ὕβρικα, ὑπερσ. ὕβρικειν. Παθ. ὕβριζομαι, παρατ. ὕβριζόμεν, μέλλ. παθ. ὕβρισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ὕβρισθη (καὶ σύνθετ. προσ-), παρακ. ὕβρισαι, ὑπερσ. ὕβρισμην καὶ ὕβρισμένος ἦν. Ῥημ. ἐπίθ. ὕβριστός. Ῥημ. παράγ. ὕβρισμα, ὕβριστής, ὕβριστικός.

ὕγιαίνω (εἰμὶ ὕγιής), παρατ. ὕγιανον, μέλλ. ὕγιανῶ, ἀόρ. ὕγιανα.

ὕγραίνω (ὕγρὸν ποιῶ, νοτίζω) καὶ παθ. *ὕγραίνομαι* καὶ ἀόρ. παθ. σπανίως *ὕγρανθέρ*.

ὕδρεύομαι (ἀποθετ. ἀντλῶ ὕδωρ). Μόνον ὁ ἐνεστώς. Ῥημ. παράγ. *ὕδρευα*.

ὕλακτέω—ὦ (γαυγίζω). Μόνον ὁ ἐνεστώς *ὕλακτῶ*, τὰ δὲ ἄλλα κατὰ περίφρ. διὰ τοῦ *ὕλακῆ* χρῶμαι.

ὕμνέω—ὦ (ἐξυμνῶ, ἐγκωμιάζω δι' ὕμνων) (καὶ σύνθετ. ἐφ-), παρχτ. *ὕμνον*, μέλλ. *ὕμνήσω*, ἀόρ. *ὕμνησα*, παρακ. *ὕμνηκα*. Παθ. *ὕμνοῦμαι* (καὶ σύνθετ. ἐφ-), παρατ. *ὕμνούμην* καὶ παθ. παρακ. *ὕμνημαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ὕμνητέον*. Ῥημ. παράγ. *ὕμνητής*.

ὕπαντιάζω (πηγαίνω εἰς ἀπάντησίν τινος) καὶ παρατ. *ὕπνητιάζο* μόνον.

ὕπαντάω—ὦ ὅρα ἀπαντάω—ὦ.

ὕπεύκω ὅρα εἶκω (ἐνδίδω, ὑποχωρῶ).

ὕπηρετέω—ὦ (εἰμι ὑπέρτης) (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρατ. *ὕπηρετον*, μέλλ. *ὕπηρετήσω*, ἀόρ. *ὕπηρετήσα*, παρακ. *ὕπηρετήκα*, ὑπερσ. *ὕπηρετήκειν*. Παθ. *ὕπηρετοῦμαι* μόνον.

ὕπισχνέομαι—οὔμαι (ἀποθετ. = ὑπόσχομαι), παρατ. *ὕπισχνοῦμην*, μέλλ. μέσ. *ὕποσχόσομαι*, ἀόρ. μέσ. *ὕπεσχόμην*, παρακ. μέσ. *ὕπέσχημαι*, ὑπερσ. μέσ. *ὕπεσχήμην*. Ῥημ. παραγ. *ὕπόσχεσις*.

ὕποκορίζομαι (ἀποθετ. = σμικρύνω τι διὰ κολακείαν ἢ κολάζω τι αἰσχρὸν). Μόνον ὁ ἐνεστώς. Ῥημ. παράγ. *ὕποκόρισμα*.

ὕποκρίνομαι (ἀποθετ. = ἀποκρίνομαι, παριστάνω ἐπίσκεπτην ὡς ὑποκριτής, προσποιούμαι), παρχτ. *ὕπεκρινόμην*, μέλλ. *καθυποκρινοῦμαι*, ἀόρ. μέσ. *ὕπεκρινάμην*, παρχκ. μέσ. *ὕποκέκριμαι*. Ῥημ. παραγ. *ὕποκριτής*.

ὕποπτεύω (ὕποψιν ἔχω), παρατ. *ὕπωπτεον* καὶ ἀόρ. *ὕπωπτευσα*. Παθ. *ὕποπτεύομαι* ἐπὶ τινος (= νυμίζομαι ὑποπτος) (καὶ σύνθετ. ἀνθ-), παρατ. παθ. *ὕπωπτευόμην* καὶ ἀόρ. παθ. *ὕπωπτεσθην*.

ὕποτοπέω—ὦ (ὕποπτεύω). Μόνον ὁ ἀόρ. *ὕπετόπησα* καὶ μέσ. παρατ. *ὕπετοπούμην*.

ὕπουργέω - ὤ (ὕπηρετῶ, βοηθῶ) καὶ ἄορ. ὑπούργησα μόνον.

Ῥημ. παρὰγ. ὑπούργημα.

ὕστερέω - ὤ (εἶμαι ὕστερος, βραδύτερον ἔρχομαι, μένω ὀπί-
σω), μέλλ. ὕστερήσω, ἄορ. ὕστέρησα καὶ ὕπερσ. ὕστερήκειν.

ὕστερέζω (= ὕστερῶ) (καὶ σύνθετ. ἐφ-), παρατ. ὕστερίζον,
μέλλ. ὕστεριῶ, ἄορ. ὕστέρισα.

ὕφαινω (ὕφαινω, πλέκω, μηχανῶμαι) (καὶ σύνθετ. ἀν-, προσ-
συν-), παρατ. ὕφαινον, ἄορ. ὕφηνα. Παθ. ὕφαινομαι (καὶ σύνθετ.
ἐξ-), ἄορ. μέσ. ὕφηνάμην (καὶ σύνθετ. συν-), ἄορ. παθ. ὕφάνθην
(καὶ σύνθετ. συν-), παρακ. παθ. παρυσφασμένος. Ῥημ. ἐπίθ. ὕ-
φαντός. Ῥημ. παρὰγ. ὕφασμα, ὕφάντης, συνύφανοις.

ὕω (κάμνω ὑέτόν, ἐξ οὗ βρέχεται ἡ γῆ) καὶ παθ. παρακ.
ἐφυσμένος μόνον, τὰ δὲ ἄλλα ποιητ. καὶ μεταγενέστερα. Ῥημ.
παρὰγ. ὕ-ε-τός (πρβλ. τοκ-ε-τός).

φαιδρῶνω (λαμπρύνω, χαροποιῶ) καὶ ἄορ. ἐφαιδρῶνα. Μέσ.
ἄορ. ἐφαιδρυνάμην τι καὶ ἄορ. παθ. ὡς μέσ. ἐφαιδρῶνθην (=
ἐφκιδρυνα ἑμαυτόν).

φαίνω (δεικνύω, φανερῶ, φέγγω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-,
δια-, προ-, ὑπο-, ἀνταπο-, παρεμ-, προσαπο-), παρατ. ἐφαιρον
(καὶ σύνθετ. ἀπ-, ὑπ-), μέλλ. ἀποφανῶ, εὐκτ. ἀποφανοίην, ἄορ.
ἐφηνα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, ἐξ-, προ-, ὑπ-), παρακ. ἀποπέφαγα.
Μέσ. καὶ παθ. φαίνομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἀνα-, ἐκ-, ἐπι-,
ἐμ-, ἐπι-, κατα-, προ-, παρα-, ὑπο-, προσαπο-), παρατ. μέσ. καὶ
παθ. ἐφαιρόμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, δι-, κατ-, προ-, συναπ-),
μέλλ. μέσ. φανοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-) καὶ μέλλ. παθ.
ὡς μέσ. φανήσομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἐκ-, προ-), ἄορ. παθ. ὡς
μέσ. ἐφάνην (καὶ σύνθετ. ἀν-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, κατ-, παρ-, προ-,
ὑπερ-), ἄορ. μέσ. ἀπεφηνάμην (καὶ σύνθετ. συναπ-, προαπ-),
ἄορ. παθ. μετὰ παθ. διαθέσ. ἐφάνθην (= ἠλέγχθην, ἀπεδείχθην)
καὶ ἀπεφάνθην, παρακ. β' ἐνεργ. ὡς μέσ. πέφηνα (καὶ σύνθετ.

ἀνα-), παρκα. παθ. τρίτ. ἐνικ. *πέφανται* (καὶ σύνθετ. ἀνα- ἀπο-), τρίτ. πληθ. ἀποπεφασμένοι εἰσὶ, ἀπαρ. *πεφάνθαι*, μετοχ. *πεφασμένος* (καὶ σύνθετ. ἀπο-). Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυτ. ἀποφαίρω *ἐμαυτόν*. Ῥημ. παράγ. *φάσις*, ἀπόφασις, φάσμα, σύνθετ. *διαφανής*, ἐπιφανής, ἐκφανής, καταφανής, περιφανής, προφανής, ὑπερφανής, *συκοφάν-της*.

φάσκω (λέγω, δυσχυρίζομαι, κομπάζω) ἄνευ προστακτικῆς, παρκατ. ἔφασκον. Ῥημ. παράγ. *φάσις*, ἀπόφασις, *κατάφασις*.

φείδομαι (ἀποβέτ. λυποῦμαι καὶ δαπανήσω, φειδωλεύομαι) (καὶ σύνθετ. ὑπο-), παρκατ. μέσ. ἐφειδόμην, μέλλ. μέσ. *φείσομαι*, ἄορ. μέσ. *ἐφεισάμην*. Ῥημ. ἐπίθ. *φειστέον*. Ῥημ. παράγ. *φειδώ*, *φειδωλός* καὶ σύνθετ. *ἀφειδής*.

φέρω (βαστάζω, παράγω, καρποφῶ, ὀδηγῶ) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, διχ-, εἰς-, ἐπι-, κατα-, παρα-, περι-, προ-, συμ-, ὑπο-, παρκατ. ἔφερον (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, περι-, προ-, προς-, συν-, ἐπαν-), μέλλ. οἶσω (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, περι-, προσ-, συν-, ὑπ-, ὑπερ-, παρκατ. ἔφασκον, ἐπαν-), ἄορ. ἀ' ἠνεγκά-, -ας, -ε, ἠνεγκάμεν-, -ατε, -αν, *διήνεγκάτην* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἀν-, δι-, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-, κατα-, παρκατ. μετ-, προσ-, συν-, παρκατ. εὐκτ. ἐνεγκάμι, ἐνεγκάι (καὶ σύνθετ. δι-, εἰς-) καὶ εἰσενεγκάειν, προστ. μόνον ἐνεγκάτω (καὶ σύνθετ. προσ-) καὶ ἀνενεγκάτε, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ τοῦ β' ἀορίστου, ὅστις ἐν τῇ ὀριστικῇ ἀπαντᾷ μόνον κατὰ τὸ ἀ' ἐνικ. *διήνεγκον*, ὑπατακ. ἐνεγκῶ, κτλ. (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, περι-, προσ-, ἐπαν-), εὐκτ. ἐνεγκοίμι, κτλ. (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-, μετ-, συν-, ὑπ-), προστακτ. μόνον ἐνεγκε, ἀπαρ. ἐνεγκεῖν, μετοχ. ἐνεγκών, παρκατ. ἐνήνοχα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, μετ-, συν-, ὑπερ-), ὑπερσ. εἰσενηρόχειν καὶ ἀπενηρόχειν. Μέσ. καὶ παθ. φέρομαι (καὶ σύνθετ. ἐπι-, ἐκ-, ἀπο-, περι-, προσ-, εἰς-, προ-, μετα-, ὑπο-, δια-, ἀνα-, κατα-, συμ-, ὑπερ-, ἐπιδια-, ἐπανα-, συμπαρκατ. συμπερι-), μέσ. καὶ παθ. παρκατ. ἐφερόμην (καὶ σύνθετ. ὡς ὁ ἐνεστώς), μέσ. μέλλ. οἶσομαι (καὶ σύνθετ. δι-, προσ-), ἀλλ' ἔ μέσ. μέλλ. οἶσομαι καὶ ὡς παθ. κεῖται σπανίως, μέλλ. παθ. οἰσθήσο-

μαι (καὶ σύνθετ. ἄν-) καὶ ἐπενεχθήσομαι καὶ κατενεχθήσομαι, ἄορ. μέσ. ἠνεγκάμην (καὶ σύνθετ. ἄπ-, ἐξ-, εἰσ-, ἐπ-, προ-, ἐπεῖσ-, συνεισ-) ἄνευ προστακτικῆς, ἄορ. παθ. ἠνέχθη (καὶ σύνθετ. ἄπ-, ἄν-, εἰσ-, ἐξ-, ἐπ-, δι-, κατ-, περι-, παρ-, προσ-, ὑπερ-, συν-, ἐπαν-, πάρεῖσ-, προσάπ-, συμπερι-), ἄλλ' ὁ ἠνέχθη καὶ μέσος (= ἠνεγ- κα ἑμαυτὸν καὶ σύνθετ. δι-, κατ-, προσ-, συν-), παρακ. παθ. ἐνήνεγμα (καὶ σύνθετ. εἰσ-, μετ-, ἄπ-, ἄν-, συν-, παρεῖσ-), παρακ. μέσ. σύνθετος — ἐνήνεγμα (μετὰ τῶν εἰς, διὰ, πρὸς), ὑπερο- παθ. προσενήνεκτο. Ῥημ. ἐπίθ. οἰστόν, ἀπροσοίστως, οἰστέον, προσοιστέον, εἰσοιστέος, ἐξοιστέος. Τὸ διαφέρει (= μέλει) καὶ συμφέρι εἶναι καὶ ἀπρόσωπα. Ῥημ. παράγ. φόρος, φορά, ἀποφορά, διαφορά, ἐκφορά, μεταφορά, εἰσφορά, ἐπιφορά, προσφορά, συμ- φορά, σύμφορος, διάφορος, διηνεκῆς.

ΣΗΜ. Ῥίζ. φερ-, οἰ- καὶ ἐνεκ- καὶ ἐν(ε)κ-, ἐξ ἧς ὁ ἄορ. ἠν-εγκ-οι.

φεύγω (φεύγω, διώκομαι) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-, δια-, ἐκ-, ὑπο-), παρακ. ἔφευγον (καὶ σύνθετ. ἄπ-, κατ-, δι-, ὑπ-), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. φεύζομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-, δια-, ἐκ-, ἀνα-, περι-) καὶ δωρικ. φευξοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐκ-), ἄορ. ᾅ' ἔφευγον (καὶ σύνθετ. ἄπ-, κατ-, δι-, ἐξ-, ἄν-, προκατ-, ὑπέξ-) παρακ. ᾅ' πέφευγα (καὶ σύνθετ. ἀπο-, κατα-, δια-, ἐκ-), ὑπερο. ἐπεφεύγειν (καὶ σύνθετ. ἄπ-, κατ-, δι-) καὶ καταπεφευ- γῶς ἦν, εὐκτ. πεφευγῶς εἶην (καὶ σύνθετ. ἀπο-). Ῥημ. ἐπίθ. ἄ- φυκτος, φυεκτός, φυεκτέος, -τέον, προσφυεκτέον. Τὸ φεύγω εἶναι καὶ ὡς παθητ. τοῦ διώκω. Ῥημ. παράγ. φυγή, φυγὰς.

φημι (λεγω), φής, φησί, φατόν, φαμέν, φατέ, φασί (καὶ σύν- θετ. ἀπο-, ἀντι-, συμ-), ὑποτ. φῶ, φῆς, κτλ., εὐκτ. φαίην, φαίης, κτλ., προστ. φάθι ἢ φαθί (καὶ σύνθετ. σύμ-), γάτω μόνον, ἀπα- ρέμφ. φάναι, μετοχ. φάσκων, φάσκουσα, φάσκον, παρακ. ἔφη, ἔφησθα καὶ ἔφης, ἔφη, ἔφατον, ἐφάτην, ἐφαμεν, ἐφατε, ἐφασαν (καὶ σύνθετ. συν-), μέλλ. φήσω (καὶ σύνθετ. συμ-), ἄορ. ἔφασα (καὶ σύνθετ. συν-, ἄπ-). Μέσ. ἐνεστ. φάμενος. Παρακ. παθ. προ- στακ. πεφάσθω (= ἔστω εἰρημένον). Ῥημ. ἐπίθ. φατέος, -τέον. Ῥημ. παράγ. φάσις, ἀπόφασις, κατάφασις, φήμη.

φθά'νω (φθάνω, προφθάνω, προλαμβάνω, πράττω τὸ γρηγορώτερον), παρατ. *ἔφθᾶνον*, μέλλ. (*φθάσω*) καὶ μέσ. ἀντ' ἐνεργ. *φθῆσομαι*, ἄορ. *ἔφθᾶσαι* (καὶ σύνθετ. προ-), ἄορ. β' *ἔφθην*, ὑποτ. *φθῶ* καὶ ἀπαρεμ. *φθῆναι* μόνον.

φθέγγομαι (ἀποθετ. ἐπὶ ἀνθρώπου μόνον = ἐκβάλλω φωνήν, λαλῶ) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, παρ-, προσ-, ὑπο-), παρατ. *ἔφθεγγόμην* (καὶ σύνθετ. παρ-), μέλλ. μέσ. *φθέξομαι*, ἄορ. μέσ. *ἔφθεξάμην* (καὶ σύνθετ. ἐπ-), παρακ. *ἔφθεγμα*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἄφθεγκτος*. Ῥημ. παραγ. *φθέγμα*, *φθόγγος*.

φθείρω (ἀφκνίζω, καταστρέφω) (καὶ σύνθετ. δια-), παρατ. *ἔφθειρον* (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. *φθερῶ* (καὶ σύνθετ. δια-), ἄορ. *ἔφθειρα* (καὶ σύνθετ. δι-, κατ-, προδι-), παρακ. *ἔφθαρκα* (καὶ σύνθετ. δι-), ὑπερσ. *διεφθάρκειν*. Παθ. *γθείρομαι* (καὶ σύνθετ. δια-), παρατ. *ἔφθειρόμην* (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-), μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *φθεροῦμαι* καὶ μέλλ. παθ. *διαφθαρήσομαι*, ἄορ. παθ. *ἔφθάρην* (καὶ σύνθετ. δι-, προδι-, προσδι-, συνδι-), παρακ. παθ. *ἔφθάρμαι* (καὶ σύνθετ. δι-, προδι-, συνδι-), ὑπερσ. παθ. *διεφθάρμην*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀδιάφθατος*, *εὐδιάφθατος*. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. κατ' ἀνάλυσ. *διαφθείρω* ἑμαυτόν. Ἀποθετ. εἶναι τὸ *περιφθείρομαι* (= περιέρχομαι μάτην ἢ πρὸς βλάβην ἄλλων ἢ ἑμαυτοῦ) μόνον κατ' ἐνεστώτα. Ῥημ. παράγ. *φθορά*, *φθόρος*.

φθί'νω (ἀμεταβ. = φθείρομαι, κατατρίβομαι, ἐπὶ δὲ χρόνου = λήγω, παρέρχομαι), παρατ. *ἔφθινον*. Μέσ. ἄορ. β' *φθίμενος* (καὶ σύνθετ. ἀπο-). Ῥημ. παράγ. *φθισις*.

φθονέω - ᾧ (φθονῶ, ἔχω φθόνον), παρατ. *ἔφθονουν* (καὶ σύνθετ. ὑπ-), μέλλ. *φθονήσω*, ἄορ. *ἔφθονησα*. Παθ. *φθοροῦμαι*, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *φθορήσομαι* καὶ παθ. *φθορηθήσομαι*, ἄορ. παθ. *ἔφθορήθην*.

φιλέω - ᾧ (ἀγαπῶ, φιλῶ, συνηθίζω) (καὶ σύνθετ. ἀντι-, ὑπερ-), παρατ. *ἐφίλων* (καὶ σύνθετ. κατ-, ὑπερ-), μέλλ. *φιλήσω*, (καὶ σύνθετ. κατα-), ἄορ. *ἐφίλησα* (καὶ σύνθετ. ἀντι-, κατ-), παρακ. *πεφίληκα*. Παθ. *φιλοῦμαι* (καὶ σύνθετ. ἀντι-), παρατ. *ἐφιλούμην*, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. *φιλήσομαι*, ἄορ. παθ. *ἐφιλήθην*. παρακ. παθ.

πεφιλησθαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἀξιοφιλιητος. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. φιλῶ
ἐμμαντόν. Ῥημ. παραγ. φιλιημα.

φιλοτιμέομαι - οὔμαι (εἰμι φιλότιμος, καυχῶμαι διὰ τι,
ἀμιλλῶμαι) ἀποθετ., παρατ. ἐφιλοτιμούμην, μέλλ. μέσ. φιλοτι-
μήσομαι, ἀόρ. παθ. μέσ. ἐφιλοτιμήθην, παρακ. μέσ. πεφιλοτιμήμαι.

φιλοφρονέομαι - οὔμαι (ἀποθετ. προσφέρωμαι φιλοφρόνως,
μεταχειρίζομαι τινα εὐγενῶς), παρατ. ἐφιλοφρονούμην, ἀόρ.
μεσ. ἐφιλοφρονησάμην καὶ παθ. ἀόρ. ὡς μέσ. φιλοφρονηθεῖς.
Ῥημ. παράγ. φιλοφρόνημα.

φλέγω (καίω, φλογίζω). Μόνον ὁ ἀόρ. ἐπιφλέσαι. Παθητ.
φλέγομαι, παρατ. παθ. ἐφλεγόμην, ἀόρ. παθ. ἀνεφλέχθην καὶ
κατεφλέχθην. Ῥημ. ἐπιθ. εὐφλεκτος. Ῥηγ. παράγ. φλόξ, φλέγ-
μα, φλεγμονή.

φλυᾶρέω - ὦ (λέγω μωρία, φλυαρῶ), παρατ. ἐφλυάρουν,
καὶ μέλλ. φλυαρήσω μόνον.

φοβέω - ὦ (ἐμβάλλω τινὰ εἰς φόβον, τρομάζω, φοβίζω) (καὶ
σύνθετ. ἐκ-, κατα-), παρατ. ἐφόβουν, μέλλ. φοβήσω (καὶ σύνθετ.
ἐκ-), ἀόρ. ἐφόβησα (καὶ σύνθετ. ἐξ-). Μέσ. φοβοῦμαι, παρατ.
ἐφοβούμην (καὶ σύνθετ. ὑπερ-), μέλλ. μέσ. φοβήσομαι, ἀόρ. παθ.
ὡς μέσ. ἐφοβήθην (καὶ σύνθετ. κατ-, συν-). παρακ. μεσ. πεφόβη-
σαι, ὑπέρος. μέσ. ἐπεφοβήμην. Ῥημ. ἐπιθ. φοβητέον. Ῥημ. πα-
ράγ. φόβητρον.

φοιτάω - ὦ (συχνάζω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, δια-, εἰς-, προσ-,
συμ-), παρατ. ἐφοίτων (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. συμφοιτήσω, ἀόρ.
ἐφοίτησα (καὶ σύνθετ. ἀπ-), παρακ. πεφοίτηκα. Ῥημ. ἐπιθ. φοι-
τητέον. Ῥημ. παράγ. φοιτησις, φοιτητής, συμφοιτητής.

φονεύω (φονεύω), παρατ. ἐφόνευον καὶ ἀόρ. ἐφόνευσα. Πα-
θητ. φονεῖομαι καὶ ἀόρ. παθ. ἐφονεύθην. Ὡς παθ. αὐτοῦ εἶναι καὶ
τὸ θηήσκει ὑπὸ τινος καὶ φόνος γίγνεται καὶ πράττεται.

φράζω (ἐκφράζω, δεικνύω, φανερῶ, λέγω, κελεύω), παρατ.
ἐφράζον, μέλλ. φράσω, ἀόρ. ἐφράσα, παρακ. πέφρακα. Παθ.
φράζομαι καὶ παθ. παρακ. πέφράσμαι. Ῥημ. ἐπιθ. δύσφραστος
καὶ φραστόν. Ῥημ. παράγ. φράσις, φραστήρ.

φρίττω (κάμνω φραγμόν, φράστω) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, ἐμ-, ἀντι-, συμ-), παρκατ. *συνέφραττεν*, ἄορ. *ἐφραξα* (καὶ σύνθετ. ἐν-, περι-, συν-). Ἄορ. μέσ. *ἐφραξάμην* (καὶ σύνθετ. ἀπ-, περι-). Ἄορ. παθ. *ἐφράχθη* (καὶ σύνθετ. ἀντ-, ἐν-), παρκατ. παθ. *πέφραγμα* (καὶ σύνθετ. συμ-). Ῥημ. ἐπίθ. *ἀφρακτος, κατάφρακτος*. Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. καὶ κατ' ἀνάλυτ. *περιφρίττω ἐμαντόν*. Ῥημ. παράγ. *φράγμα, ἔμφραγμα, ἀπόφραξις, δρύφακτον* (ἀντὶ τοῦ δρύ-φρακ-τον).

φρίττω (τὸ I μακρὸν = ἀνκτριχιάζω, φρίττω, τρομάζω), ἄορ. *ἐφρίξα* καὶ παρκατ. *πέφρικα*. Ῥημ. παραγ. *φρίκη*.

φρονέω -ῶ (εἰμί ἔμφρων, σκέπτομαι, νομίζω, ἔχω φρόνημα, αἰσθάνομαι), (καὶ σύνθετ. παρ-, περι-, ὑπερ- ὄρα καὶ καταφρο-νῶ), παρκατ. *ἐφρόνου* (καὶ σύνθετ. ἀν-, παρ-, ὑπερ-), μέλλ. *φρονησω*, ἄορ. *ἐφρόνησα* (καὶ σύνθετ. παρ-), παρκατ. *πεφρόνηκα* (καὶ σύνθετ. ὑπερ-). Παθ. *ὑπερφρονοῦμαι* μόνον. Ῥημ. ἐπίθ. *φρονητέον*. Ῥημ. παράγ. *φρόνησις* (ὡς παράγωγ. τοῦ εὐ φρονῶ), *φρόνημα* (ὡς παραγ. τοῦ μέγα φρονῶ, ὅπερ καὶ *μεγαλοφροσύνη* λέγεται).

φροντίζω (φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι, μέλει μοι) (καὶ σύνθετ. ἐκ-), παρκατ. *ἐφρόντιζον*, μέλλ. *φροντιῶ*, ἄορ. *ἐφρόντισα*, παρκατ. *πεφρόντισκα*. Παθ. *φροντιζομαι* (= εἰμί ὑποκείμενον φροντίδος). Ῥημ. ἐπίθ. *ἀφρόντιστος καὶ φροντιστέον*. Ῥημ. παραγ. *φροντιστής*.

φρουρέω -ῶ (φυλάττω ὡς φρουρός, φυλάττω) (καὶ σύνθετ. ἐμ-), παρκατ. *ἐφρουρον* (καὶ σύνθετ. περι-), μέλλ. *φρουρήσω*, ἄορ. *ἐφρουρήσα*. Παθ. *φρουροῦμαι*, παρκατ. *ἐφρουρούμην* (καὶ σύνθετ. περι-). Ῥημ. ἐπίθ. *ἀφρούρητος*.

φρῶ'γω (ξηραίνω, φρυγανίζω). Μόνον ὁ παθ. παρακείμεν. *πέφρωγμαι* καὶ τὸ ῥημ. ἐπίθ. *φρωκτός*.

φυγγάνω (φεύγω). Μόνον σύνθετον ἀποφυγγάνω καὶ καταφυγγάνω, παρκατ. *διεφύγγαρον*, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ φεύγῳ.

ΣΗΜ. Τὸ φυγγάνω γίνεται ἐκ ῥίζ. φυγ- μετὰ τοῦ προσφύματος -ατω καὶ ἐτέρου Ν πρὸ τοῦ χαρακτῆρος.

φυλάττω (φυλάττω, παραφυλάττω, διαφυλάττω, προσέχω, ἀγρυπνῶ) (καὶ σύνθετ. δια-, προ-, παρ-, συμ-), παρκατ. *ἐφύλατ-*

τον (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. φυλάξω (καὶ σύνθετ. δια-), ἄορ. ἐφύλαξα (καὶ σύνθετ. δι-, ἀντ-, παρ-), παρ.κ. διαπεφύλαγα καὶ παρ.πεφύλαγα. Παθ. φυλάττομαι (καὶ σύνθετ. προ-), παρατ. ἐφυλαττόμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. φυλάξομαι, ἄορ. παθ. ἐφυλάχθην (καὶ σύνθετ. δι-), παρ.κ. παθ. διαπεφύλαγμαι. Μέσ. φυλάττομαι (τι καὶ τινος=εὐλαβοῦμαι, φροντίζω (καὶ σύνθετ. ἀντι-, προ-), παρατ. μέσ. ἐφυλαττόμην, μέσ. μέλλ. φυλάξομαι, ἄορ. μέσ. ἐφυλαξάμην (καὶ σύνθετ. προ-), παρ.κ. μέσ. πεφύλαγμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀφύλακτος, δυσφύλακτος, εὐφύλακτος καὶ φυλακτέος. Ῥημ. παρ.κ. φυλακή, φύλαξ, προφυλακή, φυλακτήριος.

φυράω - ὤ (ζυμώνω, μίγνυμι, μολύνω), ἄορ. ἐφύρασα. Ἄορ. παθ. ἐφυράθην καὶ παθ. παρ.κ. πεφυράμενος.

φύρω (ἀνακατώνω, ζυμώνω) καὶ συμφύρω μόνον. Μέσ. φύρομαι. Παθ. παρατ. ἐφυρόμην, παθ. παρ.κ. πέφύρμαι καὶ συμπέφύρμαι. Παράγ. ἐπίφρ. φύρ-θην.

φύω (γεννῶ, παράγω, φυτρώνω, βλαστάνω) (καὶ σύνθετ. ἐκ-, σύμ-), παρατ. ἐφῶον, ἄορ. ἔφωσα (καὶ σύνθετ. ἐν-, περι-, συν-). Μέσ. καὶ παθ. φύομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἐμ-, περι-, συμ-), παρατ. μέσ. καὶ παθ. ἐφύομην (καὶ σύνθετ. μετ-), μέλλ. μέσ. ὡς παθ. φύσομαι (καὶ σύνθετ. ἐμ-, προσ-), ἄορ. β' ἐνεργ. ὡς μέσ. καὶ παθ. ἔφῶν (καὶ σύνθετ. ἐν-, προσ-), ὑποτακτ. φύω, φύης, κτλ. (καὶ σύνθετ. ἐμ-), εὐκτ. ἐκφύοιμι, ἀπαρ. φύναι (καὶ σύνθετ. συμ-), μετοχ. φύς, φύσα, φύν (καὶ σύνθετ. ἀνα-, προσ-), παρ.κ. ἐνεργ. ὡς μέσ. καὶ παθ. πέφωκα (καὶ σύνθετ. ἐμ-, ἐπι-, περι-, προσ-, συμ-), ὑποτακτ. πεφύκω καὶ πεφύκως ὤ, εὐκτ. πεφύκοιμι καὶ πεφύκως εἶην, ὑπερσ. ἐπεφύκειν καὶ ἦν πεφύκως. Ῥημ. ἐπίθ. ἔμφωτος, σύμφωτος καὶ φυτὸν (ὡς οὐσιαστικόν). Ῥημ. παράγ. φῶ-λον, φυλή, φύλλον (= φύλ-ιον), φῶ-μα, φύσις.

φωνέω - ὤ (φθέγγομαι, λαλῶ) (καὶ σύνθετ. δια-, προσ-, συμ-), μέλλ. διαφωνήσω καὶ συμφωνήσω, ἄορ. ἐφώνησα καὶ συνεφώνησα. Ἄορ. παθ. ἐφωρήθην. Μέσ. ἀλλήλ. κατ' ἀνάλυσ. συμφωνοῦμεν ἀλλήλοις.

Σ

χαίρω (ἔχω χαράν, χαίρω) (καὶ σύνθετ. ἐπι-, προ-, συγ-, ὑπερ-), παρατ. *ἔχαιρον* (καὶ σύνθετ. ἐπ-, ὑπερ-), μέλλ. *χαιρήσω*, ἀόρ. παθ. ὡς ἐνεργ. *ἐχάρην*, παρακ. *γέγηθα*. Ῥημ. ἐπίθ. *χαρτὸς καὶ ἐπιχαρτος*. Ῥημ. παράγ. *χαρά, περιχαρής*.

χαλάω-ῶ (χαλαρώνω) (καὶ σύνθετ. δια-) καὶ ἀόρ. *ἐχάλασα*. Παθ. *χαλῶμαι* καὶ ἀόρ. παθ. *ἐχάλασθην*. Ῥημ. παράγ. *χαλαρός, χάλασις*.

χαλεπαίνω (ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ), παρατ. *ἐχαλέπαινον*, μέλλ. *χαλεπαίνω*, ἀόρ. *ἐχαλέπηνα*. Μέσ. *χαλεπαίνομαι* (ἀνευ διαφορᾶς πρὸς τὸ *χαλεπαίνω*) καὶ ἀόρ. παθ. ὡς μέσ. *ἐχαλεπαίθη*.

χαριεντίζομαι (ἀποθετ. ὁμιλῶ μὲ χάριν, ἀστειότητι). Μόνον ὁ ἐνεστώς. Ῥημ. παράγ. *χαριεντισμός*.

χαρίζομαι (ἀποθετ. λέγω ἢ πράττω τι πρὸς χάριν τινός, δωροῦμαι) (καὶ σύνθετ. ἀντι-, προσ-, κατα-, προσεπι-), παρατ. *ἐχαρίζομην* (καὶ σύνθετ. κατ-), μέλλ. μέσ. *χαρισοῦμαι*, ἀόρ. μέσ. *ἐχαρισάμην* (καὶ σύνθετ. ἀντ-, ἐπ-, κατ-), παρακ. μέσ. *κεχαρισμαι*, ὅστις σπανίως καὶ ὡς παθητ. κείται, καὶ *κεχαρισμένος εἶμι*, ὑπερσ. *κεχαρισμένος ἦν*, μετ' ὄλ. μέλλ. *κεχαρισμένος ἔσομαι*. Ῥημ. ἐπίθ. *ἀχάριστος, χαριστέον*. Ῥημ. παράγ. *χαριστήρια*.

χάσκω (ἀνοίγω τὸ στόμα, χάσκω) καὶ ὑποχάσκω καὶ παρακ. *κεχηνώς*. Ῥημ. παράγ. *χάσμα*.

ΣΗΜ. Ῥίζα *χετ-, χατ-, χε=χα, χά-σκω*. Ὁ παρακ. *κέχηνα* ἢ *ρίζη; χεν-*, ὡς ὁ μέμνηε ἐκ *ρίζης μελ-* (μέλει):

χασμάομαι-ῶμαι (ἀποθετ. *χασμουριοῦμαι*) καὶ μέλλ. *χασμήσομαι*.

χειμίζω (διάγω που τὸν χειμῶνα) (καὶ σύνθετ. παρα-), παρατ. *ἐχειμάζον* (καὶ σύνθετ. δι-), μέλλ. *διαχειμάσω*, ἀόρ. ἐ-*χειμάσα* (καὶ σύνθετ. δι-, ἐπ-, παρ-). Παθ. *χειμάζομαι* (βασκα-

νίζομαι ὑπὸ χειμῶνος, θυέλλης), παρατ. ἐχειμαζόμεν, ἀόρ. παθ. ἐχειμάσθην. Ῥημ. παράγ. χειμάδιον.

χειρόομαι-οὔμαι (ἀποθετ. κάμνω τινα ὑποχείριον εἰς ἐμαυτόν, ὑποτάσσω), παρατ. ἐχειρούμην, μέλλ. μέσ. χειρώσομαι. ἀόρ. μέσ. ἐχειρωσάμην. Παθ. μέλλ. χειρωθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐχειρώθην, παρακ. παθ. κεχειρώμαι, μετ' ὄλ. μέλλ. κεχειρώσομαι. Ῥημ. ἐπιθ. ἐνχειρωτος, δυσχειρωτος. Ῥημ. παράγ. χειρωσις, χειρωτικός.

χέω (χύνω). Μόνον σύνθετον -χέω (μετὰ τῶν διά, ἐν, ἐπί, ἐκ, κατά, σύν), παρατ. ἐρέχου, μέλλ. συνηρημ. ἐρχεῖ (γ' ἐνικ.) ἀόρ. σύνθετ. -έχεα (μετὰ τῶν ἐν, ἐκ, κατά, σύν). Παθ. χέομαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἐγ-, συγ-), μέλλ. παθ. συγχυθήσομαι ἀόρ. παθ. σύνθετος μόνον -έχθη (μετὰ τῶν ἐπί, κατά, περί, σύν), παρακ. παθ. κέχθαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἐγ-, ἐκ-, ἐπί-, περι-, συγ-), ὑπερσ. παθ. ἐξεκεχύμην. Μέσ. χέομαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἐκ-, κατα-), παρατ. μέσ. σύνθετ. -έχόμεν (μετὰ τῶν διά, κατά, περί), μέλλ. μέσ. χέομαι, ἀόρ. μέσ. ὑποτ. ὑπερχέωμαι καὶ μετοχ. ἐγχεάμενος. Ῥημ. ἐπιθ. χυτός. Ῥημ. παράγ. χοή, χους, χυμός, πρόχου, χύ-θην, ἐκκεχυμένος.

χλευάζω (ἐμπαιζώ) (καὶ σύνθετ. δια-), παρατ. ἐχλευάζου, ἀόρ. διεχλευάσα, παρακ. προσκεχλευάκα. Ῥημ. παράγ. χλευασμός καὶ χλευασία.

χορεύω (χορεύω), παράτ. ἐχόρευον, μέλλ. χορεύσω, ἀόρ. ἐπεχόρευσα, παρακ. κεχόρευκα. Παθητ. μόνον ἀόρ. ἐχορεύθην. Ῥημ. ἐπιθ. ἀχόρευτος. Ῥημ. παράγ. χορευτής, χορεία, χόρευμα.

χορηγέω-ῶ (εἶμαι χορηγός, παρέχω τὰ ἔξοδα πρὸς παρασκευὴν χοροῦ), παρατ. ἐχορήγου, μέλλ. χορηγήσω, ἀόρ. ἐχορήγησα (καὶ σύνθετ. ἀντ-, κατ-), παρακ. κεχορήγηκα. Μέσ. διάμεσον χορηγοῦμαι (=διὰ τοῦ χορηγοῦ παρασκευάζω δι' ἐμαυτὸν χορὸν) καὶ παθ. χορηγοῦμαι μόνον. Ῥημ. ἐπιθ. αὐτοχορήγητος.

χῶω-ῶ ὄρα χώννυμι.

χρῆ (πρέπει, εἶναι χρεία) καὶ χρεῶν ἴστι, προστ. χρεῶν ἔ-

στω, ἀπαρ. γρῆναι καὶ χρεῶν εἶναι, μετοχ. τὸ χρεῶν (ἀκλίτως), εὐκτ. χρεῖη καὶ χρεῶν εἶη, παρατ. ἐχρῆν καὶ χρῆν, μέλλ. εὐκτ. χρήσοι. Σύνθετον ἀπόχρη (= ἀρκεῖ), ἀπαρ. ἀποχρῆν, μετοχ. ἀποχρῶν, παρατ. ἀπέχρη, μέλλ. ἀποχρήσει καὶ εὐκτ. ἀποχρήσοι, ἄορ. ἀπέχρησε καὶ εὐκτ. ἀποχρήσαι.

χοήζω (ἔχω ἀνάγκην) καὶ παρατ. ἐχρηζον μόνον.

χρηματέζω (διαπραγματεύομαι, διαλέγομαι), παρατ. ἐχρημάτιζον, μέλλ. χρηματιῶ, ἄορ. ἐχρημάτισα, παρακ. κεχρημάτικα. Μέσ. χρηματιζομαι (= συλλέγω ἐμαυτῷ χρήματα), μέλλ. μέσ. χρηματιοῦμαι, ἄορ. μέσ. ἐχρηματισάμην (καὶ σύνθετ. ἐξ-), παρακ. μέσ. κεχρημάτισμαι. Ῥημ. ἐπίθ. χρηματιστέον. Ῥημ. παράγ. χρημάτισις, χρηματισμός, χρηματιστής.

χρῖω (ἀλείφω). Μόνον σύνθετον καὶ μόνον ὁ ἐνεστώς ἐγχρίω καὶ ὑποχρίω. Μέσ. χρῖομαι, παρατ. μέσ. ἐχρίομην, ἄορ. μέσ. ἐχρίοσάμην. Παθ. ὑποχρίομαι, παρακ. παθ. κέχρῖμαι, ὑπερσ. παθ. ἐκεχρίομην. Ῥημ. παράγ. χρῖμα.

χρῶ (= χράω = χρησιμοδοτῶ). Μόνον ὁ ἄορ. ἐχρησα. Μέσ. χρώμενος (= ἐρωτῶ τὸ μαντεῖον, μαντεύομαι), ἄορ. μέσ. ἐχρησάμην καὶ ἄορ. παθ. ἐχρήσθην. Ῥημ. ἐπίθ. πυθόχρηστος. Ῥημ. παράγ. χρησμός, χρηστήριον.

χρῶμαι (= χράομαι. ἀποθετ. = μεταχειρίζομαι) (καὶ σύνθετ. ἀπο-, δια-, ἐπι-, κατα-, προσ-, ἐναπο-), παρατ. ἐχρώμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-), μέλλ. μέσ. χρήσομαι (καὶ σύνθετ. κατα-), ἄορ. μέσ. ἐχρησάμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, κατ-, προσ-), παρακ. μέσ. κέχρημαι (καὶ σύνθετ. κατα-, προσ-), ὑπερσ. μέσ. ἐκεχρήμην. Παθητ. μόνον ἄορ. ἐχρήσθην καὶ παρακ. κατακεχρησθαι καὶ προκατακεχρησθαι. Ῥημ. ἐπίθ. χρηστός, ἀχρηστος, εὐχρηστος, δύσχρηστος, πάγχρηστος, χρηστέον, προσχρηστέον. Ῥημ. παράγ. χρῆμα, χρῆσις.

χώννυμι (σκεπάζω μὲ χῶμα). Παρ' Ἀττικοῖς λέγεται χῶμα-ῶ. τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται μόνον τὸ προσχοῖ καὶ προχοῖ (γ' ἐνικ ὄριστ.), ἀπαρεμφ. γοῦν καὶ συγχοῦν, παρατ. ἔχουν, μέλλ. χῶσω (καὶ σύνθετ. κατα-), ἄορ. ἔχωσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κατ-), παρακ.

ἀνακέχομαι. Παθ. παρατ. προσεχωῖτο, ἀόρ. παθ. ἐχώσθη και παρακ. κατακέχωσται και ἀπκρεμφ. κεχώσθαι. Ῥημ. παραγ. χῶσις, χῶμα.

χωρέω - ὤ (πορεύομαι, περιλαμβάνω) (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, ὑπο-, προ-, διχ-, παρα-, ἐπι-, ἐγ-, προς-, συγ-, ὑπεκ-, επανα-), παρατ. ἐχώρου (καὶ σύνθετ. ὡς ὁ ἐνεστώς), μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. χωρήσομαι (καὶ σύνθετ. ἀπο-, παρα-, προσ-, συγ-) και σπανίως χωρήσω (καὶ σύνθ. ἀπο-, ἀνα-, ἐγ-, προ-, προς-, συγ-, ὑπεκ-), ἀόρ. ἐχώρησα (καὶ σύνθετ. ἀν-, ἀπ-, ἐπ-, μετ-, προ-, παρ-, προς-, συν-, ὑπ-, προαπ-, ἐπαν-, ὑπέξ-), παρακ. κεχώρηκα (καὶ ἀνα-, ἀπο-, μετα-, παρα-, προ-, προς-, συγ-), ὑπερσ. προσεχωρήκειν, ἀνεκεχωρήκειν, ἐξεκεχωρήκειν και προσεκεχωρήκειν. Παθ. παρατ. συνεχωρούμην, ἀόρ. παθ. συνεχωρήθη, παθ. παρακ. συγκεχώρηται και συγκεχωρημένος. Ῥημ. ἐπίθ. συγχωρητέον, ἀναχωρητέον και παραχωρητέον. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσιν συγχωρῶ ἐμαυτόν. Τὸ ἐγχωρεῖ (=εἶναι δυνατόν), προχωρεῖ (=ἐξεστίν, εἶναι εὐκόλον) και συγχωρεῖ (εἶναι δυνατόν) εἶναι και ἀπρόσωπα. Ῥημ. παράγωγα συγχώρησις, ἀναχώρησις.

Ψ

ψάλλω (ψηλαφῶ, δονῶ τὴν χορδήν, κιθαρίζω). Μόνον ὁ ἀόρ. ψῆλαι κατ' ἀπαρίμφ.

ψάυω (ψηλαφῶ, ἐγγίζω, πλησιάζω) και συμψαύω, ἀόρ. ἐψαυσα. Ῥημ. ἐπίθ. ἀψαυστος.

ψάω - ψῶ (τριβῶ, ψηλαφῶ). Μόνον ὁ ἀόρ. κατέψησα. Μέσ. ἐνεστ. ἀποψῶμαι (=σπογγίζομαι).

ψέγω (κατηγορῶ) (καὶ σύνθετ. δια-), παρατ. ἐψεγον, μέλλ. ψέξω, ἀόρ. ἐψεξα. Παθ. ψέγομαι. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσιν ψέγω ἐμαυτόν. Ῥημ. ἐπίθ. ψεκτός. Ῥημ. παράγ. ψόγος, ψέκτης.

ψεύδω (ἀποδεικνύω ψευδές, λέγω ψεύματα, ἀπατῶ). Μόνον ὁ μέλλ. ψεύσω (καὶ δωρικ. ψευσῶ) και ἀόρ. διέψευσσα. Μέσ. ψεύδομαι (=λέγω ψεύδη και ἀπατῶ ἐμκυτόν, πλανῶμαι) (και

σύνθετ. κατα-, ἐπι-, δια-, ἐπικατα-), παρατ. μέσ. ἐψεοδόμην (καὶ σύνθετ. κατ-), μέλλ. μέσ. ψεύσομαι (=εἶρω ψεῦδη καὶ πλαγήσομαι), ἀόρ. μέσ. ἐψευσάμην (=εἶπον ψεῦδη. καὶ σύνθετ. κατ-συγκατ-), ἀόρ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐψεύσθην (=ἤθετήθην, ἐπλανήθην, ἀπέτυχον. καὶ σύνθετ. δι-), παρακ. μέσ. καὶ πκθ. ἔψευσαι (καὶ σύνθετ. κατ-, δι-), ὑπερσ. μέσ. ἐψεύσμη καὶ ἐψευσμένος ἦν, μετ' ὀλίγ. μέλλ. μέσ. ἐψευσμένος ἔσομαι. Ῥημ. παράγ. ψεύδος, ψεῦσμα, ψεύστης, ψευδής.

Ψηλαφάω-ῶ (ψηλαφῶ, πιάνω διὰ τῶν χειρῶν) καὶ ἐπιψηλαφῶ, ἀόρ. ἐπεψηλάφησα. Παθητ. μόνον ψηλαφῶμαι. Ῥημ. παράγ. ψηλάφημα.

Ψηρίζω (μὲ ψήφους λογαριάζω). Μόνον τὸ σύνθετον ἐπιψηφίζω (=προσκαλῶ τὸν δῆμον εἰς ψηφοφορίαν), παρατ. ἐπεψηφίζω, μέλλ. ἐπιψηφισῶ, ἀόρ. ἐπεψηφισα καὶ σπανίως ἀνεψηφισα, παρακ. ἐπεψηφισα, εὐκτ. ἐπεψηφικῶς εἶην. Μέσ. ψηφίζομαι (=διὰ τῆς ψήφου μου ἀποφασίζω, γνωμοδοτῶ) (καὶ σύνθετ. δια-, ἀπο-, κατα-), παρατ. μέσ. ἐψηφίζομην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, κκτ-), μέλλ. μέσ. ψηφιοῦμαι (καὶ σύνθετ. δια-, ἀπο-, κατα-), ἀόρ. μέσ. ἐψηφισάμην (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-, κατ-, προσ-), παρακ. μέσ. ἐψηφισαίμαι (καὶ σύνθετ. δι-, ἀπ-, κατ-), ὑπερσ. μέσ. ἐψηφισμην καὶ ἐψηφισμένος ἦν, μετ' ὀλ. μέλλ. μέσ. ἐψηφισμένος ἔσομαι (καὶ σύνθετ. κατ-). Παθητ. ψηφίζεται τὸ ψηφισμα, παρατ. παθ. ἐπεψηφίζετο, μέλλ. παθ. ψηφισθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐψηφίσθην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐπ-, κατ-), παρακ. παθ. ἐψηφισαίμαι (καὶ σύνθετ. κατ-), ὑπερσ. παθ. ἐψηφισμην. Ῥημ. ἐπιθ. καταψηφιστέον καὶ ἀποψηφιστέον. Ῥημ. παράγ. ψήφισμα, ἀποψηφισαίς, διαψηφισαίς, καταψηφισαίς.

Ψεθυρίζω (ψουψουρίζω) καὶ ἀόρ. ἐψιθύρισα μόνον. Ῥημ. παράγ. ψιθυριστής.

Ψιμυθεῶ (ψυκισιδῶν). Μόνον ὁ μέσ. παρακ. ἐψιμυθίωμαι, ἕλλω; δὲ κατὰ περίφρασιν τὸ μὲν ἐνεργ. ψιμυθίω ἀλείφω, τὸ δὲ μέσ. ψιμυθίω ἐντριβομαι.

Ψοφέω-ῶ (ἀμετάδ. = κάμνω ψόφον, κροτῶ), παρατ. ἐψό-

φονη μόνον, ἄλλως δὲ λέγεται ψόφον ποιῶ καὶ παθ. ψόφος γίγνεται.

Ψύχω (ἀερίζω, στεγνώνω, ψυχραίνω, οὐ ἀντιθετον τὸ θερμαίνω), (καὶ σύνθετ. ἀνα-, ἀπο-, δια-), ἀόρ. διαψύξαι. Παθ. ψύχομαι (καὶ σύνθετ. ἀνα-), ἀόρ. παθ. ἐψύχθη (καὶ σύνθετ. ἀν-) καὶ ἀόρ. ἑ' ἀπεψύχην, παρακ. παθ. ἐψύγμαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀψυκτος. Ῥημ. παράγ. ψύξις, ψυκτήρ, ψύχος.

ὠδί'νω (γεννώ). Μόνον ὁ ἐνεστώς.

ὠθέω-ω (σπρώχνω, ἀποκρούω, ἀπομακρύνω, οὐ ἀντιθετον τῆ εἰλω) (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, περι-, προ-, συν-, ὑποπαρ-), παρατ. ἐώθουν (καὶ σύνθετ. ἐξ-), μέλλ. ὦσω (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-), ἀόρ. ἔωσα (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, ἀν-, παρ-, συν-). Μέσ. καὶ παθ. ὠθοῦμαι (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, παρ-, συν-), παρατ. μέσ. καὶ παθ. ἐωθούμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-), μέλλ. μέσ. ἀπώσομαι καὶ διώσομαι, μέλλ. παθ. ἐξωσθήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐωσάμην (καὶ σύνθετ. ἀπ-, δι-, παρ-), ἀόρ. παθ. ἐώσθη (καὶ σύνθετ. ἀπ-, ἐξ-, περι-, συν-), παρακ. παθ. ἔωσμαι (καὶ σύνθετ. παρ-, περι-, συν-), μέσ. δὲ παρακ. ἀπέωσμαί (τινα). Τὸ μέσ. αὐτοπαθ. ἀναλελυμ. προωθῶ ἐμαντόν. Ῥημ. παράγ. ἀπωσις, ὠθισμός.

ΣΗΜ. Ῥίζα *Ἔωθ-*, *Ἔωθε-*, ὅθεν ὁ παρατ. ἐώθουν (=ἔἜωθουν), ἀόρ. ἔωσα (=ἔἜωθ-σα).

ὠνέομαι-οὔμαι (ἀγοράζω, μισθώνω) ἀποθετ. μετ' ἐνεργ. διαθέσ. (καὶ σύνθετ. ἀντ-, ἐξ-, προσ-, συν-), παρατ. ἐνεργ. ἐωνούμην (καὶ σύνθετ. ἀντ-, ἐξ-, συν-), μέλλ. μέσ. ὠνήσομαι, ἀόρ. μέσ. ἐπριάμην (καὶ σύνθετ. ἐξ-, συν-), ὑποτακτ. πριάμαι, πρήη, πρήηται, κτλ., εὐκτ. πριαίμην, πριαίω, πριαίτω, κτλ., προστακ. ποιητ., ἀπαρ. πριασθαι (καὶ σύνθετ. ἐκ-, συμ-), μετοχ. πριάμενος (καὶ σύνθετ. ἐκ-, συμ-), παρακ. μέσ. ἐώρημαι (καὶ σύνθετ. συν-), ὑπερσ. μέσ. ἐωρήμην καὶ ἐωρημέρος ἦν. Παθητ. ἐνεστ. καὶ ὠνούμεθα, ἀόρ. παθ. ἐωρήθη, παρακ. παθ. ἐώρημαι (καὶ

σύνθετ. συν-). Ῥημ. ἐπίθ. ὠνητός και ὠνητέος και ἀργυρώνη-
τος. Ῥημ. παράγ. ὠνή, ὠνητής, ὠνιος, ὠνησις, ἰσωρία.

ὠφελέω - ὠ (βοηθῶ, ὠφελῶ) (και σύνθετ. ἀντ-, ἐπ-, συν-),
παρατ. ὠφέλουρ, μέλλ. ὠφελήσω, ἀόρ. ὠφελήσα, παρακ. ὠφέ-
ληκα, ὑπερσ. ὠφελήκειρ. Παθ. ὠφελούμαι (και σύνθετ. ἀντ-,
συν-), παρατ. παθ. ὠφελούμην, μέλλ. μέσ. ὡς παθ. ὠφελήσομαι
και σπανιώτερ. παθ. ὠφελήθησομαι, ἀόρ. παθ. ὠφελήθηρ, παρακ.
παθ. ὠφέλημαι, ὑπερσ. παθ. ὠφελήμην, μετ' ὀλ. μέλ. ὠφελη-
μένος ἴσομαι. Ῥημ. ἐπίθ. ἀνωφέλητος, ὠφελητέος, ὠφελητέον,
προσωφελητέον. Τὸ μέσ. ἀνκλειλυμ. ὠφελῶ ἐμαντόν και συνω-
φελῶ ἐμαντόν, σπανίως δὲ και ὠφελούμαι και ὠφελείας ποιου-
μαι. Ῥημ. παράγ. ὠφέλεια, ὠφέλημα και σύνθετ. ἀνωφελής.

ΠΡΟΣΘΕΤΕΟΝ

Ἐν σελ. 49 πρόσθετες τὸ ῥῆμα ἐπαινῶ ὡς ἐξῆς·

ἐπαινέω - ὠ (ἐπαινῶ) (και σύνθετ. ἀντ-, συν-, ὑπερ-), παρατ.
ἐπήρουρ, μέλλ. μέσ. ὡς ἐνεργ. ἐπαινεσομαι και σπαν. ἐνεργ.
ἐπαινέσω, ἀόρ. ἐπήρεσα (και σύνθετ. συν-, ὑπερ-), παρακ. ἐπή-
ρεκα. Παθ. ἐπαινοῦμαι, παρατ. ἐπηροῦμην, μέλλ. παθ. ἐπαι-
νεθήσομαι, ἀόρ. παθ. ἐπηρεθην, παρακ. παθ. ἐπήρημαι, ὑπερσ.
παθ. ἐπηρεμένος ἦν. Τὸ μέσ. κατ' ἀνάλυσ. ἐπαινῶ ἐμαντόν.
Ῥημ. ἐπίθ. ἐπαινετός, πολυεπαίτετος και ἐπαινετέον. Ῥημ.
πaráγ. ἐπαιρέτης.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Α

ἄηρ, γεν. *ἄερος*, δοτ. *ἄερι*, αἰτ. *ἄερα*, κλ. ὦ *ἄηρ*. Σπανιώτατα εὑρίσκεται εἰς τὸν πληθ. τοὺς *ἄερας*.

Ἄθως (τὸ ἄγιον ὄρος), συνήθως μὲν ἄρσενικόν ὃ *Ἄθως*, σπανίως δὲ καὶ θηλυκόν ἢ *Ἄθως*, γεν. τοῦ *Ἄθω*, δοτ. τῷ *Ἄθῳ*, αἰτ. τὸν *Ἄθω*, κλητ. ὦ *Ἄθως*.

αἰδῶς (ἢ, = ἐντροπή) μόνον καθ' ἐνικὸν γεν. τῆς *αἰδοῦς*, δοτ. τῇ *αἰδοῖ*, αἰτ. τὴν *αἰδῶ*, κλητ. ὦ *αἰδοῖ*. Ὁ πληθ. κατὰ τὴν δευτέραν κλίσειν μόνον παρὰ γραμματικοῖς.

αἰθήρ (ὅ, = τὸ ὑψηλότατον στρώμα τοῦ ἀέρος), τοῦ *αἰθέρος*, τῷ *αἰθέρι*, τὸν *αἰθέρα*, ὦ *αἰθήρ*. Ὁ πληθυντ. σπανιώτατος τοὺς *αἰθέρας*.

ἄλις. Καθ' ἐνικὸν ἀριθμὸν ἢ *ἄλις* (= ἢ θάλασσα) εἶναι ποιητικόν, εἰς δὲ τοὺς Ἀττικοὺς πεζολόγους εὑρίσκεται μόνον κατὰ πληθ. ἀριθμ. ὡς ἄρσεν. οἱ *ἄλις* (= τὸ ἄλας), γεν. τῶν *ἄλων*, δοτ. τοῖς *ἄλοισι*, αἰτ. τοὺς *ἄλας*, κλ. ὦ *ἄλις*.

ἄλω (ἢ, = τὸ ἄλώνιον), γεν. τῆς *ἄλω*, δοτ. τῇ *ἄλω*, αἰτ. τὴν *ἄλω*, κλ. ὦ *ἄλω*. Πληθ. αἱ *ἄλω*, κτλ. Παρὰ μεταγενεστ. καὶ κατὰ τὴν τρίτην τῆς *ἄλωρος*, τῇ *ἄλωρι*, κτλ.

ἀρνός (ἀρνίον), γεν. τοῦ (καὶ τῆς) *ἀρνός*, τῷ *ἀρνί*, τὸν *ἀρνα*, ὦ *ἀρνέ*. Πληθ. οἱ *ἀρνες*, τῶν *ἀρνῶν*, τοῖς *ἀρνάσι*, τοὺς *ἀρνας*, ὦ *ἀρνες*. Δυϊκ. τῷ *ἀρνε*, τοῖν *ἀρνοῖν*.

ΣΗΜ. Ἐν Ἀττικαῖς ἐπιγρ. εὑρηται: καὶ ἡ ὄνομ. *ἀρήρ* (450 π. Χ.), ἐξ ἧς αἱ λοιπαὶ πτώσεις, *ἀρνός*, κτλ.

Ἀνάχαρσις (κύριον), γεν. τοῦ Ἀναχάρσιος, δοτ. τῷ Ἀναχάρσι, αἰτ. τὸν Ἀναχάρσιν, κλ. ᾧ Ἀναχάρσι.

ἄνθος (τὸ ἄνθος), τοῦ ἄρθου, τῷ ἄρθει, κτλ. Πληθ. γενικῆ συνήθως τῶν ἀνθέων καὶ σπανίως τῶν ἀνθῶν. Παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις λέγεται καὶ θηλ. ἡ ἀνθη.

Ἀπόλλων (θεός), τοῦ Ἀπόλλωνος, τῷ Ἀπόλλωνι, αἰτ. τὰς Ἀπόλλωνα, ἐπὶ δὲ ὄρκου τὸν Ἀπόλλω, κλ. ᾧ Ἀπολλωρ.

Ἄρης (θεός), γεν. τοῦ Ἄρεως (τὸ δὲ Ἄρεος ποιητ.), δοτ. τῷ Ἄρει, αἰτ. τὸν Ἄρη, (ἢ αἰτ. τὸν Ἄρη ἀμφίβολος), κλητ. ᾧ Ἄρης (παρ' Ὀμήρῳ δὲ ᾧ Ἄρες καὶ ᾧ Ἄρες).

Ἀριοβαρζάνης (κύριον), τοῦ Ἀριοβαρζάνου καὶ Ἀριοβαρζάνου, τῷ Ἀριοβαρζάνει καὶ Ἀριοβαρζάνη, αἰτ. τὸν Ἀριοβαρζάνην.

ἀρχαιρεσίαι (ἡ ἐκλογή τῶν ἀρχῶν). Μόνον πληθ. αἱ ἀρχαιρεσίαι, κτλ. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐνικοῦ λέγεται ἡ τῶν ἀρχόντων αἰφροεῖαι καὶ ἡ τῶν ἀρχῶν αἰφροεῖαι.

ἄστῆρ (ἀστήρ), τοῦ ἀστέρος, τῷ ἀστέρι, κτλ. ἁμαλῶς πληθ. τῆς δοτ. πληθ. ἀστράσιν.

Ἀστυάγης (κύριον), τοῦ Ἀστυάγου, τῷ Ἀστυάγει, τὸν Ἀστυάγην.

ἄστυ (πόλις, ἐνοουμένων μόνον τῶν κτιρίων αὐτῆς), γεν. τοῦ ἀστειῶς (τὸ δὲ ἄστεος Ἰωνικόν), τῷ ἀστει, κτλ. τὰ ἄσθη, τῶν ἀστεων, τοῖς ἀστεσι, κτλ.

Ἀφύτις (πόλις), τῆς Ἀφύτιος, τῇ Ἀφύτι, τὴν Ἀφύτιν.

B

βλάβη (ἡ τῆς βλάβης, κτλ. καὶ οὐδετ. τὸ βλάβος, τοῦ βλάβου, κτλ. σπανιώτερον.

βορρᾶς (βόρειος ἄνεμος, βορρᾶς) τοῦ βορρᾶ, τῷ βορρᾶ. τὸν βορρᾶν καὶ βορρᾶς, βορέου κτλ. μεθ' ἑνὸς ρ καὶ ἀσυναίρετως. Τὸ δὲ Βορέας, Βορέου κτλ. ὡς ὄνομα θεοῦ πάντοτε ἀσυναίρετον. Ἐἰς και δὲ εὐχρηστος μόνον ὁ ἐνικός ἀριθμός.

ΣΗΜ. Παρὰ μεταγενετέροις καὶ πληθυντικῶν, τῶν βορέων, κτλ.

βοῦς (ὁ καὶ ἡ), βόος, βοί, βοῦν, ὦ βοῦ· τὸ βόε, τοῖν βοοῖν·
 τί βόες, τῶν βοῶν, τοῖς βουσί, τοὺς βοῦς, ὦ βόες.

βράγχος (ὁ, = βράγχισμα), τοῦ βράγχου, κτλ. καὶ τὸ
 βράγχος, τοῦ βράγχου κτλ. πρὸς μεταγενεστέροις.

Γ

γάλα (τό), τοῦ γάλακτος, τῷ γάλακτι κτλ. δοτ. πληθ. τοῖς
 γάλαξι.

γαστήρ (κοιλία), τῆς γαστρος, τῇ γαστρὶ, τὴν γαστέρα, ὦ
 γαστήρ. Δυϊκ. τὸ γαστέρε, τοῖν (ταῖν) γαστέροι. Πληθ. αἱ γασ-
 στέρες, τῶν γαστέρων, ταῖς γαστράσι, τὰς γαστέρας, ὦ γαστέρες.

γέρας (τό, = βραβεῖον), τοῦ γέρας, τῷ γέρα, κτλ. Πληθ. τὰ
 γέρα, τῶν γερῶν, τοῖς γέρασι, κτλ.

γῆ (ἐκ τοῦ γέα = ἡ γῆ), τῆς γῆς, τῇ γῆ κτλ, μόνον ἐνικῶς.
 Λέγεται δὲ καὶ γαῖα, τὴν γαῖαν.

γῆρας (τό, = γηράματα), τοῦ γήρας, τῷ γήρα, τὸ γῆρας, ὦ
 γῆρας. Μόνον καθ' ἐνικὸν ἀριθμόν.

Γνώσις (κύριον), τοῦ Γνώσιος, τῷ Γνώσι, τὸν Γνώσιν.

Γοάξις (κύριον), τοῦ Γοάξιος, τῷ Γοάξι, τὸν Γοάξιν.

γόνο (τό), τοῦ γόνατος, τῷ γόνατι, κτλ. τὸ γόνατε, τοῖν γο-
 νάτοι· τὰ γόνατα, τῶν γονάτων, τοῖς γόνασι, κτλ.

Γοργῶ (κύριον), τῆς Γοργῶς, τῇ Γοργῶϊ, τὴν Γοργῶ, ὦ
 Γοργῶϊ, καὶ ἡ Γοργῶν, τῆς Γοργότος, τῇ Γοργότι, τὴν Γοργότα.

γραῦς (γραῖα), τῆς γραός, τῇ γραῖ, τὴν γραῦν, ὦ γραῦ· τὸ
 γραῖε, ταῖν γραοῖν· αἱ γραῖες, τῶν γραῶν, ταῖς γραυσί, τὰς γραῦς.
 ὦ γραῖες.

γυνή (ἡ), τῆς γυναικός, τῇ γυναικί, τὴν γυναικα, ὦ γύναι.
 τὸ γυναικε, ταῖν γυναικοῖν· αἱ γυναῖκες, τῶν γυναικῶν, τὰς
 γυναιξί, τὰς γυναικας, ὦ γυναῖκες.

δαῖς (δείπνον θεῶν καὶ ἀνθρώπων, εὐωχία), τῆς *δαιτός*, κτλ. εἶναι ποιητικόν, σπανιώτατα δὲ εὐρίσκεται καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις μόνον ἢ αἰτ. τὴν *δαῖτα* καὶ τὰς *δαῖτας*.

δάς (ἡ) = δαδῖον, τῆς *δαδός*, τῆ *δαδί*, τὴν *δαδα*, ὡ *δάς* τῶ *δάδε*, ταῖν *δάδοιν*· αἱ *δάδες*, τῶν *δάδων*, ταῖς *δαδί*, τὰς *δάδας*, ὡ *δάδες*.

δάκρυον (τό), τοῦ *δακρύου*, τῷ *δακρύῳ*, κτλ. ὁμαλῶς πλὴν τῆς *δοτικ.* πληθ. τοῖς *δακρύοις* καὶ τοῖς *δάκρυσι* (κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν).

δάμαρ (ἡ σύζυγος), τῆς *δάμαρτος*, κτλ. ποιητικόν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις εὐρίσκεται μόνον ἢ *δοτ.* τῆ *δάμαρτι*, καὶ ἢ αἰτ. τὴν *δάμαρτα*.

δάπις (ἡ, = τάπησ, χαλί, κελίμι), τῆς *δάπιδος*, τῆ *δάπιδι*, τὴν *δάπιτι*· αἱ *δάπιδες*, τῶν *δαπίδων*, ταῖς *δάπισι* κτλ.

δεῖνα (ὁ, ἡ, τό), τοῦ *δεῖνος*, τῷ *δεῖνι*, τὸν *δεῖνα*. Πληθ. μόνον οἱ *δεῖνες*, τῶν *δεῖνων*, τοὺς *δεῖνας*. Ἐνίοτε εἶναι καὶ ἄκλιτον ὁ *δεῖνα*, τοῦ *δεῖνα*.

δέλεαρ (δῶλος, ἀπάτη). Μόνον ἢ ὄνομ. καὶ αἰτ. τὸ *δέλεαρ* καὶ πληθ. τὰ *δέλεατα*, τὰ δὲ ἄλλα μεταγενέστερα καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους εὐχρηστα.

δένδρον (τό), τοῦ *δένδρου*, τῷ *δένδρῳ*, κτλ. ὁμαλῶς πλὴν τῆς *δοτ.* πληθ. τοῖς *δένδροισι* συνήθως καὶ σπανιώτατα τοῖς *δένδροις* (διορθούμενον ὑπὸ τινῶν εἰς *δένδροισι*).

δέος (τὸ = φόβος), τοῦ *δέου*, τῷ *δέει*, κτλ. Σπανιώτατα κατὰ πληθυντ. τὰ *δέει*.

δεσμὸς (δέμα, σύνδεσμος, ἡ φυλάξις καὶ αἱ ἀλύσεις), τοῦ *δεσμοῦ*, τῷ *δεσμῷ*, κτλ. Πληθ. οἱ *δεσμοί*, τῶν *δεσμῶν* κτλ. καὶ τὰ *δεσμά*, τῶν *δεσμῶν* κτλ. μετὰ διχφορᾶς· *δεσμά* μὲν τὰ σχοινία καὶ αἱ ἀλύσεις, δι' ὧν δένεται τις· *δεσμοί* δὲ καὶ σύνδεσις (ὡς *δεσμοὶ φιλικῆς*) καὶ τὸ δέσμον (ὡς *θάνατοι καὶ δεσμοί*).

Δημήτηρ (θεά), τῆς *Δήμητρος*, τῇ *Δήμητρι*, τὴν *Δήμητρα*
ὡ *Δήμητερ*.

Διόσκοροι (ὁ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης) μόνον κατὰ δυϊκόν
καὶ πληθυντικόν ἀριθμόν.

Δίψα, τῆς *δίψης* κτλ. καὶ τὸ *δίψος*, τοῦ *δίψους* κτλ.

δόρυ (κοντάρι), τοῦ *δόρατος*, τῷ *δόρατι* καὶ τῷ *δορί*, τὸ *δόρυ*,
ὡ *δόρυ*. Πληθ. τὰ *δόρατα*, τῶν *δοράτων*, τοῖς *δόρασι*, κτλ.

δυσμαί (τὸ μέρος, ἐνθα δύεται ὁ ἥλιος), τῶν *δυσμῶν*, ταῖς
δυσμαῖς, τὰς *δυσμάς*, ὡ *δυσμαί* κατὰ πληθυντ. μόνον.

Ε

ἔαρ (τὸ, = ἄνοιξις), τοῦ *ἔαρος* καὶ συνήθως τοῦ *ἤρος*, τῷ *ἔαρε*
καὶ συνήθως τῷ *ἤρι*, τὸ *ἔαρ*, ὡ *ἔαρ* μόνον ἐνικόν.

ἔγκατα (τὰ, = ἐντόσθια) μόνον πληθ. τῶν *ἐγκάτων*, τοῖς *ἐγ-*
κάτοις κτλ.

ΣΗΜ. Ἀπὸ τῶν Πτολεμαϊκῶν χρόνων εὐρίσκεται καὶ τὸ *ἐγκατον*, παρ'
Θμήρῳ δὲ καὶ δοτ. πληθ. κατὰ μεταπλασμόν *ἐγκασι*.

ἔγγελος (ἡ, = χέλι), τῆς *ἐγγέλως*, τῇ *ἐγγέλυι*, τὴν *ἐγγε-*
λον, ὡ *ἐγγελυ*. Πληθ. αἱ *ἐγγέλεις*, τῶν *ἐγγέλων*, ταῖς *ἐγγέλε-*
σι, τὰς *ἐγγέλεις*, ὡ *ἐγγέλεις*.

εἰκῶν (εἰκῶν), τῆς *εἰκόνας*, τῇ *εἰκόνι*, τὴν *εἰκόνα* κτλ. ὁμα-
λῶς, ἀλλὰ καὶ αἰτ. κατὰ μεταπλασμόν τὴν *εἰκῶ*.

ΣΗΜ. Παρὰ ποιηταῖς καὶ γεν. τῆς *εἰκοῦς* καὶ αἰτ. πληθ. τὰς *εἰκοῦς*.

ἔλαιον (λάδι), τοῦ *ἐλαίου* κτλ. μόνον καθ' ἐνικόν.

ΣΗΜ. Ὁ πληθ. μόνον παρὰ μεταγενεστ. ἵνα δηλωθῶσι τὰ διάφορα εἶδη.
ἔνεος, **ἔνεαι**, **ἔνεα** (τινές) μόνον κατὰ πληθυν. ἀριθμόν, καθ'
ἐνικόν δὲ μόνον « *ἔνοιον τὸ ἐρύθημα* » παρὰ Ξενοφῶντι.

ἔπιπλα (τὰ ἔπιπλα) μόνον κατὰ πληθυντικόν ἀριθμόν, καθ'
ἐνικόν δ' ἀριθμόν *ἐπιπλον* μόνον παρ' Ἰσχυφ.

ἑσπέρα (ἡ, = τὸ ἑσπέρας), τῆς *ἑσπέρας*, κτλ. μόνον καθ' ἐνι-
κόν ἀριθμόν.

έτησίαι (οἱ, = οἱ καθ' ἔτος πνέοντες ἄνεμοι, τὰ μελτέμια),
τῶν *έτησιων*, τοῖς *έτησiais*, τοὺς *έτησιας* μόνον πληθυντικόν.

Ἔως (ἦ, = αὐγή), τῆς ἔω, τῆ ἔω, τὴν ἔω, ᾧ ἔως μόνον καθ' ἰνικὸν ἀριθμὸν.

Z

Ζεὺς (ὁ ὕπατος θεός), τοῦ Διὸς καὶ σπανιώτατα τοῦ Ζηρός, τῶ Διδί καὶ σπανιώτατα τῶ Ζηρί, τὸν Δία καὶ σπανιώτατα τὸν Ζῆρα, ᾧ Ζεῦ.

Ζῆνις (κύριον), τοῦ Ζήριος, τῶ Ζήρι, τὸν Ζῆνιν, ᾧ Ζῆρι.

Ζηνόθεμις (κύριον), τοῦ Ζηροθέμιδος, τῶ Ζηροθέμιδι, τὸν Ζηρόθεμιν, ᾧ Ζηρόθεμι.

Ζυγός (δ), τοῦ ζυγοῦ, κτλ. καὶ τὸ ζυγόν, τοῦ ζυγοῦ κτλ. Πληθ. μόνον τὰ ζυγά, τῶν ζυγῶν, κτλ.

ΣΗΜ. Ὁ πληθ. οἱ ζυγοὶ μεταγενέστερος, ὡς «ζυγοὶ δόλιοι.»

H

ἦρωσ (ἦρωσ), τοῦ ἦρωος, τῶ ἦρωϊ, τὸν ἦρωα κτλ. κατὰ τὴν τρίτην ὁμαλῶς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Ἀττικὴν δευτέραν, τοῦ ἦρω, τῶ ἦρω, τὸν ἦρω καὶ αἰτιατ. τοῦ πληθ. τοὺς ἦρωα.

ἦώς (αὐγή). Ποιητικὸν παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πεζολόγοις σπανιώτατα μόνον ἢ γενικὴ ἀπὸ ἠοῦς καὶ ἢ δοτ. ἄμα ἠοῦ.

Θ

Θαλῆς (κύριον), γεν. τοῦ Θαλέω, δοτ. τῶ Θαλή, αἰτ. τὸν Θαλήν, κλητ. ᾧ Θαλή. Οἱ τύποι τοῦ Θαλοῦ καὶ Θαλήτος, Θαλήτι, Θαλήτα εἶναι μεταγενέστεροι.

θάρρος (θάρρος), τοῦ θάρρους, τῶ θάρρει, κτλ. Ὁ πληθ. τὰ θάρρη σπανιώτατος.

θέμις (δικαιοσύνη, δίκαιον) ἄκλιτον μετὰ τοῦ εἶναι, εὐρίσκειται δὲ καὶ αἰτιατ. τὴν θέμιν.

Θέμις (ἢ θεὰ τοῦ δικαίου), τῆς Θέμιτος, τὴν Θέμιν, ᾧ Θέμι.

ΣΗΜ. Λέγεται καὶ θέμιστος (Ὁμηρ.) καὶ θέμιος (Ἡρόδ.) καὶ θέμιδος (μεταγεν.).

θέρος (τὸ θέρος), τοῦ θέρου, τῷ θέρει, κτλ. Ὁ πληθ. σπα-
νώτατος τὰ θέρη.

Θέσπια (πόλις) καὶ πληθυντ. Θεσπιαὶ κτλ.

Θέσπις (κύριον), τοῦ Θέσπιδος, τῷ Θέσπιδι, τὸν Θέσπιν, ὧ
Θέσπι.

Θέτις (κύριον), τῆς Θέτιδος, τῇ Θέτιδι, τὴν Θέτιν, ὧ Θέτι.
θριξ (τριχᾶ), τῆς θριχός, τῇ θριχί, κτλ. πληθ. δοτ. ταῖς θριξίν.

θυγάτηρ, θυγατρὸς, θυγατρί, θυγατέρα, ὧ θυγατερ· τὴν θυ-
γατέρε, ταὶν θυγατέροιν· αἱ θυγατέρες, τῶν θυγατέρωκ, ταῖς θυ-
γατράσι, τὰς θυγατέρας, ὧ θυγατέρες.

I

ἴρις (οὐράνιον τόξον καὶ φυτόν), τῆς ἱριδος, τῇ ἱριδι, τὴν
ἴριν, ὧ ἴρι.

Ἴσις (κύριον), τῆς Ἰσιδος, παρ' Ἡροδότῳ δὲ Ἰσιος, Ἰσι-
Ἰσιν.

K

κάλπις (ὕδρια, στάμνος), τῆς κάλπιδος, τῇ κάλπιδι, τὴν
κάλπιν, ὧ κάλπι· αἱ κάλπιδες, τῶν κάλπιδων, ταῖς κάλπισι,
τὰς κάλπιδας, ὧ κάλπιδες.

κέαρ (τό, = καρδία). Μόνον ἡένικ. ὀνομάστ. καὶ αἰτιατ.

κέρας (κέρατον), τοῦ κέραος, τῷ κέρα, τὸ κέρας, ὧ κέραος.
τὴν κέρα, τοῖν κερῶν· τὰ κέρα, τῶν κερῶν, τοῖς κέρασι, κτλ.

Κλεόμαντις (κύριον), τοῦ Κλεομάντιος, τῷ Κλεομάντι,
τὸν Κλεόμαντιν, ὧ Κλεόμαντι.

κλεις (κλειδίον) καὶ ἀρχαιότερον κλής, τῆς κλειδός, τῇ κλει-
δί, τὴν κλειῖν, ὧ κλεις. Πληθ. αἱ κλειῖδες, τῶν κλειδῶν, ταῖς
κλεισί, τὰς κλειῖδας, ὧ κλειῖδες.

ΣΗΜ. Ἡ αἰτ. τὴν κλειδα καὶ τὰς κλειῖς μεταφ...

κνέφας (τὸ, = σκότος), τοῦ κνέφους, τῷ κνέφῃ, τὸ κνέφας, ὦ κνέφας μόνον ἐνικόν.

κοινωνὸς (ὁ καὶ ἡ) δευτερόκλιτον μετὰ καὶ τῶν τριτοκλίτ. τύπων κοινῶνες, κοινῶνων, κοινῶνας παρὰ Ξενοφῶντι.

κρέας (κρέας) μόνον συνηρημένον τοῦ κρέως, τῷ κρέα κτλ. τὰ κρέα, τῶν κρεῶν, κτλ. τὸ δὲ κρέατος κτλ. μεταγενέστερον.

Κρεῦσις (πόλις), τῆς Κρεῦσιος, τῇ Κρεῦσι, τὴν Κρεῦσιν, ὦ Κρεῦσι.

κύων (σκύλος) (ὁ καὶ ἡ), κυρός, κυρί, κύρα, ὦ κύων· τὰ κύγε, τὸν κυοῖν· κύρες, κυῶν, κυσί, κύρας, ὦ κύρες.

Λ

Λάμπες (κύριον), τοῦ Λάμπιδος, τῷ Λάμπιδι, τὸν Λάμπιν, ὦ Λάμπι.

λίπα (ἔλκιον) ἄκλιτον μετὰ τοῦ ἀλείφω τίθεται ὁμοῦ.

Λύσις (κύριον), τοῦ Λύσιδος, τῷ Λύσιδι, τὸν Λύσιν, ὦ Λύσι.

Μ

μάκαρ (μακάριος) ποιητικόν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς πειζολόγοις μόνον ἡ γενική πληθ. τῶν μακάρων.

μάλη (μασχάλη). Μόνον ἡ γενική αὐτὴ ἀπὸ μάλης. Κατὰ δὲ τὸν πληθ. λέγουσι μασχάλας.

μάρτυς (ὁ καὶ ἡ), μάρτυρος, μάρτυρι, μάρτυρα, ὦ μάρτυς κτλ. ὁμαλῶς πληθ. δοτ. τοῖς μάρτυσιν.

ΣΗΜ. Τὸ Ρ πρὸ τοῦ Σ ἀπεβλήθη μάρτυς (= μάρτυρ-ς), μάρτυσι (= μάρτυρ-σι). Ἡ αἰτιατ. τὸν μάρτυν μεταγενεστέρως.

μέλι (τὸ μέλι), τοῦ μέλιτος, τῷ μέλιτι κτλ. μόνον καθ' ἐνικόν ἀριθμόν.

μέλε (ἀγαπητέ, φίλε). Μόνον ἡ κλητ. ὦ μέλε.

Μηδοσάδης (κύριον), τοῦ Μηδοσάδου, τῷ Μηδοσάδῃ, τὸν Μηδοσάδην, ὦ Μηδοσάδες.

μῆνις (ὄρηγή). Ποιητικόν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πεζο-
λόγοις τῆς μῆνις καὶ αἰτιατ. τὴν μῆνιν.

μητέρα (ἡ), τῆς μητρός, τῇ μητρί, τὴν μητέρα, ὦ μητηρ
τὼ μητέρε, ταῖν μητέρου· αἱ μητέρες, τῶν μητέρων, ταῖς μη-
τράσι, τὰς μητέρας, ὦ μητέρες.

Μίνως (κύριον), τοῦ Μίνω, τῷ Μίνω, τὸν Μίνω καὶ τὸν
Μίνων, ὦ Μίνως.

ΣΗΜ. Παρ' Ὁμήρω καὶ τοῦ Μίνωος, Μίνωα.

μόσσυ (ὁ, = ξυλίνη καλύβη), τοῦ μόσσυρος, τῷ μόσσυρι
κτλ. δοτικ. πληθ. τοῖς μοσσύροις (ὅπερ ὅμως νῦν διορθοῦται τοῖς
μοσσύροις).

μύκη (ὁ) (μανιτάρι) κατὰ τὴν τρίτην καὶ πρώτην, μύκητος
καὶ μύκου, μύκητα καὶ μύκη, μύκητες καὶ μύκαι κτλ. εἶναι δὲ
μόνον ποιητικόν καὶ μεταγενέστερον.

N

νάπη (ἡ, = δασώδης κοιλάς), τῆς νάπης, κτλ. καὶ τὸ νάπος,
τοῦ νάπου, τῷ νάπει, κτλ.

ναῦλον (τὸ, = ὁ ναῦλος), τοῦ ναύλου, κτλ. καὶ ὁ ναῦλος, τοῦ
ναύλου, κτλ.

ναῦς (πλοῖον), τῆς νεώς, τῇ νηϊ, τὴν ναῦν, ὦ ναῦ. Δυϊκός
μόνον ταῖν νεοῖν. Πληθ. αἱ νῆες, τῶν νεῶν. ταῖς ναοί, τὰς
ναῦς, ὦ νῆες.

νέκταρ (τὸ, = τὸ ποτὸν τῶν θεῶν). Ποιητικόν εὐρίσκεται δὲ
σπανίως καὶ παρὰ τοῖς πεζοῖς μόνον ἢ ὄνομ. τὸ νέκταρ καὶ ἡ
γεν. τοῦ νέκταρος.

νέωτα μόνον ἐν τῇ φράσει « εἰς νέωτα » = καὶ τοῦ χρόνου.

νηστis (ὁ καὶ ἡ) = νηστικός. Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κλίνεται
νηστιδος, νηστιδι, νηστιν, νηστιδες, νηστιδας, καὶ νηστεις.

νύξ (νύξ), νυκτός, νυκτί, νύκτα, ὦ νύξ· τὼ νύκτε, ταῖν νυ-
κτῶν· αἱ νύκτες, τῶν νυκτῶν, ταῖς νυξί, τὰς νύκτας, ὦ νύκτες.

νώτος (ὁ, = ἡράχης ἀνθρώπων καὶ ζώων), τοῦ νώτου, τῷ νώτῳ,

κτλ. καὶ σπανίως τὸ *νώτωρ*, τοῦ *νώτου*, κτλ. Πληθυντ. δὲ μόνον οὐδέτ. τὰ *νώτα*, τῶν *νώτων*. κτλ.

○

Οιδίπους (κύριον), τοῦ *Οιδίπου*, (τῷ *Οιδίποδι*), τὸν *Οιδίπου*, ὃ *Οιδίπους* καὶ ὃ *Οιδίπου*. Πληθ. τοὺς *Οιδίποδας*.

ΣΗΜ. Τὸ *Οιδίποδος* καὶ *Οιδίποδα* μεταγενέστερα.

οἶς (ὁ καὶ ἡ, = πρόβατον), *οἶός*, *οἶί*, *οἶν*. Πληθ. *οἶες*, *οἶων*, *οἶσί*, *οἶς*, ὡ *οἶες*.

ὄναρ (= ὄνειρον καὶ καθ' ὕπνον, οὐ ἀντίθετον τὸ *ὄναρ*). Μόνον ὡς ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ.

ὄνειρος (τὸ ὄνειρον), τοῦ *ὄνειρου*, κτλ. ἁμαλῶς, ἀλλὰ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τοῦ *ὄνειρατος*. Πληθ. τὰ *ὄνειρατα*, τῶν *ὄνειράτων*, τοῖς *ὄνειρασι*, τὰ *ὄνειρατα*.

ὄρνις (ὡς θηλ. ἢ κόττα, ὡς ἄρσεν. δὲ = πᾶν πτηνόν), γεν. *ὄρνιθος*, δοτ. *ὄρνιθι*, αἰτιατ. *ὄρνιν* καὶ *ὄρνιθα*, κλητ. ὡ *ὄρνι*. Πληθ. *ὄρνιθες*, *ὄρνιθων*, *ὄρνισι*, *ὄρνιθας* καὶ *ὄρνεις*, καὶ *ὄρνις*, ὡ *ὄρνιθες*.

ὄροφος (ὁ, = τὸ ἄνω σκέπασμα οἰκῆματος), τοῦ *ὄροφου*, κτλ. καὶ ἡ *ὄροφή*, τῆς *ὄροφῆς*, κτλ.

ὄως (αὐτίον), *ὄτός*, *ὄτί*, κτλ. δυτικ. *ὄτε*, *ὄτοιρ*. Πληθ. τὰ *ὄτα*, τῶν *ὄτων*, τοῖς *ὄσι*, τὰ *ὄτα*.

ὄφελος (ὠφέλεια) μόνον ὡς ὀνομαστ. καὶ αἰτιατ. τὸ *ὄφελος*.

II

παῖς (ὁ καὶ ἡ), *παιδός*, *παιδί*, *παῖδα*, ὡ *παῖ*, *παῖδε*, *παιδῶν*, *παιδες*, *παιδῶν*, *παισί*, *παιδας*, ὡ *παιδες*.

πατήρ, *πατρός*, *πατρί*, *πατέρα*, ὡ *πάτερ*, *πατέρε*, *πατέρων*, *πατέρες*, *πατέρων*, *πατράσι*, *πατέρας*, ὡ *πατέρες*.

πλήθος (τό), τοῦ *πλήθους* κτλ. καὶ ἡ *πληθύς*, τῆς *πληθύος* κτλ. σπανιότερον.

πλοῦτος (ὁ), τοῦ πλούτου, κτλ. ὁμαλῶς. Πληθ. μόνον οἱ πλοῦτοι, τῶν πλούτων, τοῖς πλούτοις, τοὺς πλούτους.

ΣΗΜ. Τὸ πληθ. τὰ πλούτη εἶναι βάρβαρον.

Πηνύξ (τόπος, εἰς ὃν ἐγίνοντο αἱ ἐκκλησίαι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων), γεν. τῆς Πυκρός, ὅστ. τῆ Πυκρί, αἰτ. τὴν Πύκρα, ὡ Πηνύξ.

ΣΗΜ. Τὸ Πυκρός, Πυκρί, Πύκρα εἶναι μεταγενέστερα.

Ποσειδῶν (θεός), τοῦ Ποσειδῶνος, τῷ Ποσειδῶνι, τὸν Ποσειδῶνα, ἐπὶ δὲ ὄρκου τὸν Ποσειδῶ, ὡ Πόσειδον.

πράος, πραεῖα, πράον. Εἰς μὲν τὸ ἐνικόν τὸ ἀρσενικόν καὶ οὐδέτ. κλίνονται ὁμαλῶς, εἰς δὲ τὸν πληθ. οὕτως· οἱ πράοι, τῶν πράων καὶ πραέων, τοῖς πραέσι, τοὺς πράους· τὰ πραέα, τῶν πραέων, τοῖς πραέσι, τὰ πραέα.

πρεσβευτής (ὁ ἀπεσταλμένος ἀπὸ τινος κυβερνήσεως εἰς ἑτέραν), τοῦ πρεσβευτοῦ, τῷ πρεσβευτῇ, τὸν πρεσβευτήν, ὡ πρεσβευτά. Πληθ. οἱ πρεσβευταί, τῶν πρεσβευτῶν, τοῖς πρεσβευταῖς, τοὺς πρεσβευτάς, ὡ πρεσβευταί, ἀντὶ δὲ τοῦ πληθ. συνηθέστεροι εἶναι οἱ τύποι οἱ πρέσβεις, τῶν πρέσβων, τοῖς πρέσβει, τοὺς πρέσβεις, ὡ πρέσβεις.

ΣΗΜ. Παρὰ ποιηταῖς καὶ ἡ ἐνικ. γεν. πρέσβεως.

πρεσβύτης (γέρον) ὁμαλῶς κατὰ τὴν πρώτην κλίσειν, τοῦ πρεσβύτου, τῷ πρεσβύτῃ, κτλ.

ΣΗΜ. Παρὰ ποιηταῖς εἶναι καὶ ὁ πρέσβης, τὸν πρέσβην, ὡ πρέσβην.

πῦρ (τό), τοῦ πυρός, τῷ πυρί, κτλ. Πληθ. τὰ πυρά, τῶν πυρῶν, τοῖς πυροῖς, τὰ πυρά.

Ρ

ῥύπος (ὁ, = ἀκαθαρσία), τοῦ ῥύπου ὁμαλῶς κτλ. Πληθ. οἱ ῥύποι, κτλ.

ΣΗΜ. Ὁ πληθ. τὰ ῥύπα παρ' Ὀμήρου.

Σ

σάγαρις (ἀξίνη). Μόνον ἢ ὀνομαστ. ἢ σάγαρις, ἢ αἰτιατ. τὴν σάγαριν καὶ αἰτιατ. πληθ. τὰς σαγάρεις.

σέλας (φῶς, λάμψις) μόνον ἐνικ. ὄνομ. καὶ αἰτιατ. παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πιζολόγοις, τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι ποιητικὰ καὶ μεταγενέστερα.

σῆς (ὄ, = σκώληξ καταβιβρώσκων τὰ μάλλινα ἐνδύματα, βώτριδα, κόπτος), σεός, σεες, σέων, σεας, παρὰ δὲ μεταγενεστέροις σητός, σητί, σῆτες, σῆτας.

σῆτος (σιτάρι, ἄρτος, τροφή), τοῦ σίτου, κτλ. ἁμαλῶς, ἀλλὰ πληθ. μόνον τὰ σῆτα, τῶν σίτων, τοῖς σίτοις, τὰ σῆτα.

Σκῆψις (πόλις), Σκῆψιος, Σκῆψις, Σκῆψιν.

σκότος (ὄ) τοῦ σκότου, κτλ. καὶ τὸ σκότος, τοῦ σκότους, κτλ. μόνον καθ' ἐνικὸν ἀριθμὸν.

στάδιον (διάστημα 600 ποδῶν), τοῦ σταδίου, κτλ. Πληθ. δὲ οἱ στάδιοι καὶ σπανιώτερον τὰ στάδια, κτλ.

σταθμὸς (ὄ, = παραστάς θύρας οἰκίας, σταῦλος, κατάλυμα, βάρος), τοῦ σταθμοῦ, κτλ. Πληθ. δὲ οἱ σταθμοὶ (= καὶ βάρη) καὶ τὰ σταθμὰ (βάρη καὶ παραστάδες βυζῶν), κτλ.

ΣΗΜ. Ἐν Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς ἀπὸ τοῦ 433 π. Χ. εὐρίσκεται πολλάκις καὶ ὁ ἐνικ. τὸ σταθμὸν = βάρος.

στέαρ (ῥόζυγγιον). Ποιητικὸν καὶ μεταγενέστερον, εὐρίσκεται δὲ σπανίως καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πιζολόγοις ἢ αἰτ. τὸ στέαρ.

Συέννεσις (κύριον), τοῦ Συεννέσιος, τῷ Συεννέσι, τὸν Συέννεσιν, ὦ Συέννεσι.

σῶς (σῶος), τὸν σῶν. Πληθ. οἱ σῶ, τοὺς σῶς. Θηλ. ἢ σῶς, τῆς σῶ, τὴν σῶν. Πληθ. αἱ σῶ. Οὐδ' τὸ σῶν (ὄνομ. καὶ αἰτιατ.) καὶ τὰ σῶ (ὄνομ. καὶ αἰτ.).

Τ

τᾶν (= φίλε). Μόνον κατὰ κλητικὴν, ὦ τᾶν.

τάπις (ή, =τάπης, χαλί), τῆς τάπιδος, τῆ τάπιδι, τὴν τά-
πιδα· αἱ τάπιδες, τὰς τάπιδας, κτλ.

τάριχος (τὸ, = παστὸν καὶ καπνιστὸν κρέας), τοῦ τარიχου,
τῷ τარიχει, κτλ. καὶ σπανιώτερον ὁ τάριχος, τοῦ τარიχου, κτλ.

τάρταρος (ἡ κόλασις τῶν παλαιῶν ἐν Ἄδῃ), τοῦ ταρτά-
ρου, κτλ. πληθ. τὰ τάρταρα, κτλ.

ταῶς (παγῶνι), τοῦ ταῶ, τῷ ταῶ, τὸν ταῶν κτλ. κατὰ τὴν
Ἄττικὴν δευτέραν κλίσιν.

ΣΗΜ. Εὐρίσκεται καὶ κατὰ τὴν τρίτην κλίσιν ταῶτος, ταῶτι, ταῶτα,
κτλ. Κατὰ δὲ τοὺς παλαιούς ἐγράφετο ταῶς.

τέρας (τέρας), τοῦ τέρατος, τῷ τέρατι, κτλ. πληθ. τὰ τέρα-
τα καὶ τὰ τέρα, τῶν τεράτων καὶ τερῶν, τοῖς τέρασι, κτλ.

τύρσις (ἐπαλξις, πύργος), τῆς τύρσιος, τῆ τύρσι, τὴν τύρσιν.
αἱ τύρσεις, τῶν τύρσεων, ταῖς τύρσεσι, τὰς τύρσεις.

Τισσαφέρνης (κύριον), Τισσαφέρνου, Τισσαφέρνει, Τισσα-
φέρνην, ὃ Τισσαφέρνη.

τυφῶς (ἀνεμοστροβίλος, καταγιγιδώδης ἀνεμος), τοῦ τυφῶ, τῷ
τυφῶ, τὸν τυφῶ, ὃ τυφῶς.

Υ

ὑδωρ (νερόν), ὑδατος, ὑδατι, κτλ. ὑδατα, ὑδάτων, ὑδασι, κτλ.

υἱός, τοῦ υἱοῦ, τῷ υἱῷ, κτλ. ὁμαλῶς καὶ τριτοκλίτως τοῦ
υἱέος, τῷ υἱεῖ. Δυϊκ. τῷ υἱέε, τοῖν υἱέοιν. Πληθ. οἱ υἱεῖς, τῶν
υἱέων, τοῖς υἱέσι, τοὺς υἱεῖς, ὃ υἱεῖς.

ὑπαρ (ἐν καιρῷ ἐγρηγόρσεως, οὐ ἀντίθετον τὸ ὄναρ) μόνον
καθ' ἐνικὴν ὄνομαστ. καὶ αἰτιατ.

Φ

φράτηρ (μέλος φρατρίας) καθ' ἐνικὸν σπανιώτατον καὶ σχε-
δὸν ἄχρηστον, σύνθηες δὲ κατὰ πληθ. φράτερες, φρατέρων, φράτ-
τεροι, φράτερας.

φθορά, τῆς φθορᾶς, κτλ. καὶ ὁ φθόρος, τοῦ φθόρου, κτλ.

φρέαρ (πηγάδιον), τοῦ φρεατος, τῷ φρέατι, κτλ. τὰ φρεάτια τῶν φρεάτων, τοῖς φρέασι, κτλ.

φρουδος (ἄφαντος) ἐπιθετ. μόνον αἰ ὄνομαστ. καὶ τῶν τριῶν γενῶν καὶ ἡ γεν. τοῦ ἐμικοῦ οὐδ. φρουδου, εἰς δὲ τοὺς πεζοὺς εἶναι σπανιώτατον (ὄρα Ἡρ. Μεγάλ. Ἑλλ. Γραμμ. § 423).

φῶς (τό), τοῦ φωτός, τῷ φωτί, κτλ. Πληθ. τὰ φῶτα, τῶν φώτων, κτλ.

X

χειρ (ἡ), τῆς χειρός, τῇ χειρί, τὴν χεῖρα, ᾧ χεῖρ· τῶ χεῖρε, ταῖν χεροῖν· αἱ χεῖρες, τῶν χειρῶν, ταῖς χερσί, τὰς χεῖρας, ᾧ χεῖρας.

ΣΗΜ. Ἐν Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς 350—300 π. Χ. καὶ ταῖν χεροῖν.

χῆτει (=σπάνει, ἐνδεία, στερήσει) μόνον κατὰ δοτ. ἐνικὴν.

χοῦς (ὁ, =χῶμα) μόνον κατ' ὄνομαστ. καὶ αἰτιατ. χοῦν, αἰ δὲ ἄλλαι πτώσεις ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῆς λέξεως χῶμα.

ΣΗΜ. Παρὰ μεταγενεστέροις εὐρίσκεται καὶ γενικ. τοῦ χοδε καὶ τοῦ χοδ.

χοῦς (ὁ, =μέτρον βευστῶν), τοῦ χοός, τῷ χοσί, τὸν χόα, ᾧ χοῦ οἱ χόες, τῶν χοῶν, τοῖς χοουσί, τοὺς χόας, ᾧ χόες.

χρέος (τὸ χρέος), τοῦ χρέους καὶ αἰτ. τὸ χρέος. Πληθ. τὰ χρέα, τῶν χρεῶν, τὰ χρέα.

χρεῶν (τὸ, =δίκαιον, τὸ πρέπον, τὸ πεπρωμένον) οὐδέτερον τῆς μετοχῆς τοῦ ἰπροσώπ. χρῆ ἄκλιτον, τοῦ χρεῶν, κτλ.

χρέως (τὸ=χρέος) ἄκλιτον, τοῦ χρέως, τὸ χρέως, ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ χρέος.

χρῶς (ὁ, =δέρμα), τοῦ χρωτός, τῷ χρωτί καὶ χρῶ (ἐν τῇ φράσει ἐν χρῶ κείρω, ξυρῶ, παραπλέω), τὸν χρῶτα, ὃ δὲ πληθ. μεταγενέστερος.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΑΔΕΡΗΣ—ΕΚΔΟΤΗΣ—ΑΘΗΝΑΙ

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΟΡΘΕΙΣΜΟΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

1. Η Ζωή μου	Α. ΒΙΒΛΙΑ	2. 2.50
2. Οι Μέλλοντες Στρατιώται	Μ. ΠΑΟΥΣ	0.80
3. Ἡ Ἀγωγή	Ε. ΠΕΝΣΕΡ	1.50
4. Τὰ Χημικὰ Διπάσματα	Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΔΟΥ	0.60
5. Χῶραι καὶ Λαοὶ τῆς Εὐρώπης	Γ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΟΥ	0.80
6. Ἐπιστολαὶ πρὸς Πρωτοψάλτην	Α. ΚΟΡΑΗ	0.60
7. Εἰκόνες Ἀρχ. Ἑλλην. Ἱστορίας	ΜΕΤΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ	1.00
8-10. Βυζάντιον καὶ Βυζαντινὸς πολιτισμὸς τεύχη τρία	ΕΥΣΕΒΙΟΥ	2.20
11. Ἐγκόλπιον τῶν Νέων τεύχ. Α'	Α. ΒΕΝΕΔΕΤΤΑ	0.80
12. Ἐγκόλπιον τῶν Νέων » Β'	Α. ΒΕΝΕΔΕΤΤΑ	0.60
13. Γνώμαι	ΑΔ. ΚΟΡΑΗ	0.50
14. Στρατιωτικὰ Ληγῆματα	Ε. ΔΕ-ΑΜΙΤΣΗ	0.80
15. Τὰ πρῶτα Βήματα τῆς Ἀν- θρωπότητος	Α. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ	
16. Πολεμικὰ Ληγῆματα	(ΒΙΒΛΕΓΘΕΝΤΑ)	
17. Ἡ Βυζαντινὴ Θεσσαλονίκη	Α. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ	
18. Δύο ἐχθροὶ τοῦ Ἀνθρώπου (Κάνοπες-Μύτιοι)	Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ	
19. Ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ποίησις	Σ. Κ. Σ	
20. Ἐκ τῶν ποιητικῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης	Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ	
21. Σύντομος Ἱστορία τῆς Ἑλληνι- κῆς γλώσσης	Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΑΔΑΚΗ	
22. Τὸ Ἅγιον Ὄρος	Γ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ	
23. Ἀνέκδοτα τοῦ Πλουτάρχου	Χ. ΑΝΝΙΝΟΥ	
24. Μαργαριτάρια καὶ Γουναρινά	Ν. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ	
25. Ἡ Ἁγία Σοφία	Γ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ	
26. Ἡ Μεγ. Ἐβδομάς καὶ τὸ Πάσχα	Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ	
27. Ἀστέρες	Α. ΑΓΙΝΗΤΟΥ	
28. Αἱ Ἀξιώσεις τῆς Ἐργασίας καὶ τοῦ Κεφαλαίου	Α. ΟΣΙΟΥ	

Τὰ νέα βιβλία τοῦ Συλλόγου ἐξακολουθοῦν ἐκδιδόμενα καὶ πω-
ται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ ἑξωτερικοῦ
Ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν ἐξ ἡμερῶν. Διὰ τὸ ἐξῆς
προσθίσεται 15 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς ἐκαστου.